

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Euroopan parlamentti	
	<i>Kirjalliset kysymykset ja vastaukset</i>	
(1999/C 96/001)	E-1582/97 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Lottokuponkien vastaanottoverkoston uudelleen järjestäminen Italiassa (Täydentävä vastaus)	1
(1999/C 96/002)	E-3707/97 esittäjä: Ulf Holm komissiolle Aihe: EU:n tuki autoteollisuudelle (Täydentävä vastaus)	1
(1999/C 96/003)	E-0834/98 esittäjä: Francisca Sauquillo Pérez del Arco neuvostolle Aihe: Alemman insinööritutkinnon (ingeniero técnico) tunnustaminen EU:n ura-alueen A/LA virkoihin pyrittäessä	2
(1999/C 96/004)	E-1123/98 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Selvitys pitkien linja-autojen käytöstä unionin alueella	3
(1999/C 96/005)	E-1292/98 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Irlannin puolivaltiollisen metsäyhtiön Coillten tuet	4
(1999/C 96/006)	E-1302/98 esittäjä: Francesco Baldarelli komissiolle Aihe: Alitalian Santiago de Chileen suuntautuvien suorien lentojen lakkauttaminen	4
(1999/C 96/007)	E-1405/98 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Puolueettomuus ja avoimuus rakennerahastovarojen myöntämisessä tarjouskilpailujen kautta	5
(1999/C 96/008)	E-1424/98 esittäjä: Frode Kristoffersen komissiolle Aihe: PHARE-ohjelman toteuttaminen	6
(1999/C 96/009)	P-1530/98 esittäjä: Iлона Graenitz komissiolle Aihe: Euron merkki tietokoneen näppäimistössä	6
(1999/C 96/010)	E-1560/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Kuudennen direktiivin 10 artikla	7
(1999/C 96/011)	E-1591/98 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: Komission virkamiehiä koskeva puolueettomuusvaatimus	8

Hinta: 34,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(1999/C 96/012)	E-1769/98 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Viemäriverkko ja biologinen puhdistus Kavalan vanhan kaupungin alueella (Täydentävä vastaus)	9
(1999/C 96/013)	E-1794/98 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: HFC-kaasut	9
(1999/C 96/014)	P-1823/98 esittäjä: Alex Smith neuvostolle Aihe: Ydinvoiman käytön turvallisuus	10
(1999/C 96/015)	E-1840/98 esittäjä: James Moorhouse komissiolle Aihe: Ihmisoikeustilanne Kongon demokraattisessa tasavallassa	11
(1999/C 96/016)	E-1841/98 esittäjä: James Moorhouse komissiolle Aihe: Libanolaisvangit Syyriassa	11
(1999/C 96/017)	E-1876/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Intian ja Pakistanin ydinkokeiden aiheuttamat painajaismaiset riskit	12
(1999/C 96/018)	E-1881/98 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Pk-yritykset	13
(1999/C 96/019)	E-1912/98 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna neuvostolle Aihe: Euroopan aluekehityssuunnitelma ja rakennerahastot	14
(1999/C 96/020)	E-1918/98 esittäjä: Winfried Menrad komissiolle Aihe: Italian kielen ja maantuntemuksen opettaminen italialaista alkuperää oleville oppivelvollisille lapsille Baden-Württembergissä	14
(1999/C 96/021)	E-1930/98 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Lisätietoja nopeasta rautatieyhteydestä	15
(1999/C 96/022)	E-1936/98 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Taiteilijoiden työllisyyden helpottaminen	16
(1999/C 96/023)	E-1956/98 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksiin kohdistuneet loukkaukset Senegalissa	17
(1999/C 96/024)	E-1957/98 esittäjä: Laura González Álvarez ja Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Pienoisvesivoimasähkölaitosten rakentaminen Galiciaan (Espanja)	18
(1999/C 96/025)	E-1961/98 esittäjä: Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Säteilyvaara Alpeilla	18
(1999/C 96/026)	E-1967/98 esittäjä: Kenneth Coates komissiolle Aihe: Suuronnettomuusriskien valvonta	19
(1999/C 96/027)	E-1971/98 esittäjä: Frederik Willockx komissiolle Aihe: Itävallan eläkelaitosten kieltäytyminen siirtämästä itävaltalaisia eläkkeitä Belgiassa oleskeville eläke-oikeutetuille	20
(1999/C 96/028)	E-1984/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis neuvostolle Aihe: Parthenonin marmorien tuhoutuminen	21
(1999/C 96/029)	E-1985/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Objektiivisuuden puute Euronewsin tiedonvälityksessä	22
(1999/C 96/030)	E-1998/98 esittäjä: Jaak Vandemeulebroucke neuvostolle Aihe: Oikeudenkäynti Kreikan sateenkaaripuolueen edustajia vastaan	23
(1999/C 96/031)	P-2000/98 esittäjä: Irini Lambraki komissiolle Aihe: Amsterdamin sopimusta koskeva tiedotuskampanja	23
(1999/C 96/032)	E-2016/98 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Runsaasti rikastetun uraanin kuljetus FRM II -reaktoriin	24
(1999/C 96/033)	E-2018/98 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Uuselintarvikkeita koskeva asetus N:o 258/97	25

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/034)	E-2030/98 esittäjä: Yiannis Roubatis neuvostolle Aihe: Ansioituneiden turkkilaisten toimittajien erottaminen	25
(1999/C 96/035)	E-2034/98 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: Työajan lyhentäminen	26
(1999/C 96/036)	E-2042/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Kansainvälisiä kuljetuksia tekevilta kreikkalaisilta autonkuljettajilta veloittavat sakot ja muut maksut	26
(1999/C 96/037)	E-2043/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Kosmeettisten tuotteiden eläinkokeet	27
(1999/C 96/038)	E-2046/98 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Vasikoiden vienti Yhdistyneestä Kuningaskunnasta	28
(1999/C 96/039)	P-2050/98 esittäjä: Rijk van Dam komissiolle Aihe: ”Uutta vanhan tilalle” -järjestelyn jatkaminen	29
(1999/C 96/040)	P-2051/98 esittäjä: Undine-Uta Bloch von Blottnitz komissiolle Aihe: Cadizissa Espanjassa sijaitsevan ”Acerinox”-tehtaan radioaktiiviset kaasupäästöt	29
(1999/C 96/041)	E-2057/98 esittäjä: Felipe Camisón Asensio neuvostolle Aihe: Europass-koulutus	30
(1999/C 96/042)	E-2061/98 esittäjä: Felipe Camisón Asensio komissiolle Aihe: Sikarutto Espanjassa	31
(1999/C 96/043)	E-2076/98 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Melusaaste Via Val d’Alassa Roomassa	31
(1999/C 96/044)	E-2077/98 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Asepalvelusta suorittavien yhdistymisoikeus	32
(1999/C 96/045)	E-2078/98 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Euro—Välimeri-aloitteet	32
(1999/C 96/046)	E-2086/98 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Lainsäädännöllisten asiakirjojen avoimuus ja kansalaisten oikeus tutustua niihin	34
(1999/C 96/047)	E-2089/98 esittäjä: Graham Watson neuvostolle Aihe: Nigerian presidentin vapauttaminen	34
(1999/C 96/048)	E-2090/98 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Asetuksen (ETY) 3820/85 soveltaminen	35
(1999/C 96/049)	E-2101/98 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Yhteisön ulkopuolisista maista tapahtuvan sitruhedelmien laittoman tuonnin vastaiset toimet	36
(1999/C 96/050)	E-2104/98 esittäjä: Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ansaldo Acque:n poissulkeminen Ateenan jätevesien käsittelylaitoksen toteuttamisesta	37
(1999/C 96/051)	E-2107/98 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ydinkokeet	37
(1999/C 96/052)	E-2109/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Omituinen kilpailuilmoitus CEDEFOPilta	38
(1999/C 96/053)	E-2113/98 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: EU:n viiniviljelijöille annettava tuki	39
(1999/C 96/054)	E-2115/98 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: EU:n tuki viinialalle ja maatalouden uudistus	39
(1999/C 96/055)	E-2116/98 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: EU:n tuki viinialalle	39
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2113/98, E-2115/98 ja E-2116/98	39
(1999/C 96/056)	E-2114/98 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: EU:n viinialalle myöntämien tukien ulkoiset vaikutukset	40

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/057)	E-2117/98 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Indonesian elintarvikepula	40
(1999/C 96/058)	E-2119/98 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Yksipuolisten rahoituspakotteiden kohdistaminen Burmaan	41
(1999/C 96/059)	E-2129/98 esittäjä: Felipe Camisón Asensio komissiolle Aihe: Sähköisen kaupankäynnin verotus	42
(1999/C 96/060)	E-2132/98 esittäjä: Alfonso Novo Belenguer komissiolle Aihe: Euro ja lääkeaineiden pakkaukset	42
(1999/C 96/061)	E-2137/98 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Sosiaalisen vuoropuhelun rakennemuutos	43
(1999/C 96/062)	E-2214/98 esittäjä: Brian Simpson komissiolle Aihe: Posti- ja televiestintäasioita käsittelevä sekokomitea	44
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2137/98 ja E-2214/98	44
(1999/C 96/063)	E-2141/98 esittäjä: Graham Watson neuvostolle Aihe: Kansainvälinen rikostuomioistuim	44
(1999/C 96/064)	E-2143/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: AIDS	45
(1999/C 96/065)	E-2146/98 esittäjä: José Valverde López komissiolle Aihe: Lääkkeiden myynti Internetin kautta	46
(1999/C 96/066)	E-2147/98 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Palermo-Trapani-Syrakusa-rautatietoesuuden sisällyttäminen Euroopan laajuista rautatieliikenneverkkoa koskevaan suunnitelmaan	47
(1999/C 96/067)	E-2152/98 esittäjä: Ingo Friedrich komissiolle Aihe: Ulkomaisen työvoiman laiton välittäminen Saksan rakennusteollisuudessa	48
(1999/C 96/068)	E-2158/98 esittäjä: Katerina Daskalaki neuvostolle Aihe: Maailman vanhimpaan luostariin kohdistuva vaara Turkissa	48
(1999/C 96/069)	E-2165/98 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso neuvostolle Aihe: Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. toukokuuta 1998 antama tuomio (C-106/96)	49
(1999/C 96/070)	P-2169/98 esittäjä: Stéphane Buffetaut komissiolle Aihe: Pakollinen pullottaminen tuotantoalueella	49
(1999/C 96/071)	E-2171/98 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: EU-lainsäädännön loukkaaminen radioaktiivisen materiaalin kuljetuksissa	50
(1999/C 96/072)	E-2172/98 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: EU-lainsäädännön loukkaaminen radioaktiivisen materiaalin kuljetuksissa	51
(1999/C 96/073)	E-2176/98 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Toisesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien hankkeiden laatutarkastuksia koskeva kertomus (Täydentävä vastaus)	51
(1999/C 96/074)	E-2180/98 esittäjä: Ben Fayot komissiolle Aihe: Viinin valmistevero	52
(1999/C 96/075)	P-2182/98 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Lentäjien työhönnotto Olympic Airways -yhtiöön	52
(1999/C 96/076)	E-2189/98 esittäjä: Friedhelm Frischenschlager neuvostolle Aihe: Ihmisoikeudet – naisten ja tyttöjen ympärileikkaus	53
(1999/C 96/077)	E-2190/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Maanjäristys Turkin Adanassa	54
(1999/C 96/078)	E-2193/98 esittäjä: Fernand Herman komissiolle Aihe: Tunisialaisen oliiviviöljyn tuonti Euroopan unioniin	55

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/079)	E-2199/98 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Viinin valmistevero	56
(1999/C 96/080)	P-2202/98 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: Työvoiman irtisanominen De La Rue -nimisessä painoalan yrityksessä	56
(1999/C 96/081)	E-2208/98 esittäjä: Ulrich Stockmann komissiolle Aihe: Saksan osavaltiolle Sachsen-Anhaltille vuonna 1997 annettu yhteisön tuki (Täydentävä vastaus)	57
(1999/C 96/082)	E-2221/98 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Espanjan esittämä työllisyysuunnitelma	57
(1999/C 96/083)	E-2222/98 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Espanjan työllisyysuunnitelma	58
(1999/C 96/084)	E-2224/98 esittäjä: Kirsi Piha neuvostolle Aihe: Tiibetin tilanne ja EU:n Tiibet-politiikka	59
(1999/C 96/085)	E-2228/98 esittäjä: Kirsi Piha komissiolle Aihe: Budjetista jäädytetyt avustukset	59
(1999/C 96/086)	E-2229/98 esittäjä: Kirsi Piha komissiolle Aihe: Unionin ihmisoikeusprojektit	60
(1999/C 96/087)	E-2232/98 esittäjä: Johanna Maij-Weggen komissiolle Aihe: Nigeria	61
(1999/C 96/088)	E-2233/98 esittäjä: MaLou Lindholm neuvostolle Aihe: Hapansilakan valmistus	61
(1999/C 96/089)	E-2235/98 esittäjä: Hans Lindqvist neuvostolle Aihe: Hapansilakan valmistusta koskevat säännöt Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2233/98 ja E-2235/98	62
(1999/C 96/090)	P-2238/98 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Tulipalot Kreikassa ja Sisiliassa	63
(1999/C 96/091)	E-2244/98 esittäjä: Allan Macartney komissiolle Aihe: Autojen tuonti ja rekisteröinti jäsenvaltioiden välillä	63
(1999/C 96/092)	E-2249/98 esittäjä: Jesús Cabezón Alonso ja Juan Colino Salamanca neuvostolle Aihe: Tukeen oikeutetun nautakarjan määrä Espanjassa	65
(1999/C 96/093)	E-2250/98 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksia ja -arvoa loukkaavat huvitukset	65
(1999/C 96/094)	E-2269/98 esittäjä: Karl von Wogau komissiolle Aihe: Maltalla tuotettavia ja Euroopan unioniin vietäviä tuotteita koskeva veroalennus	66
(1999/C 96/095)	E-2277/98 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Swedish Match ja epäreilu kilpailu	67
(1999/C 96/096)	E-2279/98 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Trooppisia metsiä koskeva asetukset	68
(1999/C 96/097)	E-2284/98 esittäjä: Sebastiano Musumeci neuvostolle Aihe: Etelä-Italiaan saapuvat laittomat maahanmuuttajat ja Italian hallituksen sopimusrikkomukset	68
(1999/C 96/098)	E-2286/98 esittäjä: Jaak Vandemeulebroucke neuvostolle Aihe: Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan tasavallan kahdenvälinen kauppaa-, kehitys- ja yhteistyösopimus	69
(1999/C 96/099)	E-2290/98 esittäjä: José Barros Moura komissiolle Aihe: Kansallisten työllisyysuunnitelmien arviointia koskevien tietojen "vuotaminen"	70
(1999/C 96/100)	E-2303/98 esittäjä: Fernand Herman komissiolle Aihe: Euroopan unionin kansalaisten tasa-arvoinen kohtelu	71
(1999/C 96/101)	E-2312/98 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Direktiivi 93/42/ETY	72

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/102)	E-2313/98 esittäjä: Riccardo Nencini komissiolle Aihe: Tutkinto	72
(1999/C 96/103)	E-2318/98 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba neuvostolle Aihe: Eurooppalainen troikka Tiibetissä	73
(1999/C 96/104)	E-2321/98 esittäjä: José Apolinário komissiolle Aihe: Interreg-aloite	74
(1999/C 96/105)	P-2322/98 esittäjä: Francesco Baldarelli komissiolle Aihe: Sisämarkkinoiden avaaminen Makedonian tasavallassa	74
(1999/C 96/106)	E-2324/98 esittäjä: Jannis Sakellariou neuvostolle Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi	75
(1999/C 96/107)	E-2328/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis neuvostolle Aihe: Amerikkalaisten konsulaattiviranomaisten epäasiallinen käytös ja omituiset menettelytavat EU:ssa	76
(1999/C 96/108)	E-2333/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Ajoneuvojen rekisterimaksu	77
(1999/C 96/109)	E-2336/98 esittäjä: Angela Sierra González komissiolle Aihe: Lehmähaikaran (<i>Bubulcus ibis</i>) elinympäristön tuhoaminen Arrecifessa (Lanzarote)	78
(1999/C 96/110)	E-2347/98 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Eurokolikot – ECOFIN 6.7.1998	78
(1999/C 96/111)	E-2350/98 esittäjä: James Moorhouse neuvostolle Aihe: Suhteet Kiinaan	79
(1999/C 96/112)	E-2353/98 esittäjä: Claudio Azzolini, Guido Podestà, Antonio Tajani ja Guido Viceconte komissiolle Aihe: Lain ja oikeuden palauttaminen Italiaan	80
(1999/C 96/113)	E-2354/98 esittäjä: Claudio Azzolini, Guido Podestà, Antonio Tajani ja Guido Viceconte neuvostolle Aihe: Lain ja oikeuden palauttaminen Italiaan	80
(1999/C 96/114)	E-2364/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Metsäpalojen torjumis- ja sammutuskeinojen tukeminen Kreikassa	81
(1999/C 96/115)	P-2372/98 esittäjä: Angela Kokkola komissiolle Aihe: Tulipalot Kreikassa ja Etelä-Italiassa	82
(1999/C 96/116)	P-2374/98 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Etelä-Italiaan saapuvat laittomat maahanmuuttajat ja Italian hallituksen sopimusrikkomukset	83
(1999/C 96/117)	E-2377/98 esittäjä: Eryl McNally komissiolle Aihe: Suurimmat sallitut lääkeainejäämät	83
(1999/C 96/118)	P-2383/98 esittäjä: Anna Karamanou neuvostolle Aihe: Kidutuksen uhrien kuntoutuskeskusten taloudellinen tuki	84
(1999/C 96/119)	P-2386/98 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Sokerittomien persikoiden sekä Williams- ja Rocha-päärynöiden tuotantotuet	85
(1999/C 96/120)	E-2388/98 esittäjä: Allan Macartney komissiolle Aihe: Uskonnonvapaus Pakistanissa	86
(1999/C 96/121)	E-2397/98 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Kätilöjen asema	87
(1999/C 96/122)	P-2409/98 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Komission läsnäolo Macaossa	87
(1999/C 96/123)	P-2411/98 esittäjä: Yvan Blot neuvostolle Aihe: Pohjois-Korean nälänhätä	88

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/124)	P-2412/98 esittäjä: Sir Jack Stewart-Clark komissiolle Aihe: Hyväntekeväisyysjärjestöille myönnettävä tullittomuus	89
(1999/C 96/125)	E-2414/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Harhauttavat rekisterikilvet turkkilaisissa kansainvälisiä kuljetuksia tekevissä kuorma-autoissa	89
(1999/C 96/126)	E-2415/98 esittäjä: Katerina Daskalaki komissiolle Aihe: Turkkia koskevan asiakirjan vuotaminen julkisuuteen	90
(1999/C 96/127)	E-2419/98 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Lontoon saama EU-tuki (Täydentävä vastaus)	90
(1999/C 96/128)	E-2420/98 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Ilmoitukset uuselintarvikkeiden tai elintarvikkeiden uusien ainesosien tuomisesta markkinoille asetuksen (EY) 258/97 5 artiklan mukaisesti	91
(1999/C 96/129)	E-2422/98 esittäjä: Concepció Ferrer neuvostolle Aihe: Kuolemanrangaistuksen vastaiset toimet	91
(1999/C 96/130)	E-2424/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Terveiden ylläpitoon tähtäävät ohjelmat	92
(1999/C 96/131)	E-2425/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Komission Internetissä käyttämät kielet	93
(1999/C 96/132)	E-2426/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Kulttuuripolitiikka työllisyyden luojana	94
(1999/C 96/133)	E-2429/98 esittäjä: Frédéric Striby komissiolle Aihe: EU:n Elsassille ja erityisesti Haut-Rhinin departementille myöntämät tuet (Täydentävä vastaus)	95
(1999/C 96/134)	E-2431/98 esittäjä: Françoise Grossetête komissiolle Aihe: Kuudennen arvonnävero-direktiivin 4 artiklan tulkinta	95
(1999/C 96/135)	E-2434/98 esittäjä: Friedhelm Frischenschlager komissiolle Aihe: Bratislavaan lähetettävä EU:n valtuuskunta ja valtuuskunnan johtajan nimittäminen	96
(1999/C 96/136)	E-2435/98 esittäjä: Irini Lambraki ja Konstadinos Klironomos komissiolle Aihe: Helteen aiheuttamat tuhot viiniviljelmillä	97
(1999/C 96/137)	E-2445/98 esittäjä: Angela Sierra González komissiolle Aihe: Chiquita-banaaneita markkinoivan monikansallisen yrityksen toiminta Latinalaisessa Amerikassa	98
(1999/C 96/138)	E-2450/98 esittäjä: Angela Sierra González komissiolle Aihe: Granadillan satama (Teneriffa, Kanaria)	98
(1999/C 96/139)	E-2458/98 esittäjä: Honório Novo neuvostolle Aihe: Portugalin epäedulliset sääolot ja maatalouden kärsimät vahingot	99
(1999/C 96/140)	E-2469/98 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskeva direktiivi	100
(1999/C 96/141)	E-2475/98 esittäjä: Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Eurooppalaiset tietokannat murhaajia ja raiskaajia sekä kadonneita lapsia koskevista tiedoista	101
(1999/C 96/142)	E-2476/98 esittäjä: Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Piratismi musiikkiteollisuudessa	102
(1999/C 96/143)	E-2477/98 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Bioterrorismi	102
(1999/C 96/144)	E-2482/98 esittäjä: Franz Linser neuvostolle Aihe: Itävallan liittohallituksen jäsenten vierailu parlamentin valiokunnissa	103
(1999/C 96/145)	E-2483/98 esittäjä: Karl Habsburg-Lothringen komissiolle Aihe: Tavaroiden vapaa liikkuvuus ja Unkari	104
(1999/C 96/146)	E-2491/98 esittäjä: Allan Macartney komissiolle Aihe: Kalastuskiintiöiden käyttö	105

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/147)	E-2498/98 esittäjä: Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Yhteisön tuki ulkomaille investoiville matkailuyrityksille	105
(1999/C 96/148)	E-2500/98 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Anoreksia ja bulimia	106
(1999/C 96/149)	E-2501/98 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Keinotekoisien saaren rakentaminen Cadizin lahden lähelle	106
(1999/C 96/150)	E-2503/98 esittäjä: Yvan Blot neuvostolle Aihe: Kosovon tilanne ja kulttuuriperinnön suojele	107
(1999/C 96/151)	P-2522/98 esittäjä: Karla Peijs neuvostolle Aihe: Tilastojen käyttö vakaus- ja kasvusopimuksessa	108
(1999/C 96/152)	E-2525/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Rajat ylittävä ”mainosposti”	109
(1999/C 96/153)	E-2527/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Poliittinen sorto Burmassa	110
(1999/C 96/154)	E-2530/98 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Komission tiedotuskampanjoiden kontaktit	110
(1999/C 96/155)	E-2535/98 esittäjä: André Fourçans neuvostolle Aihe: Euroopan rahoitusmarkkinoiden toiminta	111
(1999/C 96/156)	E-2538/98 esittäjä: Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Eläkkeet ja Euroopan unionin virkojen politisoituminen	111
(1999/C 96/157)	E-2539/98 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Eläkkeet ja Euroopan unionin virkojen politisoituminen	112
(1999/C 96/158)	E-2540/98 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Työpaikka	113
(1999/C 96/159)	E-2544/98 esittäjä: Kirsten Jensen komissiolle Aihe: Allergia ja yliherkkyys	114
(1999/C 96/160)	E-2555/98 esittäjä: Johanna Majj-Weggen neuvostolle Aihe: Länsi-Papuan, nykyisen Indonesian maakunnan Irian Jayan, kiristynyt tilanne	115
(1999/C 96/161)	E-2569/98 esittäjä: Graham Watson neuvostolle Aihe: Indonesian ihmisoikeudet	115
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2555/98 ja E-2569/98	115
(1999/C 96/162)	E-2558/98 esittäjä: José Apolinário komissiolle Aihe: NUTS ja Agenda 2000	116
(1999/C 96/163)	E-2567/98 esittäjä: Peter Truscott neuvostolle Aihe: Vammaisten aikuisten osa-aikahoito ja yhteishoito	116
(1999/C 96/164)	E-2570/98 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Ympäristötietokantojen tietokanta	116
(1999/C 96/165)	E-2580/98 esittäjä: Bárbara Dührkop Dührkop neuvostolle Aihe: EU:n kansalaisten oikeus äänestää Belgian kunnallisvaaleissa	117
(1999/C 96/166)	E-2583/98 esittäjä: José Barros Moura komissiolle Aihe: Henkilöiden vapaan liikkuvuuden käytännön näkökohtia	117
(1999/C 96/167)	P-2587/98 esittäjä: Otto von Habsburg komissiolle Aihe: Autojen ja moottoripyörien mainostaminen	118
(1999/C 96/168)	E-2588/98 esittäjä: Jens-Peter Bonde neuvostolle Aihe: Neuvoston pöytäkirjojen salaiset liitteet	119

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/169)	E-2589/98 esittäjä: Herbert Bösch neuvostolle Aihe: Luokkaretket Euroopan unionissa	119
(1999/C 96/170)	E-2596/98 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Rakennerahastojen ja koheesiorahaston määrärahojen käyttöönoton eteneminen (Täydentävä vastaus) . . .	120
(1999/C 96/171)	E-2598/98 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Libyan valtion velkarästit kreikkalaisille teollisille ja kaupallisille liikeyrityksille	121
(1999/C 96/172)	E-2599/98 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikalle suunnatun yhteisön tukikehyksen täytäntöönpanon edistyminen	121
(1999/C 96/173)	E-2600/98 esittäjä: Anna Karamanou neuvostolle Aihe: Väkivalta ja seksuaalinen ahdistelu työpaikoilla	122
(1999/C 96/174)	E-2607/98 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Euroopan yhteisöjen tuomioistuin	122
(1999/C 96/175)	E-2688/98 esittäjä: Kenneth Collins komissiolle Aihe: Oikeussuojan saatavuus	123
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2607/98 ja E-2688/98	123
(1999/C 96/176)	E-2616/98 esittäjä: Johanna Boogerd-Quaak ja Laurens Brinkhorst neuvostolle Aihe: Kansainvälinen lapsipornoskandaali	124
(1999/C 96/177)	E-2617/98 esittäjä: Sören Wibe komissiolle Aihe: Komission poliittiset mielipiteet	125
(1999/C 96/178)	E-2618/98 esittäjä: Sören Wibe komissiolle Aihe: Team Europe	125
(1999/C 96/179)	E-2624/98 esittäjä: Marlies Mosiek-Urbahn komissiolle Aihe: "Nuoret eurooppalaiset vapaaehtoiset" -hanketta vastaavan ohjelman suunnittelu iäkkäille	126
(1999/C 96/180)	E-2637/98 esittäjä: Otto von Habsburg, Hiltrud Breyer, Charles Goerens, Klaus-Heiner Lehne, Claudia Roth, Wilmya Zimmermann ja Karl Habsburg-Lothringen komissiolle Aihe: Bulgarian ja Romanian viisumipakko	126
(1999/C 96/181)	E-2642/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Sudania koskevien toimien koordinointi	127
(1999/C 96/182)	E-2644/98 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Kansalaisjärjestöjen avustustoiminnan koordinointi Sudanissa	127
(1999/C 96/183)	E-2647/98 esittäjä: Edward Newman komissiolle Aihe: Schengen-maiden viisumi	128
(1999/C 96/184)	E-2656/98 esittäjä: Antoinette Spaak neuvostolle Aihe: Euroopan unionin toimielimissä käytettävät kielet	128
(1999/C 96/185)	E-2658/98 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Catanian Multiservizi rikkoo määräyksiä julkisten palvelujen sopimuksista	129
(1999/C 96/186)	E-2660/98 esittäjä: Riccardo Garosci ja Luigi Florio neuvostolle Aihe: Lehrer Gregon murha: luovutussopimuksen puute Italian ja Sri Lankan välillä estää oikeuden toteutumisen	130
(1999/C 96/187)	E-2661/98 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: LIFE ja hankkeiden toteuttamisen määrääjät	131
(1999/C 96/188)	P-2663/98 esittäjä: Francis Decourrière komissiolle Aihe: Med-Media-ohjelma	131
(1999/C 96/189)	E-2670/98 esittäjä: Gerhard Hager neuvostolle Aihe: Virkamiehille tarkoitetut EU:n tukiohjelmat	132

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/190)	E-2676/98 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Avoimuus ja julkisuus oikeus- ja sisäasioissa	132
(1999/C 96/191)	E-2677/98 esittäjä: Gerhard Hager neuvostolle Aihe: Ympäristöriskollisuus	133
(1999/C 96/192)	E-2679/98 esittäjä: Gerhard Hager neuvostolle Aihe: Yhteistyö oikeusasioissa	134
(1999/C 96/193)	E-2683/98 esittäjä: Gerhard Hager neuvostolle Aihe: Europol-yleissopimuksen voimaantulo	135
(1999/C 96/194)	E-2686/98 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Huumeita koskeva strategia	136
(1999/C 96/195)	E-2693/98 esittäjä: Iñigo Méndez de Vigo komissiolle Aihe: Papua-Uutta-Guineaa kohdannut vedenalainen maanjäristys, jonka voimakkuus oli 7 astetta Richterin asteikolla	136
(1999/C 96/196)	E-2701/98 esittäjä: Marie-Paule Kestelijn-Sierens komissiolle Aihe: Rekisteröintimaksut	137
(1999/C 96/197)	P-2704/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Malediivit	137
(1999/C 96/198)	E-2707/98 esittäjä: Anne McIntosh neuvostolle Aihe: Diabeetikot auton ratissa	138
(1999/C 96/199)	E-2717/98 esittäjä: Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Egyptin kanssa käytävien Euro—Välimeri-sopimusta koskevien neuvottelujen keskeytyminen	139
(1999/C 96/200)	E-2719/98 esittäjä: Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Väestön ikääntymisestä johtuva puute mehiläishoitajista Euroopassa	140
(1999/C 96/201)	E-2735/98 esittäjä: Christine Oddy komissiolle Aihe: Talassemia	141
(1999/C 96/202)	E-2740/98 esittäjä: Ana Palacio Vallelersundi komissiolle Aihe: Ingeniero técnico -tutkinnon suorittaneiden osallistuminen EU-virkamiehiksi aikoville tarkoitettuihin A/LA- ura-alueen kilpailuihin	141
(1999/C 96/203)	E-2749/98 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Nuorille tarkoitettu vuoden pituinen vapaaehtoispalvelu Euroopassa	142
(1999/C 96/204)	E-2750/98 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Lasten turvallisuus lentokoneissa	143
(1999/C 96/205)	E-2765/98 esittäjä: Giacomo Santini neuvostolle Aihe: Yhteisön sisäiselle sokerintuonnille vahvistettu lisämaksu ("sovrapprezzo")	144
(1999/C 96/206)	P-2769/98 esittäjä: Xaver Mayer komissiolle Aihe: Toisessa EU-maassa asuvien eläkeläisten verotus	145
(1999/C 96/207)	E-2772/98 esittäjä: Johanna Majj-Weggen komissiolle Aihe: Mielipidevanki Ben Salem Tunisiassa	146
(1999/C 96/208)	E-2782/98 esittäjä: Johanna Majj-Weggen komissiolle Aihe: Euroopan parlamentin uskonvapautta ja ihmisoikeuksia Pakistanissa koskevan päätöslauselman täytäntöön- pano	146
(1999/C 96/209)	P-2788/98 esittäjä: Carmen Díez de Rivera Icaza komissiolle Aihe: Harhaanjohtava matkailumainonta	147
(1999/C 96/210)	E-2789/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Valosaaste	147
(1999/C 96/211)	E-2803/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Euroopan komission Ateenassa sijaitsevan edustuston paikalliset virkamiehet	148

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/212)	E-2806/98 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Misteri d'Elx	148
(1999/C 96/213)	E-2810/98 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: EKP:n pääjohtajan palkka	149
(1999/C 96/214)	P-2827/98 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: Eurooppalaisten rekka-autonkuljettajien työajan lyhentäminen	149
(1999/C 96/215)	E-2845/98 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Asbestivaara	150
(1999/C 96/216)	E-2856/98 esittäjä: Niall Andrews komissiolle Aihe: Nuoria koskeva Euroopan vapaaehtoisohjelma	151
(1999/C 96/217)	E-2875/98 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Toimenpiteet tupakankulutuksen vähentämiseksi	151
(1999/C 96/218)	P-2897/98 esittäjä: Johanna Maij-Weggen komissiolle Aihe: Kosovon pakolaiset	152
(1999/C 96/219)	E-2907/98 esittäjä: Florus Wijzenbeek komissiolle Aihe: Kilpailu ajokortin myöntävien tahojen välillä	153
(1999/C 96/220)	E-2938/98 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Uima-altaiden turvallisuus hotelleissa ja lomakeskuksissa	153
(1999/C 96/221)	E-2949/98 esittäjä: Ludivina García Arias komissiolle Aihe: Viivästymiset yliopistollisten oppiainvoimien hyväksymisessä	154
(1999/C 96/222)	E-2958/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Ydinreaktori Turkin Akkuyussa	154
(1999/C 96/223)	E-2987/98 esittäjä: John Iversen komissiolle Aihe: Vaatimus kansallisista rekistereistä, jotka koskevat eläimille annettavien lääkkeiden käyttöä	155
(1999/C 96/224)	E-2995/98 esittäjä: Roberto Mezzaroma komissiolle Aihe: Edustusta asevoimissa koskeva lakiuudistus Italiassa	156
(1999/C 96/225)	E-2998/98 esittäjä: Renate Heinisch komissiolle Aihe: Baden-Württembergissä sijaitseville korkeakouluille ja tutkimuslaitoksille vuonna 1997 myönnetyn EU-tuen määrä	156
(1999/C 96/226)	E-3005/98 esittäjä: Elmar Brok komissiolle Aihe: Vilpilliset myyntimenetelmät ja saksalaisten toimintamien perusteeton hyödyntäminen Playa del Inglesissä (Gran Canaria, Espanja) sijaitsevassa CITA-ostoskeskuksessa	157
(1999/C 96/227)	E-3023/98 esittäjä: Sérgio Ribeiro komissiolle Aihe: Yhteisön tukien ympäristölle haitalliset vaikutukset (Cerâmica do Olival-Olival/Ourém e Preceram-Travasso/Pombal, Portugali)	157
(1999/C 96/228)	E-3026/98 esittäjä: Miguel Arias Cañete komissiolle Aihe: Saksalaisen kuuden lukukauden opinnot käsittävän tutkinnon suorittaneiden pääsy ura-alueen A/LA virkoihin.	158
(1999/C 96/229)	E-3030/98 esittäjä: Raimo Ilaskivi komissiolle Aihe: Suomen kielen opetus Ahvenanmaalla	158
(1999/C 96/230)	E-3069/98 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Kädelliset	159
(1999/C 96/231)	E-3071/98 esittäjä: Michael Elliott komissiolle Aihe: Kädelliset	159
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3069/98 ja E-3071/98	159
(1999/C 96/232)	E-3081/98 esittäjä: Angela Billingham komissiolle Aihe: Guatemalan apulaispiispan Juan Gerardin murhan selvitys	159

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 96/233)	E-3089/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Turkin armeijan tiesulku ortodoksiluostariin johtavalla tiellä	160
(1999/C 96/234)	E-3092/98 esittäjä: Laura González Álvarez ja Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: LEADER 1 -ohjelman mukaisen tuen maksujen myöhästyminen	160
(1999/C 96/235)	P-3128/98 esittäjä: Jaak Vandemeulebroucke komissiolle Aihe: Levi Strauss Europe sulkee neljä tehdasta	161
(1999/C 96/236)	E-3149/98 esittäjä: Rainer Wieland komissiolle Aihe: Direktiiviehdotus autojen tai muiden tuotteiden mainonnan kieltämiseksi	162
(1999/C 96/237)	P-3161/98 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Videopelit ja kansalaisoikeuksien sekä poliittisen johtajan Silvio Berlusconiin oikeuksien suojele	163
(1999/C 96/238)	E-3171/98 esittäjä: Marlies Mosiek-Urbahn komissiolle Aihe: Hessenin osavaltiolle maksettava EU:n tuki sosiaali- ja aluerahastosta	163
(1999/C 96/239)	P-3175/98 esittäjä: John Iversen komissiolle Aihe: Zoonosidirektiivi	164
(1999/C 96/240)	P-3177/98 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Leipomojen oppipojat ja yötyö	165
(1999/C 96/241)	E-3178/98 esittäjä: Christian Rovsing komissiolle Aihe: Hevosenlihan lääkejäämät	165
(1999/C 96/242)	E-3203/98 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: AUTOEUROPAn tilanne	166
(1999/C 96/243)	P-3208/98 esittäjä: Arlindo Cunha komissiolle Aihe: BSE-tauti Portugalissa	166
(1999/C 96/244)	E-3259/98 esittäjä: Francisco Sanz Fernández komissiolle Aihe: Kulttuuri ja yhteistyö EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa	167

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(1999/C 96/001)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1582/97

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(6. toukokuuta 1997)

Aihe: Lottokuponkien vastaanottoverkoston uudelleen järjestäminen Italiassa

Nykyinen lottokuponkien vastaanottoverkosto koostuu 4 500 toimistosta ja sitä hallinnoivat jälleenmyyjät, joilla on monopoli (tupakkakauppiaat), tai entiset lottovirkailijat (16. maaliskuuta 1987 annettu säädös N:o 123).

Myöhemmällä säädöksellä (N:o 85, annettu 19. huhtikuuta 1990) määrätään vastaanottoverkon laajentamisesta asteittain, kunnes vastaanotto toimistojen lukumäärä on noussut 15 000:een.

Voiko komissio vahvistaa,

1. onko tarjouskilpailun käynnistämisestä ja uudelleenjärjestämisestä vastaavan yrityksen valinnasta määrättyä menettelyä noudatettu?
2. onko tarjouskilpailu määrätty myös 15 000 suunnitellun pelipaikan varustamiseksi?
3. voidaanko vastaanottopisteitä yhtenäismarkkinoiden vaatimukset huomioon ottaen sijoittaa myös muihin Euroopan yhteisön maihin?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(22. syyskuuta 1998)

Komissio on pyytänyt Italian viranomaisilta lisätietoja arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien järjestelyjen osalta, jotka liittyvät pelilaitteiden toimittamiseen 15 000:een loton keräilypisteeseen. Vastauksessaan Italian viranomaiset ilmoittivat, että pelilaitteiden ostosopimukset oli tehty suoraan toimittajien kanssa vuonna 1992. Italian viranomaiset ilmoittivat kuitenkin toteuttaneensa vuoden 1992 jälkeen säännönmukaisia tarjousmenettelyjä lisätarvikkeiden ja -palvelujen toimittamiseksi. Italian viranomaiset ovat sitoutuneet noudattamaan julkisia hankintoja koskevaa yhteisön lainsäädäntöä automatisoinnin kehittämiseksi ja loton keräilypisteiden määrän lisäämiseksi tehtävien tulevien investointien osalta.

(1999/C 96/002)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3707/97

esittäjä(t): Ulf Holm (V) komissiolle

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: EU:n tuki autoteollisuudelle

Lehtitietojen mukaan EU tukee Jaguar-autojen valmistajaa runsaalla miljardilla kruunulla uuden automallin edelleen kehittämisessä. Auton myyntihinta lienee runsaat miljoona kruunua. komission puheenjohtaja Santerin

lehdistöpäälikkö Colin Cook on todennut, että avustus auttaa Jaguaria ”valtaamaan alaa BMW:n 5-sarjan kaltaisten autojen luokassa”. Jaguarit ovat laajalti tunnettuja muun muassa ylellisyydestään ja suuresta polttoaineenkulutuksestaan.

1. Mitä muita autonvalmistajia EU tukee taloudellisesti, ja kuinka suurilla summilla?
2. Katsooko komissio, että on soveliaista tukea sellaisen loistoauton kehittämistä, johon EU-kansalaisten ylivoimaisella enemmistöllä ei ikinä tule olemaan varaa?
3. Katsooko komissio, että polttoainetta paljon kuluttavien autojen — kuten muun muassa Jaguarin — kehitystyötä voidaan jatkaa Amsterdamin sopimuksen tultua voimaan, vaikka sopimukseen sisällytetyn ”kestävän kehityksen” olisi oltava etusijalla EU:n politiikassa?

**Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(18. syyskuuta 1998)

Täydentävä vastaus sisältää tiedot, joita arvoisa parlamentinjäsen pyysi kysymyksensä 1 kohdassa.

Portugalissa vuosina 1994—1999 sovellettavan yhteisön II tukikehyksen ja erityisesti teollisuuden tukiohjelman PEDIP II nojalla myönnetään julkista tukea 97:lle autoteollisuuden hankkeelle (CAE 34100, 34200, 34300). Marraskuun 1997 loppuun mennessä tukea oli hyväksytty yhteensä 310 miljoonaa ecua, joista 235 miljoonaa oli maksettu tuensaajille. Euroopan aluekehitysrahaston osuus yksittäisten tukiohjelmien rahoituksesta on 75 prosenttia.

Tämän lisäksi komissio osallistuu Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitettavan ja tavoitteen 1 kohdealueita Italiassa koskevan vuosien 1994—1999 teollisuuden tukiohjelman puitteissa Italian lain 488/92 rahoittamiseen. Kyseinen laki koskee yleistä tukijärjestelmää, jonka tarkoituksena on tukea epäsuotuisille alueille tehtäviä tuotantoinvestointeja. Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet kyseisen järjestelmän puitteissa viisi suurta hanketta (investoinnit yli 15 miljoonaa ecua): kolme FIAT Auton hanketta (635 miljoonan ecun investointi, josta julkisen tuen osuus on 104 miljoonaa ecua), yhden FIAT Ivecon hankkeen (16 miljoonan ecun investointi, josta julkisen tuen osuus on 4 miljoonaa ecua) ja yhden Isotta Fraschinin hankkeen (20 miljoonan ecun investointi, josta julkisen tuen osuus on 10 miljoonaa ecua). Komissio tutkii parhaillaan näitä hankkeita.

Myös kaksi Espanjassa toimivaa autoalan yritystä on saanut tukea Euroopan aluekehitysrahastosta (Fabrication des Automobiles Renault España SA ja Suzuki Manufacturing Spain SA). Espanjan viranomaisten seurantakomitealle 14. heinäkuuta 1998 toimittamien tietojen mukaan toimintaohjelman ”Incentivos Regionales” puitteissa tukea on myönnetty 1. tammikuuta 1994 ja 31. joulukuuta 1997 välisenä aikana 890 527 400 pesetaa (noin 5,3 miljoonaa ecua) Suzuki Ciudad Realille, 576 217 739 pesetaa (noin 3,43 miljoonaa ecua) Renault Sevillalle ja 1 628 416 865 pesetaa (noin 9,69 miljoonaa ecua) Renault Valladolidelle.

(1999/C 96/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0834/98

esittäjä(t): Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE) neuvostolle

(31. maaliskuuta 1998)

Aihe: Alemman insinööritutkinnon (ingeniero técnico) tunnustaminen EU:n ura-alueen A/LA virkoihin pyritäessä

Kansallisten koulutusjärjestelmien välillä on eroja, jotka aiheuttavat syrjintää jäsenvaltioiden kansalaisten välillä pyritäessä EU:n virkoihin ura-alueella A/LA. Konkreettisesti tämä syrjintä vaikuttaa ingeniero técnico -tutkinnon suorittaneisiin espanjalaisiin.

Katsooko neuvosto, että korkea-asteen tutkintojen tunnustaminen pitää yhdenmukaistaa siten, että pyritäessä EU:n virkoihin ura-alueilla A/LA ei tapahtuisi syrjintää?

Akateemisesta tutkintovaatimuksesta johtuen ingeniero técnico -tutkinnon suorittaneiden espanjalaisten ei ole mahdollista osallistua näihin kilpailuihin, vaikka todellisuudessa ammatillisessa koulutuksessa ei ole eroja. Onko neuvosto tietoinen tästä syrjinnästä?

Vastaus

(3. marraskuuta 1998)

Neuvosto hoitaa palvelukseenottamispolitiikkaansa henkilöstösääntöjen, erityisesti 27 artiklan, mukaisesti, jossa säädetään, että yhteisön virkamiehistön palvelukseenottojärjestelmän "on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä,...", ilman syrjiviä perusteita ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden eri koulutusjärjestelmät.

Pääsyaatimuksina yhteisön ura-alueelle A/LA neuvosto edellyttää hakijoilta ylempää korkeakoulututkintoa tai vastaavaa. Kilpailuilmoiuksiin sisältyy lisäksi opas kilpailuun osallistuville, jonka opintoja ja tutkintoja koskevassa kohdassa ilmoitetaan, että "valintalautakunta tarkistaa ja antaa tarpeen vaatiessa hakijan oman maan kouluviranomaisten arvioida hakijan koulutustason". Kaikkien jäsenvaltioiden kaikkia hakijoita kohdellaan samalla tavalla neuvoston järjestämien ura-alueen A/LA kilpailujen osalta.

Edellä mainittujen säännösten ja perusteiden pohjalta (henkilöstösääntöjen 2 artiklassa tarkoitettu) nimittävä viranomaiskatsoo, ettei espanjalainen "ingeniero técnico" -tutkinto tällä hetkellä oikeuta osallistumaan neuvoston järjestämiin ura-alueen A/LA kilpailuihin.

(1999/C 96/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1123/98

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1998)

Aihe: Selvitys pitkien linja-autojen käytöstä unionin alueella

Kuljetusdirektiivissä (96/53/EY) ⁽¹⁾, joka koskee kansainvälisen tieliikenteen suurimpien sallittujen massojen ja mittojen harmonisointia, määrittellään linja-autojen maksimipituudeksi 12 metriä. Joillekin unionin jäsenmaille, kuten Suomelle, on myönnetty poikkeuslupa käyttää pitempää kalustoa.

Pitemmän, siis yli 12-metrisen, linja-autokaluston käytöstä koko EU:n alueella on myös keskusteltu. Kuljetusdirektiivin käsittelyn yhteydessä v. 1996 neuvoston kokouksen pöytäkirjaan kirjattiin neljänneksi lausumaksi kehoitus, jonka mukaan komission tulisi laatia selvitys 15-metrinen linja-autojen käyttömahdollisuuksista unionin alueella.

Yllä mainittuun viitaten kysyn, mihin neuvoston lausuman mukaisiin toimiin komissio on ryhtynyt selvittääkseen pitkien linja-autojen käyttömahdollisuuksia unionin liikenteessä?

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(29. toukokuuta 1998)

Heinäkuun 25 päivänä 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/53/EY ⁽¹⁾, jossa säädetään tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisissa ja kansainvälisissä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisissä liikenteessä sallituista painoista, ei rajoiteta kansainvälisessä liikenteessä käytettävien jäykkien linja-autojen enimmäispituutta 12 metriin. Direktiivillä taataan, että enintään 12 metriä pitkät jäykät linja-autot saavat liikkua vapaasti kaikkialla yhteisössä. Yli 12 metriä pitkien jäykkien linja-autojen liikkuvuutta ei rajoiteta, jollei sallittua enimmäispituutta koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu.

komission päätavoitteena direktiivin 96/53/EY pohjana olleessa säädösehdotuksessa oli yhdenmukaistaa kaikki ajoneuvojen enimmäispainot ja -mitat yhteisössä. Jäykkien linja-autojen enimmäispituus oli kuitenkin yksi niistä kysymyksistä, joista ei päästy yksimielisyyteen, eikä 15 metrin enimmäispituus saanut enemmistön kannatusta. Niinpä komissio antoi neuvostolle sitoumuksen laatia aiheesta raportti.

komission raportti 15 metrin pituisista linja-autoista vahvistettaneen lähitulevaisuudessa, ja se toimitetaan sen jälkeen neuvostolle ja parlamentille.

(¹) EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59.

(1999/C 96/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1292/98

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(29. huhtikuuta 1998)

Aihe: Irlannin puolivaltiollisen metsäyhtiön Coillten tuet

Viime vuonna Euroopan komissio toimitti ministerineuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen EU:n taloudellisesta tuesta metsänhoidollisille toimille Irlannissa. Kertomuksessa keskityttiin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) myöntämiä tukia koskevan asetuksen N:o 2080/92 soveltamiseen.

Tässä asetuksessa säädetään, että sen perusteella myönnettävät tuet olisi etusijassa jaettava päätoimisille maanviljelijöille.

Irlannin kansallinen parlamentti, Dáil Eireann, sai äskettäin tietoonsa, että puolivaltiollinen metsäyhtiö Coillte on saanut tukia tämän ohjelman perusteella. Näiden tukien avulla Coillte kykeni toteuttamaan istutuksia 6 125 hehtaarille vuonna 1993, 5 355 hehtaarille vuonna 1994, 5 155 hehtaarille vuonna 1995, 3 658 hehtaarille vuonna 1996 ja 2 773 hehtaarille viime vuonna.

Asetuksessa ei ole määrystä puolivaltiollisten yhtiöiden taloudellisesta avustamisesta.

Kun otetaan huomioon, että tätä asiaa ei käsitelty komission viimevuotisessa kertomuksessa, voiko komissio varmistaa, että asiaa tutkitaan nyt? Uskooko se, että varojen käyttäminen Coillten avustamiseen Irlannissa on ristiriidassa asetuksen N:o 2080/92 kanssa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 1998)

Kysyjän mukaan asetuksessa (ETY) 2080/92 ei säädetä puolivaltiollisille yhtiöille myönnettävästä taloudellisesta tuesta.

Mainitun asetuksen 2 artiklassa määritellään kuitenkin, että ”tukia voidaan myöntää kaikille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka metsittävät maatalousmaata”. Kyseisen asetuksen mukaisia tuen saajia voivat siten olla sekä yksityiset yritykset että julkiset laitokset.

Se, että etusijalle asetetaan maanviljelijöiden suorittamat metsitystoimet, ilmenee kyseiselle ryhmälle myönnettävien palkkioiden tasossa, joka on korkeampi kuin muille ryhmille myönnettävä tuki.

Komissio ei aio tarkastella puolivaltiollisten yhtiöiden suorittamia metsitystoimia asetuksen (ETY) 2080/92 soveltamisen kannalta, koska kyseisten yhtiöiden suorittamat metsitystoimet eivät ole ristiriidassa mainitun asetuksen säännösten kanssa.

(1999/C 96/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1302/98

esittäjä(t): Francesco Baldarelli (PSE) komissiolle

(29. huhtikuuta 1998)

Aihe: Alitalian Santiago de Chileen suuntautuvien suorien lentojen lakkauttaminen

Chilessä asuvat italialaiset ovat kertoneet, että Italian valtiollinen lentoyhtiö Alitalia lopettaa viikottaiset suorat lentonsa Santiago de Chileen ensi vuoden maaliskuun 31. päivästä lähtien. Alitalia tulee lentämään ainoastaan Buenos Airesiin ja jatkohteyden Santiagoon hoitaa LAN Chile lentoyhtiöiden tekemän keskinäisen sopimuksen mukaisesti.

Uutinen on aiheuttanut tyrmistystä ja huolta Chilen italialaisten keskuudessa, sillä tämä Alitalian päätös tulee vain runsas vuosi ennen juhluvuotta 2000, jolloin Italiaan saapuu miljoonia turisteja ja pyhiinvaeltajia koko maailmasta, mukaan lukien runsaasti Etelä-Amerikassa asuvia italialaisia.

Jos päätös on lopullinen, Chilestä tulee ainoa Etelä-Amerikan maa, josta ei ole suoraa lentoyhteyttä Italiaan. Tämä merkitsisi suurta tappiota Italian imagolle ja uskottavuudelle Chilessä ja olisi ristiriidassa sekä Italian hallituksen (kaksi hiljattain tehtyä virallista vierailua, varapääministeri Walter Veltronin heinäkuussa 1997 ja pääministeri Romano Prodin muutama päivä sitten tekemät vierailut) että italialaisten liikemiesten, joita on yhä enemmän Chilessä, osoittaman kiinnostuksen kasvun kanssa.

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta Chilen italialaisten oikeudet vaatimukset voitaisiin toteuttaa. Chilen italialaisia tämä yhtäkkinen ja harkitsematon päätös lopettaa suorat lennot Italian ja Chilen välillä haittaisi suuresti, etenkin nyt, kun maiden väliset suhteet ovat tiivistymässä.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 1998)

Komission käsityksen mukaan Alitalia on tehnyt päätöksensä liiketaloudellisista syistä. Komissio ei voi puuttua asiaan, kun yritykset päättävät lopettaa säännöllisen liikennöintinsä. Kaikki huomautukset tulisikin osoittaa asianomaiselle lentoyhtiölle.

(1999/C 96/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1405/98

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(11. toukokuuta 1998)

Aihe: Puolueettomuus ja avoimuus rakennerahastovarojen myöntämisessä tarjouskilpailujen kautta

Tietyt aluehallitukset (kuten Marchen alueen) hyväksyvät 5-tavoitteen mukaisten rakennerahastovarojen myöntämisen tarjouskilpailujen kautta komissiolle esitettävän yhteisen ohjelmasuunnitteluasiakirjan kehyksessä ilman, että selvitetään miten paljon varoja on vahvistettu kullekin toimelle.

1. Eikö komissio katso, että tällaisella menettelyllä loukataan avoimuusperiaatteita, joiden mukaan Euroopan unionin rahoittamista toimista on ilmoitettava?
2. Eikö se katso, että kansalaisella, joka hakee määrärahoja tiettyä toimenpidettä varten, on oikeus tietää, miten paljon rahaa on käytettävissä niitä toimenpiteitä tai toimia varten, joista hän on tehnyt hakemuksen?
3. Eikö se katso, että menettely, jolla virastoille annetaan lupa hakemusten esittämisen jälkeen siirtää määrärahoja täysin omavaltaisesti toimenpiteestä tai toimesta toiseen, on epäoikeudenmukainen?
4. Ottaen huomioon, että tällaiset menettelyt loukkaavat puolueettomuuden ja avoimuuden periaatteita, niin eikö komissio pidä kielteisenä sitä, että seurauksena voi olla Euroopan kansalaisten epäluottamus alueellisia ja yhteisön toimielimiä kohtaan?
5. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä poistaakseen nämä epäkohdat?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 1998)

Komission mielestä rakennerahastovarojen myöntämisen menettelyissä on noudatettava suurempaa avoimuutta. Erityisesti tavoitetta 5b koskevan yhtenäisen ohjelma-asiakirjan (YOA) osalta kunkin toimenpiteen kokonaisrahoitus on ilmoitettu ohjelmassa. Ne ovat julkista tietoa, joka on kansalaisten saatavilla. Seurantakomitea voi tehdä tarkistuksia määrärahoihin, ja mahdollisesti tehtävät muutokset on vahvistettava komission päätöksellä.

Toteuttamista haittaavan liiallisen kankeuden estämiseksi tavoitetta 5b koskeviin yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin ei toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ole sisällytetty määrärahojen jakamista ohjelmien perusosaa eli toimenpidettä alhaisemmalle tasolle. Jakaminen kuuluu tapauksen mukaan toteutuksesta vastuussa olevan viranomaisen yksinomaiseen toimivaltaan.

(1999/C 96/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1424/98

esittäjä(t): Frode Kristoffersen (PPE) komissiolle

(11. toukokuuta 1998)

Aihe: PHARE-ohjelman toteuttaminen

Katsooko komissio, että nykyinen PHARE-ohjelma saavuttaa tavoitteensa, kun otetaan huomioon muun muassa arvostelu, jonka mukaan PHARE-ohjelmalla ei nyky muodossaan ole käytettävissään riittävästi teknistä asiantuntemusta? Tällainen puute antaa arvostelun mukaan mahdollisuuden tiettyjen yritysten suosimiseen, sillä kilpailevilla yrityksillä ei ole riittävästi mahdollisuuksia keskustella omien tuotteidensa toiminnasta ja ominaisuuksista asianmukaisella teknisellä tasolla tarjouspyynnön esittäjien kanssa.

Komissiota pyydetään myös ilmoittamaan, toimiiko tehtyjen sopimusten noudattamista koskeva pitkälinen menettely tyydyttävästi ja siten myös ajallaan.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(12. kesäkuuta 1998)

Komissiolla on käytössään riittävästi teknistä asiantuntemusta sekä komission omien että ulkopuolisten asiantuntijoiden suhteen. Jälkimmäisiä kutsutaan tarvittaessa tehtäviin. Tarjouskilpailumenettelyjä vahvistettiin vuonna 1997. Komissio otti käyttöön PHARE-ohjelmien vakiomuotoiset tarjouskilpailu- ja sopimusasiakirjat vuonna 1997. Tämä edellyttää suurempaa tarkkuutta useilla aloilla, joita ovat mm. tarjousten arviointimenettelyt, tarjousten arviointikomiteoiden kokoonpanot, tarjousten tekijöille annettu palaute ja eturistiriitojen välttämiseksi annetut tiukemmat säännöt.

PHARE-ohjelman toteuttamisessa komissio noudattaa varainhoitoasetuksen ⁽¹⁾ säännöksiä, joihin kuuluu töiden ja hankintasopimusten avoin kilpailuttaminen. Palveluhankintasopimusten osalta sovelletaan varainhoitoasetuksen 118 artiklan (sellaisena kuin se on muutettuna lokakuussa 1995) ⁽²⁾ säännöksiä sen varmistamiseksi, että kaikilla mahdollisilla palveluiden tarjoajilla on mahdollisuus kilpailla tasapuolisin perustein. Kun ohjelma on hyväksytty, sen yhteenvedon sisältö ja talousarvion erittely julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja yksityiskohtainen kuvaus julkaistaan Internetissä yksittäisten palveluhankkeiden tarjouskilpailuttamisen yhteydessä. Näin voidaan varmistaa, että kaikilla yrityksillä on yhtäläinen mahdollisuus saada asiaankuuluvaa tietoa. Mahdollisia palveluiden tarjoajia pyydetään ilmaisemaan kiinnostuksensa hankkeen toteuttamisesta. Esivalinnalle asetetut vähimmäisvaatimukset täyttävät yritykset merkitään myöhemmin suppeaan tarjoajien luetteloon.

Joutuisa sopimusten tekeminen on jatkuvana pyrkimyksenä, mutta komissio on velvollinen myös varmistamaan, että kilpailu on oikeudenmukaista, eikä se voi eikä halua tehdä kompromisseja avoimuutta koskevissa vaatimuksissa. Sopimusten tekemiseen ja tarjouskilpailuiden järjestämiseen on annettava riittävästi aikaa tarvittavan avoimuuden ja oikeudenmukaisuuden takaamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.1977.

⁽²⁾ EYVL L 240, 7.10.1995.

(1999/C 96/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1530/98

esittäjä(t): Ilona Graenitz (PSE) komissiolle

(8. toukokuuta 1998)

Aihe: Euron merkki tietokoneen näppäimistöissä

Euron käyttöön siirtymisen vuoksi tietokoneen näppäimistöön on lisättävä euron merkki.

1. Voidaanko tätä euron merkkiä alkaa käyttää unionissa kustannuksitta?

2. Voiko unioni järjestää yleisluontoisia neuvontapalveluja siitä, kuinka tämä merkki voidaan lisätä näppäimistöön?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 1998)

Komissio on käyttänyt euron tunnusta yhteisen rahan symbolina Dublinissa 13.—14. joulukuuta 1996 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen. Komissio julkaisi 23. heinäkuuta 1997 tiedonannon ⁽¹⁾, jossa kehoitettiin kaikkia valuutan käyttäjiä käyttämään euron tunnusta aina, kun tarvitaan selvästi erottuva merkki viittaamaan euromääräisiin rahasummiin. Lisäksi komissio rekisteröi euron tunnuksen lokakuussa 1997 yleiseen typografiseen käyttöön Kansainvälisen standardointijärjestön (ISO) kansainvälisen ISO-10036 standardin puitteissa.

Tunnuksen voi kopioida eri muodoissaan Internetistä komission ulkoiselta Europa-palvelimelta (<http://europa.eu/int>). Tunnuksen tekninen kuvaus löytyy lukuisista komission julkaisemista esitteistä.

Komissio teki marraskuussa 1997 yksityiskohtaiset ehdotukset euron tunnuksen sijoittamisesta tietokoneiden näppäimistöihin ("Suositus euron tunnuksen sijoittamisesta tietokoneiden näppäimistöihin ja vastaaviin tietojenkäsittelylaitteisiin", versio 1.5). Ehdotus on otettu myönteisesti vastaan alan tärkeimmissä järjestöissä.

⁽¹⁾ KOM(97) 418 lopullinen.

(1999/C 96/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1560/98

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(19. toukokuuta 1998)

Aihe: Kuudennen direktiivin 10 artikla

Voisiko komissio antaa lausunnon siitä, miten eri jäsenvaltiot tulkitsevat ja soveltavat nykyisin kuudennen direktiivin (77/388/ETY ⁽¹⁾)10 artiklaa, jossa määrätään, että laskun antaminen on verotuksenalainen tapahtuma vain määrätyn myynnin tai määrättyjen verovelvollisten yhteydessä?

Voisiko komissio kommentoida Yhdistyneen kuningaskunnan nykyistä käytäntöä bruttotuloihin perustuvan standardimenetelmän poistamisen jälkeen ja onko tämä käytäntö vielä sopusoinnussa 10 artiklan kanssa?

Mitä menetelmää muut jäsenvaltiot käyttävät?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 1998)

Kuudennen alv-direktiivin 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn yleisen periaatteen mukaan verosaatava syntyy silloin, kun tavara luovutetaan tai palvelu suoritetaan. Tästä yleisperiaatteesta poiketen 10 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa kuitenkin annetaan jäsenvaltioille oikeus lykätä tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisryhmien osalta ajankohtaa, jona verosaatava syntyy. Jäsenvaltiot voivat säätää, että esimerkiksi palvelujen suorituksissa tai vähittäismyynnissä arvolisäverosaatava syntyy laskun toimittamishetkellä tai kun kauppahinta maksetaan. Näitä käytäntöjä sovelletaan useissa jäsenvaltioissa ja eri olosuhteissa.

Bruttotuloihin perustuvaa standardimenetelmää (standard method of reckoning gross takings) alettiin soveltaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa edellä mainitun artiklan mukaisesti. Kyseisen menetelmän mukaan vähittäismyyjät voivat tilittää veron myöhempänä ajankohtana, jos maksua ei suoriteta täysimääräisenä toimitushetkellä. Tämä "menetelmä" oli kuitenkin mahdollinen vain siinä tapauksessa, että toimittaja rahoitti velan itse. Menetelmä ei ollut sallittu, jos maksu tavaroista saatiin kolmannelta osapuolelta, esimerkiksi rahoitusyhtiöltä.

Yhdistynyt kuningaskunta päätti lukuisten syiden vuoksi poistaa kyseisen menettelyn tulo- ja menoarvion hyväksymisen yhteydessä marraskuussa 1996. Järjestelmä otettiin alun perin käyttöön vuonna 1978 lievittämään omalla rahoituksella toimivien vähittäismyyjien luottotappio-ongelmia, mutta nämä ongelmat poistuivat suurelta osin sen jälkeen, kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa alettiin soveltaa erityistä verohelpotusta luottotappioihin sisältyvään arvonlisäveroon. Lisäksi pelättiin, että menetelmää käytettäisiin veronkiertoon.

Menetelmän poistaminen on merkinnyt Yhdistyneen kuningaskunnan paluuta 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan yleisperiaatteen soveltamiseen eli verosaatava syntyy kun tavara luovutetaan tai palvelu suoritetaan.

(1999/C 96/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1591/98

esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle

(25. toukokuuta 1998)

Aihe: Komission virkamiehiä koskeva puolueettomuusvaatimus

Euroopan komission Wienin edustuston johtaja Wolfgang Streitenberger mainosti 11. maaliskuuta 1998 julkaistussa kaupallisessa mainoksessa "Wirtschaftsblatt" nimistä lehteä, korostaen lehden asiantuntevaa eurooppoliittista uutisointia: "Yhä suurempi osa talouselämää koskevista päätöksistä tehdään Brysselissä. Itävaltalaisien päätöstentekijöiden on tämän vuoksi yhä tärkeämpää saada nopeasti näihin asioihin liittyviä perusteellisia tietoja. Wirtschaftsblatt-lehden avulla teidän on mahdollista kirii lisää etumatkaa joka päivä."

Edellä mainitun perusteella haluaisin esittää komissiolle seuraavat kysymykset:

1. Onko komission edellä mainittu verbaalinen kannanotto kiihkeiden markkinaosuustisteluiden värittämällä itävaltalaisilla tiedotusvälinemarkkinoilla yhteensopiva komission virkamiehiä koskevan puolueettomuusvaatimuksen kanssa?
2. Antoiko Streitenberger, joka ilmeisestikin esiintyi virallisen tehtävänsä puitteissa, lausuntonsa komission nimissä?
3. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo vielä ryhtyä tämän tapauksen vuoksi?
4. Mikä on komission arvio edustajansa käytöksen yhteensopivuudesta uusien käytännesääntöjen kanssa?
5. Uskooko komissio, että sen Wienin edustaja voi puoltaa komission intressejä tämän yksipuolisen kannanoton jälkeen muissa kilpailevissa lehdissä?
6. Aikooko komissio antaa puoltavia lausuntoja suullisesti myös muista Itävallassa ilmestyvistä lehdistä, jotka harjoittavat tehokasta EU-tiedotusta?
7. Milloin Euroopan komission Wienin edustuston johtaja Wolfgang Streitenberger aikoo suullisesti kehottaa tilaamaan myös Neue Freie Zeitung -nimisen lehden, jonka Euroopan unioniin liittyvää uutisointia voidaan lämpimästi suositella?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 1998)

Komission Itävallassa olevan edustuston päällikkö ei antanut lausuntoaan puolueista riippumattomassa, itenäisessä itävaltalaisessa Wirtschaftsblatt-päivälehdessä omasta aloitteestaan vaan pyynnöstä. Alkaen tammikuun 15. päivästä 1997 kaikkiaan 207 itävaltalaisista mielipidejohtajaa on jo antanut lausuntoja samoissa olosuhteissa.

Samantyyppisiä lausuntoja voidaan antaa pyynnöstä missä hyvänsä muussa tiedotusvälineessä, joka totuudenmukaisesti ja puolueettomasti tekee selkoa Euroopan yhdentymisestä ja komission politiikasta.

Itävallassa olevan edustuston päällikön esiintyminen on siis täysin sopusoinnussa niiden henkilöstösääntöön perustuvien käytännesääntöjen kanssa, jotka koskevat komission virkamiesten suhteita yleisöön.

(1999/C 96/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1769/98**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle***(5. kesäkuuta 1998)**Aihe:* Viemäriverkko ja biologinen puhdistus Kavalan vanhan kaupungin alueella

Kreikan teknisen instituutin Itä-Makedonian osaston esittämien valitusten mukaan Kavalan vanhan kaupungin alueelle rakennettiin viemäriverkon putkia, kaivoja ja pumppuasemia rantavyöhykkeelle, vaikka hyväksytyssä tutkimuksessa olevien suunnitelmien mukaan ne olisi pitänyt rakentaa korkeammalle, lujalle maaperälle ja rantavyöhykkeen ulkopuolelle.

Otaen huomioon, että:

- hanketta rahoitetaan yhteisön määrärahoilla,
- viemäriverkon rakentaminen rantavyöhykkeelle alueelle, jolla on lähinnä kesäasuntoja, kuten Kavalan vanhassa kaupungissa on, synnyttää ympäristöongelmia ja riistää yleisöltä mahdollisuuden vapaasti lähestyä ja käyttää rantavyöhykettä ja itse rantaa,
- verkko on jatkuvasti vaarassa myrskyaallokon vuoksi (mainittakoon, että talvella 1996—97 myrskyaallokko siirsi osan putkista paikaltaan),

voisiko komissio tutkia asiaa ja tarkistaa, onko ennakkotutkimuksessa suunnitelluista rakennuspaikoista poikettu edellä mainittua hanketta toteutettaessa, ja jos näin on tapahtunut, aikooko se pyytää selvityksiä toimivaltaisilta kreikkalaisilta viranomaisilta?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus***(9. lokakuuta 1998)*

Komissio voi nyt täydentää aiempaa, 24. kesäkuuta 1998 antamaansa vastausta ⁽¹⁾ seuraavilla tiedoilla:

Kreikan viranomaisille osoittamansa, Kavalan vanhan kaupungin alueelle rakennettua viemäriverkkoa ja biologista puhdistamaa koskevan tiedustelun seurauksena komissio on saanut jäljennöksen DEYA:n (Kavalan vesi- ja viemärilaitos) ja Kreikan tekniikan alojen liiton Itä-Makedonian jaoksen välisestä kirjeenvaihdosta. Komissio toimittaa sen kysyjälle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Kirjeenvaihdosta käy ilmi, että ongelma on ratkaistu, sillä DEYA:lta saamiensa täsmennysten perusteella Kreikan tekniikan alojen liitto on ilmoittanut olevansa tyytyväinen kyseisen hankkeen yhteydessä toteutettuihin töihin.

⁽¹⁾ EYVL C 386, 11.12.1998, s. 157.

(1999/C 96/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1794/98**esittäjä(t): Heidi Hautala (V) komissiolle***(11. kesäkuuta 1998)**Aihe:* HFC-kaasut

Sen jälkeen, kun CFC- ja HCFC-kaasut kiellettiin Montrealin pöytäkirjalla, on niiden tilalle kehitetty otsonikerrokselle harmittomia HCF-kaasuja. Nämä jäähdyttämiseen käytettävät HFC-kaasut vaikuttavat kuitenkin merkittävällä tavalla ilmaston lämpenemiseen. HFC-kaasujen potentiaalinen vaikutus maailmanlaajuiseen ilmaston lämpenemiseen tunnustettiin Kioton konferenssissa viime joulukuussa, kun ne liitettiin haitallisten kaasujen luetteloon.

1. Aikooko komissio ehdottaa, että HFC-kaasujen asteittainen käytöstä poistaminen sisällytetään ympäristöministeriöiden neuvostossa kesäkuussa käsiteltävien asioiden joukkoon, kun EU valmistelee suhtautumistaan marraskuussa Buenos Airesissa järjestettävään neljänteen ilmastonmuutoksen kehyskonferenssiin?

2. Tunnustaako komissio, että HFC-kaasuille on jo olemassa käyttökelpoisia vaihtoehtoja, joita käytetään enenevässä määrin sekä kaikissa EU-maissa että kehitysmaissa?
3. Tunnustaako komissio, että nopea toiminta tässä tilanteessa säästää teollisuudelta lisäkustannuksia, koska ne vähentävät kaksivaiheisia toimia CFC ja HCFC-kaasuista luopumisen yhteydessä?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 1998)

1. Komissio on pannut merkille fluorihiihivetyjen (HFC-yhdisteiden) käytön nopean yleistymisen, jolla saattaa olla huomattavia vaikutuksia maapallon lämpenemiseen. Ei ole kuitenkaan selvää, minkälaisilla toimenpiteillä näiden kaasujen päästöjä voitaisiin rajoittaa kustannustehokkaimmalla tavalla. Erilaisten toimenpiteiden toteuttavuuden arviointi vaatii vielä lisätyötä. Tästä syystä kesäkuussa 1998 kokoontunut ympäristöministeriöiden neuvosto kehotti jatkamaan ympäristöpoliittisia toimenpiteitä HFC-, PFC- ja SF6-kaasujen päästöjen rajoittamiseksi ja/tai vähentämiseksi, erityisesti kun otetaan huomioon kyseisten yhdisteiden sisällyttäminen Kioton pöytäkirjan kasvihuonekaasujen koriin. Neuvosto pyysi myös komissiota luomaan sellaiset puitteet näiden kaasujen päästöjen rajoittamiselle ja/tai vähentämiseksi, joissa otetaan huomioon näiden kaasujen tuotanto ja käyttö kaikilla aloilla ja joita jäsenvaltiot voivat kehittää edelleen.

2. Komissio pitää tervetulleena, että otsonikerrosta heikentäville aineille ja HFC-yhdisteille on kaikkialla maailmassa ollut viime aikoina yhä paremmin saatavilla ympäristöä vähemmän kuormittavia vaihtoehtoja. Otsonikerrosta heikentäviä aineita koskevan uuden asetusluonnoksen ⁽¹⁾ perusteluissa komissio tähdentää HFC-yhdisteiden liialliseen käyttöön liittyviä vaaroja, muistuttaa HFC-yhdisteiden olevan aineita, jotka säilyvät ilmakehässä erittäin kauan ja ovat mahdollisia kasvihuonekaasuja, sekä toteaa lopuksi, että HFC-yhdisteiden käyttöä on säänneltävä tiukoilla päästöjen rajoittamiseen tähtäävillä toimenpiteillä.

3. Ilmastoan liittyvät kysymykset ovat komission työssä keskeisellä sijalla. Neuvosto pyysi kesäkuussa 1998 komissiota kehittämään HFC-yhdisteiden päästöjen rajoittamiselle puitteet, jotka kattavat näiden yhdisteiden tuotannon ja käytön kaikilla aloilla. Komissio on samaa mieltä siitä, että HFC-yhdisteille vaihtoehtoisten aineiden käyttöä on kannustettava aina kuin vaihtoehtoja on saatavilla.

⁽¹⁾ KOM(98) 398.

(1999/C 96/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1823/98

esittäjä(t): Alex Smith (PSE) neuvostolle

(8. kesäkuuta 1998)

Aihe: Ydinvoiman käytön turvallisuus

Ydinvoiman käytön turvallisuutta valvovat viranomaiset lopettivat Sellafielidissä sijaitsevan Thorpin ydinjätteiden uudelleen käsittelylaitoksen toiminnan toukokuun loppupuolella, sen jälkeen kun laitoksen poistoputkista havaittiin vuotavan radioaktiivista jätettä. Aikooko puheenjohtajamaa aloittaa neuvottelut ennen heinäkuussa järjestettävää OSPAR-sopimusta käsittelevää kokousta sellaisten jäsenvaltioiden kanssa, kuten Irlanti ja Ruotsi, jotka ovat ilmaisseet jatkuvan huolensa Sellafielidin turvallisuudesta ja tarkastella tässä yhteydessä, millä tavoin Sellafielidin toiminnot voidaan muuttaa uudelleen käsittelystä turvalliseen ydinjätteiden säilyttämiseen?

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Neuvosto on tyytyväinen heinäkuussa 1998 pidetyn OSPAR-yleissopimuksen ministerikokouksen tuloksiin; kokouksessa osapuolet sopivat toimivansa siten, että radioaktiivisten aineiden päästöt, laskemiset ja vuodot alennetaan vuoteen 2020 mennessä sellaisille tasolle, että verrattuna aikaisempiin tasoihin kyseisistä päästöistä, laskemisista ja vuodosta johtuvat lisäpitoisuudet merissä ovat lähellä nollaa.

Neuvosto muistuttaa lisäksi, että perusnormit, jotka koskevat työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuville vaaroille, ovat voimassa sellaisena kuin ne on vahvistettu yhteisön lainsäädännössä neuvoston direktiivillä 96/29/Euratom ⁽¹⁾.

Neuvosto korostaa sitä, että jäsenvaltio, jonka alueella ydinlaitos sijaitsee, on vastuussa laitoksen suunnittelun, rakentamisen ja toiminnan turvallisuudesta. Myös polttoainekierron valinta kuuluu jäsenvaltiolle.

(¹) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

(1999/C 96/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1840/98

esittäjä(t): James Moorhouse (ELDR) komissiolle

(12. kesäkuuta 1998)

Aihe: Ihmisoikeustilanne Kongon demokraattisessa tasavallassa

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai mihin toimiin se aikoo ryhtyä kannustaakseen Kongon demokraattista tasavaltaa kunnioittamaan ihmisoikeuksia, vapauttamaan poliittisia vankeja ja sitoutumaan vakaasti demokraattisen kehityksen edistämiseen?

Komission jäsenen J. Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(9. heinäkuuta 1998)

Komissio muistuttaa mieliin, että suora yhteistyö unionin ja entisen Zairen välillä keskeytettiin vuoden 1992 alussa, koska maan hallitus asetti esteitä demokratisoimisprosessille. Siitä lähtien unioni on pitänyt yllä varovaisia ja asteittain edistyviä suhteita tarkoituksenaan rohkaista Kongon kansantasavallan hallitusta aikaansaamaan edistystä demokratisoitumisen alalla. Yleisten asiain neuvosto vahvisti päätelmissään tämän politiikan 15. syyskuuta 1997: yhteistyöhön ryhdytään uudestaan sitä mukaa, kun edistystä todetaan tapahtuvan ihmisoikeuksien, demokratisoitumisen ja oikeusvaltion alalla.

Komissio seuraa tarkkaavaisesti ja huolestuneena jäsenvaltioiden kanssa koordinoitujen tilanteen kehittymistä Kinshasassa. Hallituksen kanssa on kuitenkin pidetty yllä kriittistä ja rakentavaa vuoropuhelua edellä mainitun asteittain kehittyvän politiikan mukaisesti. Tässä yhteydessä komissio osallistuu yhteisiin vetoomuksiin, joita Euroopan unionin troikan valtuuskunnat ja jäsenvaltioiden paikalla toimivat lähetystöt esittävät Kongon hallitukselle.

Komission tässä yhteydessä suorittamat ja suunnittelemat toimet, jotka toteutetaan koordinoitujen jäsenvaltioiden kanssa parlamentin jäsenen mainitsemilla aloilla eli ihmisoikeuksien kunnioittamisen, oikeusvaltioperiaatteen ja demokratisoimisen tukemisen edistämiseksi, ovat seuraavat:

- 30 miljoonan ecun rahoitus sitoumus on käytettävissä vaaleja valmistelevalle tukiohjelman yhteydessä. Ohjelmalla pyritään laskemaan ja rekisteröimään äänestäjät sekä toteuttamaan muut toimet, joilla helpotetaan vaalien ja mahdollisen perustuslaillisen kansanäänestyksen järjestämistä;
- neljän miljoonan ecun sitoumus, jonka tarkoituksena on perustaa Euroopan vaalitarkkailuryhmä valvomaan vaalimenettelyä. Paikallista toimintaa lukuunottamatta toimea ei ole vielä pantu täytäntöön, sillä odotetaan todellisen vaalimenettelyn alkamista;
- huhti- ja toukokuussa 1998 valtuuskunta kävi Kinshasassa tarkoituksenaan tehdä tukiohjelma ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi ja oikeusjärjestyksen palauttamiseksi. Komissio tutkii parhaillaan mahdollisuuksia panna tällainen ohjelma täytäntöön.

(1999/C 96/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1841/98

esittäjä(t): James Moorhouse (ELDR) komissiolle

(12. kesäkuuta 1998)

Aihe: Libanolaisvangit Syyriassa

Mitä painostuskeinoja komissio käytti Syyrian kanssa käydyissä Euro—Välimeri-assosiointisopimusta koskevista neuvotteluissa saadakseen Syyrian hallituksen vapauttamaan 250 libanonilaista, jotka ovat edelleen vangittuina?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(9. heinäkuuta 1998)*

Ihmisoikeuksia koskevat kysymykset, kuten parlamentin jäsenen esille ottama kysymys, käsitellään Syyrian viranomaisten kanssa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan yhteydessä, jossa komissio on täysin osallisena.

Komissiolla, joka neuvottelee parhaillaan Syyrian hallituksen kanssa Euro—Välimeri-assosiaatiosopimuksesta, ei ole tällä hetkellä käytössään sellaisia oikeudellisia asiakirjoja, joista määrätään Euro—Välimeri-assosiaatiosopimuksissa ja jotka valtuuttavat puuttumaan ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeviin tilanteisiin.

Yhteisön ja Syyrian välisiä talous- ja kauppasuhteita hallinnoidaan niiden välillä vuonna 1978 tehdyllä yhteistyösopimuksella, joka korvataan Euro—Välimeri-assosiaatiosopimuksella, kun se on tehty ja ratifioitu.

Viimeksi mainittua sopimusta koskevien neuvottelujen yhteydessä komissio aikoo ottaa esille useita määräyksiä kahdenvälisen assosiaation perustaksi. Tämä koskee erityisesti johdanto-osaa, jossa muistutetaan sopimuspuolia sitoutumisesta ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, kansanvallan periaatteisiin ja taloudelliseen vapauteen. Lisäksi komissio ilmoittaa, että Tunisian, Marokon ja Jordanian kanssa tehtyjen sopimusten tavoin Syyrian kanssa tehtävän sopimuksen 2 artiklaan sisällytetään lauseke, jossa määrätään, että ”ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen mukaisten kansanvallan periaatteiden ja perusihmisoikeuksien kunnioittaminen ohjaa yhteisön ja Syyrian sisä- ja ulkopolitiikkaa ja on tämän sopimuksen olennaisen osa”.

(1999/C 96/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1876/98**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle***(16. kesäkuuta 1998)*

Aihe: Intian ja Pakistanin ydinkokeiden aiheuttamat painajaismaiset riskit

Intian ja Pakistanin suorittamat peräkkäiset ydinkokeet merkitsevät painajaismaista uhkaa, ei vain kyseisen alueen vakaudelle vaan maailmanrauhalle. Pakistan suoritti Iranin ja Afganistanin rajan läheisyydessä Chagain alueella viisi maanalaista ydinkoetta; tämä oli Pakistanin vastaus Intian kuun alussa suorittamiin viiteen maanalaiseen ydinkokeeseen.

Nämä tapahtumat vahvistavat ne pelot, joita eri tahoilla on ilmaistu kyseisten kahden valtion hallussa olevan ydintekniikan vuoksi: nämä valtiot eivät epäröi käyttää ydintekniikkaa, ja tämä aiheuttaa arvaamattoman suurta vahinkoa maapallon jo nyt erittäin saastuneelle luonnolle.

On muistettava, että molempien maiden reaktorit ovat kanadalaista Candu-tyyppiä (tämä on ainoa tyyppi, jossa polttoaineena käytetään luonnonurania ja jossa voidaan tuottaa ydinpommien valmistamiseen soveltuvaa lähes puhdasta plutoniumia). Turkki aikoo rakentaa samanlaisen reaktorin kreikkalaista Rhodoksen saarta vastapäätä. Kanadan parlamentissa äskettäin esitettyjen valitusten mukaan näissä reaktoreissa esiintyy vuoto-ongelmia ja yleisiä reaktoreiden rakennustyön laatuun liittyviä ongelmia. Siksi on välttämätöntä estää turkkilaisen Akkuyun ydinreaktorin rakentaminen yhteisön alueen välittömään läheisyyteen.

Pyytäisin Euroopan komissiota ilmoittamaan virallisen kantansa tähän asiaan ja sen, mihin toimiin se aikoo ryhtyä (EU:lta taloudellista tukea saavia) Pakistania ja Intiaa vastaan, koska näiden valtioiden toiminta näyttää johtavan jännitteiden lisääntymiseen laajemminkin alueella ja sen odotetaan vaikuttavan suoraan myös EU:n intresseihin. Onhan tunnettua, että Pakistanilla ja Turkilla on erityiset siteet ja että Turkki haluaisi nykyistä läheisemmät suhteet unioniin, mutta tästä huolimatta Turkki on provosoivasti sijoittamassa ydinvoimalan aivan unionin rajan läheisyyteen.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(16. heinäkuuta 1998)*

Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen mielipiteeseen siitä, että Pakistanin ja Intian tekemät ydinkokeet ovat vakava uhka kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle ja haittaavat suuresti maailmanlaajuisia ponnisteluja joukkotuhousoseiden leviämisen estämiseksi ja ydinaseriisunnan toteutumiseksi.

Aihetta koskevista 25. toukokuuta ja 8. kesäkuuta 1998 antamissaan julistuksissa Euroopan unioni painotti täysivaltaista sitoutumistaan ydinaseiden leviämisen estämisestä tehtyyn sopimukseen (ydinsulkusopimus), jota pidetään kulmakivenä maailmanlaajuisessa ydinaseiden leviämisen estämisessä ja ehdottoman tärkeänä perustana ydinaseriisunnan jatkumiselle. Päämääränä on edelleen kaikkien maiden, myös Intian ja Pakistanin, liittyminen ydinsulkusopimukseen sitä millään tavoin muuttamatta. (8. kesäkuuta 1998 annettu julistus).

Julistuksissa mainitaan useita toimenpiteitä, joilla pyritään edistämään sopimuksen noudattamista, ja lisäksi niissä todetaan, että Euroopan unioni seuraa tilannetta eteläisessä Aasiassa ja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin, jos Intia ja Pakistan eivät tee aloitetta liittyäkseen tärkeisiin kansainvälisiin aseiden leviämisen estämisestä koskeviin sopimuksiin ja jatkaakseen kahdenvälisiä poliittista vuoropuheluaan.

Turkin osalta komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komissiolta kirjalliseen kysymykseen P-662/98 ⁽¹⁾ saamaansa vastaukseen sekä vastaukseen, jonka komissio antoi Angela Kokkolan kyselytunnilla parlamentin helmikuun 1998 istuntokaudella esittämään kysymykseen H-11/98 ⁽²⁾.

Näissä vastauksissa annettujen tietojen lisäksi komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että Turkki on ollut ydinsulkusopimuksen sopimuspuoli 17. päivästä huhtikuuta 1980 ja että syyskuusta 1981 se on soveltanut Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) kanssa tekemäänsä ydinmateriaalivalvontaa koskevaa sopimusta. IAEA:lla ei ole milloinkaan ollut aihetta päätellä, että Turkki käyttäisi ydinmateriaaliaan ja muita ydinteknologiaan liittyviä tarvikkeita johonkin muuhun kuin rauhanomaisiin tarkoituksiin.

⁽¹⁾ EYVL C 304, 20.10.1998.

⁽²⁾ Parlamentin keskustelija (helmikuun 1998).

(1999/C 96/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1881/98

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(16. kesäkuuta 1998)

Aihe: Pk-yritykset

komission kertomuksessa Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle pk-yritysten ja käsiteollisuuden hyväksi toteutetun toiminnan yhteensovittamisesta (KOM(97) 0610 lopull.) kuvataan sivulla 56 lyhyesti EUROPARTNERIAT- ja INTERPRISE- kumppanuusohjelmia, joilla edistetään pk-yritysten kansainvälistä yhteistyötä.

Millä alalla harjoittavat toimintaansa eniten rahoitusta näistä ohjelmista saaneet pk-yritykset?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 1998)

Europartenariat- ja Interprise-tapahtumia järjestetään kaikkialla yhteisössä. Tämä tarkoittaa, että järjestäjänä on joka kerta eri alue ja että kunkin erityisalan painotus vaihtelee. Metsäteollisuuden keskittyvät tapahtumat ovat yleisiä Ruotsissa ja Suomessa, kun taas muissa maissa keskitytään ehkä enemmän konepaja- tai offshore-teollisuuteen. Tämän vuoksi on vaikeata osoittaa yhtään erityisaluetta, jolla tulokset olisivat toisia parempia. Asiaa on ehdottomasti tarkasteltava suhteessa kyseisiin maihin tai alueisiin.

Vuonna 1996 esimerkiksi järjestettiin Luleåssa Pohjois-Ruotsissa Europartenariat-tapahtuma, jonka isäntinä toimivat ruotsalaiset, norjalaiset ja suomalaiset yritykset. Ruotsalaisyritykset tekivät kumppanuussopimuksia niiden arvossa mitattuna eniten elektroniikka- ja puunjalostusteollisuuden, norjalaisyritykset elintarviketeollisuuden (kalanjalostuksen) ja suomalaisyritykset puunjalostus- ja konepajateollisuuden aloilla.

Kreikassa kesällä 1997 järjestetyssä tapahtumassa suurin isäntäyritysryhmä edusti elintarvike- ja juomateollisuutta (64 yritystä), vaikka muutkin alat olivat hyvin edustettuina (tekstiili-, vaatetus- ja nahkateollisuus, puunjalostus- ja huonekaluteollisuus, kemianteollisuus ja muoviteollisuus, keramiikkateollisuus ja metallinjalostus).

Ranskassa Keskiylängön alueella järjestettiin lokakuussa 1997 Europartenariat-tapahtuma, jossa olivat erittäin hyvin edustettuina alueelle tyypilliset ruokailuvälineiden ja astioiden valmistus, terveydenhoitoala sekä koneiden ja laitteiden valmistus (viimeksi mainittu liittyy autoteollisuuteen, jolla on alueella perinteisesti vahva asema).

Interprise-ohjelmaan liittyen järjestettiin vuonna 1997 29 tapahtumaa, joista yksi kolmasosa perusteellisuuden, kuten maatalouselintarvikkeiden (6), koneenrakennuksen ja sähkötekniikan (2), metallurgian (1) ja tekstiiliteollisuuden (1) aloilla. Muita erityisaloihin keskittyviä tapahtumia olivat Harstadissa Norjassa järjestetty öljyteollisuuden tapahtuma, kuljetus- ja logistiikkapalveluiden alan tapahtuma Veronassa Italiassa, puolustusalan DecideV-tapahtuma Örebrossa Ruotsissa, ohjelmistoja ja verkkoja käsittelevä tapahtuma Venetsiassa Italiassa, televisiotapahtuma Rennes'ssä Ranskassa sekä Barcelonassa Espanjassa järjestetty muotoilun alan tapahtuma. On ehkä syytä mainita myös ympäristöteknologia, joka oli aiheena kuudessa tapahtumassa.

On vaikeata sanoa, millä aloilla pk-yritykset ovat eniten hyötynet kyseisistä ohjelmista. Komission mielestä ohjelmat kuitenkin kattavat suuren määrän eri aloja. Konkreettisten tulosten osalta komissiolla ei ole tietoa valitun alan ja yhteistyön tulosten välisestä suorasta suhteesta. Monilla muillakin muuttujilla voi olla vaikutuksensa tuloksiin (alueelliset erityispiirteet, isäntäalueelta valittujen yritysten laatu, logistiikkajärjestelyjen laatu, tapahtumien mainostaminen muissa maissa, pk-yritysten tukipolitiikka, jota mahdollisesti noudatetaan kyseisillä alueilla tai kyseisissä maissa). Komissiolle tapahtumien järjestäjiltä tullut palaute osoittaa, että huolimatta siitä, minkä alan alueelliset tai kansalliset järjestäjät ovat valinneet, valtaosa osallistuvista pk-yrityksistä on erittäin tyytyväisiä omalla alallaan järjestettyihin tapahtumiin.

(1999/C 96/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1912/98

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) neuvostolle

(17. kesäkuuta 1998)

Aihe: Euroopan aluekehityssuunnitelma ja rakennerahastot

Euroopan parlamentti (Mietintö A4-0206/98) on sanonut, että vaikka perustamissopimuksessa ei määrätä erityisistä aluesuunnitteluvaltuuksista, tietyistä määräyksistä voi päätellä, että komissiolla on yhteisön politiikassa alueita koskevissa asioissa valvonta- ja yhteensovittamisvaltuuksia (129 b, 130 a, 130 b, 130 r ja 130 s artikla), sillä komission toimivaltaan kuuluu lakialoitteiden tekeminen ja lakien täytäntöönpano. Noorwijkin epävirallisessa neuvoston kokouksessa esiin tulleiden seikkojen vuoksi komissio neuvotteli useaan otteeseen eri yksiköidensä kanssa, jotka olivat lopulta vakuuttuneita siitä, että kannattaisi vakiinnuttaa pysyviä välineitä niiden vaikutusten valvomiseksi, arvioimiseksi ja koordinoimiseksi, joita yhteisön eri toiminta-aloilla on alueisiin.

Voiko neuvosto sanoa, mitä mieltä se on tavasta, jolla tämä tehtävä on otettu huomioon rakennerahastojen uudistamishdotuksissa, jotka komission jäsenet hyväksyivät 18. maaliskuuta 1998?

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Komission tekemiä rakennerahastojen uudistamishdotuksia käsitellään parhaillaan, joten neuvosto ei voi tässä vaiheessa arvioida niiden sisältöä.

(1999/C 96/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1918/98

esittäjä(t): Winfried Menrad (PPE) komissiolle

(18. kesäkuuta 1998)

Aihe: Italian kielen ja maantuntemuksen opettaminen italialaista alkuperää oleville oppivelvollisille lapsille Baden-Württembergissä

Baden-Württembergissä italialaista alkuperää olevat lapset saavat saksalaisissa kouluissa äidinkielistä opetusta, ja sitä antavat italialaiset virkamiehet, joille on myönnetty virkavapaata liittotasavallassa työskentelyä varten, työsuhteessa olevat opettajat ja palkkiopohjalta toimivat opettajat. Virkavapaalla olevilla virkamiehillä on sekä säännellyt tulot että hyvä sosiaaliturva. Palkkiopohjalta työskenteleville maksetaan palkkiota ilman sairaus-, eläke- ja työttömyysvakuutusta; heidän työehtonsa heikkenevät nopeasti myös siksi, että Italian hallituksen maksut tapahtuvat epäsäännöllisesti.

Kysyn siksi komissiolta, millaisia toimenpiteitä Euroopan tasolla voidaan toteuttaa, jotta varmistetaan:

1. että italialaista alkuperää olevat lapset saavat myös tulevaisuudessa äidinkielistä opetusta pätevilta opettajilta;
2. että kaikki opettajat saavat kunnolliset työsopimukset, jotka vastaavat oikeudellista perustaa Saksan liittotasavallassa tai Italiassa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Arvoisan parlamentin edustajan tietojen mukaan Italian valtio noudattaa palkanmaksussa Baden-Württembergissä työskenteleville italian kielen opettajille erilaisia ehtoja.

Näistä eri järjestelmistä (virkamiesten, palkansaajien ja itsenäisten ammatinharjoittajien) on säädetty jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä, ja ne vastaavat erilaisiin tapoihin harjoittaa ammatillista toimintaa.

Tämän perusteella ja mikäli ei voida osoittaa kansallisuuteen perustuvaa syrjintää työsuhteessa olevien ja palkkiopohjalta työskentelevien opettajien välillä, komissiolla ei ole toimivaltaa määrätä erityisen sopimusperusteisen järjestelmän käyttöönotosta opettajia varten Italiassa eikä Saksassa.

(1999/C 96/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1930/98

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(18. kesäkuuta 1998)

Aihe: Lisätietoja nopeasta rautatieyhteydestä

Viittaan aiemmin esittämiini kysymyksiin E-0508/97 ⁽¹⁾ ja E-2352/97 ⁽²⁾ sekä etenkin komission jäsen Bjerregaardin näistä edellisestä antamaan vastaukseen, jossa hän ilmoitti yhteisön lainsäädännön noudattamisen varmistavista toimista. Totean, että Rooman ja Napolin välisen nopean rautatieyhteyden toteutuksessa ei ole tapahtunut mainittavaa muutosta, sillä paikallisten asukkaiden osallistumista ei ole toimeenpantu direktiivin 85/337/ETY ⁽³⁾ mukaisesti eikä ympäristövaikutusten arviointia ole tehty. Tämän lisäksi nopean rautatieyhteyden toteuttamisesta aiheutuu Rooman seudulla, erityisesti La Rustican ja Casal Bertonen alueilla, paljon haittaa, muun muassa melusaastetta, pölypäästöjä ja kemiallisten hajujen leviämistä sekä voimakasta ja pitkäkestoista tärinää, sillä rata sijaitsee asumusten välittömässä läheisyydessä. Nämä tekijät ovat omiaan aiheuttamaan peruuttamatonta vahinkoa alueen asuinkelpoisuudelle. Haittatekijöiden kompensoimiseksi toteutettavat toimet tuskin ovat asianmukaisia ja niistä aiheutuu liikennetukoksia. Tämän lisäksi näyttää siltä, että tarvittavissa purkutöissä ei useinkaan ole kiinnitetty huomiota tarpeellisiin turvallisuus- ja päästöjen rajoittamistoimenpiteisiin.

Komissiolta kysytään edellä sanotun perusteella:

1. Onko tällä välin ryhdytty Italian viranomaisiin nähden uusiin toimiin, joilla vaaditaan yhteisön lainsäädännön noudattamista?
2. Eikö komissio pidä asianmukaisena uutta yhteydenottoa ja vaatimusta, että nopeaan rautatieyhteyteen liittyviä hankkeita muutetaan mainituilla alueilla merkittävästi?
3. Eikö rataosuuden toteuttamiseen EIP:n myöntämän 700 miljardin liiran rahoituksen ehtona tulisi olla se, että hanke on yhteisön lainsäädännön mukainen?
4. Komissiolta pyydetään yleistä kannanottoa asiaan.

⁽¹⁾ EYVL C 391, 23.12.1997, s. 15.

⁽²⁾ EYVL C 187, 16.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 1998)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka parlamentin jäsen sai komissiolta kirjalliseen kysymykseensä n:o 578/98 ⁽¹⁾.

Parlamentin jäsenen ilmoittamat olosuhteet eivät tuo mitään uusia oikeudellisesti merkittäviä näkökohtia tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY soveltamisen kannalta.

Rooman ja Napolin välisen nopean rautatieyhteyden toteuttamishankkeen arvioinnissa Euroopan Investointipankki (EIP) sovelsi ympäristöpoliittiseen kannanottoonsa perustuvia voimassaolevia standardeja. Näin ollen kyseinen hanke noudattaa kaikkia asiaa koskevia sekä kansallisia että yhteisön direktiivejä.

⁽¹⁾ EYVL C 386, 11.12.1998, s. 26.

(1999/C 96/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1936/98

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(18. kesäkuuta 1998)

Aihe: Taiteilijoiden työllisyyden helpottaminen

Usein käy niin, että jotkut taiteilijat ovat pitkään työttöminä eivätkä ole mukana televisiolähetyksissä. Heidän tunnettuutensa ja arvonsa vähenee tämän vuoksi ja siitä aiheutuu usein myös taloudellisesti dramaattisia vaikutuksia. Italian valtio on ratifioinut esiintyvien taiteilijoiden, äänilevyjen tuottajien ja radiotoimintaa harjoittavien organisaatioiden suojelemisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen.

Eri aloilla työskenteleville ammattitaiteilijoille, vaikkeivät nämä olisikaan suosittuja, olisi tarjottava mahdollisuus esiintyä televisiolähetyksissä. Komissiolta kysytään seuraavaa:

1. Onko olemassa direktiivejä tai komission asiakirjoja, joissa käsitellään tätä asiaa?
2. Eikö komissio pidä tarpeellisena ehdottaa kulttuuri- ja taidelähetyskiä koskevaa erityistukea, jolla otetaan huomioon alalla esiintyvä työttömyys?
3. Eikö komissio pidä tarpeellisena tehdä ehdotuksia erityistoimista, joilla helpotetaan taiteilijoiden sijoittumista tai uudelleen sijoittumista?
4. Komissiolta pyydetään yleistä kannanottoa asiaan.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 1998)

Kulttuurielämä kokonaisuudessaan ja eritoten taiteilijat hyötyvät yleisellä tasolla sisämarkkinoiden perustamisesta ja toiminnasta ja erityisesti sijoittautumisvapaudesta, vapaudesta tarjota palveluja sekä henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta. Yhteisö on myötävaikuttanut taiteilijoiden oikeuksien suojaamiseen ja hyväksynyt kattavan suojan tarjoavaa tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia koskevaa lainsäädäntöä. Arvoisa parlamentin jäsen voi näiltä osin tutustua jo hyväksytyihin direktiiveihin tai valmisteilla oleviin direktiiveihin (näitä ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta ⁽¹⁾); neuvoston direktiivi 93/98/ETY, annettu 29 päivänä lokakuuta 1993, tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajan yhdenmukaistamisesta; neuvoston direktiivi 93/83/ETY, annettu 27 päivänä syyskuuta 1993, tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia; neuvoston direktiivi 92/100/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1992, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla; neuvoston direktiivi 91/250/ETY, annettu 14 päivänä toukokuuta 1991, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta; Euroopan parlamentti ja neuvosto valmistelevat parhaillaan ehdotusta direktiiviksi alkuperäisen taideteoksen tekijän jälleenmyyntioikeuksien takaamiseksi ⁽²⁾ ja yksi muutettu ehdotus ⁽³⁾ on hyväksyttävänä komissiossa. Mainittu ehdotus koskee taiteilijoiden oikeutta taloudelliseen korvaukseen, jos julkiset viranomaiset, huutokauppakamarit tai muut kaupalliset agentit myyvät heidän

teoksiaan. Tämän lisäksi komissio on hiljattain hyväksynyt Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotuksen direktiiviksi tekijänoikeudellisten kysymysten yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa ⁽⁴⁾ ja kyseinen ehdotus on siirretty neuvoston ja parlamentin käsittelyyn odottamaan hyväksymistä).

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kulttuuria koskevassa 128 artiklassa mainitaan, että taideammattien harjoittajat voivat osallistua yhteisön kulttuuriohjelmien tarjoamiin hankkeisiin. Tältä osin arvoisa parlamentin edustaja voi tutustua tiedonantoon, jonka komissio on hiljattain antanut parlamentille, neuvostolle ja alueiden komitealle, ja joka sisältää Euroopan yhteisön ensimmäisen kulttuurin puiteohjelman (2000—2004) ⁽⁵⁾.

Kulttuuriapurahojen jakoperusteista määrätään kuitenkin poikkeuksellisesti yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan kolmannessa luvussa, ja niitä valvoo komissio. Kansallisilla apurahoilla tuetaan suoraan tai välillisesti taideammattien harjoittajien työllisyyttä eri aloilla.

Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä läheisyysperiaatteesta sekä Euroopan yhteisön perustamissopimukseen kirjattujen toimivaltuuksiensa rajallisuudesta kyseisellä alalla. Jo näidenkin perusteella tietyt toimenpiteet ovat helpoimmin toteutettavissa kansallisella tasolla.

⁽¹⁾ EYVL L 77, 27.3.1996. EYVL L 290, 24.11.1993. EYVL L 248, 6.10.1993. EYVL L 346, 27.11.1992. EYVL L 122, 17.5.1991.

⁽²⁾ EYVL C 178, 21.6.1996.

⁽³⁾ EYVL C 125, 23.4.1998.

⁽⁴⁾ EYVL C 108, 7.4.1998.

⁽⁵⁾ KOM(98) 266 lopullinen.

(1999/C 96/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1956/98

esittäjä(t): **Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 1998)

Aihe: Ihmisoikeuksiin kohdistuneet loukkaukset Senegalissa

Senegal on allekirjoittanut Lomé'n sopimuksen ja näin ollen sitä sitoo sopimuksen 5 artikla.

Voisiko komissio tämän huomioon ottaen ilmoittaa, mihin toimiin on ryhdytty näiden Senegalissa tapahtuneiden ihmisoikeuksiin kohdistuneiden loukkausten johdosta, joista Amnesty International on tiedottanut?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 1998)

Komissio muistuttaa, että puheenjohtajisto antoi 17. syyskuuta 1997 Euroopan unionin puolesta Casamancen tilannetta koskevan julistuksen ja lähetti 31. joulukuuta 1997 Senegalin ulkoasiainministerille kirjeen, jossa se vetoaa tulitauon ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen puolesta ja toivoo, että aluetta koskevassa kysymyksessä päästään Senegalin alueellista koskemattomuutta kunnioittavaan neuvotteluratkaisuun. Troikan suurlähettiläät Senegalissa yhdessä komission edustuston päällikön kanssa toimittivat 19. maaliskuuta 1998 Senegalin viranomaisille jäljennöksen kirjeestä.

Hätäsiirtolaisten ja pakolaisten auttamiseksi on vuodesta 1996 myönnetty varoja seuraavasti: 750 000 ecua neljännen Lomé'n yleissopimuksen 255 artiklan nojalla ja 300 000 ecua humanitaarisena apuna (vuonna 1993 tehdyn miljoonan ecun myöntämistä koskevan päätöksen jälkeen). Komissio selvittää parhaillaan mahdollisuuksia myöntää uutta humanitaarista apua.

Amnesty Internationalin tammikuussa 1998 julkaiseman ja viranomaisten ankarasti kritisoiman, Casamancassa harjoitettavaa terroria käsittelevän raportin mukaan alueella on syyllistytty vakaviin ihmisoikeuksien loukkauksiin. Troikan 19. maaliskuuta toteuttaman toimenpiteen yhteydessä Senegalin viranomaisia kehoitettiin kiirehtiämään puolueettomien selvitysten valmistumista Amnestyn väittämistä tapahtumista. Senegalin hallitus julkaisi 9. huhtikuuta 1998 La Vérité sur la Casamance -nimisen raportin (Totuus Casamancesta), jossa se pyrkii kumoamaan Amnestyn esittämät väitteet, mutta johon kansanvälinen yhteisö suhtautuu varsin varauksellisesti.

(1999/C 96/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1957/98**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL)
ja Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle***(30. kesäkuuta 1998)**Aihe:* Pienisvesivoimasähkölaitosten rakentaminen Galiciaan (Espanja)

Galician autonomian hallitus aikoo antaa rakennusluvan yli 200 vesivoimasähkölaitokselle, joiden rakentamiseen on tarkoitus käyttää Euroopan unionin eri yhteisöohjelmien kautta saatavaa rahoitusta.

Galicia on yksi niistä Espanjan autonomioista, jotka vievät puolet tuottamastaan sähköenergiasta. Alueella on tällä hetkellä vireillä useita tuulivoimapuistojen ja patojen rakennushankkeita ja toiminnassa on jo yli sata pienisvoimalaitosta, jotka ovat tuhonneet ekologisesti ja maisemallisesti erittäin arvokkaita alueita.

1. Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?
2. Onko komissio saanut kansallisilta ja alueellisilta viranomaisilta anomusta taloudellisesta tuesta tälle rakennushankkeelle?
3. Jos hanke rahoitetaan Euroopan unionin varoilla, voiko komissio selvittää, mitä tukia on myönnetty ja millä perusteilla?
4. Mikäli hanke toteutuu, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta toimivaltaiset viranomaiset tekisivät asiantuntijoiden avulla yksityiskohtaisen hanketta käsittelevän tutkimuksen, jossa osoitettaisiin hankkeen vaikutukset terveydelle ja ympäristölle tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutuksia käsittelevän direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(31. heinäkuuta 1998)*

Komission käsityksen mukaan parlamentin jäsenen mainitsemista pienisvoimaloista ainoastaan 30:lle on annettu rakennuslupa.

Komissio ei ole vastaanottanut yhtään Euroopan aluekehitysrahaston tai koheesiorahaston yhteisrahoitusta koskevaa hakemusta.

Jos Espanjan viranomaiset esittäisivät tällaisen hakemuksen, komissio tutkisi asiaa tarkkaan. Mahdollinen päätös yhteisrahoituksesta tehtäisiin vain, jos hankkeen katsottaisiin olevan yhteisön kaiken politiikan, mukaan lukien ympäristöpolitiikka, mukainen.

(1999/C 96/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1961/98**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) komissiolle***(30. kesäkuuta 1998)**Aihe:* Säteilyvaara Alpeilla

Tsernobylin ydinvoimalaitoksessa tapahtuneen räjähdysten johdosta Euroopan ylle laskeutuneet radioaktiiviset hiukkaset aiheuttavat pysyvyytensä vuoksi kaksitoista vuotta onnettomuuden jälkeen jälleen huolestumista erällä Alppialueilla.

Riippumattoman säteilytutkimustoimikunnan (Cris-Rad) mukaan kyseessä on huolestuttava kontaminaatio useissa Alppien osissa, ei ainoastaan Ranskan suunnalla vaan myös Italian, Sveitsin ja Itävallan puolella. Cris-Radin edustaja Corinne Castanier totesi, että 40 näytteessä, jotka otettiin 1500—2800 metrin korkeudelta eri paikkakunnilta, havaittiin cesium-137:n aiheuttamaa kontaminaatiota, jonka suuruus oli satoja tuhansia becquerelä kilogrammaa kohti. Näytteet, joissa kontaminaatio oli suurin, ovat peräisin Cortina d'Ampezzosta, Matterhornilta, Mercantourilta (Ranskan puoli) ja Hohe Tauernilta (Itävallan puoli). Vuonna 2000 voimaan tulevan uusimman eurooppalaisen direktiivin mukaan radioaktiivisena pidetään näytettä, josta lähtee säteilyä 10 000 becquerelin verran. Vaarakynnys ylittyi siis selvästi. Tutkituista näytteistä löydettiin myös muita radioak-

tiivisiä isotooppeja kuten seuraavia: americum-241, plutonium-238, -239 ja -240, mutta niiden pitoisuudet olivat pienempiä, satojen becquerelien suuruusluokkaa.

Huolestuneena Alpeilla esiintyvistä säteilyvaarasta kysyn Euroopan komissiolta, onko se tietoinen tästä ilmiöstä ja eikö se pidä tarpeellisena olla yhteydessä jäsenvaltioihin, jotta nämä tekisivät lisäselvityksiä asiasta ja ryhtyisivät välittömästi toimiin, joilla turvataan kansalaisten terveys. Älkäämme tuudittautuko seuraavanlaisiin typeryyksiin: "Vaikka retkeilijä nukkuisi kaikkein saastuneimmassa paikassa, hän saisi säteilyannoksen, joka olisi yhdessä rintaröntgenkuvauksessa saadun annoksen luokkaa". Miksi sellaisen ihmisen pitäisi käydä rintaröntgenissä, jolle kuvaus ei ole tarpeen?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1998)

Komissio on tietoinen suhteellisen korkeista cesium-137-kontaminaation tasoista joissakin Alppien osissa. Sen käsityksen mukaan toimivaltaiset viranomaiset ovat arvioineet näihin tasoihin liittyvät vaarat ja päättäneet, ettei voimassa olevien rajoitusten lisäksi tarvita muita.

Toukokuussa 2000 voimaan tulevassa perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuville vaaroilta annetussa neuvoston direktiivissä 96/29/Euratom ⁽¹⁾ säädetään tietyistä vapaarajoista, jotka koskevat velvollisuutta ilmoittaa toiminnoista, joihin liittyy radioaktiivisia aineita. Direktiivin mukaan ilmoitusta ei tarvitse antaa sellaisista toiminnoista, joissa joko radioaktiivisuuden kokonaismäärä tai aktiivisuuskonsentraatio massayksikköä kohti ei ylitä niille määrättyä vapaarajaa. Cesium-137:n osalta kokonaisaktiivisuuden vapaaraja on 10 000 becquerelia ja aktiivisuuskonsentraation vapaaraja 10 000 becquerelia kiloa kohti.

Näin ollen direktiivin perusteella sellaisten ympäristönäytteiden hallussapidosta tai käsittelystä, joissa nämä arvot ylittyvät, on tehtävä ilmoitus kansalliselle viranomaiselle.

⁽¹⁾ EYVL L 150, 29.6.1996.

(1999/C 96/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1967/98

esittäjä(t): Kenneth Coates (GUE/NGL) komissiolle

(30. kesäkuuta 1998)

Aihe: Suuronnettomuusriskien valvonta

Millä tavoin neuvoston direktiivit 88/610/ETY ⁽¹⁾ ja 96/82/EY ⁽²⁾ liittyvät vaalipiirissäni sijaitsevassa Killa-marshin jätteenkäsittelylaitoksessa 14. ja 30. toukokuuta 1998 tapahtuneisiin onnettomuuksiin? Laitoksen omistaa Vivendin tytäryhtiö SARP UK. Onnettomuudet tapahtuivat, kun typpihappoa sisältävässä siirtosäiliössä sekä varastosäiliössä ilmeni vikoja, joiden seurauksena Sheffieldin kaupungin ilmaan pääsi satametrisiä oranssin värisiä typpidioksidipilviä.

Mihin toimiin komissio voi ryhtyä näiden tapausten suhteen? Aikooko komissio tutkia asiaa? Onko olemassa muita tähän ongelmaan liittyviä direktiivejä?

⁽¹⁾ EYVL L 336, 7.12.1988, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 1998)

Komissio on tutkinut kyseessä olevat kaksi tapausta ja saanut Britannian viranomaisilta tarvittavat tiedot. Näiden kahden tapauksen vähäisten seurausten vuoksi komissio ei aio tutkia niitä itse.

SARP Ltd -yhtiöön (Yhdistynyt kuningaskunta) sovelletaan vuoden 1974 työterveys- ja työturvallisuuslain vaatimuksia, jotka velvoittavat sitä työntekijöidensä ja väestön turvallisuuden niin pitkälle kuin se on käytännössä mahdollista.

Laitoksella on ympäristöviraston vuoden 1990 ympäristönsuojelulain nojalla myöntämät luvat. Mainitulla lailla pannaan täytäntöön teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 28 päivänä kesäkuuta

1984 annetun neuvoston direktiivin 84/360/ETY ⁽¹⁾ säännökset, ja kyseisten lupien tarkoituksena on toiminnan valvonta siitä johtuvien ympäristövaikutusten minimoimiseksi.

Direktiiviin 84/360/ETY ei sisälly erityisesti onnettomuuksiin liittyviä säännöksiä. Se korvataan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä 24 päivänä syyskuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/61/EY ⁽²⁾ (ns. IPPC-direktiivillä). Tähän vuonna 1999 voimaan tulevaan direktiiviin sisältyy velvoite varmistaa, että ”tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi”, ja että on olemassa ”onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten minimoimisen tarve”.

Laitosta eivät koske vuonna 1985 annettujen teollisen toiminnan suuronnettomuusvaarojen valvontaa koskevien säästöjen vaatimukset, joilla pannaan täytäntöön tietyn teollisen toiminnan suuronnettomuuden vaarasta annettu neuvoston direktiivi 82/501/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä maaliskuuta 1987 annetulla neuvoston direktiivillä 87/216/ETY ⁽³⁾ ja 24 päivänä marraskuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/610/ETY ⁽⁴⁾ (ns. Seveso-direktiivi). Työturvallisuus- ja työterveysviranomaisten käsityksen mukaan yritys on ollut yhteydessä Derbyshiren kreivikunnanvaltuuston pelastussuunnitelmia laativaan osastoon tarkoituksenaan vapaaehtoisesti laatia laitoksen ulkopuolinen pelastussuunnitelma. Lisäksi työterveysviranomaiset neuvottelevat parhaillaan yhtiön kanssa siitä, sovelletaanko vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun direktiivin 96/82/EY (ns. Seveso II -direktiivin) vaatimuksia. Tätä uutta direktiiviä, joka korvaa direktiivin 82/501/ETY helmikuusta 1999 alkaen, sovelletaan yleensä jätteenkäsittelylaitoksiin, joissa määriteltyjen vaarallisten aineiden määrät ylittävät tietyt vähimmäisarvot. Sen säännöksiä ei sovelleta kaato- paikkoihin.

Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY ⁽⁵⁾ vaaditaan jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteistä huolehditaan vaarantamatta ihmisen terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä ja erityisesti vesiä, ilmaa tai maaperää. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaiset säännölliset tarkastukset jätteiden keruusta tai käsittelystä vastaaviin yhtiöihin.

⁽¹⁾ EYVL L 188, 16.7.1984.

⁽²⁾ EYVL L 257, 10.10.1996.

⁽³⁾ EYVL L 85, 28.3.1987.

⁽⁴⁾ EYVL L 336, 7.12.1988, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 25.7.1975.

(1999/C 96/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1971/98

esittäjä(t): **Frederik Willockx (PSE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 1998)

Aihe: Itävallan eläkelaitosten kieltäytyminen siirtämästä itävaltalaisia eläkkeitä Belgiassa oleskeleville eläkeoikeutetuille

Kuuleman mukaan Itävallan eläkekassa kieltäytyy siirtämästä eläkkeitä Belgiassa oleskeleville eläkeoikeutetuille belgialaisille tileille. Tämä kieltäytyminen maksaa näille ihmisille suuren osan heidän tuloistaan. Esimerkki: rouva X:llä on oikeus itävaltalaiseen eläkkeeseen, joka on 171,1 šillinkiä kuussa, ja tätä varten hänen on toimitettava kaksi kertaa vuodessa elossaolotodistus ja maksettava 813,37 šillinkiä itävaltalaiselle pankille. Näiden siirtojen kustannukset eivät selvästikään ole suhteessa myönnettyyn eläkkeeseen.

Vastaako tämä järjestely Euroopan asetuksia 1408/71 ⁽¹⁾ ja 574/72 ⁽²⁾, erityisesti jaksoa 53 artiklasta (jossa viitataan liitteeseen 5) 59 artiklaan, ja minkä vuoksi?

Jos on, onko komissio valmis muuttamaan säännöstöä, kun otetaan huomioon yhtenäismarkkinoiden toteutuminen — myös pankkipalveluissa — ja euron käyttöönotto, siten, että eläkeoikeutetut voivat vastaanottaa jossakin EU:n jäsenvaltiossa heidän toisessa valtiossa saamansa eläkkeen ilman kustannuksia heidän valitsemalleen pankkitilille?

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 1998)

Komissio huomauttaa parlamentin jäsenelle, että yhteisön lainsäädännössä ja tarkemmin asetuksissa (ETY) 1408/71 ja (ETY) 574/72, jotka koskevat yhteisön alueella liikkuvia palkattuja työntekijöitä, itsenäisiä ammatinharjoittajia sekä heidän perheenjäseniään⁽¹⁾, taataan vanhuuseläke sellaisille henkilöille, jotka eivät asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa (ks. asetuksen (ETY) 1408/71 10 artikla). Kyseisissä säädöksissä ei kuitenkaan säädetä maksutavasta. Jotkin laitokset haluavat suorittaa maksut omassa jäsenvaltiossa olevalle pankkitilille välttääkseen pankki- tai muita maksuja.

Komissiolle on ilmoitettu, että kyseinen itävaltalainen laitos suunnittelee maksavansa eläkkeet lähitulevaisuudessa suoraan myös muiden jäsenvaltioiden pankkitileille.

Lisäksi komissio huomauttaa, että rajojen yli suoritettavista tilisiirroista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/5/ETY⁽²⁾ määritellään vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat (50 000 ecua pienempien) tilisiirtojen avoimuutta ennen ja jälkeen tilisiirron, suorituksen laatua (suorituksen kesto) sekä yksityisasiakkaiden ja pk-yritysten käytettävissä olevia valitus- ja oikaisukeinoja. Direktiivillä pyritään tehostamaan sisämarkkinoiden toimivuutta tällä alalla, jotta edistettäisiin talous- ja rahaliiton toteutumista, sekä suojelemaan asiakkaita ja erityisesti kuluttajia asianmukaisella tavalla. Direktiivissä ei käsitellä pankkimaksuja koskevaa kysymystä. Komissio uskoo, että näin luotu tilanne lisää kilpailua tilisiirtomarkkinoilla ja laskee tilisiirtojen hintoja.

Komissio antoi 23 päivänä huhtikuuta 1998 suosituksen euromuuntamisen pankkimaksuista⁽³⁾, jossa se suosittelee, että sovellettaisiin ”hyvän käytännön” periaatetta, johon sisältyvät oikeudellisesti välttämättömät käytännöt ja suositellut käytännöt. Hyvään käytäntöön kuuluu, että kansallisen rahayksikön määräiset maksut muunnetaan maksuitta euromääräisiksi ja päinvastoin siirtymäkauden aikana, kansallisen rahayksikön määräiset tilit muunnetaan maksuitta euroyksikön määräisiksi siirtymäkauden aikana ja lopussa, euroyksikön määräisestä palvelusta peritään samansuuruinen maksu kuin muuten samanlaisesta oman kansallisen rahayksikön määräisestä palvelusta, kansallisen rahayksikön setelit ja metallirahat vaihdetaan maksuitta euroseteleiksi ja metallirahoiksi loppuvaiheessa tavanomaisen määrän ja vaihtamistiheyden mukaisesti (pankkien olisi määriteltävä vaihdettavien rahojen määrä ja vaihtamistiheys).

(1) Asetuksia on muutettu 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) 118/97, EYVL L 28, 30.1.1997.

(2) 2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/5/ETY, annettu 27 päivänä tammikuuta 1997, rajojen yli suoritettavista tilisiirroista, EYVL L 43, 14.2.1997.

(3) komission suositus 98/286/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 1998, euromuuntamisen pankkimaksuista, EYVL L 130, 1.5.1998.

(1999/C 96/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1984/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) neuvostolle

(29. kesäkuuta 1998)

Aihe: Parthenonin marmorien tuhoutuminen

Brittilehti ”Mail on Sunday” on julkaissut 7. kesäkuuta 1998 artikkelin Parthenonin marmoreista, joita pidetään näytteillä British Museumissa; lehden mukaan ne ovat joutuneet vandalismin kohteiksi. Sanomalehden mukaan nimittäin antiikin Kreikkaan erikoistunut historioitsija ja tutkija William StClair esittää kirjassaan ”Lordi Elgin ja Parthenonin marmorit” syytöksen, että vuonna 1938 marmoreille aiheutettiin ennennäkemätöntä tuhoa, kun niiden pinnassa oleva värikerros poistettiin. Tätä tehtäessä käytettiin kemiallisia aineita ja metalliesineitä värin irrottamiseksi, joka oli kertynyt pintaan kahden tuhannen vuoden aikana, kun marmorit olivat vielä Akropolin pyhäkköalueella, ennen kuin lordi Elgin vei ne sieltä. Harkitsemattoman kemiallisten aineiden ja metalliesineiden käytön seurauksena 80 % Parthenonin marmorien pinnasta tuhoutui. ”Kunnossapitäjät” tuhosivat marmorit peruuttamattomasti yrittäessään ”valkaista” ne tällä tavoin.

Tämä tuho pyrittiin pitämään salassa kaikki nämä vuodet, kunnes edellä mainitut paljastukset tulivat julkisuuteen ja osoittivat, kuinka perusteettomia ovat brittien väitteet, että Parthenonin marmoreita muka suojellaan British Museumissa.

Pyytäisin saada tietää: Mikä on neuvoston virallinen kanta tähän asiaan sekä millä tavoin se aikoo toimia, jotta Parthenonin marmoreita — jotka on laittomasti viety luonnollisesta ympäristöstään ja joita britit täysin epäoikeutetusti kieltäytyvät palauttamasta, vaikka samaan aikaan ne ovat todennetusti erittäin vakavassa vaarassa British Museumin vastuuttoman toiminnan vuoksi — suojeltaisiin tehokkaasti?

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä, Parthenonin marmoreita koskeva kysymys ei kuulu yhteisön toimivaltaan, vaan Kreikan ja Ison-Britannian viranomaisten tulisi lähinnä käsitellä se kahdensivuisesti.

(1999/C 96/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1985/98

esittäjä(t): Nikitas Kakkalmanis (UPE) komissiolle

(30. kesäkuuta 1998)

Aihe: Objektiivisuuden puute Euronewsin tiedonvälityksessä

”Euronews” on Euroopan kansalaisten ylläpitämä televisiokanava. Valitettavasti se kuitenkin usein käyttää termejä ja ilmaisuja, jotka loukkaavat Euroopan kansalaisten tunteita ja myös sen katsojaluvut ovat jääneet melko keskinkertaiselle tasolle. Mitä tulee erityisesti termien käyttöön, usein esitetään Balkanin karttoja, joissa FYROM:n alueeseen viitataan termillä ”Makedonia”, ja toisinaan taas kyproksenturkkilaisten johtajaa Rauf Denktashia nimitetään ”Pohjois-Kyproksen turkkilaisen tasavallan presidentiksi”. Lisäksi viittauksissa Kreikkaan esiintyy usein outoja piikkejä, jotka kohdistuvat sen ulkopolitiikkaan, vaikka myös Kreikan kansalaiset osallistuvat merkittävillä summilla tämän kanavan toiminnan rahoittamiseen. Haluaisin saada tietää Euroopan komissiolta:

1. Mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä, jotta turvattaisiin täysipainoinen ja luotettava tiedottaminen Euroopan ja muun maailman tapahtumista?
2. Onko sitä askarruttanut tämän kanavan tarjoama epätasapuolinen euroa ja talous- ja rahaliittoa koskeva tiedottaminen, sillä näiden etuja esitetään toistuvasti, mutta heikkouksiin viitataan vain puutteellisesti?
3. Tehdäänkö laittomien televisiokanavien kanssa yhteistyötä, esimerkiksi ”Bayrak”-kanavan kanssa, joka toimii Turkin armeijan miehittämällä Pohjois-Kyproksen alueella?
4. Mitä aloitteita komissio aikoo tehdä kasvattaakseen ”Euronews”-kanavan katsojalukuja?
5. Onko komissio harkinnut mahdollisuutta aloittaa ohjelmien lähetyksen myös niin kutsutuilla EU:n ”vähemmistökielillä”, esimerkiksi kreikan, tanskan, suomen tai portugalilaisella kielellä, mikä olisi merkittävä kunnioituksen osoitus Euroopan kulttuuriselle monimuotoisuudelle?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1998)

1. Euronews on riippumaton tv-kanava ja sillä on siten täysin vapaat kädet uutistuotantonsa ja -lähetyksensä sisällön osalta. Koska komissio kunnioittaa lehdistönvapauden periaatetta, se ei missään nimessä halua asettaa tätä seikkaa kyseenalaiseksi. Euronews ja Euroopan yhteisö ovat tehneet yhteistyösopimuksen suurelle yleisölle tarkoitettujen tiedotuskampanjojen yhteistuotannosta ja siihen kuuluvien ohjelmien lähettämisestä Euronews-kanavalla. Ohjelmissa käsitellään EU:n ajankohtaisia tapahtumia eri näkökulmista. Komissio voi vaatia arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia takuita vain niiden ohjelmien yhteydessä, joiden tuottamiseen se osallistuu. Käytännössä tämä tapahtuu lähinnä Euronewsin edustajien kanssa kerran kuussa pidettävissä seurantakokouksissa.

2. Komissio ei ole sitä mieltä, että Euronewsin euroa sekä talous- ja rahaliittoa koskeva tiedottaminen olisi puolueellista, vaan kanava antaa näitä aiheita käsitellessään tilaa kaikille näkökannoille. Lähetyksissä pohditaan sekä yhteisen rahan etuja että vielä mahdollisesti ratkaisematta olevia ongelmia.

3. Komissio ei ole tietoinen sellaisesta toiminnasta, joka voisi liittyä arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen yhteyksistä Kyproksen pohjoisosassa toimiviin tiedotusvälineisiin.
4. komission yhteistyö Euronewsin kanssa liittyy kanavan laajentumishankkeeseen, jonka tarkoituksena on nostaa sen katsojalukuja. Katsojalukujen viimeaikainen kehitys on ollut varsin lupaava.
5. Euronewsin kanssa tehtävän yhteistyön yhtenä tavoitteena on lisätä lähetyksissä käytettävien kielten lukumäärää. Myös Euronews itse pyrkii tähän päämäärään.

(1999/C 96/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1998/98

esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke (ARE) neuvostolle

(29. kesäkuuta 1998)

Aihe: Oikeudenkäynti Kreikan sateenkaaripuolueen edustajia vastaan

Tietojeni mukaan Kreikan sateenkaaripuolueen neljää johtajaa vastaan on aloitettu oikeudenkäynti.

Tämä puolue on täysin laillinen, ja se on osallistunut jo kahdesti vaaleihin Kreikassa, muun muassa Euroopan parlamentin vaaleihin vuonna 1994.

Tosiseikat, joiden vuoksi nämä neljä johtajaa, Vasilis Romas, Costas Tasopoulos, Petros Vasiliades ja Pavlos Voskopoulos on haastettu, ovat seuraavat: heidän syyskuussa 1995 ripustamassaan kilvessä on ilmoitettu heidän puolueensa nimi kahdella kielellä (kreikan ja slaavilaisen makedonian kielellä), mikä on antanut aiheen "kansalaisten keskinäiseen vihaan" (Kreikan rikoslain 192 artikla). Sekasorron keskellä Florinassa sijaitsevan uuden toimiston koko irtaimisto hakattiin säpäleiksi.

Onko neuvosto tietoinen näistä pöyrityttävistä tosiasioista ja käynnistyvästä oikeudenkäynnistä? Onko se yhtä mieltä siitä, että tällöin loukataan demokraattisia ja inhimillisiä perusoikeuksia? Onko neuvostolla tietoa mahdollisista toimista, joilla voidaan taata kaikkien Kreikan kansalaisten ja kreikkalaisten poliittisten puolueiden demokraattiset ja poliittiset oikeudet? Onko neuvosto lopuksi valmis ottamaan tämän kysymyksen toimivaltaisen ministerineuvoston esityslistalle ja ryhtymään sen edellyttämiin jatkotoimiin?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Neuvoston toimivaltaan ei kuulu ottaa kantaa asiaan, joka kuuluu asianosaisen jäsenvaltion sisäiseen oikeusjärjestykseen.

(1999/C 96/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2000/98

esittäjä(t): Irimi Lambraki (PSE) komissiolle

(16. kesäkuuta 1998)

Aihe: Amsterdamin sopimusta koskeva tiedotuskampanja

Amsterdamin sopimus on nyt päässyt siihen vaiheeseen, että se on jäsenvaltioiden hyväksyttävänä. Komissiolta kysytään, aikooko se toteuttaa sopimuksen merkitystä koskevan tiedotuskampanjan ja jos näin on, mitä summia se on suunnitellut asettaa kunkin jäsenvaltion käyttöön ja millä menettelyillä se tulee hallinnoimaan näitä määrärahoja kussakin jäsenvaltiossa?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 1998)

Komissio on jatkanut vuonna 1998 ensisijaiseen Euroopan kansalaisten tiedotusohjelmaan (Prince) kuuluvaa "Yhteistä Eurooppaa rakentamassa" -tiedotustointia. Tavoitteena on helpottaa toimintaa, jonka avulla Amsterdamin sopimusta selvitetään Euroopan kansalaisille. Tähän kampanjaan varattiin 12 miljoonaa ecua vuonna 1998. Asiaa koskeva ehdotuspyyntö julkaistiin virallisessa lehdessä⁽¹⁾, minkä lisäksi halukkaat jäsenvaltiot ovat

voineet tehdä sopimuksia Amsterdamin sopimusta kansalaisille selvittävien tiedotushankkeiden rahoituksesta yhdessä komission kanssa.

(¹) EYVL C 164, 29.5.1998.

(1999/C 96/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2016/98

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle

(30. kesäkuuta 1998)

Aihe: Runsaasti rikastetun uraanin kuljetus FRM II -reaktoriin

Valitettavasti kaikkiin kirjalliseen kysymykseen E-1113/98 (¹) sisältyviin kohtiin ei ole annettu minkäänlaista vastausta. Pyydän vastausta seuraaviin huomiotta jääneisiin kysymyksiin:

1. Pitääkö paikkansa, että runsaasti rikastettu uraani on tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan FRM II -reaktorissa ja että sen toimittaminen eteenpäin Saksassa tai EU:ssa on kielletty?
2. Millä perusteella EU hyväksyy sen, että Venäjällä on ennaltahyväksymisoikeus runsaasti rikastettuun uraaniin, vaikka USA:lle ei ole myönnetty kyseisiä oikeuksia?
3. Missä vaiheessa ovat EU:n ja Venäjän omaa ydinalan puitesopimusta koskevat (viralliset ja epäviralliset) neuvottelut?
4. Onko neuvosto antanut valtuudet tällaista sopimusta koskeviin virallisiin neuvotteluihin? Jos on, milloin tämä tapahtui ja millaiset valtuudet ovat kyseessä?
5. Mitä seurauksia EU:n ja Venäjän hallituksen välisen puitesopimuksen tekemisellä olisi Saksan ja Venäjän kahdenvälisen sopimuksen tehokkuuden kannalta? Säilyttäisikö Venäjä ennaltahyväksymisoikeutensa suhteessa 1,2 tonnia painavan runsaasti rikastetun uraanierän käyttöön ja eteenpäin toimittamiseen FRM II -reaktoria varten?

(¹) EYVL C 354, 19.11.1998, s. 65.

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 1998)

1. Voimakkaasti väkevöity uraani on tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan Münchenin II tutkimusreaktorissa (FRM). Polttoaine-elementit voidaan kuitenkin valmistaa Ranskassa tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Voimakkaasti väkevöidyn uraanin toimitukset ovat erittäin erikoistuneita toimia, ja sen muuntaminen ja käyttö ovat näin ollen käytännössä rajoitettuja yhteisössä.

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) ulkoasiainministerien 20. marraskuuta 1984 antamaan yhteistä politiikkaa koskevaan julistukseen, joka on julkaistu Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) asiakirjana nro INFCIRC/322. Saksan ja Venäjän federaation sopimuksen on oltava yhdenmukainen kyseisen julistuksen kanssa myös kyseisten aineiden käyttöä koskevien määräysten osalta. Lisäksi, kuten arvoisan parlamentin jäsenen tekemään kirjalliseen kysymykseen E-1113/98 annetussa vastauksessa mainittiin, komissio on todennut, ettei sopimukseen sisälly lausekkeita, jotka haittaisivat käytännössä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen soveltamista. Tämä koskee myös vaatimusta ydinainesten vapaasta liikkuvuudesta yhteisössä.

2. Euratomin ja Yhdysvaltain ydinalan yhteistyötä koskevassa sopimuksessa määrätään myös yhteistyöstä plutoniumia ja voimakkaasti väkevöityä urania koskevissa asioissa (sopimuksen liite A). Yhteistyö on myös laitoskohtaista. Yhteistyö on siis yhdenmukaista sen suhteen, missä yhteisön laitoksissa muuntaminen tapahtuu.

3.–5. Ydinalan yleisestä puitesopimuksesta käydään parhaillaan epävirallisia luotaavia keskusteluja, eikä komissio ole vielä tehnyt neuvostolle asiasta ehdotusta. Mahdollisesti tehtävän sopimuksen seurauksia ei voida arvioida ennen sen päätökseen saamista.

(1999/C 96/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2018/98**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) neuvostolle**

(29. kesäkuuta 1998)

Aihe: Uuselintarvikkeita koskeva asetus N:o 258/97

Voiko komissio selittää, miten asetuksen N:o 258/97 ⁽¹⁾ 8 artiklaan sisältyvät säännökset toimivat käytännössä? Erityisesti kysyn seuraavaa:

- Millaista sanamuotoa suositellaan käytettäväksi, jotta kyetään noudattamaan 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan viimeiseen kohtaan sisältyvää määräystä, jossa edellytetään, että merkinnöissä on oltava maininta sekä muutetuista ominaisuuksista että menetelmästä, jolla kyseiset ominaisuudet on saatu aikaan?
- Millaisia kriteereitä sovelletaan arvioitaessa 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja seikkoja (erityiset terveyteen kohdistuvat vaikutukset ja eettinen epävarmuus) ja kuka näitä kriteereitä soveltaa?

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Perustamissopimuksen sääntöjen mukaisesti jäsenvaltiot laativat säännökset, joita tarvitaan sen direktiivin soveltamiseksi, johon kunnianarvoisa parlamentin jäsen viittaa, ja komissio huolehtii mainitusta soveltamisesta yhteisöjen tuomioistuimen mahdollisessa valvonnassa.

(1999/C 96/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2030/98**esittäjä(t): Yiannis Roubatis (PSE) neuvostolle**

(6. heinäkuuta 1998)

Aihe: Ansioituneiden turkkilaisten toimittajien erottaminen

Tekaistujen ”tietojen” perusteella, jotka oli saatu eräältä oletetulta PKK:n johtohenkilöltä, turkkilaiset kenraalit pakottivat ansioituneiden turkkilaisten toimittajien Mehmet Ali Biradin ja Ghengiz Çantarın työnantajat erottamaan heidät. Pelättävissä on, että samalla tämä erottaminen merkitsee kulissien takana toimiville tahoille vihreää valoa näiden kahden turkkilaisen toimittajan teloittamiselle; nämä laittomat tahot toimivat mainiossa yhteistyössä virallisen valtiovallan kanssa kuten Sokulukin tapahtumat osoittivat. Kaikki tämä tapahtuu samaan aikaan, kun Turkki ja jotkut sen taloudelliset kumppanit väittävät, että maan johto on vilpittön tuodessaan tämän tästä julki Turkin halun lähentää suhteitaan Euroopan unioniin.

1. Mitä konkreettisia toimenpiteitä se aikoo toteuttaa suojellakseen näitä kahta toimittajaa todennäköiseltä murhayritykseltä?
2. Koska se aikoo selittää Turkin johdolle – selvällä tavalla – että niihin periaatteisiin, joiden pohjalta Euroopan demokriat toimivat, kuuluu myös ilmaisunvapautta ja ajatuksenvapautta koskeva periaate ja että Turkin kulkua jälleen kerran kohti täydellistä despotismia ja totalitarismia ei mitenkään ole mahdollista jättää huomiotta minkään taloudellisen tai muun hyödyn nimissä?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

1. Neuvostolla ei ole käytettävissään tietoja, joiden perusteella se voisi arvioida toimittajien Mehmet Ali Biradin ja Cenghiz Candarin erottamisen syitä tai heihin mahdollisesti kohdistuvaa kuolemanvaaraa.
2. Neuvosto haluaa huomauttaa, että Luxemburgissa 12. ja 13. joulukuuta 1997 kokoontunut Eurooppa-neuvosto muistutti neuvoston 29. huhtikuuta 1997 kokoontuneessa EU-Turkki-assosiaationeuvostossa ilmaise-man kannan mukaisesti, että Turkin ja Euroopan unionin välisten suhteiden vahvistaminen riippuu myös Turkin ihmisoikeuksia koskevien normien ja käytäntöjen mukauttamisesta EU:n voimassa oleviin normeihin ja käytäntöihin. Neuvosto pahoittelee, että Turkki kieltäytyy tällä hetkellä jatkamasta poliittista vuoropuhelua tästä aiheesta Euroopan unionin kanssa.

(1999/C 96/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2034/98**esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle**

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Työajan lyhentäminen

Miten komissio saattoi sanoa yhteisön ja jäsenvaltioiden talouspolitiikan suuntaviivoja käsittelevässä asiakirjassaan KOM(98) 279, että ”yleinen ja pakollinen työajan lyhentäminen... voisi kuitenkin johtaa kielteisiin seurauksiin ja sitä tulisi sen vuoksi välttää”, vaikka se tietää, että kahdessa jäsenvaltiossa ollaan päätetty siirtää 35-tuntiseen työviikkoon?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Komissiolle ei ole aikomusta puuttua jäsenvaltioiden harjoittamaan politiikkaan silloin, kun se kuuluu yksinomaan kansalliseen toimivaltaan. Komissio aikoo jatkaa toissijaisuusperiaatteen noudattamista.

Komissio valvoo kuitenkin yhteisön etua myös talouspolitiikan alalla. Eurooppa-neuvosto ja Ecofin-neuvosto ovat pyytäneet komissiolta talouspolitiikkojen tiiviimpää yhteensovittamista, jotta voitaisiin taata yhteisen rahan käyttöönoton onnistuminen ja työllisyyden merkittävä lisääminen yhteisössä. Juuri tätä silmällä pitäen komissio laati vuoden 1998 suosituksensa talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi.

komission tehtävänä on siis esittää täysin riippumaton näkemyksensä kaikista talouspoliittisista aloitteista, joilla voi olla merkittävä vaikutus koko yhteisön talouteen tai EY:n perustamissopimuksessa talouspolitiikalle osoitettujen taloudellisten tavoitteiden saavuttamiseen (EY:n perustamissopimuksen 2 artikla). Työajan lyhentäminen kuuluu tähän talouspoliittisten toimenpiteiden luokkaan. Näin ollen on normaalia, että komissio esittää kantansa aiheesta toissijaisuusperiaatetta noudattaen.

Komissio katsoo, että työajan lyhentäminen ei saa heikentää eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä. Tämä yleinen periaate ei ole kuitenkaan ristiriidassa sellaisten kansallisten aloitteiden kanssa, joiden avulla työajan lyhentäminen järjestetään niin, että Euroopan kilpailukyky säilyy.

(1999/C 96/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2042/98**esittäjä(t): Nikitas Kakkamanis (UPE) komissiolle**

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Kansainvälisiä kuljetuksia tekevilta kreikkalaisilta autonkuljettajilta veloittavat sakot ja muut maksut

Kreikkalaiset kansainvälisiä kuljetuksia suorittavat autonkuljettajat ovat suurissa vaikeuksissa ylittäessään FYROMin ja Albanian rajat. Näissä maissa viranomaiset määräävät kreikkalaiset autonkuljettajat maksamaan jatkuvasti sakkoja ylipainosta, erittäin korkeita läpikulku- ja desinfiointimaksuja jne., samalla kun sadat Bulgariasta, FYROMista ja Albaniasta peräisin olevat kuorma-autot (jotka ovat surkeassa kunnossa) liikkuvat kenenkään häiritsemättä Kreikan maanteillä.

Pyytäisin saada tietää komissiolta: Onko se harkinnut mahdollisuutta puuttua näiden jatkuvia ongelmia EU:n autoilijoille synnyttävien maiden viranomaisten (jotka ”suosivat” erityisesti kreikkalaisia) toimintaan, jotta jatkuva autoilijoiden sakottaminen lakkaisi? Samaan aikaanhan nämä maat saavat avokätistä tukea unionilta, ja kuitenkin ne harjoittavat provosoivaa politiikkaa unionin jäsenvaltioiden kansainvälisten kuljetusten ammattilaisia vastaan?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1998)

Läpikulku- ja desinfiointimaksujen periminen kreikkalaisilta tieliikenteen harjoittajilta Albaniassa ja entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa perustuu tällä hetkellä pääasiassa yksittäisten jäsenvaltioiden ja kyseisten kolmansien maiden tekemiin kahdenvälisiin sopimuksiin.

Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian tapauksessa sovelletaan kuitenkin myös Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välistä kuljetusalan sopimusta ⁽¹⁾ ja sen asianomaisia määräyksiä. Sopimuksen mukaan tieliikenteen ajoneuvojen verotus, tiemaksut ja muut maksut eivät saa olla syrjiviä. Sopimuksessa määrätään myös, että enintään 31 päivä joulukuuta 2002 asti entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian standardeista poikkeavista tieliikenteen ajoneuvoista peritään erityinen ketään syrjimätön maksu, joka on suhteessa ylimääräisestä akselipainosta aiheutuvaan vahinkoon.

Komissio valvoo määräysten asianmukaista noudattamista. Komissiolle ilmoitetut ongelmat voidaan ottaa esille asianomaisissa liikenne- tai yhteistyökomiteoissa, jotta voidaan löytää molempia osapuolia tyydyttävät ratkaisut. Jos kreikkalaisilla liikenteenharjoittajilla on syytä uskoa, ettei näitä määräyksiä sovelleta asianmukaisesti, heidän on välittömästi toimitettava yksityiskohtaiset tiedot asiasta komissiolle.

Yhteisön ja myös Euroopan investointipankin taloudellista tukea myönnetään yhteisön standardeja vastaavien pääasiallisten kauttakulkureittien kehittämiseen entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedoniale, Albanialle ja muille Itä-Euroopan maille, ja tavoitteena on poistaa ajoneuvojen ylipainosta perittävät erityismaksut, kun kyseiset tiet ovat paremmassa kunnossa.

Valtioiden kansallisilla viranomaisilla on oikeus poistaa liikenteestä teillään liikennöivät ajoneuvot, joita ei pidetä turvallisina. Tämä pätee myös arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista maista peräisin oleviin ajoneuvoihin.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 18.12.1997.

(1999/C 96/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2043/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Kosmeettisten tuotteiden eläinkokeet

Euroopan komissio on lykännyt — mikä on todella käsittämätön teko — vuoteen 2000 kosmeettisten tuotteiden eläinkokeet kieltävän direktiivin voimaantuloa. Euroopan parlamentti on jo hyväksynyt tämän direktiivin ja kosmeettisten tuotteiden eläinkokeet piti kieltää tammikuusta 1998 alkaen. Asia on poikkeuksellisen tärkeä, sillä eläinten kärsimä kidutus on erittäin julmaa, ja kokeiden tarkoituksenmukaisuus epäilyksenalaista, sillä kosmetiikkateollisuudella on jo käytettävissään vaihtoehtoisia testausmenetelmiä.

Pyytäisin saada tietää Euroopan komissiolta: Mitkä ovat syyt edellä mainitun direktiivin voimaantulon lykkäämiseen, sekä mitä vaihtoehtoisia toimenpiteitä komissio on toteuttanut, jotta välttyttäisiin siltä, että kosmetiikkateollisuus jatkaa eläinten sadistista kohtelua?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 1998)

Kosmeettisia valmisteita koskevan direktiivin kuudennessa muutoksessa (neuvoston direktiivi 93/35/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 76/768/ETY muuttamisesta kuudennen kerran ⁽¹⁾) säädetään kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattamisen kieltämisestä 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen, jos valmisteissa on eläinkokeilla testattuja ainesosia tai niiden yhdistelmiä. Direktiivissä tähdennetään kuitenkin, että kuluttajalle on tarjottava sellainen suojelun taso, joka vastaa eläinkokeiden tuloksena saavutettavaa kuluttajansuojaa. Lisäksi direktiivissä säädetään, että komissiolla on mahdollisuus antaa ehdotus kyseisen määräajan lykkäämisestä, jos vaihtoehtoisia menetelmiä ei ole kehitetty ja laillisesti hyväksytty.

Komissio tarkasteli perusteellisesti edistystä vaihtoehtoisten menetelmien kehittämisessä ja ehdotti sen seurauksena kiellon täytäntöönpanon lykkäämistä. Lykkäyksen ensisijainen syy on se, että kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY ⁽²⁾ tärkein tavoite on ihmisten terveyden suojeleminen. Jotta voidaan arvioida kosmeettisissa valmisteissa käytettävien ainesosien ja niiden yhdistelmien turvallisuus ihmisten terveydelle, on välttämätöntä tehdä tiettyjä toksisuustestejä. Vaihtoehtoisten menetelmien kehittäminen, validointi ja hyväksyminen osoittautui tutkijoille äärimmäisen vaikeaksi haasteeksi, ja varsinkin kehitystyön ja validoinnin vaatima aika oli arvioitu liian lyhyeksi. Eläinkokeille vaihtoehtoisten menetelmien tutkimuksessa on edistytty huomattavasti erityisesti niiden määrittämisosalta, joilla on merkitystä kosmeettisten valmisteiden kannalta. Vaihtoehtoisia testausmenetelmiä ei

ole kuitenkin validoitu tieteellisesti, eikä taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö ole vahvistanut suuntaviivoja toksisuustestien tekemisestä muilla menetelmillä kuin eläinkokeilla.

Vaikka ei voitu ennakoida, milloin ihmisten terveydelle mahdollisesti vaarallisten ainesosien ja niiden yhdistelmien vaihtoehtoiset testausmenetelmät olisivat käytettävissä kaikkia toksisuustestauksessa käytettäviä määrittämissä varten, tilanteen tieteellistä uudelleenarviointia ei myöskään voitu viivästyttää. Näin ollen 17 päivänä huhtikuuta 1997 annetulla komission direktiivillä 97/18/EY⁽³⁾ lykätään kieltoa, joka koskee kosmeettisten valmisteiden ainesosien tai niiden yhdistelmien testaamista eläinkokeilla, 30 päivään kesäkuuta 2000. Tärkeintä on kuitenkin se, ettei annetulla direktiivillä mitenkään rajoiteta tavoitetta, jonka mukaan on vähennettävä eläinkokeissa käytettävien eläinten määrää ja niiden kärsimyksiä. Komissio sitoutui tässä yhteydessä edistämään vaihtoehtoisten menetelmien tutkimusta ja validointia. Komissio rahoittaa jatkossakin useita tutkimusohjelmia, joissa kehitetään vaihtoehtoisia testausmenetelmiä eläinkokeille, ja jatkaa Euroopan vaihtoehtoisten menetelmien validointikeskuksessa (European centre for the validation of alternative methods, ECVAM) tehtävää validointityötä.

Kosmetiikka-alalla tehdään edelleen joitakin eläinkokeita kuluttajansuojan varmistamiseksi, mutta tällaiset kokeet on tehtävä kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/609/ETY⁽⁴⁾ säännösten mukaisesti. Tämän direktiivin tarkoituksena on minimoida eläinkokeiden määrä ja varmistaa, että eläimet saavat riittävän hoidon ja että niille aiheutetaan kärsimystä mahdollisimman vähän, jos sitä ei ole mahdollista kokonaan välttää.

(¹) EYVL L 151, 23.6.1993.

(²) EYVL L 262, 27.9.1976.

(³) EYVL L 114, 1.5.1997.

(⁴) EYVL L 358, 18.12.1986.

(1999/C 96/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2046/98

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Vasikoiden vienti Yhdistyneestä Kuningaskunnasta

Ranskan hallitus aloitti 1995 virallisen tutkimuksen väitteistä, joiden mukaan suuri määrä Yhdistyneestä kuningaskunnasta Ranskaan viedyistä vasikoista ei ollut saapunut neuvoston direktiivin 91/628/ETY⁽¹⁾ mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan maatalous, kalastus ja elintarvikeministeriölle toimitetussa reittisuunnitelmassa ilmoitettuun lopulliseen määränpäähänsä. Tutkimuksessa käsitellään ilmeisesti myös väitteitä, joiden mukaan saavuttuaan Ranskaan jotkut brittiläiset vasikat "muutettiin" irlantilaisiksi käyttämällä väärennettyjä irlantilaisia terveystodistuksia ja korvamerkkejä.

Voiko komissio ilmoittaa Ranskan hallituksen tekemän tutkimuksen tulokset? Ottaen huomioon mahdollisen tulevan Ison-Britannian naudanlihan vientikiellon poistamisen, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen sen, että Yhdistyneestä Kuningaskunnasta vietävät elävät vasikat todella saapuvat neuvoston direktiivin 91/628/ETY mukaisessa reittisuunnitelmassa ilmoitettuun lopulliseen määränpäähänsä sekä sen että vasikoiden olinpaikka olisi jäljitettävissä teurastamishetken saakka?

(¹) EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 1998)

Komissio ei ole tietoinen kysyjän viittaaman Ranskan viranomaisten tekemän tutkimuksen tuloksista.

Eurooppa-neuvosto hyväksyi Firenzessä 21. ja 22. kesäkuuta 1996 komission ehdotuksen, jolla pyritään luomaan järjestelmä BSE:n hävittämiseksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja palauttamaan yhtenäismarkkinat naudanliha-alalle. Tässä yhteydessä säädettiin, että vientikiellon purkaminen tapahtuisi vaihe vaiheelta. Tällä hetkellä komission aikomuksena ei siis ole antaa lupaa aloittaa uudelleen nautaeläinten tuontia Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

(1999/C 96/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2050/98**esittäjä(t): Rijk van Dam (I-EDN) komissiolle***(30. kesäkuuta 1998)**Aihe:* "Uutta vanhan tilalle" -järjestelyn jatkaminen

Euroopan parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunnan 18. ja 19. toukokuuta Brysselissä pidetyssä kokouksessa Euroopan komission edustaja ilmoitti vastatessaan esittämäni kysymykseen, että PO VII on hyväksynyt sisäisesti ehdotuksen asetuksella 1101/89 ⁽¹⁾ säädetyn ja asetuksella 844/94 ⁽²⁾ jatkettun "uutta vanhan tilalle" -järjestelyn jatkamiseksi sisävesiliikenteessä. Jos Euroopan komissio hyväksyy tämän ehdotuksen, voi perustamissopimuksen 189 c artiklan mukainen yhteistoimintamenettely alkaa aikaisintaan syyskuussa 1998. Menettelyn kestosta johtuen ei ole varmaa, toteutuuko uutta vanhan tilalle -järjestelyn jatkaminen ajoissa, eli ennen 28. huhtikuuta 1999.

Mihin toimiin Euroopan komission mielestä olisi ryhdyttävä, jos uutta vanhan tilalle -järjestelyn jatkaminen sisävesiliikenteessä ei tulisikaan voimaan 28. huhtikuuta 1999 tai ennen sitä?

⁽¹⁾ EYVL L 116, 28.4.1989, s. 25.

⁽²⁾ EYVL L 98, 16.4.1994, s. 1.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(27. heinäkuuta 1998)*

Komissio valmistelee ehdotusta uutta vanhan tilalle -järjestelyn laajentamisesta viiteen vuoteen rajatuksi ajaksi ja uutta vanhan tilalle -osuuden vähentämisestä nollaan saman ajan kuluessa. Tämän jälkeen kyseinen säätelymekanismi toimisi seurantamekanismina, jota käytettäisiin vain sisävesiliikenteen markkinoiden vakavasti häiriintyessä.

Koska aihe on merkittävä, komissio uskoo, että toimielimet varmistavat tiiviissä yhteistyössä uuden lainsäädännön toteutumisen nykyisen lainsäädännön voimassaolon lakkaamiseen mennessä.

(1999/C 96/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2051/98**esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) komissiolle***(30. kesäkuuta 1998)**Aihe:* Cadizissa Espanjassa sijaitsevan "Acerinox"-tehtaan radioaktiiviset kaasupäästöt

Terästehdas "Acerinox" tiedotti 9. kesäkuuta 1998 Espanjan ydinturvallisuusneuvostolle, että yhdestä sen sulatusuuneista oli päässyt radioaktiivista kaasua, vaikka savensuodatusjärjestelmässä oli kuitenkin jo 2. kesäkuuta havaittu radioaktiivista saastetta. Saasteen ilmeinen alkuperä oli tehtaan sulatusuuneissa käytettävässä romuraudassa, joka sisälsi Cesium 137 -pitoista radioaktiivista saastetta. On yllättävää, ettei tästä tiedotettu paikallisille viranomaisille ja julkisuuteen kuin vasta 12. kesäkuuta. Radioaktiivista saastetta ei levinnyt ainoastaan ympäröiville alueille, vaan myös muihin maihin, kuten Ranskaan, Italiaan, Belgiaan, Sveitsiin ja Saksaan, joissa kansalliset ydinvoimaviranomaiset ja kansainvälinen atomienergiajärjestö olivat havainneet erityisen korkeita Cesium 137 -pitoisuuksia 25. toukokuuta 1998 lähtien.

Itse asiassa saastunut sulatusuuni oli käytössä vielä useita päiviä tapahtuman jälkeen tuottaen saastunutta terästä, tuhkaa ja muuta jätettä. Tuhka ja jätteet on mahdollisesti viety Algecirasissa sijaitsevalle El Cobren kaatopaikalle, minne tämän tehtaan muukin tuhka yleensä viedään. Tämä kaatopaikka ei kuitenkaan sovellu radioaktiivisille jätteille.

Tehtaassa ei myöskään otettu käyttöön minkäänlaista hätäsuunnitelmaa onnettomuuden tapahduttua. Ympäristöjärjestö Agaden on lähettänyt komissiolle tätä tapausta koskevan valituksen 14. kesäkuuta 1998.

Saako "Acerinox"-tehdas Euroopan unionilta taloudellista tukea? Jos näin on, keskeytetäänkö tämän avun antaminen, kunnes on päätetty, kuka on vastuussa tapahtumista, ja kunnes on ryhdytty ympäristötoimenpiteisiin? Aikooko komissio tutkia, ovatko Espanjan viranomaiset laiminlyöneet ympäristö- ja terveyshaittojen torjumista koskevien EU-direktiivien, kuten esimerkiksi EIA-direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ ja säteilyltä suojelemisen perusnormeista annetun direktiivin 84/467/Euratom toimeenpanon? Voisiko tämänlainen saastuminen johtua sellais-

ten radioaktiivisten aineiden sulattamisesta, joille on myönnetty poikkeus säteilyltä suojelemisen perusnormeista annetussa direktiivissä?

Mihin toimenpiteisiin on ryhdytty kansainvälisten toimien yhteensovittamiseksi tässä rajatylittävää radioaktiivista saastuttamista koskevassa tapauksessa?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

Kyseinen laitos ei saa komissiolta taloudellista tukea.

Komissio on Acerinoxin tapausta koskeneen ilmoituksen jälkeen ollut yhteydessä Espanjan viranomaisiin ja odottaa heiltä selvitysten tuloksia. Toistaiseksi ei ole todisteita siitä, ettei ympäristövaikutusten arviointia (YVA) koskevan direktiivin säännöksiä tai keskeisiä turvanormeja olisi noudatettu.

Tapaus ei millään lailla liity ydinpolttoaineen käsittelylaitoksesta peräisin olevan metalliromun käsittelyyn eikä ydinjätteen ja tavallisen metalliromun tarkoitukselliseen sekoittamiseen. Tapaus ei siis liity keskeisissä turvanormeissa määriteltyihin poikkeuksen myöntämiseen tai vapauttamiseen liittyviin raja-arvoihin.

Toukokuun lopulla ja kesäkuun alussa Italiassa, Kaakkois-Ranskassa ja Sveitsissä mitattiin ilmasta hetkittäin huomattavasti kohonneita cesium 137 -pitoisuuksia. Komissio on kerännyt tietoja asiaan liittyviltä tahoilta. Varotoimenpiteenä tapahtumasta tehtiin ilmoitus sekä yhteisön hätätietojärjestelmässä että Kansainvälisen atomienergiajärjestön IAEA:n järjestelmässä 11. kesäkuuta 1998, vaikka mitatut ja ilmoitetut pitoisuudet eivät muodostaneetkaan uhkaa yleiselle terveydelle. Mainittujen kahden järjestelmän kautta välitettiin myös lisätietoja. Yksikään jäsenvaltio tai komissio ei itse asiassa ollut velvollinen tekemään ilmoitusta, koska yksikään jäsenvaltio ei ollut päättänyt "toteuttaa luonteeltaan mittavia toimenpiteitä väestön suojelemiseksi", mikä asetetaan ilmoitusvelvollisuuden edellytykseksi yhteisön järjestelyistä nopeaksi tietojenvaihdoksi säteilyhätätilanteen yhteydessä 14 päivänä joulukuuta 1987 tehdyn neuvoston päätöksen 87/600/Euratom (¹) 1 artiklassa.

(¹) EYVL L 371, 30.12.1987, suomenk. erityispainos, alue 15, nide 8, s. 33.

(1999/C 96/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2057/98

esittäjä(t): Felipe Camisón Asensio (PPE) neuvostolle

(6. heinäkuuta 1998)

Aihe: Europass-koulutus

Milloin ja millä edellytyksillä yhteisön ammatillisen koulutuksen opiskelijat voivat päästä Europass-koulutukseen? Tarjoaako ohjelma Erasmus-ohjelman kaltaisia etuja ja mahdollisuuksia?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Vuorottelu- ja oppisopimuskoulutusta koskevien eurooppalaisten koulutusjaksojen kehittämisessä ei ole kyse yhteisön ohjelmasta, vaan todistuksesta, jonka tarkoituksena on osoittaa yhteisön tasolla jossakin toisessa jäsenvaltiossa suoritettut koulutusjaksot. EUROPASS-todistuksen käytöllä on määrä varmistaa ulkomailla tapahtuvan koulutusjakson aikana hankitun pätevyyden ja kokemuksen suurempi todennettavuus. Kyseessä on näin ollen aivan erilainen lähestymistapa kuin ERASMUS-ohjelmassa, joka korvattiin SOKRATES-ohjelmalla ja joka mahdollisti yliopistollisen vaihdon.

16. heinäkuuta 1998 pidetyssä istunnossaan Euroopan parlamentti vahvisti vastaanottaneensa neuvoston yhteisen kannan, joka koskee ehdotusta neuvoston päätökseksi oppisopimuskoulutusta koskevien eurooppalaisten koulutusjaksojen kehittämisestä. Euroopan parlamentin puhemies pyysi parlamentin määräajan pidentämistä kuukaudella lausunnon antamiseksi.

Neuvosto aloittaa uudelleen asian käsittelyn Euroopan parlamentin annettua lausuntonsa ja voi saavuttaa poliittisen yhteisymmärryksen 2.12.1998 pidettäväksi suunnitellussa työ- ja sosiaaliasioiden neuvostossa.

Kun päätös on tehty, sen on määrä tulla voimaan 1.1.2000 lähtien.

(1999/C 96/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2061/98

esittäjä(t): Felipe Camisón Asensio (PPE) komissiolle

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Sikarutto Espanjassa

Haluaisin tietää kyseisestä aiheesta seuraavat seikat:

1. Aiotaanko Espanjan Extremadurassa ryhtyä poikkeuksellisiin sianlihamarkkinoiden tukitoimiin? Millä tavoin?
2. Onko näistä poikkeuksellisista toimenpiteistä annettua asetusta N:o 913/97/EY ⁽¹⁾ jo muutettu?

⁽¹⁾ EYVL L 131, 23.5.1997, s. 14.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 1998)

Poikkeuksellisista markkinoiden tukitoimenpiteistä sianliha-alalla Espanjassa 22 päivänä toukokuuta 1997 annetulla komission asetuksella (EY) 913/97 käyttöön otettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan sellaisilla Espanjan alueilla, joilla esiintyy klassista sikaruttoa ja joihin näin ollen sovelletaan yhteisön lainsäädännössä määrättyjä eläinlääkinnällisiä ja eläinten terveyttä koskevia rajoituksia. Extremaduran alueella ei ole esiintynyt kyseistä epitoottista eläintautia. Tämän vuoksi ei ole perusteltua soveltaa tähän alueeseen erityisiä markkinatukitoimenpiteitä.

(1999/C 96/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2076/98

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Melusaaste Via Val d'Alassa Roomassa

Via Val d'Alan läheisyydessä Roomassa rautatieliikenne (Rooman ja Orten välinen osuus ja Fiumicinoon vievä paikallisjunaosuus) on vilkasta. Liikenteestä aiheutuu tällä tiheään asutulla alueella paljon melusaastetta.

Alueen asukkaat esittivät noin vuosi sitten viranomaisille vetoomuksen, jolla vaadittiin heidän elämänlaadun suojelua. Tämän jälkeen poliisi kävikin paikan päällä toteamassa melusaasteen tason.

Eikö komissio katso, että

1. Tällainen tilanne on ristiriidassa tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ kanssa?
2. Eikö se pidä tarpeellisenä vaatia Italian viranomaisia asennuttamaan tarvittavat meluaidat?
3. Mikä on komission kanta asiaan?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1998)

1. Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat sen I ja II liitteissä mainittuihin luokkiin kuuluvat toimet (mukaan lukien kaukoliikenteen rautatiet) ennen niiden toteuttamista tai tietyissä tapauksissa ennen niiden muuttamista. Jo olemassa olevat infrastruktuurit eivät kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan.
2. Tämä aihe kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.
3. Komissio julkaisi vihreän kirjan melupolitiikasta vuonna 1997⁽²⁾. Saatuaan huomiot vihreästä kirjasta komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta ympäristömelua koskevaksi puitedirektiiviksi. Erityiset asiantuntijaryhmät valmistelevat kantansa ja antavat kertomuksen komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ KOM(96) 540 lopullinen.

(1999/C 96/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2077/98

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Asepalvelusta suorittavien yhdistymisoikeus

Ottaen huomioon EP:n päätöslauselman ja oikeusasioita ja kansalaisten oikeuksia käsittelevän valiokunnan mietinnön (asiak. 1-1387/83) asepalvelusta suorittavien yhdistymisoikeudesta sekä EP:n vuosittaisen mietinnön asepalvelusta suorittavien yhdistymisoikeudesta (50 ja 51 artikla) ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Euroopan yhteisössä, joka annettiin käsiteltäväksi 21. maaliskuuta 1997 ja jonka jälkeen 18. maaliskuuta 1997 annettiin päätöslauselma, jossa vaaditaan uudelleen armeijalle yhdistymisoikeuksia ja sananvapautta.

Kysyn:

1. Onko kaikissa jäsenvaltioissa asepalvelusta suorittaville myönnetty oikeus perustaa ammattiyhdistyksiä?
2. Toimitaanko Italiassa EU:n kannan mukaisesti?
3. Mitä seikkoja jäsenvaltiot edellyttävät asepalvelusta suorittavien muodostamilta ammattiyhdistyksiltä?
4. Mikä on komission kanta asiaan?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(30. syyskuuta 1998)

Yhdistymisvapautta koskeva oikeus ei kuulu perustamissopimuksen soveltamisalaan (tulevan perussopimuksen 137 artikla). Näin ollen asevoimien palveluksessa olevien yhdistymisoikeus kuuluu yksinomaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Jäsenvaltioissa vallitsevasta oikeudellisesta tilanteesta ei valitettavasti ole heti saatavilla tietoja. Yleensä on kuitenkin niin, että sotilaiden yhdistymisoikeuteen sovelletaan rajoituksia, jotka riippuvat heidän erityistoiminnastaan.

(1999/C 96/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2078/98

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(7. heinäkuuta 1998)

Aihe: Euro-Välimeri-aloitteet

Marraskuussa 1995 pidetyssä Euro—Välimeri-konferenssissa esiin tulleiden seikkojen vuoksi perustettiin "Barcelonan prosessin Euro—Välimeri-komitea". Tavoitteena on toteuttaa asteittain työohjelma, joka koskee

Euroopan unionin ja Välimeren kolmansien maiden välisen kumppanuuden päämääriä ja tapoja poliittisen ja turvallisuusyhteistyön, taloudellisen ja rahoituskellisen yhteistyön sekä yhteiskunnallisella, kulttuuriin liittyvällä ja humanisella alalla toteutettavan yhteistyön aloilla.

Nyt kun ensimmäisestä konferenssista on kulunut lähes kolme vuotta, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mihin vaiheeseen yllämainitun pysyvän ”komitean” työt ovat edenneet?
2. Onko Barcelonassa hyväksytyssä toimeenpano-ohjelmassa saavutettu konkreettisia tuloksia?
3. Mitä vaikutuksia yhtenäisvaluutan käyttöönotolla voi olla Euro—Välimeri-yhteistyöhön?
4. Onko yhteisen rauhan ja vakauden alueen luomisessa edistytty?
5. Onko olemassa suunnitelmia viiteen EU:hun kuuluvaan Välimeren maahan suuntautuvien muuttovirtojen sääntelystä?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

1. Barcelonassa marraskuussa 1995 pidetyn Euro—Välimeri-konferenssin seurannasta vastaa Barcelonan prosessia hallinnoiva Euro—Välimeri-komitea, jonka tehtävänä on seurata ja arvioida työohjelman etenemistä. Komitea on kokoontunut kymmenen kertaa sitten marraskuun 1995, ja kokouksiin on osallistunut 27 Euro—Välimeri-kumppanin Barcelonan yhteyshenkilöt. Komitea laatii kuukausittain julkaistavan toiminta-aikataulun ja vastaa kaikkien poliittista, taloudellista ja sosiaalista yhteistyötä koskevien kokousten seurannasta käytännössä. Komissio puolestaan vastaa alueellista vuoropuhelua koskevien kokousten valmistelusta ja seurannasta.
2. Barcelonan työohjelman täytäntöönpanemiseksi on järjestetty satakunta kokousta, joista yhdeksän ministeritasolla. Jälkimmäisistä mainittakoon energia-alan ministerikokoukset kesäkuussa 1996 ja toukokuussa 1998, vesivaroista vastaavien ministereiden kokous marraskuussa 1996 sekä teollisuusministereiden ja ympäristö-asiainministereiden kokoukset marraskuussa 1997. Useat kokoukset ovat johtaneet yhteistä etua koskeviin alueellisiin hankkeisiin; esim. kulttuuriasiainministereiden kokouksen tuloksena syntyi 16 kulttuuriperintöä koskevaa hanketta. Samoin on syytä mainita Maltalla huhtikuussa 1997 järjestetty ulkoasiainministereiden toinen konferenssi ja Ison-Britannian kesäkuussa 1998 Palermossa isännöimä erityiskokous.
3. Yhteisen rahan käyttöönoton vaikutukset Välimeren alueella on eräs kumppaneissa huolta aiheuttava kysymys. Asiasta on käynnissä selvityksiä sekä Välimeren maiden asiasta vastaaville tahoille suunnattuja tiedotustoimia.
4. Rauhan ja vakauden aluetta koskeva hanke on tarkoitus toteuttaa turvallisuutta edistävän ja poliittisen vuoropuhelun avulla. Vaikka poliittinen tilanne alueella on hankala, poliittisesta vuoropuhelusta vastaavat johtavat virkamiehet ovat kokoontuneet 11 kertaa sitten vuoden 1995 marraskuun, ja käydyssä vuoropuhelussa on edistytty kolmella tasolla. Kumppanuuden keinoista on päästy yhteisymmärrykseen. Niitä ovat poliittisista ja turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä vastaavan yhteyshenkilöverkoston perustaminen, ihmisoikeuksien ja aseistariisunnan alalla tehtävistä tarkastuksista sopiminen, puolustuslaitosten Euro—Välimeri-verkoston perustaminen, puolustuspolitiikasta vastaavien tahojen välisen vaihtojärjestelmän perustaminen aiempien suunnitelmien mukaisesti sekä alueella tapahtuvan suuronnettomuuden sattuessa täytäntöön pantavan siviiliväestön ja armeijan välisen yhteistyöjärjestelmän kehittäminen. Toimintasuunnitelman laatimiseksi on aloitettu keskustelut. Suunnitelma kattaisi kuusi alaa: demokratian vahvistaminen, ennaltaehkäisevä diplomatia, luottamusta ja turvallisuutta edistävät toimenpiteet, aseistariisunta, terrorismi ja järjestäytyneet rikollisuus. Rauhan ja vakauden Euro—Välimeri-peruskirjan laatiminen on aloitettu. Sen on tarkoitus toimia institutionaalisen perustana vuoropuhelulle ja kriisien ehkäisemiselle, ja se onkin Euro—Välimeri-kumppanuuden politiikkaa ja turvallisuutta koskevan osan tärkein tavoite.
5. Muuttoliikkeistä aiotaan erään jäsenvaltion aloitteesta tehdä vuoden 1998 aikana tutkimus, jonka jatkoksi järjestetään vuoden 1999 alkupuoliskolla seminaari. Tarkoituksena ei ole selvittää yksinomaan muuttovirtoja, vaan myös niiden vaikutusta talouteen ja yhteiskuntaelämään. Talous- ja rahoituskumppanuutta koskevat hankkeet vaikuttavat nekin muuttopaineiden syntymiseen.

(1999/C 96/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2086/98**esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Lainsäädännöllisten asiakirjojen avoimuus ja kansalaisten oikeus tutustua niihin

Päätöksenteon avoimuus ja sen edellyttämä oikeus tutustua lainsäädännöllisiin asiakirjoihin ovat olennaisia demokraattisia oikeuksia. Amsterdamin sopimuksen uudessa 255 artiklassa todetaan, että kaikilla unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin. Lisäksi Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan on liitetty julistus yhteisön lainsäädännön valmistelun laadusta.

Voiko komissio kertoa, milloin se aikoo esitellä

- luonnoksen toimielinten väliseksi sopimukseksi, joka koskee yhteisön lainsäädännön valmistelun laatua ja jossa toimielimet lupautuvat olemaan liittämättä yksipuolisia tutkintalausuntoja lainsäädännöllisiin teksteihin, ja
- lainsäädäntöehdotuksen, joka sisältää ehdot ja peruseriaatteet, jotka koskevat kansalaisten oikeutta tutustua unionin toimielinten asiakirjoihin,

jotta näitä uuden perustamissopimuksen kahta tärkeää määrystä voitaisiin soveltaa mahdollisimman pian

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus*(31. heinäkuuta 1998)*

Amsterdamin päätösasiakirjaan liitetyn julistuksen nro 39 täytäntöönpanon osalta komissio haluaa muistuttaa, että kolmen oikeudellisen yksikön edustajista koostuvan työryhmän tehtäväksi annettiin luonnoksen laatiminen yhteisön säädöstekstien laatua koskeviksi yhteisiksi suuntaviivoiksi. Suuntaviivat ovat parhaillaan tutkittavina asianomaisissa kolmessa toimielimessä lopullista hyväksymistä varten.

Komissio antaa Amsterdamin sopimuksessa käyttöönotetun uuden 255 artiklan (oikeus tutustua asiakirjoihin) täytäntöönpanoa koskevan säädösehdotuksen mahdollisimman pian Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Kyseisessä artiklassa määritellään kansalaisten oikeutta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin koskevat periaatteet ja edellytykset.

(1999/C 96/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2089/98**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) neuvostolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Nigerian presidentin vapauttaminen

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä Nigerian vaaleilla valitun presidentin Chief Abiolan vapauttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että Nigeria palaa tulevissa vaaleissa demokraattisen kehityksen tielle?

Vastaus*(19. lokakuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen on varmaankin saanut tällä välin tietää, että Chief Abiola kuoli 7. heinäkuuta 1998 ollessaan edelleen pidätettynä. Abiolan perheen pyynnöstä ja Nigerian hallituksen suostumuksella kansainvälinen patologiryhmä teki ruumiinavauksen kuolinsyyn määrittämiseksi. Selvityksen mukaan Chief Abiolan kuolinsyy oli luonnollinen, vaikkakin vankilassa oleskelu on mahdollisesti huonontanut hänen terveydentilaansa.

Puheenjohtajavaltion 18. syyskuuta 1998 antamassa julkilausumassa Euroopan unioni pani tyytyväisenä merkille viimeaikaisen kehityksen Nigeriassa. Se arvostaa erityisesti sitä, että hallitus on sitoutunut demokratisoimiskehitykseen. Tässä yhteydessä EU suhtautuu myönteisesti siihen, että on perustettu uusi vaalitoimikunta, joka on jo julkistanut poliittisten puolueiden rekisteröintiä koskevat suunnitelmat ja vaaleja koskevan yksityiskohtaisen aikataulun. Ensimmäinen vaihe, poliittisten puolueiden alustava rekisteröinti, on jo saatettu onnistuneesti päätökseen.

Euroopan unioni rohkaisee Nigerian hallitusta jatkamaan pyrkimyksiään palauttaa kansanvaltainen yhteiskunta, joka perustuu ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja oikeusvaltion periaatteeseen. Euroopan unioni tukee edelleen tämän tavoitteen saavuttamista vahvistamalla aloitettua poliittista vuoropuhelua.

Euroopan unioni painottaa, että se on valmis tekemään yhteistyötä kaikkien kansanvallan ja oikeusvaltion periaatteisiin sitoutuneiden poliittisten voimien kanssa ja tukemaan kansalaisyhteiskunnan rakentamista.

(1999/C 96/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2090/98

esittäjä(t): **Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Asetuksen (ETY) 3820/85 soveltaminen

Neuvoston 20 päivänä joulukuuta 1985 tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta antamaa asetusta (ETY) 3820/85 ⁽¹⁾ on tulkittu eri tavoin.

Vaikka asetusta on saatettu osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä tiekoodeksin 174 artiklalla, Rooman kaupungissa julkisesta joukkoliikenteestä vastaava yritys Atac/Cotral ei noudata kuljettajien turvallisuuden takaamisesta ja enimmäisajoajoista annettua direktiiviä. Yritys katsoo, että kyseistä asetusta ei sovelleta kaupunkiajoon, vaan ainoastaan kaupunkien ulkopuolelle suuntautuvaan liikenteeseen.

Tämä merkitsee sitä, ettei roomalaisen joukkoliikenteestä vastaavan Atacin palveluksessa olevien kuljettajien eikä matkustajien turvallisuuden varmistamisesta ole tarkoituksenmukaisia määräyksiä. Sama koskee ajoaikoja, taukoja sekä lepojakoja fyysistä ja psyykkistä palautumista varten.

Siispä kysyn komissiolta seuraavia seikkoja:

1. Onko vuoden 1985 jälkeen asiasta annettu uusia direktiivejä tai asetuksia?
2. Sovelletaanko kyseistä asetusta myös kaupunkiajoon erityisesti suurissa kaupunkikeskuksissa?
3. Sovelletaanko direktiiviä kuljettajiin, joiden peräkkäisillä ajoilla ajama kokonaiskilometrimäärä on paljon yli vahvistetun rajan, vaikka yhdensuuntaiset matkat olisivatkin alle 50 kilometriä?
4. Onko asetusta saatettu osaksi muiden maiden kansallista lainsäädäntöä, ja jos on, niin miten sitä on tulkittu vastaavanlaisissa tapauksissa?

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta asiasta ei ole annettu uusia direktiivejä tai asetuksia vuoden 1986 jälkeen.

Asetuksen (ETY) 3820/85 soveltamisalaa koskevissa rajoituksissa ja poikkeuksissa ei nimenomaisesti estetä soveltamasta asetusta kaupunkien, erityisesti suurkaupunkien alueella. Asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa todetaan kuitenkin selvästi, että asetusta ei sovelleta liikenteeseen, jossa käytetään säännöllisen henkilöliikenteen ajoneuvoja, jos kyseisen liikennereitin pituus on enintään 50 kilometriä. Käytännössä siis suurin osa kaupunkien henkilöliikenteen palveluista jää asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti on myös selvää, että kuljettajan ajama kokonaiskilometrimäärä ei voida ottaa huomioon asetuksen soveltamisalaa ratkaistaessa.

Asetusta sovelletaan sellaisenaan, ja siinä annetaan kaikille jäsenvaltioille yhteiset säännöt. Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä alue on täsmällisesti määritelty, eikä komissiolla ole tietoja siitä, että jokin jäsenvaltio tulkitseisi asetuksen säädöksiä eri tavalla.

(1999/C 96/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2101/98

esittäjä(t): **Sebastiano Musumeci (NI) komissiolle**

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Yhteisön ulkopuolisista maista tapahtuvan sitrushedelmien laittoman tuonnin vastaiset toimet

Yhteisön ulkopuolisista maista tuodaan jatkuvasti laittomasti sitrushedelmiä. Jäsenvaltiot (Espanja, Portugali, Hollanti) ovat usein osallisina asiassa tekemällä yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevista tuotteista yhteisötuotteita ja saattamalla ne sitten ominaan yhteisön alueelle.

Italia on julistettu suojelluksi alueeksi (ministeriön päätös N:o 126, 22.12.1993) eikä sen alueelle saa kasvinsuojelullisista syistä tuoda sitrushedelmiä yhteisön ulkopuolisista maista.

Komissiolta pyydetään tietoa toimista, joihin se aikoo ryhtyä suojellakseen italialaisia tuottajia ja kuluttajia laittomasti maahantuoduilta sitrushedelmiltä.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 1998)

Voimassaoleva yhteisöön tuotaviin sitrushedelmiin sovellettava kasvinsuojelusäännöstö on määritelty kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21. joulukuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 77/93/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/2/EY⁽²⁾.

Kasvien terveyteen liittyville erityisille vaaroille alttiina olevien yhteisön alueiden tunnistamisesta suojelluiksi annetun direktiivin 92/76/ETY⁽³⁾ muuttamisesta 19. heinäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/40/EY⁽⁴⁾ mukaisesti suojelun alueen, joka on perustettu määrittelemättömien haitallisten organismien torjumiseksi ja jonne sitrushedelmien tuonti kolmansista maista oli kielletty, voimassaoloaika päättyi 1. huhtikuuta 1996. Suojelun alueeksi tunnistamista ei enää jatkettu, siksi että määrittelemättömien organismien torjuminen ei sopinut yhteen vakiintuneiden kansainvälisten periaatteiden kanssa eikä sitä voitu perustella tieteellisesti. Tästä syystä ja jotta yhteisö voisi täyttää sille Maailman kauppajärjestön (WTO) alaisuudessa kuuluvat kansainväliset velvoitteensa, mainittua sitrushedelmien yhteisöön tuontia koskevaa kasvinsuojelujärjestelmää siihen sisältyvine suojatoimenpiteineen *Xanthomonas citri* -bakteeria (citrus canker) ja sitruskasvien laikkutauteja vastaan ryhdyttiin soveltamaan yhteisön koko alueella.

Yhteisön kasvinsuojelujärjestelmää on äskettäin parannettu direktiivillä 98/2/EY yhteisön kaikkien sitrushedelmien tuotantoalueiden asianmukaisen suojelemisen jatkamiseksi. Komissio jatkaa sille kuuluvan kasvinsuojeluvastuun edellyttämällä tavalla toimia mainitun neuvoston asetuksen 77/93/ETY säännösten moitteettoman ja yhdenmukaisen soveltamisen takaamiseksi.

Komissio tekee lisäksi parhaillaan yksityiskohtaista selvitystä siitä, mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä sen vuoksi, että Italia ei sovelle yhteisön lainsäädäntöä ja että se jatkaa kolmansista maista peräisin olevien sitrushedelmien tuonnin kieltämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977.

⁽²⁾ EYVL L 15, 21.1.1998.

⁽³⁾ EYVL L 182, 2.8.1995.

⁽⁴⁾ EYVL L 305, 21.10.1992.

(1999/C 96/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2104/98**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Ansaldo Acque:n poissulkeminen Ateenan jätevesien käsittelylaitoksen toteuttamisesta

Kysyjä on saanut tietoonsa, että toukokuussa 1997 Kreikan aluesuunnittelusta ja yleisistä töistä vastaava ministeri (EYDE/A.E.L.M.P) saattoi päätökseen muodoltaan ja asiasisällöltään kansainvälisen tarjouskilpailun, joka koski laitoksen (toisen vaiheen) toteuttamista Ateenan jätevesin käsittelyä varten. Laitoksen toteuttamisbudjetti on noin 150 miljoonaa ecua.

Aloitteen ensimmäiseen vaiheeseen, joka koski hankkeen toteutettavuutta, myönnettiin yhteisön rahoitusta muutaman miljoonan ecun verran.

Kysyjän tietojen mukaan myös useat, keskenään kilpailleet italialaiset yritykset tekivät tarjouksen, mutta nämä suljettiin pois heti ensivaiheessa. Syinä esitetyt perusteet olivat pelkästään muodollisia. Kysyjän tietojen mukaan edelleen ainakin yksi yrityksistä – Ansaldo Acque – on osoittanut vakuuttavasti poissulkemisen perusteettomaksi.

Koska EYDE ei vielä vuoden kuluttua ole tehnyt sopimusta, koska Kreikan toimivaltaisille viranomaisille on tehty kanteluita tarjousten teknisestä arvioinnista ja koska vaikuttaa siltä, että rahoituksesta vastaavat yhteisön elimet eivät vielä ole puuttuneet asiaan, komissiolta tiedustellaan:

1. Eikö tilanne vaikuta edellä esitetyn valossa tällä hetkellä muuttuneelta ja jos vaikuttaa, millä tavalla?
2. Jos menettelyä ei ole tällä välin muutettu, eikö EYDE:ä olisi vaadittava pyytämään uudelleen tarjousta hankkeesta, kilpailu- ja avoimuussyistä yhteisön avustuksella?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(22. syyskuuta 1998)*

Kyseinen hanke on julkinen rakennusurakka, jossa on sekä tutkimus- että rakennusvaihe. Kreikan yleisten töiden ministeriö aloitti hankkeeseen liittyvän menettelyn vuonna 1995. Menettely alkoi rajoitetulla tarjouskilpailulla, jossa valintaperusteena käytettiin tarjouksen taloudellista edullisuutta.

Hakijoiden esivalintavaihe saatiin ajallaan päätökseen, ja sen jälkeen kuusi jatkovaiheeseen valittua yritysten yhteenliittymää jätti 14. toukokuuta 1997 teknisen ja taloudellisen tarjouksensa. komission tietojen mukaan arviointikomitea arvioi tehdyt tekniset tarjoukset ja sai arviointityönsä päätökseen kesäkuussa 1998. Kansalliset viranomaiset tutkivat parhaillaan valituksia, joita tarjouksentekijät ovat tehneet kyseisestä arvioinnista.

Myös komissiolle on jätetty edellä mainittua arviointia koskeva valitus. Tätä valitusta tutkitaan parhaillaan. Menettelyn tässä vaiheessa komissio ei katso voivansa vaatia sopimuksen tekemää viranomaista aloittamaan menettelyä arvoisan parlamentijäsenen esittämin perustein uudelleen.

(1999/C 96/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2107/98**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Ydinkokeet

Aasiassa äskettäin tehtyjen ydinkokeiden jälkeen Turkin Pakistanin kanssa tekemä yhteistyö, joka liittyy maiden ydinohjelmiin, herättää suurta levottomuutta samoin kuin Turkin lisääntynyt toimeliaisuus ydinenergian alalla. Turkki sijoittaa ydinreaktoreita erittäin maanjäristysalttiille alueille (Akkuyu Turkissa). Lisäksi on ilmaistu huolestumista siitä, että Akkuyun reaktoreiden ainoa käyttötarkoitus ei ole sähkön tuottaminen vaan Turkin muuttaminen ydinasevallaksi.

1. Onko se — liittyen reaktoreiden rakentamiseen Akkuyun — tietoinen niistä vaaroista, jotka mahdollinen voimakas maanjäristys aiheuttaa?
2. Voiko se käyttää kaikkia sillä olevia keinoja valvoakseen, ettei Turkki, tai etteivät muut valtiot, mahdollisesti tarjota Pakistanille apua ydinaseiden valmistamisessa?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 1998)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission vastaukseen parlamentin jäsenen Kaklamanisin esittämään kysymykseen E-1876/98 ⁽¹⁾.

Komissiolla ei ole toimivaltaa reaktoreiden sijoituspaikkojen valinnan suhteen. Turkin viranomaiset ja erityisesti sen ydinvoima-alan sääntelyelin, Turkin atomienergiaviranomainen (TAEA), vastaavat sijoituspaikkojen valinnasta Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) ohjeiden mukaisesti.

Syynä siviilikäyttöön tarkoitetun Akkuyun ydinvoimalan rakentamiseen on lähivuosina odotettavissa oleva sähköntarpeen kasvu Turkissa. Yhteisön ja Turkin sopimussuhteet eivät anna yhteisölle mahdollisuutta tehdä yhteistyötä Turkin kanssa ydinvoima-alalla.

Turkki on sopimuspuolena ydinaseiden leviämisen estämisestä tehdyssä sopimuksessa. Tässä yhteydessä IAEA:n tehtäviin kuuluu valvoa, ettei kyseinen maa ala käyttää rauhanomaiseen käyttöön tarkoitettua ydinvoimaa sotilaallisiin tarkoituksiin etenkin mahdollisissa suhteissaan kolmansiin maihin, jotka eivät ole allekirjoittaneet kyseistä sopimusta.

Adanan alueella äskettäin sattuneen maanjäristyksen vuoksi Turkin viranomaiset ovat ilmoittaneet, että Akkuyun rakennettavan voimalan turvallisuuden takaamiseksi on ryhdytty kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin. Paikalla ei vielä ole aloitettu rakennustöitä. Töistä vastaavan yrityksen nimi olisi pitänyt julkistaa elokuussa 1998.

⁽¹⁾ Katso sivu 12.

(1999/C 96/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2109/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Omituinen kilpailu-ilmoitus CEDEFOPilta

Euroopan komission julkaisussa "VACANCES D'EMPLOIS" N:o DIV/1, joka ilmestyi 15.6.98, julkaistiin ilmoitus avoimesta A-virkamiehen paikasta (agent temporaire A7-5), jonka toimenkuvaan kuului johtotehtäviä. Tämä ilmoitus on jatkoa joukolle omituisia avoimia paikkoja koskevia CEDEFOPin ilmoituksia, joissa rikotaan toisinaan kierrellen ja toisinaan peittelemättä henkilöstösääntöjä. Tässä nimenomaisessa tapauksessa, joka koskee edellä mainittua hallintovirkamiestä A7/A5, CEDEFOP vaatii perusedellytyksenä "toisen asteen tutkintotodistusta" (DIPLOME D'ETUDES SECONDAIRES), vaikka tämä virka on muodollisesti korkea-asteinen ja vaatii käytännössäänkin enemmän koulutusta kuin toisen asteen tutkinnon suorittaneella on.

Edellä mainittu minimaalisiin vaatimuksiin tyytyvä ilmoitus on täysin vastoin niin Euroopan parlamentin yrityksiä nostaa CEDEFOPin henkilöstön tasoa kuin Euroopan komission julistamia näkemyksiä tämän elimen tarjoamien palvelujen parantamisesta.

Haluaisin saada tietää: Miten komissio aikoo toimia, jotta CEDEFOP ryhtyisi heti noudattamaan rikkeettömästi henkilöstösääntöjä sekä avoimuutta henkilöstön valintamenettelyissä, sillä nämä tekijät ovat välttämättömiä CEDEFOPin kitkattoman toiminnan varmistamiseksi sen sijoituspaikassa Thessalonikissa?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(30. syyskuuta 1998)

Komissio haluaa huomauttaa arvoisalle parlamentinjäsenelle, että mainittuun ilmoitukseen tehtiin 22. kesäkuuta 1998 korjaus, jossa täsmennettiin, että kyseisiä hallintotehtäviä sisältävän väliaikaisen toimihenkilön toimen (palkkaluokka A7-5) hakeminen edellyttää korkeakoulututkinnon suorittamista.

Henkilöstösääntöjen mukaan pääsy ura-alueen A tehtäviin edellyttää korkeakoulutasoisia tietoja ja taitoja tai vastaavantasoisista työkokemusta. Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen on noudatettava näitä sääntöjä.

(1999/C 96/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2113/98

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: EU:n viiniviljelijöille annettava tuki

Kuinka komissio perustelee EU:n viiniviljelijöille annettavan tuen lisäämisen?

(1999/C 96/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2115/98

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: EU:n tuki viinialalle ja maatalouden uudistus

Onko ehdotus viiniviljelijöille annettavan tuen lisäämisestä yhdenmukainen maatalousalan kaupan liberalisoinnista koskevan sitoumuksen kanssa?

(1999/C 96/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2116/98

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: EU:n tuki viinialalle

Kuinka komissio perustelee EU:n viiniviljelijöille annettavan tuen lisäämisen, vaikka se samaan aikaan vastustaa lentoliikenteen, teräs- ja tekstiiliteollisuuden jne. valtiontukia? Muodostaako viiniala jonkinlaisen erityistapauksen, jota on suojeltava kilpailulta?

**Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2113/98, E-2115/98 ja E-2116/98**

(16. syyskuuta 1998)

Parlamentin jäsen esittää kolme kysymystä viinin yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvista yhteisön menoista. Parlamentin jäsentä pyydetäänkin tutustumaan taulukkoon, jossa luetellaan viinialan menot varainhoitovuosina 1989—1998, ja viinin yhteisen markkinajärjestelyn uudistusta kaudella 2001—2005 koskevaan uuteen ehdotukseen liittyvään rahoitus selvitykseen, jotka molemmat lähetetään suoraan hänelle sekä parlamentin pääsihteeristöille.

Viinialan uudistusehdotukseen (joka esitettiin maatalousneuvostolle 20. heinäkuuta 1998) kuuluu menojen lisääminen edellisten markkinointivuosien keskimääräisiin menoihin verrattuna. Lisäys johtuu pääasiassa viinitiloja koskevista rakenneuudistustoimenpiteistä, jotka rahoitetaan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta. Aikaisemmin viinitilojen rakenneuudistusta rahoitettiin EMOTR:n ohjausosastosta.

Komissio pitää ehdotettua rakenneuudistusta olennaisen tärkeänä alan pitkän aikavälin tasapainoiselle kehitykselle. Se koskee tuottajia, joiden tuotanto ei vastaa täysin markkinoiden vaatimuksia. Rakenneuudistuksen tavoite on pääasiassa laadullinen. Onkin arvioitu, että tuotteen laatu paranee rajoitettaessa viinitilojen tuottoa ja viinintuotantoa. Lisäksi on mahdollista pysäyttää kulutuksen lasku (joka on alalla esiintyvien ongelmien suurin syy) tai jopa kääntää se uudelleen nousuun. Jos viinitilojen markkinavaatimuksiin sopeuttaminen onnistuu, vaikutus menoihin pitkällä aikavälillä on selkeästi suotuisa.

(1999/C 96/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2114/98

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: EU:n viinialalle myöntämien tukien ulkoiset vaikutukset

Onko komissio tietoinen siitä, että ehdotus viinialalle annettavan tuen lisäämisestä on ristiriidassa sen ehdotuksen kanssa, jonka mukaan pyrimme auttamaan köyhiä maita avaamalla markkinamme niiden tuotannolle?

Eikö ensin mainitulla ehdotuksella ole kielteisiä vaikutuksia esim. Itä-Euroopan, Latinalaisen Amerikan ja Etelä-Afrikan viininviljelijöille?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1998)

Komissio muistuttaa, että yhteisö sitoutui Uruguayn kierroksen neuvottelujen yhteydessä vähentämään huomattavasti vientitukia sekä viinin määrän että budjettimenojen osalta. Vuoteen 2000 mennessä vientitukeen oikeutetun viinin määrää on vähennettävä 21 %:lla ja budjettimenoja 36 %:lla. On kuitenkin syytä täsmentää, että suurin osa viineistä viedään tuetta. Tukea voivat saada ainoastaan pöytäviinit ja rypälemehutiivisteet, kun taas määritetyillä alueilla tuotetut laatuviinit (tms-laatuviinit) eivät kuulu tuen piiriin. Markkinointivuonna 1996/1997 tuetun viennin osuus olikin ainoastaan neljännes kolmansiin maihin suuntautuvasta yhteisön kokonaisviennistä. Lisäksi tukea myönnetään ainoastaan tiettyihin määräraippaikkoihin. Tuen ulkopuolella ovat Etelä- ja Pohjois-Amerikka kokonaisuudessaan, Etelä-Afrikka ja käytännössä kaikki Itä-Euroopan viinintuottajamaat. Voidaan todeta, että yhteisön myöntämien tukien vaikutus viininvienttiin on erittäin vähäinen.

On myös tärkeää panna merkille, että yhteisö sitoutui niin ikään Uruguayn kierroksen neuvottelujen yhteydessä helpottamaan yhteisön viinimarkkinille pääsyä poistamalla viitehinnat (vähimmäishinta tuotaessa) ja alentamalla tulleja vuoteen 2000 mennessä noin 20 %:lla. Tämä heikentää huomattavasti rajasuojaa ja tekee markkinat avoimmiksi kolmansien maiden tuonnille. Tämä pätee erityisesti parlamentin jäsenen mainitsemaan maihin.

(1999/C 96/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2117/98

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Indonesian elintarvikepula

Onko komissio tietoinen siitä, että tulevina viikkoina Indonesiaa koettelee todennäköisesti raju elintarvikepula?

Voisiko komissio laatia tämän varalle suunnitelmia, joilla varmistetaan ongelman hoitaminen mahdollisimman pian?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

Komissio on parlamentin jäsenen tavoin huolestunut Indonesian tilanteesta ja elintarvikepulasta, jonka pelätään koettelevan maan väestöä lähiviikkoina.

Komissio ja erityisesti Euroopan yhteisön humanitaarinen toimisto ECHO seuraa tiiviisti tilanteen kehittymistä maassa, jossa kärsitään el Niño -sääilmiön aiheuttamien tulipalojen ja kuivuuden seurauksista. Vuodesta 1995 alkaen Indonesian auttamiseksi on jo myönnetty noin 3,27 miljoonaa ecua. Toukokuussa 1998 tehtiin selvitysmatka, jonka aikana arvioitiin komission rahoittamat hankkeet maassa ja määriteltiin tulevaisuudessa tarvittavat toimet.

Komissio myönsi 2. kesäkuuta 1998 tehdyllä päätöksellä miljoona ecua humanitaarisena apuna Indonesian kuivuuden ja metsäpalon uhreille. Kyseisistä varoista rahoitetaan eri toimintoja, joista yksi on ennustettavissa olevan elintarvikepulan torjuminen Itä-Kalimantanin provinssissa.

(1999/C 96/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2119/98

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Yksipuolisten rahoituspakotteiden kohdistaminen Burmaan

Asettuisiko komissio vastustamaan EU:n jäsenvaltiota, joka kohdistaisi Burmaan yksipuolisia rahoituspakotteita?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1998)

Komissio on parlamentin tavoin huolissaan Burman tilanteesta, ja yhteisö on toteuttanut asiassa useita toimenpiteitä. Burman asiasta annettu yhteinen kanta, jota on määrä tarkastella 28. lokakuuta 1998 mennessä, ei toistaiseksi sisällä toimenpiteitä sijoitusten kieltämiseksi.

Jäsenvaltioiden soveltamien sijoituskieltojen osalta on aina huomattava, että yhteisön kansalaisten toisiin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin tekemät sijoitukset ovat pääoman liikkuvuutta EY:n perustamissopimuksen 73b artiklan merkityksessä. Yhteisön sääntöjä pääomanliikkeistä sovelletaan sijoituksiin ja sijoituskieltoihin. Perustamissopimuksen 73b artiklassa kielletään periaatteessa kaikki rajoitukset pääoman liikkuvuudelle ja maksuille, ei yksistään jäsenvaltioiden välillä vaan myös jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä. Jäsenvaltioiden on sen vuoksi periaatteessa varmistettava pääoman, suorat ulkomaiset sijoitukset mukaan lukien, täysin vapaa liikkuvuus kaikkien kolmansien maiden, myös Burman kanssa.

Perustamissopimus antaa jäsenvaltioille luvan rajoitettuun määrään poikkeuksia tästä yleisestä periaatteesta. EU:n perustamissopimuksen 73c artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään: "Mitä 73b artiklassa määrätään, ei estä soveltamasta kolmansiin maihin sellaisia rajoituksia, jotka ovat kansallisen lainsäädännön tai yhteisön oikeuden mukaan voimassa 31 päivänä joulukuuta 1993 ja jotka koskevat pääomanliikkeitä kolmansiin maihin tai kolmansista maista, jos näihin liittyy suoria sijoituksia, kiinteistösijoitukset mukaan luettuina, sijoittautumista, rahoituspalvelujen tarjoamista tai arvopaperien hyväksymistä pääomamarkkinoille". Jäsenvaltioiden asettamia, kaikkia kolmansia maita koskevia yleisiä rajoituksia pääomanliikkeille ei ollut voimassa joulukuun 31. päivänä 1993, ajankohtana, johon tämä perustamissopimuksen määräystä sovellettaisiin, lukuun ottamatta muutamaa alueellista rajoitusta (esimerkiksi kuljetusalalla ja kalastusalalla). Perustamissopimuksen 73g artiklan 2 kohdassa sallitaan jäsenvaltioiden yksipuoliset toimenpiteet vakavin poliittisin perustein ja kiireellisyyssyistä, ellei neuvosto ole toteuttanut yhteisön toimenpiteitä.

(1999/C 96/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2129/98**esittäjä(t): Felipe Camisón Asensio (PPE) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Sähköisen kaupankäynnin verotus

Aikooko komissio estää uusien muusta kaupankäynnistä poikkeavien epäsuorien verojen määräämisen sähköiselle kaupankäynnille tulevaisuudessa? Ehdotan, että komissio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin verotuksen säilyttämiseksi nykyisellään.

Millaista strategiaa komissio aikoo noudattaa saavuttaakseen tämän tavoitteen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(22. syyskuuta 1998)*

Komissio on yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa jo yli vuoden ajan pyrkinyt luomaan periaatteet yhteisön arvonlisäverojärjestelmän (alv) soveltamiseksi elektroniseen kaupankäyntiin. Tämä työ on perustunut komission ja jäsenvaltioiden yhteisymmärrykseen siitä, että alv on paras ja sopivin tapa soveltaa välillistä verotusta elektroniseen kaupankäyntiin. Komissio jatkaa työtä ja on yhteydessä jäsenvaltioiden veroviranomaisiin ja liike-elämän edustajiin varmistaakseen sen, että yhteisön alv-järjestelmää mukautetaan tarvittaessa niin, että se vastaa tässä uudessa ympäristössä tapahtuneeseen kehitykseen.

Euroopan tasolla tehty työ ei kuitenkaan yksistään riitä. Elektroninen kaupankäynti tapahtuu maailmanlaajuisilla markkinoilla, ja koordinoitua tarvitaan kansainvälisesti hyväksyttävän verotuskehityksen luomiseksi tällaisille liiketapahtumille. Tämän vuoksi komissio on antanut neuvostolle tiedonannon ⁽¹⁾, jossa se ehdottaa suuntaviivoja elektronisen kaupankäynnin verotukselle ja korostaa muun muassa neutraalin veroympäristön tarvetta. Neuvosto on pannut merkille komission työn ja vahvistanut, että liiketapahtumiin alalla tulisi soveltaa alv:a eikä muita verotusmuotoja. Komission on määrä osallistua asianomaisilla foorumeilla käytävään keskusteluun ja pyrkiä saamaan aikaan sopimus kansainvälisestä verotuskehityksestä, joka perustuu neuvoston hyväksymiin periaatteisiin välillisestä verotuksesta.

⁽¹⁾ KOM(98) 374 lopullinen.

(1999/C 96/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2132/98**esittäjä(t): Alfonso Novo Belenguer (ARE) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Euro ja lääkeaineiden pakkaukset

Espanjan 20. joulukuuta säädetyssä lääkeainelaisissa 25/1990 määrätään, että lääkkeiden pakkauksissa on ilmoitettava muiden tietojen ohella hinta ja viimeinen käyttöpäivä.

Nykyisin Espanjassa kaikissa lääkeainepakkauksissa hinta ilmoitetaan pesetoina.

Euroopan unionin yhteistä rahaa koskevien määräyksien voimaantulo merkitsee ensin siirtymäkautta, jolloin hinnat ilmoitetaan sekä euroina että pesetoina, jonka jälkeen ne on ilmoitettava ainoastaan euroina.

Tämä tilanne on ongelmallinen, sillä markkinoilla on jo nyt lääkeaineita, joiden pakkauksissa hinnat on merkitty pesetoina ja joiden viimeinen käyttöpäivä on vuonna 2003.

Aikooko komissio ehdottaa toimenpiteitä, joilla voitaisiin välttää kustannukset, jotka syntyisivät näiden tuotteiden vetämisestä markkinoilta ja hintojen uudelleen merkitsemisestä pakkauksiin euroina?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 1998)

Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden merkinnöistä ja pakkauselosteista annetussa neuvoston direktiivissä 92/27/ETY⁽¹⁾ ei edellytetä hinnan ilmoittamista pakkauksessa. Direktiivin 5 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia hinnan ilmoittamista pakkauksessa. Espanja on käyttänyt hyväkseen tätä mahdollisuutta lääkelaisissa 25/190. Ellei Espanjan lainsäädäntöä muuteta, velvollisuus ilmoittaa hinta lääkkeiden pakkauksessa on jatkossa edelleen voimassa ja se muuttuu velvollisuudeksi ilmoittaa hinta euroina 1. tammikuuta 2002 alkaen.

Kuten komission suosituksessa hintojen ja muiden rahamäärien kaksoismerkinnästä vahvistetaan, vähittäiskauppiaille ei ole yhteisön tasolla lakiin perustuvaa velvollisuutta käyttää kaksoismerkintää siirtymäaikana. Komissio kehottaa kuitenkin vähittäiskauppiaita käyttämään mahdollisuuksien mukaan kaksoismerkintää merkittävässä osassa tuotteita, mikä helpottaa kuluttajien ja henkilökunnan siirtymistä euroon.

Muiden yritysten ja vähittäiskauppioiden lailla apteekkienkin on valmistauduttava euron käyttöönottoon. Tähän liittyy tavaroiden hinnan ilmoittaminen euroina viimeistään 1. tammikuuta 2002. Joitain kuluja syntyy tietenkin laite- ja ohjelmistomuutoksista ja henkilökunnan kouluttamisesta euron käyttöönottoon.

Ei ole kuitenkaan mitään syytä ajatella, että apteekkeille aiheutuisi suhteellisesti korkeammat kulut sellaisten tuotteiden uudelleenhinnoittelusta, joiden käyttöaika ulottuu vuoden 2002 tammikuuta pitemmälle. Sama ongelma koskettaa monia muita vähittäismyyntialoja ja tuotteita, esimerkiksi kirjoja. Lisäksi uudelleenhinnoittelu on yleistä hintamuutosten vuoksi. Apteekkien olisi harkittava hintojen kaksoismerkintää siirtymäaikana, jolloin tuotteita ei tarvitse hinnoitella uudelleen tammikuussa 2002.

Edellä mainittujen syiden vuoksi komissio ei aio ryhtyä erityisiin lääketeollisuutta koskeviin toimenpiteisiin euron käyttöönoton takia. Komissio aikoo kuitenkin auttaa edelleen eri alojen yrityksiä varmistaakseen euron kitkattoman ja kustannuksiltaan tehokkaan käyttöönoton. Tämä selittää sen, miksi komissio edistää suosituksessaan vuoropuhelua ja yhteistyöhön perustuvia ratkaisuja.

⁽¹⁾ EYVL L 113, 13.4.1992.

(1999/C 96/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2137/98

esittäjä(t): Freddy Blak (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Sosiaalisen vuoropuhelun rakennemuutos

1. Komissio haluaa lakkauttaa posti- ja teleliikenteeseen liittyvät sosiaalista vuoropuhelua käyvät sekakomiteat. Millä alueilla sekakomiteoiden ei katsota toimivat tyydyttävästi?
2. Mikä saa uskomaan, että uudet rakenteet toimivat paremmin kuin sekakomiteat?
3. Miten aiotaan taata, että sekakomiteoita sävyttänyt hyvä yhteistyö jatkuu uusissa rakenteissa?
4. Mielestäni tätä päätöstä vastustetaan laajalti asiaan liittyvissä organisaatioissa. Miten komissio suhtautuu asiaan?

(1999/C 96/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2214/98**esittäjä(t): Brian Simpson (PSE) komissiolle***(16. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Posti- ja televiestintäasioita käsittelevä sekakomitea

Voiko sosiaalialioista vastaava komission jäsen kertoa, miksi nykyinen sekakomitea olisi hänen mielestään korvattava alemmantasoisella järjestelyllä, jossa posti- ja televiestintäalan työntekijät häviävät? Onko hän valmis tapaamaan mahdollisimman pian Communications Internationalin edustajia, jotta asiasta voitaisiin keskustella?

**Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2137/98 ja E-2214/98***(13. lokakuuta 1998)*

Toukokuun 20. päivänä 1998 annetussa komission tiedonannossa yhteisön tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun mukauttamisesta ja edistämisestä ⁽¹⁾ korostetaan alakohtaisen vuoropuhelun merkitystä ja todetaan, että se on keskeinen osa yhteisön tasolla tulevaisuudessa käytävää työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua. Komissio on myös vakuuttunut siitä, että nykyisten rakenteiden uudistaminen ja osapuolten tasapuolinen tukeminen on välttämätöntä, jotta alakohtainen vuoropuhelu kehittyisi edelleen myönteisesti ja jotta sitä voitaisiin edistää mahdollisimman monilla aloilla.

Siitä syystä komissio teki tiedonantoon liittyen päätöksen uusien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta. Päätöksellä pyritään edistämään työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua entistä useammilla toimialoilla siten, että eri aloille taataan yhtäläiset resurssit ja asema eikä säädetä tietystä vuoropuhelun muodosta, joka ei ehkä sovi joillekin aloille.

Työmarkkinaosapuolet saavat näin mahdollisuuden toimia entistä joustavammin ja itsenäisemmin. Tämän lisäksi ainoa merkittävä muutos nykyisiin järjestelyihin verrattuna posti- ja teleliikenteen alalla liittyy osallistujien lukumäärään. Matkakulujen korvaaminen muodostaa suurimman menoerän, ja korvaamalla enintään 30 osallistujan matkakulut kokousta kohti varmistetaan se, että mahdollisimman suuri määrä toimialoja saa osansa käytettävissä olevista rajallisista resursseista. Tämä merkitsee yhtä kummankin työmarkkinaosapuolen edustajaa jokaisesta jäsenvaltiosta. Näin kannustetaan kehittämään koordinoitua yhteisön tasolla, mikä on edellytys yhteisön tason työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun osallistumiselle ja korkealaatuisten tulosten saavuttamiselle.

Näillä järjestelyillä pyritään antamaan työmarkkinaosapuolille kullakin toimialalla, myös posti- ja teleliikenteen alalla, tilaisuus syventää vuoropuhelua ja osallistua siihen aktiivisemmin yhteisön tasolla. Siten taataan ensinnäkin se, että useiden työmarkkinajärjestöjen ja eri toimialojen edut otetaan huomioon. Toiseksi varmistetaan, että saatavilla olevat resurssit käytetään laadukkaasti työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun kehittämiseen mahdollisimman monilla toimialoilla.

Komissio on tunnustanut posti- ja teleliikenteen sekakomiteoiden merkittävän panoksen ja on vakuuttunut siitä, että uudet rakenteet auttavat edistämään työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua näillä aloilla eivätkä estä sitä. Komissio on ottanut yhteyttä suoraan työmarkkinaosapuoliin, Communications International mukaan lukien, selvittääkseen niille edellä esitetyt näkökantansa.

⁽¹⁾ KOM(98) 322 lopullinen.

(1999/C 96/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2141/98**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) neuvostolle***(14. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Kansainvälinen rikostuomioistuin

Antaako neuvosto tukensa aloitteille, jotka koskevat alle 15-vuotiaiden lasten värväämisen armeijaan ja käyttämisen sotilaina määrittelemistä sotarikokseksi, meneillään olevien kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista koskevien neuvottelujen yhteydessä?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

1. Neuvosto arvostaa suuresti kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamista käsitelleen Rooman konferenssin onnistumista. Tuomioistuin on historiallinen saavutus, joka viestittää siitä, että maailma voidaan tehdä entistä turvallisemmaksi ja oikeudenmukaisemmaksi.

Euroopan unioni hyväksyy täysin Rooman konferenssin lopputuloksen, joka on kirjattu osallistujavaltioiden ylivoimaisella enemmistöllä 17. heinäkuuta 1998 hyväksymään perussääntöön. Perussäännössä luodaan edellytykset tehokkaalle ja uskottavalle tuomioistuimelle, joka työskentelee kaikkein kauhistuttavimpien rikosten rankaisemiseksi ja ehkäisemiseksi. Neuvosto toivoo, että lähiaikoina saavutettaisiin vaadittavien 60 ratifioinnin raja, jotta tuomioistuin voisi aloittaa toimintansa.

2. Perussäännössä olevaan sotarikosten määritelmään sisältyy kieltä, joka koskee lasten käyttämistä sekä kansainvälisissä että sisäisissä aseellisissa selkkauksissa. Tämän määritelmän nojalla alle 15-vuotiaiden lasten värväminen kansallisiin asevoimiin kansainvälisen aseellisen välikohtauksen yhteydessä tai asevoimiin tai aseellisiin ryhmiin sellaisen aseellisen välikohtauksen yhteydessä, joka ei ole kansainvälinen, tai lasten käyttäminen aktiivisina osallisina vihollisuuksiin on sotarikos, johon tuomioistuimella on toimivalta. Tulosta pidetään myönteisenä EU:n jäsenvaltioissa, jotka olivat kannattaneet selkeää ja ehdotonta kieltä käyttäen lapsia aseellisissa selkkauksissa.

3. Lasten joutuminen aseellisiin selkkauksiin ansaitsee erityistä huomiota kansainvälisesti. Tässä asiassa EU tukee voimakkaasti Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin erityisedustajan työtä aseelliseen selkkaukseen värvättyjen lasten hyväksi. EU kehottaa kaikkia maita panemaan täysimääräisesti täytäntöön olemassa olevat kansainväliset standardit ja toivoo, että merkittävää edistystä saadaan aikaan lasten värväystä aseellisiin selkkauksiin koskevan valinnaisen pöytäkirjan osalta.

4. Lasten täydellisen suojelun turvaaminen on yleisemminkin yksi EU:n ihmisoikeuspolitiikan keskeisistä tavoitteista. Yleissopimus lapsen oikeuksista muodostaa vahvan ja maailmanlaajuisen perustan tällaiselle suojelulle. EU edistää johdonmukaisesti yleissopimuksen täytäntöönpanoa.

(1999/C 96/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2143/98

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(13. heinäkuuta 1998)

Aihe: AIDS

Uudet tiedot, joita tullaan esittelemään AIDSia käsittelevässä 12. maailmankonferenssissa Genevessä, tulevat osoittamaan, että hoidon saatavuus on aiheuttamassa valtavan eron teollisuusmaiden, joissa sairaustapausten määrä on vähenemässä, ja kolmannen maailman maiden, joissa yhä enemmän ihmisiä kuolee aidsiin, välille.

Kun otetaan huomioon, että arviolta 90 % hiv-viruksen kantajista kolmannessa maailmassa ei tiedä olevansa viruksen kantajia, mihin aloitteisiin komissio tulee ryhtymään tarjotakseen kehittyville maille apua hiv-viruksen kantajien tunnistamisessa ja hoitamisessa, ja mitä tukea se tällä hetkellä antaa aids-kasvatukseen ja -tietoisuuden edistämiseen?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1998)

Komissio on viimeksi kuluneiden 11 vuoden aikana osoittanut yli 200 miljoonaa ecua hiv:tä ja aidsia koskevien toimien suoraan tukemiseen yli 90 eri maassa sekä alueellisella että kansainvälisellä tasolla. Tuessa on laajalti keskitytty riskiryhmiin kohdistettuun valistukseen. Ohjelmalla on tuettu myös terveydenhuoltopalvelujen mahdollisuuksia hallita epidemian syitä ja seurauksia esimerkiksi parantamalla veren käsittelyn turvallisuutta, perushoidon strategioita sekä lääkintä- ja hoitohenkilöstön koulutusta.

Komissio on lisäksi kehittänyt ja lisännyt yleistä tukeaan kehitysmaiden terveydenhuoltopalveluille. Viime vuosina on osoitettu lähes 1000 miljoonaa ecua Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maiden) terveydenhuoltopalvelujen yleiseen kehittämiseen. Tähän sisältyy yhteisön tuki sairaiden — myös hi-viruksen kantajien — hoitoon, joka järjestetään yleisten terveydenhuoltopalvelujen kautta.

Kansainväliset ja yhteisön aloitteiden yhteydessä tehdyt vetoomukset huomioon ottaen komissio on laatinut tiedonannon, jossa tarkastellaan keinoja lisätä edelleen kansainvälistä solidaarisuutta aidsin torjunnassa. Asiakirjassa, josta keskustellaan lähiaikoina parlamentissa ja neuvostossa, käsitellään muun muassa yhteisön mahdollisuuksia järjestää tukea uusille aloitteille, jos jäsenvaltiot ja budjettivallan käyttäjä voivat esittää asianmukaiset strategiat ja varat.

(1999/C 96/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2146/98

esittäjä(t): José Valverde López (PPE) komissiolle

(13. heinäkuuta 1998)

Aihe: Lääkkeiden myynti Internetin kautta

Ihmisten käyttöön tarkoitettujen lääkkeiden turvallisuutta, laatua ja tehoa turvataan monilla direktiiveillä kuten direktiivillä 65/65 ⁽¹⁾, jolla edellytetään hallinnollista hyväksyntää lääkkeen markkinoinnille unionissa tai direktiivillä 92/27 ⁽²⁾, jolla asetetaan velvollisuus liittää lääkkeen mukaan esite.

Nyt kun Internet on synnyttänyt uusia, erityisesti lääkkeitä koskevia markkinointimenetelmiä, näyttää siltä, että yhteisön lainsäädännön tarjoamat takuut eivät toimi.

Mitä toimenpiteitä komissio on toteuttanut tämän vakavan ongelman ratkaisemiseksi yhteisössä? Onko tämä aihe mukana Euroopan esityslistalla sen tulevissa kaupallisissa neuvotteluissa Yhdysvaltojen kanssa ja Maailman kauppajärjestössä WTO:ssa?

⁽¹⁾ EYVL 22, 9.2.1965, s. 369.

⁽²⁾ EYVL L 113, 30.4.1992, s. 8.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 1998)

Komissio on huolestunut lääkkeiden myynnistä Internetissä, koska se voi johtaa yhteisön oikeuden kilpailusääntöjen rikkomiseen etenkin, jos levitetyillä lääkkeillä ei ole lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetussa neuvoston direktiivissä 65/65/ETY säädettyä markkinoille saattamista koskevaa lupaa, jonka tarkoituksena on taata lääkkeen laatu, turvallisuus ja teho. On myös mahdollista, että mainitun kaltainen levitys rikkoo ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden mainonnasta 31 päivänä 1992 ⁽¹⁾ annetun neuvoston direktiivin 92/28/ETY säännöksiä, joissa kielletään ainoastaan lääkemääräyksellä saatavissa olevien lääkkeiden yleinen mainonta.

Lisäksi tällainen levitys voi rikkoa kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioissa, jotka ovat käyttäneet hyväkseen kuluttajansuojasta etäsovimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annettussa neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiivissä 97/7/EY ⁽²⁾ säädettyä mahdollisuutta, jonka mukaan jäsenvaltio voi yleisen edun nimissä kieltää alueellaan tiettyjen tuotteiden ja palvelujen tarjoamisen etämyynnissä. Se voi rikkoa kansallista lainsäädäntöä myös jäsenvaltioissa, joissa apteekkeilla on lääkkeiden myynnin monopoli.

Vaikka sitovia toimenpiteitä voidaan toteuttaa yhteisön alueella toimivien yhtiöiden suhteen, sama ei koske yhteisön alueen ulkopuolella toimivia yhtiöitä, mikä on yleistä Internetin rajatylittävän luonteen vuoksi. Yhteisön ja jäsenvaltioiden välisen toimien yhteisvaikutusten parantamiseksi komissio on ollut yhteydessä Maailman terveysjärjestöön, johon kuuluvia maita asia eniten koskee. Tämän vuoropuhelun tuloksena saatetaan julkaista lähiaikoina Internetin käyttäjille opas, joka käsittelee lääketieteellisten tuotteiden, kuten lääkkeiden, rajat

ylittävää mainontaa ja myyntiä. Lisäksi komission ehdotus Internetin turvallisempaan käyttöön tähtäävästä toimintasuunnitelmasta käsittelee laitonta ja haitallista toimintaa Internetissä ja edistää yleisiä toimenpiteitä tällaisen toiminnan rajoittamiseksi. Toimintasuunnitelmassa voitaisiin huomioida myös tietyt huumeiden ja lääkkeiden kielletyt jakelumuodot.

(¹) EYVL L 113, 30.4.1992.

(²) EYVL L 144, 4.6.1997.

(1999/C 96/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2147/98

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (NI) komissiolle

(13. heinäkuuta 1998)

Aihe: Palermo-Trapani-Syrakusa -rautatieosuuden sisällyttäminen Euroopan laajuista rautatieliikenneverkkoa koskevaan suunnitelmaan

Euroopan parlamentti hyväksyi 18. toukokuuta 1995 pitämässään istunnossa ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi.

Parlamentti hyväksyi äänestyksessä tarkistuksen 80 ja sisällytti näin liitteeseen I (Italian rautatieverkkoa koskeva suunnitelma) Palermo-Trapani- ja Syrakusa-Ragusa-Agrigento-Trapani -rautatieosuudet.

Voiko komissio sanoa, miten tärkeänä tavoitteena se pitää mainittuja rautatieosuuksia koskevan hankkeen toteuttamista ja mihin käytännön toimiin asiassa on Italian kanssa ryhdytty?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

Euroopan parlamentti ja neuvosto tekivät 23. heinäkuuta 1996 päätöksen N:o 1692/96/EY yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi. (¹)1

Parlamentin tarkistuksessa 80 ainoastaan tavanomaiset rataosuudet Palermo-Trapani ja Syrakusa-Agrigento on sisällytetty suuntaviivoihin. Kaupalliselta liikenteeltä vuonna 1985 suljettu kapean raidevälin rataosuus Agrigento-Trapani ei täyttänyt tarvittavia kriteerejä tullaakseen hyväksytyksi mukaan, eikä sitä voida pitää yleiseurooppalaisesti merkittävänä.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yleisesti merkittävien hankkeiden toteutus on kyseisen jäsenvaltion vastuulla. Yhteisö voi osallistua liitteen 1 kattamiin rataosuuksiin liittyvien hankkeiden rahoittamiseen Euroopan laajuisen liikenneverkkojen budjettikohdasta kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä, jos komissio antaa suostumuksensa.

Päätöksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio laatii kertomuksen päätöksessä esitettyihin suuntaviivoihin sisältyvien yleisesti merkittävien hankkeiden toteuttamisesta. Italian viranomaisilta saatujen tietojen perusteella tilanne näillä kahdella rataosuudella näyttää siltä, että Palermo-Trapani-osuus sähköistettiin muutama vuosi sitten ja Palermosta Punta Raisiin menevän osuuden (yhteys lentoasemalle) parantaminen on käynnissä ja se on määrä saada valmiiksi vuonna 2000. Syrakusa-Agrigento-osuudella on joissakin kohdin käynnissä pieniä parannuksia (radan muuttaminen kaksiraiteiseksi).

(¹) EYVL L 228, 9.9.1996.

(1999/C 96/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2152/98**esittäjä(t): Ingo Friedrich (PPE) komissiolle***(13. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Ulkomaisen työvoiman laiton välittäminen Saksan rakennusteollisuudessa

Onko Euroopan komissio tietoinen siitä, että alankomaalaiset yritykset välittävät saksalaisille rakennustyömaille laittomasti englantilaisia työntekijöitä?

Kuinka laajoihin toimiin Euroopan komissio aikoo ryhtyä tämän välitystoiminnan estämiseksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(13. lokakuuta 1998)*

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista ongelmista, jotka liittyvät Alankomaissa sijaitsevien yritysten toteuttamaan laittomien brittiläisten työntekijöiden välitykseen saksalaisille rakennustyömaille.

Komissio korostaa sitä, että palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16. joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY ⁽¹⁾ 4 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyöstä, johon ”kuuluu erityisesti vastaaminen kyseisten viranomaisten perusteltuihin keskinäisiin tiedonsaantipyyntöihin, jotka koskevat valtiosta toiseen tapahtuvaa työntekijöiden käyttöön asettamista, myös ilmeisiä väärinkäytöksiä tai mahdollisesti laitonta valtioiden välillä harjoitettua toimintaa”.

Pimeästä työstä annetussa komission tiedonannossa ⁽²⁾ todetaan, että pimeän työn tehokkaan torjuntastrategian tulisi olla kattava ja sisältää sekä seuraamuksia että ennaltaehkäisevää toimintaa.

Edellisen perusteella on selvää, että jäsenvaltioiden tehtävä on valvoa työntekijöiden palkkaamista alueellaan EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan mukaisesti, koska toiminnassa on kysymys rajatylittävästä palvelujen tarjoamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 18, 21.1.1997.

⁽²⁾ KOM(98) 219 lopullinen.

(1999/C 96/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2158/98**esittäjä(t): Katerina Daskalaki (UPE) neuvostolle***(14. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Maailman vanhimpaan luostariin kohdistuva vaara Turkissa

Mor Gabriel, maailman vanhin luostari, ortodoksisten syyrialaisien kristittyjen luostari, sijaitsee Etelä-Turkissa alueella, joka kärsii turkkilaisten ja kurdien välisestä sodasta. Toimivaltaiset paikalliset viranomaiset estävät pienten lasten opettamisen Mor Gabrielissa ja kieltävät luostarin kunnostustyöt, mikä on aiheuttamassa jo nyt hylätyn historiallisen luostarin täydellisen rapistumisen.

Onko neuvoston mahdollista puuttua turkkilaisten viranomaisten toimiin kristittyjen 1600 vuotta vanhan luostarin rappeutumisen ja luostarissa jäljellä olevien vähälukuisten munkkien oikeuksien loukkaamisen estämiseksi?

Vastaus*(9. marraskuuta 1998)*

Neuvosto pahoittelee viimeaikaisia tapahtumia Mor Gabriel-luostarissa. Puheenjohtajavaltio Itävalta otti Mor Gabriel -luostaria koskevan erityistapauksen esille eräässä äskettäin järjestetyssä kahdenvälisessä kokouksessa Turkin viranomaisten kanssa ja aikoo tulevissa kokouksissa ottaa esille kristittyjen vähemmistöjen tilanteen Turkissa.

Neuvosto on erittäin tietoinen siitä, että heinäkuussa 1923 allekirjoitetun Lausannen sopimuksen mukaisesti Turkin hallitus on sitoutunut antamaan ei-islamilaisten vähemmistöjen kirkkoille, synagogille, hautausmaille ja muille uskonnollisille laitoksille täyden suojelun.

Neuvosto muistuttaa tässä yhteydessä, että ihmisoikeuksien edistäminen ja erityisesti uskonnon vapaus on yksi Euroopan unionin perustavoitteista Turkin-suhteissa. Se pahoittelee, että Turkki kieltäytyy tällä hetkellä jatkamasta tähän asiaan liittyvää poliittista keskustelua EU:n kanssa.

(1999/C 96/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2165/98

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) neuvostolle

(14. heinäkuuta 1998)

Aihe: Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. toukokuuta 1998 antama tuomio (C-106/96)

Mitä neuvosto aikoo tehdä, jotta kiireellisesti estettäisiin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. toukokuuta 1998 antaman tuomion (C-106/96) kielteisimmät seuraukset?

Vastaus

(3. marraskuuta 1998)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-106/96, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, 12.5.1998 antamassa tuomiossa muistutetaan, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että ”perustamissopimuksen mukaan se, että komissio toteuttaa menoerän, edellyttää periaatteessa sitä vastaavan määrärahan talousarviioon ottamisen lisäksi johdannaisen oikeuden säädöstä (jota yleisesti kutsutaan perussäädökseksi), johon tämä meno perustuu”⁽¹⁾.

Tämän tuomion johdosta komissio on sille perustamissopimuksen 205 artiklan nojalla kuuluvan vastuun puitteissa päättänyt toteuttaa vuonna 1998 joitain budjettikohtia, joihin sisältyvät toimet ovat tunnetusti poliittisesti ongelmallisia.

Neuvosto, komissio ja Euroopan parlamentin valtuuskunta pääsivät 17. heinäkuuta 1998 sopimukseen ehdotuksesta budjetin oikeusperustaa ja täytäntöönpanoa koskevaksi toimielinten väliseksi sopimukseksi vuoden 1999 talousarviomenettelystä alkaen. Näiden kolmen toimielimen edustajat allekirjoittivat sopimuksen 13. loka-kuuta 1998.

⁽¹⁾ Kok. 1998-5, s. I-2753, 22 kohta.

(1999/C 96/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2169/98

esittäjä(t): Stéphane Buffetaut (I-EDN) komissiolle

(3. heinäkuuta 1998)

Aihe: Pakollinen pullottaminen tuotantoalueella

Kirjallisessa kysymyksessäni P-1657/98⁽¹⁾, jossa tarkastelin riskiä, jonka komissio ottaa edistäessään pohjoisen ja etelän välisen kuilun syntymistä sellaisin aloittein kuin ehdotus asetuksen N:o 823/87⁽²⁾ muuttamisesta, kysyin komissiolta niiden kansallisten säännösten lainmukaisuudesta, joilla määritetyillä alueilla tuotettujen laatuviinien pullottaminen tuotantoalueella tehdään pakolliseksi.

Komissio puolustaa 11. kesäkuuta antamassaan vastauksessa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa käsiteltävänä olevasta asiasta C388/95 hyväksymäänsä kantaa sekä ehdotusta asetuksen N:o 823/97⁽³⁾ muuttamisesta; ehdotuksessa on uskaliaasti ennakoitu tuomioistuimen päätös asiassa. Koska en kuitenkaan saanut vastausta varsinaisiin kysymyksiini, esitän ne nyt uudelleen:

1. Salliiko yhteisön nykyinen voimassa oleva oikeus, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34, 85 ja 86 artiklan sekä tuomioistuimen asiassa 647/90 Delhaize Le Lion v. Promalvin hyväksymän oikeuskäytännön nojalla, että jäsenvaltio ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, jotka tekevät laatuviinituotteiden pullottamisen tuotantoalueella pakolliseksi?

2. Voidaanko pelkkiä komission kannanottoja käynnissä olevaan, samaa aihetta koskevaan menettelyyn (asia C388/95) pitää osana voimassa olevaa oikeutta, kun Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ei ole vielä lausunut mielipidettään näistä kannoista?
3. Onko komissio tietoinen siitä, että sen nykyiset kannanotot vaikuttavat huomattavasti unionin pohjois- ja eteläosien välisen kuilun kasvamiseen ja erityisesti maatalouden alan talousarvio-ongelmia juuri ennen muun muassa viininviljelyä koskevan YMP:n uudistusta?

(¹) EYVL C 31, 5.2.1999, s. 65.

(²) EYVL L 84, 27.3.1987, s. 59.

(³) EYVL C 108, 7.4.1998, s. 138.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 1998)

1. Komissio on sitä mieltä, että kansalliset säännökset, joiden mukaan tma-laatuviinien pullottaminen tuotantoalueella on pakollista, ovat eräissä tapauksissa EY:n perustamissopimuksen mukaisia, ja se on puolustanut tätä kantaansa yhteisöjen tuomioistuimessa.
2. Komission kanta käynnissä olevaan menettelyyn ei tietystikään ole osa voimassa olevaa oikeutta. Se on ainoastaan komission tulkinta voimassa olevasta oikeudesta.
3. Komission mielestä tässä asiassa ei ole mitään pohjoisen ja etelän välistä kuilua.

(1999/C 96/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2171/98

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) neuvostolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: EU-lainsäädännön loukkaaminen radioaktiivisen materiaalin kuljetuksissa

Voiko neuvosto kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä sen suhteen, että jäsenvaltiot loukkaavat radioaktiivisen materiaalin kuljetuksissa säteily suojausta koskevia EU:n säädöksiä, kuten 3.2.1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/3/Euratom (¹) sekä direktiiviä 96/29/Euratom (²)?

(¹) EYVL L 35, 12.2.1992, s. 24.

(²) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden välillä sekä yhteisöön ja yhteisöstä pois tapahtuvien radioaktiivisen jätteen siirtojen valvonnasta ja tarkkailusta annetun neuvoston direktiivin 92/3/Euratom (¹) 21 artiklassa sekä perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta annetun direktiivin 96/29/Euratom (²) 55 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle kyseisten direktiivien edellyttämistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä.

Näin ollen on komission tehtävä valvoa, että jäsenvaltiot noudattavat kyseisten direktiivien säännöksiä.

(¹) EYVL L 35, 12.2.1992, s. 24.

(²) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

(1999/C 96/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2172/98**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* EU-lainsäädännön loukkaaminen radioaktiivisen materiaalin kuljetuksissa

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä sen suhteen, että jäsenvaltiot loukkaavat radioaktiivisen materiaalin kuljetuksissa säteilysuojasta koskevia EU:n säädöksiä, kuten 3.2.1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/3/Euratom ⁽¹⁾ sekä direktiiviä 96/29/Euratom ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EYVL L 35, 12.2.1992, s. 24.

⁽²⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(3. syyskuuta 1998)*

On huomattava, että perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annettu direktiivi 96/29/Euratom tulee voimaan vasta toukokuussa 2000. Siihen asti voimassa ovat 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu direktiivi 80/836/Euratom ⁽¹⁾ ja 3 päivänä syyskuuta 1984 annettu direktiivi 84/467/Euratom ⁽²⁾. Komissiolla ei kuitenkaan ole mitään todisteita siitä, että mainittujen kolmen direktiivin tai Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden välillä sekä yhteisöön ja yhteisöstä pois tapahtuvien radioaktiivisen jätteen siirtojen valvonnasta ja tarkkailusta 3 päivänä annettun neuvoston direktiivin 92/3/Euratom säännöksiä olisi rikottu.

Mahdollisten tulevien toimien osalta komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan lausuntoon, jonka se antoi parlamentin täysistunnossa 17 päivänä kesäkuuta 1998 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 246, 17.9.1980.

⁽²⁾ EYVL L 265, 5.10.1984.

⁽³⁾ Sanatarkka istuntopöytäkirja 17.6.1998, väliaikainen painos, s. 20.

(1999/C 96/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2176/98**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Toisesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien hankkeiden laatutarkastuksia koskeva kertomus

Toisesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavien hankkeiden laaduntarkastuksista laaditussa kertomuksessa esitettyjen johtopäätösten mukaan lähes puolet EU:n yhteisrahoittamista aluekehityshankkeista on teknisesti puutteellisia ja kohteet tulisi korjata tai jopa rakentaa uudelleen, koska ne on tehty joko puutteellisten suunnitelmien pohjalta tai puutteellisista materiaaleista tai rakennelmat eivät täytä hankkeille sopimuksissa asetettuja vaatimuksia.

Kertomuksessa mainitaan nimittäin, että toteutetuissa laaduntarkastuksissa kävi ilmi, että noin 50 %:ssa urakoista, joiden kohdalla suoritettiin näytteenottoja, tutkittujen materiaalien laatu ei vastannut teknisiä erityismääräyksiä. Tämä pätee kaikkiin materiaaleihin lukuunottamatta asfalttimateriaaleja, joiden kohdalla suhdeluku nousee noin 70 %:iin.

Komissiolta kysytään: Pitääkö edellä mainittu paikkansa ja millä tavoin se aikoo toimia, jotta hallitus ryhtyisi toimiin, jotka velvoittavat näiden hankkeiden urakoitsijat korjauksiin tai uudelleenrakentamiseen sopimusten asettamien velvoitteiden mukaisesti niissä tapauksissa, joissa on todettu näitä velvoitteita rikotun?

**Komission puheenjohtajan Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(13. lokakuuta 1998)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Trakatellis esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2120/98 (1).

(1) EYVL C 354, 19.11.1998, s. 131.

(1999/C 96/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2180/98

esittäjä(t): Ben Fayot (PSE) komissiolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Viinin valmistevero

Viinialan ammattilaiset ovat huolissaan komission suunnitelmista saattaa viini valmisteveron alaiseksi.

On selvää, että tämä kysymys tullaan toistuvasti ottamaan esiin poliittisessa keskustelussa.

Siksi haluaisinkin tietää, onko asiassa tapahtunut kehitystä, joka puoltaisi sen uudelleen käsittelyä, ja mitä tarkkoja tähän asiaan liittyviä suunnitelmia komissiolle on?

Aikooko komissio hankkia kiistatonta näyttöä siitä, että nykyään kaikissa viinituottajamaissa vallitseva nollatason valmisteverojärjestelmä johtaa kilpailun vääristymiseen juomamarkkinoilla?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1998)

Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/84/ETY (1) 8 artiklan mukaan komissio antaa kahden vuoden välein neuvostolle ja parlamentille kertomuksen alkoholijuomien valmisteveron vähimmäismääristä. Tällaista kertomusta valmistelaan parhaillaan, mutta sen lopullisesta sisällöstä ei ole vielä tehty päätöksiä.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen ymmärtää, tässä kertomuksessa joudutaan tarkastelemaan kysymystä siitä, pitäisikö viinin valmisteveron vähimmäismäärän olla edelleen 0 vai ei. Lisäksi kertomuksessa käsitellään 8 artiklan mukaisesti eri alkoholijuomien luokkien välistä kilpailua.

(1) EYVL L 316, 31.10.1992.

(1999/C 96/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2182/98

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle

(3. heinäkuuta 1998)

Aihe: Lentäjien työhönotto Olympic Airways -yhtiöön

Olympic Airways -yhtiö on hiljattain tehnyt päätöksen 45 lentäjän palkkaamisesta vuonna 1996 järjestetyn kilpailun läpäisseiden ehdokkaiden luettelosta välittömien tarpeiden täyttämiseksi. Tämän päätöksen välttämättömyyden ovat vahvistaneet myös Olympic Airwaysin muut toimivaltaiset elimet (lentotoiminnan johdosta vastaava osasto) ja vieläpä sen jälkeen, kun johto oli päättänyt supistaa yhtiön liiketoimintaa 10 % sillä perusteella, että uutta ohjelmaakaan ei voitaisi panna täytäntöön, ellei heti otettaisi työhön 45 lentäjää. Tästä huolimatta liikenneministeriön johtohenkilöt perusteluja esittämättä kieltäytyvät viemästä edellä mainittua johdon päätöstä eteenpäin, hyväksyttäväksi.

Ottaen huomioon, että komissio on jo ilmoittanut yhdeksi syyksi siihen, että se ei hyväksy Olympicin osakepääoman lisäystä, hallituksen jatkuvan puuttumisen yhtiön johtamiseen ja etenkin henkilöstön palkkaamiseen, voisiko komissio kertoa minulle: Kuinka se suhtautuu edellä mainittuun kysymykseen lentäjien työhönoton hyväksymisestä, ja kuinka se yleisesti ottaen suhtautuu Olympicin kysymykseen uusien tapahtumien ja tosiasioiden valossa, jotka Euroopan yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätökset asioissa T-371/94 ja T-394/94 (British Airwaysin ja British Midland Airwaysin valitukset komission päätöstä vastaan, joka koski Ranskan valtion Air Francelle myöntämiä tukia) ovat synnyttäneet? Katsooko komissio mahdollisesti, että nämä tapahtumat voivat vaikuttaa myös Olympicin tapaukseen ja jos näin on, missä muodossa ja mihin suuntaan?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 1998)

Komissio päätti 29. heinäkuuta 1998, että alunperin vuonna 1994 hyväksytty tuki, jonka komissio jäädytti vuonna 1996 Kreikan hallituksen jätettyä noudattamatta useita tuen ehtoja, voitaisiin Kreikan hallituksen tekemien merkittävien muutosten vuoksi sallia, koska se on nyt Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukainen. Tuen määrää on kuitenkin pienennetty, ja näin on otettu huomioon tuki, jota komissio ei ollut hyväksynyt mutta jonka Kreikan hallitus myönsi Olympic Airways -lentoyhtiölle.

Viimeisin päätös perustuu siihen, että komissio on perusteellisen tutkimuksen jälkeen vakuuttunut siitä, että kaikkia alkuperäiseen tuen hyväksymiseen liittyviä kaikkia ehtoja noudatetaan tällä hetkellä. Näihin ehtoihin sisältyy Kreikan hallituksen sitoumus olla puuttumatta yhtiön hallintoon lukuun ottamatta tehtäviä, jotka liittyvät tiukasti sen asemaan yhtiön osakkeenomistajana. Komissiolla ei tätä päätöstä hyväksyttäessä ollut tietoa Kreikan hallituksen puuttumisesta lentäjien palkkaamista koskeviin asioihin. Komissio ottaa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat tiedot huomioon arvioidessaan tukiehtojen noudattamista. Arviointi toteutetaan samalla kun komissio harkitsee, voidaanko Olympic Airways -lentoyhtiölle maksettu viimeisin pääomatuki hyväksyä perustamissopimuksen mukaisesti, ja arviointi toteutetaan ennen kesäkuuta 1999.

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuin kumosi 27 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen, joka koski valtion tuen myöntämistä Air France -lentoyhtiölle, koska tuomioistuin piti riittämättömänä komission perustelujen kahta erityistä kohtaa, jotka koskivat tuen soveltuvuutta yhtenäismarkkinoille.

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuimen antama tuomio Air France -lentoyhtiön valtioneutua koskevassa asiassa ei todennäköisesti vaikuta Olympic Airways -lentoyhtiön tukea koskevaan tapaukseen. Komissio muistuttaa, että sen 7 päivänä lokakuuta 1994 tekemää Olympic Airways -lentoyhtiötä koskevaa ensimmäistä päätöstä ei viety tuomioistuimeen. Lisäksi komissio teki 22 päivänä heinäkuuta 1998 uuden päätöksen, jossa vahvistettiin, että Air France -lentoyhtiölle myönnetty tuki soveltuu yhtenäismarkkinoille.

(1999/C 96/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2189/98

esittäjä(t): Friedhelm Frischenschlager (ELDR) neuvostolle

(10. heinäkuuta 1998)

Aihe: Ihmisoikeudet — naisten ja tyttöjen ympärileikkaus

YK:n arvioiden mukaan noin 135 miljoonalle tytölle ja naiselle on tehty rituaalinen ympärileikkaus.

1. Pitääkö neuvosto ihmisoikeusloukkauksena tätä naisten ja tyttöjen sukuelinten silpomista, jota harrastetaan ennen kaikkea monissa Afrikan maissa ja Arabimaissa, mutta myös eräissä Aasian maissa ja siirtolaisten keskuudessa myös Euroopassa?
2. Onko neuvosto sitä mieltä, että naisten ja tyttöjen sukuelinten silpominen tulisi tehdä rangaistavaksi teoksi koko Euroopassa?
3. Katsooko neuvosto Amsterdamin sopimuksessa suunniteltu yhtenäinen turvapaikkapolitiikka huomioon ottaen, että naisille, jotka pakenevat kotimaastaan ympärileikkausuhan tai tehdyn ympärileikkauksen takia, tulisi automaattisesti myöntää turvapaikka (Kanada on ensimmäisenä maana maailmassa puhumassa tämän asian puolesta)?
4. Aikooko neuvosto toisella vuosipuoliskolla suunnata tiedotusvälineissä (Die Presse 26.6.1998) esitetyt pontevat aloitteet kehitysmaiden kanssa tehtävän yhteistyön puitteissa myös valistustyöhön ja näiden ihmisarvoa alentavien käytäntöjen lopettamiseen?

Vastaus*(22. lokakuuta 1998)*

Yhdistyneiden Kansakuntien 52. yleiskokouksessa yksi jäsenvaltio esitti päätöslauselmaehdotuksen perinteisiin tai tapoihin perustuvista käytännöistä, jotka vaikuttavat naisten ja tyttöjen terveyteen (52/99). Tämä kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kannattama päätöslauselma annettiin ilman äänestystä 12.12.1997.

Siinä vakuutettiin, että perinteisiin tai tapoihin perustuvat käytännöt, jotka vaikuttavat naisten ja tyttöjen terveyteen, merkitsevät ilmeistä väkivaltaa heitä kohtaan ja loukkaavat vakavalla tavalla heidän perusoikeuksiaan. Yleiskokouksessa painotettiin, että lainsäädäntö- ja muut toimet on toteutettava kansallisella tasolla, jotta kiellettäisiin vahingolliset perinteisiin tai tapoihin perustuvat käytännöt, sekä pyydettiin, että kaikki jäsenvaltiot noudattaisivat kansainvälisiä sitoumuksiaan tällä alalla, erityisesti niitä, jotka ne ovat allekirjoittaneet Wienin julistuksen ja toimintaohjelman, Beijingin julistuksen, neljännen naisten maailmankonferenssin toimintaohjelman, Kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintasuunnitelman sekä naisten ja lasten terveyteen vahingollisesti vaikuttavien perinteiden lopettamista koskevan toimintasuunnitelman nojalla.

Turvapaikkahakemusten osalta jäsenvaltiot vaihtavat säännöllisesti CIREAssa (turvapaikka-asioiden tiedotus-, tarkastelu- ja tietojenvaihtokeskus) tietoja niiden turvapaikkahakemusten arvioinnista, jotka tulevat maista, joista tulee paljon turvapaikanhakijoita. Käsiteltyjen asioiden joukossa ovat aina seksuaaliseen väkivaltaan ja sukupuolielinten silpomiseen liittyvät kysymykset. CIREAn asiantuntijat ja Kanadan ja Yhdysvaltojen valtuuskunnat vaihtoivat myös tietoja näihin asioihin liittyvistä turvapaikkahakemuksista Kanadan ja Yhdysvaltojen kanssa transatlanttisen vuoropuhelun puitteissa järjestetyssä kokouksessa.

Tähän päivään mennessä neuvosto ei ole kuitenkaan saanut yhtään jäsenvaltioiden politiikkoja koskevaa yhdenmukaistamishdotusta tässä asiassa. Tätä asiaa ei ole myöskään sellaisenaan 8. joulukuuta 1997 annetussa neuvoston päätöslauselmassa, joka koskee oikeus- ja sisäasioissa tehtävän yhteistyön ensisijaisia alueita 1. päivän tammikuuta 1998 ja Amsterdamin sopimuksen voimaantulopäivän välisenä aikana ⁽¹⁾ ja joka on annettu Euroopan parlamentin kuulemisen jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL C 11, 15.1.1998, s. 1.

(1999/C 96/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2190/98**esittäjä(t): Nikitas Kakkalmanis (UPE) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Maanjäristys Turkin Adanassa

Kesäkuun 27. päivänä 1998 Turkin Adanassa sattunut tuhoisa maanjäristys valitettavasti osoittaa oikeutetuksi huolen, jota olen tuntenut sen johdosta, että Turkki suunnittelee ydinvoimalan sijoittamista Akkuyuun, vain noin 70 kilometriä Adanasta sijaitsevalle alueelle. Komissiolle esittämässäni kysymyksessä E-1078/97 ⁽¹⁾ olin maininnut olevani huolestunut alueen maanjäristysalttiudesta, mutta en saanut asiaan konkreettista vastausta.

Palattuani asiaan kysymyksessäni E-3787/97 ⁽²⁾, joka sekini oli osoitettu komissiolle, sain vakuutuksen, että: ”komission yksiköiden keräämien tietojen mukaan Turkin viranomaiset ovat valinneet Akkuyun ydinreaktorien sijoituspaikaksi erityisesti seismisiä, geologisia ja ympäristöllisiä näkökohtia koskevien perinpohjaisten tutkimusten perusteella. Tutkimuksista ovat vastanneet useiden Turkin yliopistojen näihin aiheisiin erikoistuneet tiedekunnat.”

Satojen ihmisten kuoleman aiheuttaneiden traagisten tapahtumien jälkeen eurooppalainen yleinen mielipide on oikeutetusti syvästi huolestunut kevytmielisydestä, jota Turkin hallitus osoittaa pitäessään kiinni ydinreaktorin rakentamisesta erittäin maanjäristysalttiille alueelle, joka — aktivoituneen siirroshalkeaman lisäksi — on vielä huomattavasti lähempänä toista siirrosta, jonka seismologit tuntevat nimellä ”South”.

Komissiolta kysytään: Aikooko se puuttua tehokkaasti asiaan, ja millä tavoin, näiden uusien tapahtumien jälkeen mahdollisen ydinonnettomuuden välttämiseksi, sillä tällaisen onnettomuuden vaaran suunniteltu ydinvoimalan rakentaminen Akkuyuun, nyt jo todistetusti erittäin maanjäristysalttiille alueelle, tuo tullessaan?

⁽¹⁾ EYVL C 367, 4.12.1997, s. 74.

⁽²⁾ EYVL C 223, 17.7.1998, s. 22.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 1998)

Pyydän arvoisaa parlamentin jäsentä palaamaan vastaukseen, jonka komissio esitti hänen kirjalliseen kysymykseensä E-1876/98 (1).

Komissiolla ei ole toimivaltaa ydinvoimaloiden sijoituspaikkojen valinnassa. Turkin viranomaiset, erityisesti sen ydinvoimaa sääntelevä Turkin atomienergiaviranomainen (TAEA), vastaavat valinnasta, johon sovelletaan Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) ohjeistusta.

Adanan alueella hiljattain tapahtuneen maanjäristyksen jälkeen Turkin viranomaiset ilmoittivat, että tarvittaviin turvatoimenpiteisiin ryhdytään ydinvoimalan turvallisuuden varmistamiseksi. Rakennustyötä ei ole vielä aloitettu. Rakentamisesta vastaava yritys oli tarkoitus julkistaa elokuussa 1998.

Lisäksi Akkuyun ydinvoimalan urakasta kilpailevan ranskalais-saksalaisen yhteenliittymän (Framatome ja Siemens) johtaja on todennut, että rakentamisessa käytetään hyväksi todettuja tekniikoita, joiden käyttö varmistaa ydinvoimalan toiminnan turvallisuuden.

(1) Katso sivu 12.

(1999/C 96/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2193/98

esittäjä(t): Fernand Herman (PPE) komissiolle

(14. heinäkuuta 1998)

Aihe: Tunisialaisen oliiviöljyn tuonti Euroopan unioniin

Onko Euroopan yhteisön tunisialaiselle oliiviöljylle asettama 46 000 tonnin tuontikiintiö varattu yksinomaan Tunisian valtiolliselle "l'Office Nationale de l'Huile" -yhtiölle?

Jos näin on, niin minkä sopimuksen nojalla ja minkä periaatteen mukaisesti tunisialaisen oliiviöljyn tuottajat on jätetty kiintiön ulkopuolelle?

Yhteisön alueen ulkopuolelta peräisin olevan oliiviöljyn myyntiä – lukuun ottamatta kiintiöön sisältyvää oliiviöljyä – säädellään yhteisön markkinoilla korkein tuontitullein. Kiintiön tulisi kuitenkin olla avoin kaikille tunisialaisille tuottajille ja/tai kaikille eurooppalaisille ostajille eikä sitä saisi varata yksinomaan valtiolliselle "l'Office Nationale de l'Huile" -yhtiölle.

Aikooko yhteisö luopua oliiviöljyn tuontikiintiöjärjestelmästä? Jos tämä on aikomus, niin milloin se toteutuu?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1998)

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian välisessä Euroopan ja Välimeren alueen assosiointia koskevassa sopimuksessa (1) määrätään, että oliiviöljyn alennetuin tullen tuotavan kiintiön suuruus on 46 000 tonnia. Lisäksi se sisältää määräyksiä kilpailuista ja muista taloudellisista kysymyksistä.

Erityisesti 37 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot ja Tunisia mukauttavat asteittain kaikki valtion kaupalliset monopolit taatakseen, että viidennen vuoden loppuun mennessä sopimuksen voimaantulosta tavaroiden hankinnan ja myynnin edellytyksissä ei enää esiinny syrjintää jäsenvaltioiden ja Tunisian kansalaisten välillä. Sopimus tuli voimaan 1. toukokuuta 1998. Office national de l'huile kuuluu tämän artiklan soveltamisalaan.

Mitä tulee kiintiöjärjestelmän mahdolliseen poistamiseen, komissio ei ainakaan tässä vaiheessa aio luopua tästä järjestelmästä, joka oliiviöljyn tapauksessa heijastaa yhteisön ja Tunisia välistä perinteistä kauppaa.

(1) EYVL L 97, 30.3.1998.

(1999/C 96/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2199/98**esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle***(14. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Viinin valmistevero

Monissa jäsenvaltioissa, joissa ei tuoteta viiniä, sille on määrätty valmistevero. Antavatko viinintuottajavaltiot komission mielestä tukea viinintuotannolle, kun ne eivät peri viinistä valmisteveroa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(5. lokakuuta 1998)*

Valmisteveroa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti valmisteveron vähimmäismäärä, jonka jäsenvaltiot voivat periä viinistä, on 0 (nolla) ecua. Yhteisön verolainsäädännön näkökulmasta mikään ei näin ollen estä viinintuottajavaltioita perimästä viinistä ainoastaan tämän 0 ecuksi vahvistetun vähimmäismäärän.

Jäsenvaltion yleisesti soveltamaa valmisteverosta vapauttamista, joka on yhteisön johdetun oikeuden mukaan rangaistava teko, ei voida sinällään pitää perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettuna valtioneutena.

(1999/C 96/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2202/98**esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Työvoiman irtisanominen De La Rue -nimisessä painoalan yrityksessä

Monikansallinen painoalan yritys De La Rue ilmoitti 2. kesäkuuta 1998 vähentävänsä Gatesheadissa sijaitsevasta pääyhtiöstään 375 työpaikkaa. Se ei tiedottanut asiasta eurooppalaiselle yritysneuvostolle, jonka on määrä pitää kokous 15.—16. heinäkuuta 1998. Eikö komissio ole sitä mieltä, että De La Rue on toiminut samalla tapaa kuin Renault-yhtiö Vilvoorden tapauksessa ja loukannut räikeästi eurooppalaisia yritysneuvostoja ja joukkoirtisanomisia koskevan direktiivin kirjainta ja henkeä?

Onko komissio samaa mieltä siitä, että tämä tapaus osoittaa eurooppalaisia yritysneuvostoja ja joukkoirtisanomisia koskevan direktiivin riittämättömyyden?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että eurooppalaiset yhtiöt kuulevat työvoimaansa mielekkäällä tavalla, ja luodakseen tarvittavan asianmukaista tietoa koskevan määräyksen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(11. syyskuuta 1998)*

Työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/56/ETY (1) edellytetään, että työntekijöiden joukkovähentämistä harkitsevan työnantajan on hyvässä ajoin neuvoteltava työntekijöiden edustajien kanssa.

Jos työntekijöiden edustajien kanssa ei ole neuvoteltu ennen työntekijöiden vähentämisilmoituksen antoa, vaikuttaa siltä, ettei direktiivin olennaisia säännöksiä ole noudatettu. Jos johdon päätös kuuluu eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin (2) alaan ja kyseisen direktiivin 13 artiklan perusteella tehdyn sopimuksen alaan, johdon olisi pitänyt tiedottaa asiasta eurooppalaiselle yritysneuvostolle ja kuulla sitä.

Edellä mainittuja direktiivejä ei silti voida pitää riittämättöminä. Komissio on kuitenkin samaa mieltä arvoisan parlamentinjäsenen kanssa siitä, että nykyisiä kansallisia ja yhteisön säännöksiä työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan on tarpeen täydentää lisäsäännöksin. Tämän vuoksi komissio on käynnistänyt eurooppalaista tiedottamis- ja kuulemisjärjestelmää koskevan työmarkkinaosapuolten kuulemismenettelyn.

(¹) EYVL L 245, 26.8.1992.

(²) EYVL L 254, 30.9.1994.

(1999/C 96/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2208/98

esittäjä(t): Ulrich Stockmann (PSE) komissiolle

(16. heinäkuuta 1998)

Aihe: Saksan osavaltiolle Sachsen-Anhaltille vuonna 1997 annettu yhteisön tuki

Miten paljon Saksan osavaltiolle Sachsen-Anhaltille on annettu yhteisön tukea vuotta 1997 varten, mihin toimiin ja ohjelmiin ne on tarkoitettu ja miten paljon tätä tukea on peruutettu?

1. Euroopan aluekehitysrahaston yhteydessä?
2. Euroopan sosiaalirahaston yhteydessä?
3. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston yhteydessä?
4. yhteisön tutkimusohjelmien yhteydessä
5. energia-alaa koskevien yhteisön ohjelmien yhteydessä?
6. ympäristöalaa koskevien yhteisön ohjelmien yhteydessä?
7. yhteisön aloitteiden yhteydessä?
8. muiden yhteisön ohjelmien yhteydessä?

**Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(19. lokakuuta 1998)

Komissio antaa seuraavat tiedot täydennyksenä 11. syyskuuta 1998 (¹) antamaansa vastaukseen.

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(¹) EYVL C 50, 22.2.1999.

(1999/C 96/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2221/98

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) komissiolle

(16. heinäkuuta 1998)

Aihe: Espanjan esittämä työllisyysuunnitelma

Komissio on tarkastellut Espanjan esittämää toimintaohjelmaa työllisyyden puolesta. Mikä on komission kannalta suunnitelman merkittävien työllistämisen innovaatio, työssäkäyvän väestön osuuden lisääminen vai Espanjan nykyisten työttömyyslukujen vähentäminen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(1. lokakuuta 1998)

Tiedonannossaan Cardiffin Eurooppa-neuvostolle ⁽¹⁾ komissio tarkasteli alustavasti työllisyyttä koskevia kansallisia toimintasuunnitelmia ja niiden soveltuvuutta ohjelma-asiakirjaksi toteutettaessa vuoden 1998 työllisyyden suuntaviivoihin ⁽²⁾ perustuvaa strategiaa.

Komissio totesi kyseisessä tiedonannossa, että Ranskan ja Espanjan suunnitelmat ”pääsevät lähimmäksi sitä avoimuutta ja selkeyttä, jota vaaditaan ohjelman tunnistamisessa, ponnistelujen mittaamisessa, voimavarojen selvittämisessä ja tärkeysjärjestyksen määrittämisessä. Tämä koskee erityisesti EU:n laajuisia toiminnallisia tavoitteita.” Lisäksi komissio katsoi, että ”Luxemburgin, Irlannin, Suomen, Belgian ja Yhdistyneen kuningaskunnan suunnitelmat ovat yleisluonteisempia, mutta myös niistä näkyy selkeä pyrkimys tarkkuuteen”.

Toteutettuja kansallisia strategioita tarkastellaan yksityiskohtaisemmin yhteiskertomuksessa, joka annetaan Eurooppa-neuvostolle sen joulukuuisessa Wienin kokouksessa. Komissio ja jäsenvaltiot tarkastelevat tässä kertomuksessa perinpohjaisesti kunkin suunnitelman sisältöä ja suunnitelmissa esitettyjen sitoumusten konkreettista toteuttamista.

Espanjan toimintasuunnitelmasta ja sen sisältämistä innovaatiotoimenpiteistä voidaan siis laatia tarkempi ja perusteellisempi lausunto Wienissä joulukuussa pidettävän Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen.

⁽¹⁾ KOM(98) 316 lopullinen.

⁽²⁾ Neuvoston päätöslauselma, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997 – EYVL C 30, 28.1.1998.

(1999/C 96/083)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2222/98

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) komissiolle

(16. heinäkuuta 1998)

Aihe: Espanjan työllisyysuunnitelma

Mikä on komission mielipide siitä, että Espanjan esittämästä kansallisesta työllisyysuunnitelmasta ei ole sovittu työmarkkinajärjestöjen kanssa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(30. syyskuuta 1998)

Tiedonannossaan ⁽¹⁾ Cardiffin Eurooppa-neuvostolle komissio tarkasteli muun muassa poliittisia ja institutionaalisia prosesseja, joita jäsenvaltiot noudattavat valmistellessaan ja hyväksyessään työllisyyttä koskevia kansallisia toimintasuunnitelmia. Se kiinnitti erityistä huomiota kuulemiseen ja yhteistoimintaan, jotka toteutettiin kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla sekä jäsenvaltioiden olosuhteiden mukaan myös työmarkkinaosapuolten kanssa.

Tiedonannossa todettiin, että ”jäsenvaltiot soveltavat kaikki osapuolet mukaan ottavaa toimintatapaa” ja että ”kansalliset toimintasuunnitelmat ilmentävät avoimempaa ja poliittisesti suuntautuneempaa lähestymistapaa, jota voidaan valvoa”. Työmarkkinaosapuolten aktiivisempaa osallistumista voidaankin pitää yhtenä Luxemburgin prosessin tärkeimmistä saavutuksista.

Espanjan hallituksen toimittamista tiedoista ilmenee, että kansallisen toimintasuunnitelman johdosta on kuultu työmarkkinaosapuolia ilman, että asiasta olisi kuitenkaan päästy sopimukseen. Työmarkkinaosapuolet osallistuivat myös komission ja Espanjan viranomaisten välisiin kokouksiin. Neuvoston päätöslauselmassa työllisyyden suuntaviivoista vuodeksi 1998 todettiin, että työmarkkinaosapuolet kaikilla tasoilla tulevat mukaan tämän toiminnan kaikkiin vaiheisiin. Komission tehtävänä ei kuitenkaan ole arvioida Espanjan viranomaisten ja Espanjan työmarkkinaosapuolten välistä yhteistoimintaa.

Tiedonannossaan Cardiffin Eurooppa-neuvostolle komissio korosti, että ”työmarkkinaosapuolten panosta on vahvistettava sekä jäsenvaltioissa että Euroopan tasolla samoin kuin arvioitava toimien työllisyysvaikutuksia” ja

että ”työmarkkinaosapuolia on rohkaistava tehostamaan osallistumistaan sekä toimien toteuttamiseen että niiden vaikutusten arviointiin”. Erityisesti työmarkkinaosapuolilla on sekä kansallisella että Euroopan tasolla äärimmäisen tärkeä rooli strategiassa, jolla luodaan sellainen ”moderni institutionaalinen ja sopimusympäristö, jossa joustavuus ja työpaikkaturva ovat tasapainossa, jossa voidaan pystyttää elinikäisen oppimisen mahdollistavia järjestelmiä ja jossa edistetään vuorottelun kaltaisten uusien työnorganisointi- ja työskentelymallien kehittämistä”.

Komissio toivoo, että jokainen jäsenvaltio noudattaa tarkoin ja omien olosuhteidensa mukaisesti näitä tiedonnassa esitettyjä suosituksia suunnitelluissaan, toteuttaessaan ja arvioidessaan työllisyyden suuntaviivoja.

(¹) KOM(98) 316 lopullinen.

(1999/C 96/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2224/98

esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE) neuvostolle

(16. heinäkuuta 1998)

Aihe: Tiibetin tilanne ja EU:n Tiibet-politiikka

Suomessa 19.6.1998 vierailevan Tiibetin poliittisen ja hengellisen johtajan Dalai-laman vierailun yhteydessä esiintyi arvioita EU:n mahdollisuudesta ja aikeista yhtenäistää Tiibet-politiikkaansa. Tämä olisikin toivottavaa, jotta ihmisoikeustilanteeseen Tiibetissä voitaisiin puuttua voimakkaasti ja Kiinan ja Tiibetin välisiin neuvotteluihin myös EU:n suunnalta esiintyisi painostusta.

Kysynkin neuvostolta, onko suunnitteilla EU:n Tiibet-politiikan yhtenäistämistä ja jos on niin millaisin suuntaviivoin?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, EU:n troikan Pekingin suurlähettiläät tekivät vierailun Tiibetiin 1.—10. toukokuuta 1998. Vierailua koskeva raportti julkaistiin 19. kesäkuuta 1998.

Tällä hetkellä neuvosto harkitsee, mitä toimenpiteitä kyseisen vierailun pohjalta voitaisiin toteuttaa.

Neuvosto esittää Kiinalle edelleen etnisiä vähemmistöjä, mukaan lukien Tiibetin vähemmistö, koskevia huolenaiheitaan ihmisoikeuksia koskevan kahdensivuisen vuoropuhelun yhteydessä.

(1999/C 96/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2228/98

esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE) komissiolle

(16. heinäkuuta 1998)

Aihe: Budjetista jäädytetyt avustukset

Euroopan tuomioistuin jäädytti komission sosiaaliavustusten varat niiden ”laittoman” luonteen perusteella, sillä näillä avustusohjelmilla ei ole ollut ministerineuvoston suostumusta. Kuitenkin ohjelmat ovat kansalaisten Euroopan kannalta merkittäviä.

Kysynkin komissiolta, kuinka monet ja mitkä projektit jäävät nyt ilman avustusta ja mihin on mahdollista saada neuvoston suostumus?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(17. syyskuuta 1998)*

Heinäkuun 17. päivänä 1998 tehtyjen oikeusperustoja ja talousarvion toteuttamista koskevan toimielinten välisen sopimuksen ja vuotta 1998 koskevan erityissopimuksen johdosta komissio on 29. heinäkuuta hyväksynyt budjettikohdan B3-4109 Lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiset toimenpiteet voimassaolon jatkamisen.

Neuvosto ja komissio ovat myös yhteisesti todenneet neuvoston olevan sosiaalisen syrjäytymisen torjumisen osalta sitä mieltä, että tultuaan ratifioiduksi Amsterdamin sopimus tarjoaa keinot tarvittavan oikeusperustan laatimisen. Komissio tutkii, miten budjettikohtien B3-4101 Yhteistyö hyväntekeväisyysjärjestöjen kanssa, B3-4102 Valmistelevat toimet jäsenvaltioiden välisen sosiaalista syrjäytymistä estävän yhteistyön edistämiseksi ja B3-4116 Yhteistyö sosiaalisesti syrjäytyneiden ja vanhusten muodostamien, valtioista riippumattomien järjestöjen ja yhdistysten kanssa uudelleensuuntaaminen mahdollistaisi niiden pitämisen uuden yhteisön toiminnan valmisteluna.

Lisäksi komissio on 14. heinäkuuta 1998 päättänyt vapauttaa budjettikohdat B3-4106 Yhteistyö valtioista riippumattomien järjestöjen ja vammaisjärjestöjen kanssa sekä niille myönnettävä tuki, B3-4113 Toimet pakolaisten integroimiseksi sekä B3-4114 Rasismien, muukalaisvihan ja antisemitismien torjuntaan liittyvät toimet.

Budjettikohdan B3-4304 Terveys ja hyvinvointi osalta komissio odottaa oikeusperustan hyväksymistä. Ainoat vielä ratkaistavina olevat sosiaaliturualan budjettikohdat ovat B3-4108 Toimet perheen ja lasten hyväksi ja B3-440 Huumeidenvastaisen toiminnan yleiset osat.

(1999/C 96/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2229/98**esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE) komissiolle***(16. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Unionin ihmisoikeusprojektit

Euroopan unioni osallistuu useisiin ihmisoikeuksia ja demokratiaa edistäviin projekteihin. Tiedonkulku toteutuneista projekteista on ollut takkuilevaa.

Kysynkin komissiolta, mitä se aikoo tehdä, jotta tieto parlamentille välittyä nopeammin ja kysyn myös, mitkä ovat vuoden 1998 alkupuolen toteutuneet projektit ja kuinka suuret niihin käytetyt varat?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(23. syyskuuta 1998)*

Komissio pyrkii varmistamaan sen, että yhteisön budjettivarojen käyttö olisi kokonaisuudessaan mahdollisimman avointa ja aivan erityisesti ihmisoikeuksiin suoraan liittyvien rahoitusvälineiden osalta.

Vuosittain laaditaan erityisraportteja ihmisoikeuksien julistuksen ja demokratian täytäntöönpanosta, kehityksissä toteutetuista toimista sekä kaikista talousarvion luvun B7-70 perusteella rahoitettavista toimista. Parlamentti tarkistaa kyseiset kertomukset, minkä ansiosta niiden taso on parantunut huomattavasti (Renzo Imbenin raportti).

Budjettikohtiin B7-7040 ja B7-707 sisältyvien varojen käytöstä annetaan kunkin varainhoitovuoden päätteeksi yksityiskohtaiset tiedot raportissa, johon sisältyy luettelo, jossa kerrotaan kaikkien tukea saaneiden yhdistysten, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja muiden elimien nimet sekä tukien tarkat määrät. Kyseinen raportti toimitetaan parlamentin puhemiehelle sekä asianomaisen valiokunnan puheenjohtajalle.

Vuoden 1998 ensimmäistä puoliskoa koskevat luvut eivät ole vielä saatavilla. Niitä ei voi tosin pitää kovinkaan merkityksellisinä, koska yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C/106-96 antaman tuomion mukaisesti kaikki oikeusperustaa vailla olevista budjettikohdista rahoitettavien aloitteiden täytäntöönpano on väliaikaisesti keskeytetty.

(1999/C 96/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2232/98**esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE) komissiolle***(16. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Nigeria

Onko komissio tietoinen viimeaikaisesta, 26. toukokuuta 1998 tapahtuneesta Environmental Rights Action -järjestön aktivistin Isaac Osuokan pidätyksestä? Osuoka pidätettiin hänen ollessaan matkalla African Forest Action Networkin konferenssiin. Hänen autostaan löytyi konferenssiin tarkoitettuja esitteitä, jotka kertoivat Niger-joen suistoalueella tapahtuneista ihmisoikeusrikkomuksista. Seuraavana päivänä pidätettiin myös Osuokan asianajaja tämän mennessä tapaamaan Osuokaa. Onko komissio tietoinen, että tämä on vain yksi esimerkki Nigeriassa tapahtuneista ihmisoikeusaktivistien, toimittajien ja oppositiojohtajien pidätyksistä?

Voisiko komissio ilmoittaa, kuinka monta poliittista vankia Nigerian vankiloissa on? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Isaac Osuokan ja muiden aktivistien vapauttamiseksi?

Kenraali Abdulsalam Abubakar ei noussut valtaan demokraattisella tavalla kenraali Abachan kuoltua. Aikooko komissio ryhtyä (diplomaattisiin) toimiin tätä uutta sotilashallitusta vastaan, koska Nigeriasta ei vielä ole tullut demokraattista ja vapaata oikeusvaltiota? Voisiko komissio ilmoittaa, aikooko uusi kenraali vapauttaa Moshood Abiolan ja järjestää vapaat vaalit?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(16. syyskuuta 1998)*

Varmistamattomien tietojen mukaan Isaac Osuoka on pidätetty mutta sittemmin vapautettu.

Nigerian poliittisten vankien kokonaismäärää on vaikea arvioida. Nigerian viranomaiset ovat äskettäin vapauttaneet useita poliittisia vankeja, mutta on selvää, että useita on edelleen vankiloissa.

Demokratiaan ja siviilihallintoon palaamista sekä ihmisoikeuksien täyttää kunnioittamista koskevien kansainvälisten painostustoimien osalta komissio toimii yhteistyössä neuvoston kanssa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan mukaisesti. Unioni on toistuvasti vedonnut demokratiaan ja siviilihallintoon palaamisen sekä kaikkien poliittisten vankien vapauttamisen puolesta. Vuonna 1995 unioni hyväksyi yhteisiä kantoja, jotka koskivat Nigerian vastaisia pakotteita vakavien ihmisoikeusrikkomusten vuoksi. Näiden pakotteiden voimassaoloaika on pidennetty 1. päivään marraskuuta 1998.

Komissio pitää erittäin myönteisenä sitä, että äskettäin on vapautettu poliittisia vankeja ja että maan uusi johtaja kenraali Abubakar on ilmoittanut tavoitteena olevan siviilihallintoon ja demokratiaan palaaminen. Komissio ja jäsenvaltiot haluavat kannustaa Nigeriaa jatkamaan tätä politiikkaa ja toteuttamaan lisää konkreettisia toimia, muun muassa vapauttamaan kaikki poliittiset vangit ja järjestämään vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit. Unionin tulevaa Nigerian-politiikkaa arvioidaan näistä lähtökohdista.

Unioni vetosi useaan kertaan päällikkö Moshood Abiolan vapauttamisen puolesta. Abiola kuoli traagisesti juuri kun hänet aiottiin vapauttaa.

(1999/C 96/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2233/98**esittäjä(t): MaLou Lindholm (V) neuvostolle***(16. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Hapansilakan valmistus

Heinäkuun 1. päivästä 1998 alkaen hapansilakkaan pätevät samat säännöt kuin muihin EU:n kalatuotteisiin. Tämä merkitsee sitä, että niitä ei enää ole lupa panna vanhoihin puutyynyreihin kuten on tehty 1500-luvulta lähtien, mikäli niitä tullaan myymään elintarvikeliikkeissä. Hapansilakkaa ei myös saa käsitellä tiloissa, joissa on puulattia, esimerkiksi vanhoissa merenrantojen puuvajoissa. Tästä kärsii Ruotsin tuhatvuotinen elinkeino ja perinne. Vaikeuksia aiheutuu erityisesti paikallisille pientuottajille. EU puhuu läheisyysperiaatteesta ja siitä, ettei sen pidä puuttua yksityiskohtiin, ja kuitenkin se toimii juuri päinvastoin.

Katsooko neuvosto, että tämä yksityiskohtainen sääntely on läheisyysperiaatteen mukaista? Jos näin ei ole, aikooko neuvosto estää hapansilakkadirektiivin voimaantulon?

(1999/C 96/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2235/98

esittäjä(t): Hans Lindqvist (ELDR) neuvostolle

(16. heinäkuuta 1998)

Aihe: Hapansilakan valmistusta koskevat säännöt

Heinäkuun 1. päivästä 1998 alkaen hapansilakkaan pätevät samat säännöt kuin muihin EU:n kalatuotteisiin. Tämä merkitsee sitä, että niitä ei enää ole lupa panna vanhoihin puutynnyreihin kuten on tehty 1500-luvulta lähtien, mikäli niitä tullaan myymään elintarvikeliikkeissä. Hapansilakkaa ei myös saa käsitellä tiloissa, joissa on puulattia, esimerkiksi vanhoissa merenrantojen puuvajoissa. Tästä kärsii Ruotsin tuhatvuotinen elinkeino ja perinne. Vaikeuksia aiheutuu erityisesti paikallisille pientuottajille. EU puhuu läheisyysperiaatteesta ja siitä, ettei sen pidä puuttua yksityiskohtiin, ja kuitenkin se toimii juuri päinvastoin.

Katsooko neuvosto, että tämä yksityiskohtainen sääntely on läheisyysperiaatteen mukaista? Jos näin ei ole, aikooko neuvosto estää hapansilakkadirektiivin voimaantulon?

**Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2233/98 ja E-2235/98**

(19. lokakuuta 1998)

1. Direktiivissä 91/493/ETY⁽¹⁾ säädetään terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille.
2. Kyseisen direktiivin liitteen III luvussa määritellään maissa sijaitsevien laitosten yleiset vaatimukset, ja sen 2 kohdan a alakohdassa täsmennetään, että näissä laitoksissa ainakin tiloissa, joissa tuotteita käsitellään, valmistellaan ja jalostetaan on oltava
 - a) vedenpitävä, helposti puhdistettava ja desinfioitava lattia, jonka kaltevuus on sellainen, että vesi valuu helposti pois, tai lattian oltava varustettu vedenpoistolaitteella.

Direktiivissä ei ole siis erityisesti säädetty sementtilattiasta. On toimivaltaisen kansallisen viranomaisen tehtävä määritellä direktiivin hygieniavaatimusten mukaiset lattiatyypit.

3. Direktiivin liitteen IV luvun IV kappaleen 6 kohdan c alakohdassa sekä VI luvun 2 kohdassa säädetään, että
 - 6.c) Suolaukseen tai suolavedessä säilyttämiseen käytetyn säiliön on oltava rakenteeltaan sellainen, että estetään saastuminen suolaus- ja suolavesikäsitteilyn aikana.
2. Kalastustuotteiden kanssa todennäköisesti kosketukseen joutuvien pakkausmateriaalien ja -tuotteiden on täytettävä kaikki hygieniasäännöt ja erityisesti:
 - ne eivät saa voida heikentää kalastustuotteiden ja -valmisteiden aistinvaraisesti määritettäviä ominaisuuksia;
 - niistä ei saa siirtyä kalastustuotteisiin ihmisten terveydelle haitallisia aineita;
 - niiden on oltava riittävän vahvoja suojaamaan kalastustuotteita tarvittavalla tavalla.

Kyseisissä kohdissa ei siis suoraan säädetä muovitynnyreistä.

4. Neuvostolla ei ole minkäänlaista aikomusta vaarantaa perinteistä ruotsalaista tuotantoa, sikäli kuin se täyttää elintarvikkeiden hygieniavaatimukset.

Lisäksi kyseiset vaatimukset jättävät Ruotsin viranomaisille tarpeeksi tulkinnanvaraa säännösten soveltamisessa. Neuvosto katsoo näin kunnioittaneensa toissijaisuusperiaatetta.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15.

(1999/C 96/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2238/98**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle***(10. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Tulipalot Kreikassa ja Sisiliassa

Kreikan ja Sisilian viimeaikaisten (kesäkuun alun) tulipalojen aiheuttaman hätätilanteen taustaa vasten komissiolta kysytään:

1. Onko se valmis tarjoamaan pikaista hätäapua kärsineille alueille mm. asetuksen (ETY) 4256/88 perusteella, jossa säädetään korvaustoimenpiteisiin ryhtymisestä luonnonkatastrofien tapauksessa?
2. Missä vaiheessa kansallisen maarekisterin luominen on Kreikassa ja mistä komission mielestä johtuu, että sen toteuttaminen etenee hitaasti?
3. Ovatko toimivaltaiset kreikkalaiset viranomaiset toimittaneet komissiolle ennen marraskuun 1. päivää (asetuksen 2158/92 4 artikla) suunnitelmansa tai ohjelmansa metsäpalojen ehkäisemisen tehostamiseksi ja mitä ne tänä vuonna olivat?
4. Onko uudelleenmetsitystä rahoitettu Kreikassa viimeisten viiden vuoden aikana, kuinka suurien alojen ja millä alueilla?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(21. syyskuuta 1998)*

Komissiolla ei ole lisävaroja, joilla se voisi auttaa onnettomuusalueita. Yhteisön tukikehykseen kuuluvia toimenpiteitä voidaan suunnata kuitenkin uudelleen siten, että on mahdollista myöntää rahoitusta tukikehyksen piiriin kuuluville hankkeille Kreikan viranomaisten esityksestä.

Komissiolla on jo ollut tilaisuus selittää, että Kreikan kiinteistörekisterin valmisteleminen alkoi myöhässä, koska rekisterille oli ensin luotava oikeudellinen kehys ja organisaatorakenne (S.A. Ktimalogio).

Yhteisön metsänsuojelutoimiin liittyen osarahoitusta myönnettiin vuodesta 1992 vuoteen 1997 yhteensä 15,5 miljoonaa ecua 66 hankkeelle, joiden kustannukset olivat yhteensä 37,96 miljoonaa ecua. Osarahoitusta oli haettu metsäpalojen torjunnasta yhteisössä 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2158/92 nojalla. Vuonna 1998 rahoitusta on tähän mennessä myönnetty 2,03 miljoonaa ecua 11 hankkeelle, joiden kokonaiskustannukset ovat 4,06 miljoonaa ecua.

Budjettiviranomaiset ovat jatkuvasti supistaneet Euroopan metsien suojeluun myönnettyä rahoitusta (23,5 miljoonaa ecua vuonna 1996, 16 miljoonaa ecua vuonna 1998). Yhteisön metsäpalojen torjuntaan käytettävissä olevat rahat eivät siten läheskään vastaa kysyntää ja tarvetta.

Luonnonkatastrofien aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja takuurahasto on viime vuosina myöntänyt osarahoitusta metsittämistöimiin Kreikassa. Rahoituksen käyttöä koskeva raportti ei kuitenkaan sisällä arvoisan parlamentin jäsenen pyytämiä yksityiskohtaisia tietoja.

(1999/C 96/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2244/98**esittäjä(t): Allan Macartney (ARE) komissiolle***(16. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Autojen tuonti ja rekisteröinti jäsenvaltioiden välillä

Onko komissio tietoinen ongelmista, joita riippumattomat autokauppiat ovat kohdanneet yrittäessään saada autonvalmistajilta tyypipihvyksyntätodistuksia, joita tarvitaan toisesta jäsenvaltiosta tuotujen autojen rekisteröimiseksi kauppiaan omassa jäsenvaltiossa?

Mihin toimiin komissio ryhtyy varmistaakseen, että jäsenvaltioiden autonvalmistajat noudattavat velvoitettuaan tyypipihvyksyntätodistusten toimittamisesta autokauppiaille?

Minkä suuruiseen maksuun autonvalmistajat ovat komission mielestä oikeutettuja tyyppihyväksyntätodistusten antamisesta autokauppiaille?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 1998)

Mootoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta 18. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/53/ETY (1) 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”1. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä uudet ajoneuvot ja sallittava niiden myynti ja käyttöönotto niiden valmistukseen ja toimintaan liittyvistä syistä jos, ja ainoastaan jos ne on varustettu voimassa olevalla vaatimustenmukaisuustodistuksella.”

Jäsenvaltioiden on velvoitettava valmistajat myöntämään EY-vaatimustenmukaisuustodistus asianomaisille rekisteröimättömille ajoneuvoille. EY-tyyppihyväksynnällä varustetut ajoneuvot (1. tammikuuta 1998 alkaen suurin osa M1-luokan henkilöautoista) voidaan suoraan rekisteröidä toisessa jäsenvaltiossa ilman hyväksyntään liittyviä hallinnollisia muodollisuuksia. Ainoastaan ilman EY-tyyppihyväksyntää olevat ajoneuvot voidaan asettaa yksittäisten ajoneuvojen hyväksyntämenettelyn alaisiksi toisessa jäsenvaltiossa uudelleenrekisteröintiä varten. Jotkin jäsenvaltiot antavat valmistajille tai niiden edustajille tehtäväksi tarvittavien asiakirjojen myöntämisen kansallisen hyväksynnän saamiseksi yksittäisille ajoneuvoille, joilla on kansallinen tyyppihyväksyntä tai yksittäisen ajoneuvon hyväksyntä toisessa jäsenvaltiossa.

Jos jäsenvaltion valmistajille antama tehtävä on laillisessa monopoliasemassa, tuomioistuin on todennut 13. marraskuuta 1975 antamassaan tuomiossa (asia 26-75, General Motors Continental NV / Euroopan yhteisöjen komissio (2)) seuraavaa:

Kun jäsenvaltio antaa tehtäväksi julkisoikeudessa säädetyn, laillisessa monopoliasemassa olevan velvoitteen, joka sisältää ajoneuvon katsastuksen suorittamisen ennen ajoneuvon käyttöönottoa yleisillä teillä, valmistajalle tai viranomaisen valtuuttamalle edustajalle, joka voi lisäksi vapaasti hinnoitella palvelunsa, kyseinen toiminta johtaa määräävän aseman syntymiseen.

Määräävän aseman väärinkäyttöä voi olla muun muassa sellaisen hinnan vahvistaminen, joka on liian korkea suhteessa tuotettuun palveluun ja joka hillitsee vastaavaa tuontia ja korvaa yhteisön muilla myyntialueilla mahdollisesti noudatettavan alhaisemman hintatason vaikutuksia tai johtaa 86 artiklan toisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuun hyvien kauppatapojen vastaiseen toimintaan.

Lisäksi tuomioistuin on todennut tuomiossaan ”Gofette ja Gilliard” ilman EY-tyyppihyväksyntää olevista ajoneuvoista seuraavaa:

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklaa on tulkittava siten, että sellaisia ajoneuvoja koskeva hyväksymismenettely, jotka tuodaan toisesta jäsenvaltiosta, jossa ne on jo hyväksytyt, on perustamissopimuksen mukainen ainoastaan, kun:

- tarkastusmenettelyistä ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia tai viivästyksiä ja julkiset viranomaiset varmistavat näiden edellytysten täyttymisen kaikilta osin silloin, kun valmistajan tai sen valtuutetun edustajan tehtävänä on suorittaa tarvittavat tarkastukset,
- maahantuoja voi tarkastusten asemesta esittää vientijäsenvaltiossa laaditut asiakirjat siltä osin kuin kyseiset asiakirjat sisältävät tarvittavat, jo suoritettuihin tarkastuksiin perustuvat tiedot.

Komissio esitti näkemyksensä tästä tuomiosta tulkitsevassa tiedonannossa toisessa jäsenvaltiossa ennestään rekisteröityjen ajoneuvojen tyyppihyväksyntä- ja rekisteröintimenettelystä (3) todeten seuraavaa:

Jos jäsenvaltio antaa valmistajille tai niiden valtuutetuille edustajille tiettyjä julkisoikeuteen kuuluvia tehtäviä, kuten toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan ajoneuvon tyyppihyväksyntään ja rekisteröintiin tarvittavien asiakirjojen myöntämisen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaiset henkilöt suorittavat tehtävät tavaroiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionin alueella koskevien määräysten mukaisesti. Valmistajien tai niiden valtuutettujen edustajien on myönnettävä niiltä pyydettyjä asiakirjoja erityisesti:

- ilman vaatimusta ajoneuvon esittämisestä, koska asianomainen toiminta koskee ajoneuvon teknisiä ominaisuuksia ajankohtana, jolloin ajoneuvo on ensimmäisen kerran otettu käyttöön, eikä ajoneuvon kuntoa siirron ajankohtana,

- ilman vaatimusta ajoneuvon liittyvien kaupallisten asiakirjojen esittämisestä (kauppalasku, verokuitti tms.), lukuun ottamatta tapauksia, joissa niitä tarvitaan ehdottomasti ajoneuvon täsmällisen mallin toteamiseksi (jos ajoneuvon alkuperäjäsenvaltion myöntämät asiakirjat ovat riittämättömät tähän tarkoitukseen),
- kohtuullisin kustannuksin kohtuullisessa määräajassa (ohjeellisesti kustannukset eivät saisi olla yli 100 ecua, eikä määräaika saisi olla yli kolme viikkoa).

Jos komissio saa kansalaiselta tai taloudelliselta toimijalta yksityiskohtaisen valituksen, joka koskee toiseen taloudelliseen toimijaan liittyvää yhteisöoikeuden rikkomustapausta, se tutkii valituksen ja antaa siihen asianmukaisen vastauksen.

(¹) EYVL L 225, 10.8.1992.

(²) Kok. 1975, s. 1 367-1 381.

(³) EYVL C 143, 15.5.1986.

(1999/C 96/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2249/98

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE) ja Juan Colino Salamanca (PSE) neuvostolle

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Tukeen oikeutetun nautakarjan määrä Espanjassa

Luxemburgissa 22.—25. kesäkuuta 1998 kokoontuneet maatalousministerit eivät vahvistaneet sitoumusta tukeen oikeutetun nautakarjan määrän lisäämisestä Espanjassa, vaikka tästä oli jo sovittu maatalousministerien aiemmassa kokouksessa. Tarkoittaako tämä, että kyseistä lisäystä ei toteuteta?

Voiko tämä vahvistamatta jättäminen tarkoittaa sitä, että maatalousministerien neuvosto ei aio hyväksyä esitystä, jonka komissio teki ehdotuksessaan asetukseksi nautakarjasektorin uudistamisesta?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Neuvosto totesi 22.—25. kesäkuuta 1998 pitämässään istunnossa tekemänsä, sekä vuosien 1998—1999 hintapakettia että tupakka-, oliiviöljy- ja banaanianalan järjestelyjen tarkistamista koskevan kokonaisratkaisun yhteydessä, että tässä vaiheessa ei vielä olla yksimielisiä siitä, miten käsiteltäisiin komission ehdotusta, jolla pyritään lisäämään Espanjan osalta vahvistettua niiden urospuolisten nautojen alueellista enimmäismäärää, jotka ovat oikeutettuja erityispalkkioon.

Tätä kysymystä tullaan todennäköisesti käsittelemään vastaisuudessa käytävissä keskusteluissa tarkasteltessa naudanliha-alan uudistamista koskevaa komission ehdotusta.

(1999/C 96/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2250/98

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (GUE/NGL) komissiolle

(22. heinäkuuta 1998)

Aihe: Ihmisoikeuksia ja -arvoa loukkaavat huvitukset

Jokin aika sitten Lloret de Marín huvipuistossa Espanjassa otettiin käyttöön uusi laite nimeltä ”Original Shocker”, joka on kopio sähkötuolista. Sitten Katalonian viranomaiset kielsivät laitteen käytön, mutta laite herätti keskustelua ja suurta huolta tämänkaltaisissa huvipuistoissa käytettyjä laitteita koskevista säännöistä ja kriteereistä.

Vaikka laitteiden hyväksyntää varten on perustettu oma virastonsa (Dirección General de Juegos y Espectáculos), todellisuudessa monia laitteita käytetään ilman viraston hyväksyntää.

Tämä "sähkötuoli", joka on todellinen myönteinen kannanotto kuolemantuomion puolesta, on todennäköisesti kaikkein räikein esimerkki niistä ihmisarvoa tai eläinten hyvinvointia loukkaavista laitteista, joita löytyy kaikkialta Euroopan unionista, sekä paikallaan pysyvistä että kiertävistä huvipuistoista.

Miten komissio valvoo ja sääntelee huvipuistoissa ja kiertävissä tivoleissa käytettyjä laitteita koskevien kriteerien toteutumista ja näiden laitteiden turvallisuutta?

Ottaen huomioon tämänkaltaisten huvitusten suuren suosion, varsinkin lasten ja nuorten keskuudessa, eikö olisi tarpeen tarkistaa nykyisiä yhteisömääräyksiä?

Miten komissio aikoo estää ihmisoikeuksien loukkaukset tällaisten huvitusten yhteydessä?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1998)

Komissio neuvoo arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan Frederik Willockxin suulliseen kysymykseen H-669/97 syyskuussa 1997 pidetyn parlamentin istunnon kyselytunnilla annettuun komission vastaukseen ⁽¹⁾. Vastauksessa käsiteltiin huvipuistojen turvallisuuteen liittyviä näkökohtia sekä sitä, onko tällä alalla suotavaa kehittää yhteisön säännöksiä.

Kysymyksessä mainitun kaltaisia huvipuistolaitteita on tarkasteltava lähinnä sen mukaan, minkälaista moraalista ja psykologista vahinkoa niistä saattaa aiheutua erityisesti lapsille.

Yhteisön säännöksissä, joilla voi olla merkitystä huvipuistojen kannalta, keskitytään pääasiallisesti henkiöiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen (EY:n perustamissopimus ja erityisesti sen 52, 56, 59 ja 66 artikla sekä direktiivi 75/369/ETY, joka koskee sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta liikkuvan kaupan toiminnassa ⁽²⁾).

Kyseisten huvitusten mahdollisesti aiheuttamiin moraalisiin tai psykologisiin haittoihin liittyvä toiminta tai sääntely kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tällaisten laitteiden käyttöä kaupallisiin tarkoituksiin julkiseen moraalisiin, yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen liittyvistä syistä tai ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseksi EY:n perustamissopimuksen 36 artiklan perusteella. Nämä toimet on kuitenkin suhteutettava suojelutavoitteisiin. Tällä hetkellä ei ole suunnitteilla eurooppalaista aloitetta, jolla pyritäisiin yhdenmukaistamaan määräyksiä mielenterveyden tai moraalisuuden kehityksen suojelun varmistamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin täysistuntokeskustelut (syyskuussa 1997).

⁽²⁾ EYVL L 167, 30.6.1975.

(1999/C 96/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2269/98

esittäjä(t): Karl von Wogau (PPE) komissiolle

(22. heinäkuuta 1998)

Aihe: Maltalla tuotettavia ja Euroopan unioniin vietäviä tuotteita koskeva veroalennus

Onko komissio tietoinen siitä, että esim. brittiläiset yritykset valmistavat Maltalla tuotteita, jotka viedään sittemmin Euroopan unioniin Maltaan ja unionin välisen assosiointisopimuksen perusteella?

Malta myöntää kyseisille yrityksille 100 %:n veronalennuksen. Veroalennus koskee pelkästään Maltalta Euroopan unioniin vietäviä tuotteita.

Tämä 100 %:n veronalennus johtaa kilpailun vääristymiseen, joka haittaa unionin alueella toimivia tuottajia. Lisäksi komissio on todennut, että myös verohelpotukset kuuluvat tukikiellon piiriin.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1998)

Maltan kehitysyritys (Malta development corporation, MDC) harjoittaman investointien edistämistoiminnan tukemiseksi vuonna 1988 säädetyin ja vuonna 1993 muutetun teollisuuden kehittämistä koskevan lain (Industrial Development Act) nojalla tarjotaan vientiin suuntautuneille yrityksille erilaisia kannustimia, mukaan lukien ”10 vuoden pituinen vapautus veroista yrityksille, joiden myynnistä vähintään 95 prosenttia menee vientiin”.

Tämä verokannustin on Maltassa toimivien yhteisön yritysten lisäksi myös muista maista peräisin olevien yritysten, myös maltalaisten, käytettävissä sillä edellytyksellä, että MDC antaa asialle hyväksyntänsä. Verokannustimet eivät koske vain yhteisöön vietäviä tuotteita vaan vienti voi suuntautua mihin tahansa maahan. Tässä yhteydessä on otettava huomioon tarve soveltaa Maltaa koskevia alkuperäsääntöjä. Yhteisön ja Maltan assosiaatiosopimuksessa vahvistetaan, että Maltasta peräisin olevilla teollisuustuotteilla on vapaa pääsy yhteisön markkinoille.

Tähän on kuitenkin lisättävä, että Maltan on Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenenä noudatettava tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO-sopimuksen määräyksiä. Jos Malta myöntää tukia, jotka ovat kyseisen WTO-sopimuksen mukaan tasoitustoimenpiteiden alaisia, ja jos näitä tukia maksetaan yhteisöön viedyistä tuotteista ja aiheutetaan näin vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, yhteisön tuotannonala voi pyytää komissiota tutkimaan asian. Tällöin sovelletaan alaa koskevia yhteisön säännöksiä (muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalla tuetulla tuonnilla suojautumisesta 6. lokakuuta 1997 annettua neuvoston asetusta (EY) 2026/97 ⁽¹⁾). Yhteisön ja Maltan assosiaatiosopimus ei estä yhteisöä ryhtymästä tasoitustullitoimenpiteisiin Maltasta peräisin olevaa tuontia vastaan, jos kyseisessä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997.

(1999/C 96/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2277/98

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(22. heinäkuuta 1998)

Aihe: Swedish Match ja epäreilu kilpailu

Onko komissio tietoinen, että Swedish Matchin viime vuonna tekemän valituksen seurauksena japanilaisille tulitikkuyhtiöille määrättiin ankara polkumyynnistä johtuva sakko, mikä puolestaan on johtanut siihen, että tulitikkuyhtiöt – kuten vaalipiirissäni oleva Imperial Match – ovat joutuneet nostamaan hintoja pitääkseen katteensa ennallaan?

Onko komissio tietoinen, että samaan aikaan Swedish Match on onnistunut laskemaan hintojaan 30 prosentilla, johon muut yhtiöt eivät pysty vastaamaan?

Eikö tämä tilanne näytä komissionkin mielestä antavan Swedish Matchille tulitikkumarkkinoilla juuri sen tyyppisen epäreilun kilpailuedun, jota vastaan yhtiö niin näkyvästi kamppaili?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

1. Neuvosto antoi 15. lokakuuta 1997 asetuksen (EY) 2025/97 lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Japanista peräisin olevien mainostulitikkujen tuonnissa yhteisöön ⁽¹⁾. Tässä asiassa tehdyn tutkimuksen mukaan japanilaiset viejät myivät tuotteitaan yhteisön markkinoilla polkuhinnalla ja aiheuttivat siten haittaa yhteisön mainostulitikkujen valmistajille.

Polkumyynnitullin käyttöönoton tarkoitus onkin polkuhintaan tuotujen tuotteiden hintojen nostaminen, jotta saavutettaisiin hintataso, josta ei ole haittaa toisille. Tämä hintataso on määritelty tutkimuksen yhteydessä. Niinpä tullien pitäisi johtaa korkeampiin jälleenmyyntihintoihin yhteisön markkinoilla.

2. Komissio ei ole tietoinen Swedish Matchin toteuttamasta hintojen laskemisesta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, eikä edellä mainitun asetuksen antamisen jälkeen ole saanut tästä asiasta valitusta.

3. Niin sanottua epäreilua kaupallista käyttäytymistä, johon arvoisa parlamentin jäsen katsoo Swedish Matchin syyllistyneen, voidaan tutkia EY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjen perusteella ainoastaan silloin, jos määräävässä asemassa olevaa yritystä epäillään saalistushinnoittelusta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti (asia AKZO Chemie vastaan komissio, tuomio 3. heinäkuuta 1991). Kyse voi olla joko siitä, että yritys asettaa hinnat keskimääräisten muuttuvien kustannusten (eli tuotantomääristä riippuvien kustannusten) alapuolelle, ja pyrkii siten pääsemään eroon kilpailijasta, tai myös siitä, että yritys asettaa hinnat keskimääräisten muuttuvien kustannusten yläpuolelle mutta keskimääräisten kokonaiskustannusten alapuolelle sellaisen suunnitelman yhteydessä, jonka tavoitteena on kilpailijan poistaminen.

Tässä tapauksessa komissiolla ei ole käytettävissä riittävästi tietoja, joiden perusteella menettelyn aloittaminen olisi odotettavissa.

(¹) EYVL L 284, 16.10.1997.

(1999/C 96/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2279/98

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(22. heinäkuuta 1998)

Aihe: Trooppisia metsiä koskeva asetus

Koska kyseisen asetuksen voimassaoloaika päättyy vuoden 1999 lopussa, milloin komissio aikoo laatia ehdotuksen uudeksi asetukseksi?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

Komissio päättää ehdotuksesta uudeksi trooppisia metsiä koskevaksi asetukseksi, kun se on antanut parlamentille ja neuvostolle parhaillaan valmisteilla olevan tiedonantonsa metsänhoidon alalla tehtävästä kehitysyhteistyöstä.

(1999/C 96/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2284/98

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (NI) neuvostolle

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Etelä-Italiaan saapuvat laittomat maahanmuuttajat ja Italian hallituksen sopimusrikkomukset

Laittomien maahanmuuttajien virta Etelä-Italian rannikolle on viime viikkoina kasvanut hälyttäviin mittoihin. Pelkästään Sisiliassa on noin viikon aikana tavattu satoja Afrikan valtioiden kansalaista, joiden sinne toimittajina on ollut Välimeren rantojen välillä toimivia ihmisten salakuljetusjärjestöjä. Italian viranomaiset ovat syyllisiä omaan kykenemättömyytensä puuttua asiaan, sillä ne eivät ole valmistautuneet konkreettisiin aloittein vastustamaan maahanmuuttajien virtaa, joka nyt on käynyt hallitsemattomaksi. Valtaosa maahanmuuttajista väistää poliisi- ja terveystarkastukset ja onnistuu pääsemään muihin jäsenvaltioihin, joissa he joutuvat elämään puutteessa ja olemaan myös rikollisjärjestöjen hyväksikäytön uhreina. Harjoittamallaan sallivuuspolitiikalla Italian hallitus on rikkonut niitä nimenomaisia sitoumuksia, jotka se hyväksyi ratifioidessaan Schengenin sopimuksen. Tällä tavoin se vaarantaa yleisen järjestyksen ja turvallisuuden Italiassa ja muualla unionissa.

Aikooko neuvosto puuttua asiaan mitä pikimmin ja vaatia Italian hallitusta toimiaan tekemiensä sitoumusten mukaisesti, ja aikooko neuvosto viedä asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, jos sitoumuksia ei jatkossakaan noudateta?

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys liittyy Schengenin sopimuksen soveltamiseen eikä siten kuulu neuvoston toimivaltaan.

(1999/C 96/098)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2286/98**esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke (ARE) neuvostolle***(28. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan tasavallan kahdenvälinen kauppa-, kehitys- ja yhteistyösopimus

Etelä-Afrikan tasavallasta tuli vuoden 1997 huhtikuun lopussa Lomé'n sopimuksen 71. jäsen. Euroopan unioni ja Etelä-Afrikan hallitus käyvät tämän lisäksi neuvotteluja kahdenvälisestä kauppa-, kehitys- ja yhteistyösopimuksesta. Neuvottelut on määrä saattaa päätökseen vuoden 1998 puolivälissä. Uudella sopimuksella aiotaan muodostaa epäsymmetrinen vapaakauppa-alue EU:n kanssa ja korvata näin GATTin mukainen etuuskohtelu (GSP), johon on sisällytetty alennettujen tuontitullien soveltaminen tiettyihin eteläafrikkalaisiin tuotteisiin vuodesta 1994.

Pyytäisin neuvostolta vastausta seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitkä eteläafrikkalaiset tuotteet ovat tällä hetkellä Euroopan unionin tullien ja muiden verojen alaisia?
2. Mitkä eteläafrikkalaiset tuotteet jäävät kahdenvälisen kauppa-, kehitys- ja yhteistyösopimuksen tultua voimaan Euroopan unionin tullien ja muiden verojen alaisiksi?
3. Mitkä Euroopan unionin tuotteet ovat tällä hetkellä Etelä-Afrikan tasavallan tullien ja muiden verojen alaisia?
4. Mitkä Euroopan unionin tuotteet jäävät kahdenvälisen kauppa-, kehitys- ja yhteistyösopimuksen tultua voimaan Etelä-Afrikan tasavallan tullien ja muiden verojen alaisiksi?
5. Kuinka pitkälle Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan tasavallan kahdenvälisestä kauppa-, kehitys- ja yhteistyösopimuksesta käytävät neuvottelut ovat edenneet?
6. Kuinka monta neuvottelukierrosta kahdenvälisten neuvottelujen alettua on käyty (kenen kanssa, missä, milloin ja mistä asioista)?
7. Milloin kahdenvälisestä kauppa-, kehitys- ja yhteistyösopimuksesta on määrä käydä viimeiset neuvottelut (kenen kanssa ja missä)?
8. Minkälaisia taloudellisia vaikutuksia Afrikan eteläosalle vapaakauppasopimuksella on Euroopan komission yleisselvityksen mukaan?
9. Mistä a) periaatteista, b) säännöistä, c) tullisopimuksista ja d) tuoteluetteloista on jo päästy sopimukseen?
10. Mistä a) periaatteista, b) säännöistä, c) tullisopimuksista ja d) tuoteluetteloista ei vielä ole päästy sopimukseen? Miksi? Kuka on esittänyt varauksia kussakin kysymyksessä?
11. Voiko Etelä-Afrikan tasavalta periä sopimuksen hyväksymisen jälkeen tuontitulleja Euroopan unionista tuotavista tuetuista maataloustuotteista estääkseen eteläisen Afrikan maatalouden luhistumisen tai korvatakseni sen seurauksia? Jos vastaus on kielteinen, miksi?
12. Voiko Euroopan unioni periä sopimuksen hyväksymisen jälkeen tuontitulleja Etelä-Afrikan tasavallasta tuotavista a) maataloustuotteista, b) kivihiilestä ja c) teräksestä? Jos voi, miksi ja minkä jäsenvaltioiden vaatimuksesta?

Vastaus*(9. marraskuuta 1998)*

Etelä-Afrikan tasavalta liittyi 24. huhtikuuta 1997 ehdollisesti Lomé'n yleissopimukseen. Tämä jäsenyys ei kata kauppaa koskevia yleissopimuksen määräyksiä, koska ne sisältyvät EU:n ja Etelä-Afrikan välillä neuvoteltavaan erilliseen kahdenväliseen kauppa- ja yhteistyösopimukseen. Neuvosto antoi 19. kesäkuuta 1995 ja 25. maaliskuuta 1996 komissiolle valtuutuksen neuvotella tästä sopimuksesta. Komissio on neuvotellut Etelä-Afrikan kanssa siitä lähtien ja se pystyy paremmin toimittamaan pyydettyt tiedot. Tällä hetkellä neuvostolla on esittää ainoastaan seuraavat huomautukset esitettyihin kysymyksiin:

Tullien ja muiden verojen alaisista tuotteista on syytä huomauttaa, että EU tuo Etelä-Afrikasta 437 tullinimikkeeseen kuuluvia tuotteita tullitta ja 3472 tullinimikkeeseen kuuluvia tuotteita, joista maksetaan tullia (vuoden 1996 luvut). Etelä-Afrikka tuo EU:sta 2628 tullinimikkeeseen kuuluvia tuotteita tullitta ja 5380 tullinimikkeeseen kuuluvia tuotteita, joista maksetaan tullia (keskimääräiset vuosien 1994—1996 luvut).

Kummankin osapuolen osalta sellaisten tuotteiden määrästä, joista maksetaan tullia, neuvotellaan osapuolten kesken parhaillaan ja näin ollen sitä koskevaan kysymykseen ei voida vastata tässä vaiheessa.

Toteutettuja neuvottelukierroksia koskevaan kysymykseen vain komissio voi vastata tarkasti, koska se vastaa neuvotteluista. Neuvostolle on ilmoitettu kahdestakymmenestä neuvottelukierroksesta.

Neuvotteluja on jatkettu vuodesta 1996 lähtien ja näissä vaikeissa neuvotteluissa on saavutettu merkittävää edistystä. Voidaan toivoa, että neuvottelujen päätös on lähellä, vaikka tällä hetkellä ei olekaan tiedossa tarkkaa päivämäärää.

Neuvotteluja käydään periaatteella ”mistään ei ole sovittu ennen kuin on sovittu kaikesta”. Koska niitä ei ole vielä saatettu päätökseen, arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin 9—12 ei voida vastata.

(1999/C 96/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2290/98

esittäjä(t): José Barros Moura (PSE) komissiolle

(22. heinäkuuta 1998)

Aihe: Kansallisten työllisyys suunnitelmien arviointia koskevien tietojen ”vuotaminen”

Mukaien maassani hiljattain suosituksi tullutta sanontaa ”komissio tietää, että minä tiedän, että komissio tietää, että minä tiedän” mitä tapahtui. Viitataan sillä komission antamaan vastaukseen tästä asiasta (katso kesäkuun 1998 kysymykset, H-0527/98 ⁽¹⁾). Vastaus oli myöhässä, se oli yllättävä, taitamaton ja minun mielestäni (lievästi sanottuna) muunnettua totuutta. Hienotunteisena en sano nimiä, mutta muistutan komissiota siitä, että eräs virkamies antoi tämän sisäisen asiakirjan journalisteille ennen kuin se lähetettiin jäsenvaltioiden hallituksille. Asiakirjaa ei oltu tarkoitettu julkiseksi siinä vaiheessa, olihan se päivätty 17. kesäkuuta. On aika paljastavaa, että asiakirjalla valmisteltiin tiedonantoa KOM(98) 316, jonka päivämäärä on 13 toukokuuta.

Mitä varten ”ennakkoarvio” julkaistaisiin yli kuukausi myöhemmin kuin siihen perustuva tiedonanto, ellei toimielimessä sitten haluttu peittää ”vuotoa”?! ”Vuodon” jälkeen eräs toinen virkamies komission toisesta yksiköstä tunnusti ja pahoitteli, että sisäinen asiakirja oli päästetty julkisuuteen ilman lupaa.

Asia on vakava, koska näin ei tapahdu valitettavasti ensimmäistä kertaa. Sisällöltään usein epätarkkojen sisäisten asiakirjojen päästämisellä julkisuuteen on väistämättä poliittisia ja taloudellisia seurauksia, jotka saattavat murentaa jäsenvaltioiden arvovaltaa, eikä niitä siten voida pitää sattumina ja viattomina tapahtumina.

Siksi haluan uudistaa komissiolle esittämäni kysymykset, jotka jäivät ilman vastausta:

1. Onko komission käsitys avoimuudesta sitä, että valmisteluasiakirjoja päästetään julkisuuteen ja siten lyödään kepillä jäsenvaltioita ennen kuin ne ovat voineet puolustautua?
2. Katsooko komissio, että tällainen menettely on Euroopan unionin toimielimien käytäntö, josta itsenäiset toimielimet, komissio, neuvosto ja parlamentti ovat yhdessä sopineet?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin täysistuntokeskustelut (kesäkuu 1998).

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1998)

Vastauksessaan samaa aihetta käsittelevään suulliseen kysymykseen H-0527/98 komissiolla oli jo tilaisuus selvittää arvoisalle parlamentin jäsenelle työllisyyttä koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien arvioinnista laaditun komission yksiköiden raportin ⁽¹⁾ luonnetta ja tavoitteita. Raportti sekä tiedonanto ⁽²⁾, johon se liittyy, sisältävät tulokset komission toimivaltansa mukaisesti toteuttamasta tutkimuksesta, jonka aiheena ovat neuvoston hyväksymiin suuntaviivoihin perustuvat työllisyyttä koskevat kansalliset toimintasuunnitelmat.

Komissio osallistui toimenkuvansa mukaisesti työllisyys- ja työmarkkinakomitean työskentelyyn valmisteltaessa Cardiffin Eurooppa-neuvoston kokousta. Tiedonannon hyväksymistä seuraavana päivänä, 14. toukokuuta 1998, komissio luovutti tiedonannon ja taustakertomuksen jäsenvaltioiden edustajille auttaakseen komiteaa kansallisten toimintasuunnitelmien tutkimisessa.

Komissio, jäsenvaltiot, työmarkkinaosapuolet ja ilmeisesti myös parlamentti arvioivat työllisyysstrategiaa koskevia Cardiffin Eurooppa-neuvoston tuloksia erittäin myönteisesti. komission ja jäsenvaltioiden välillä on aloitettu dynaaminen vuoropuhelu, jonka seurauksena on äskettäin järjestetty kahdenvälisiä kokouksia kaikkien jäsenvaltioiden kanssa ja laadittu täytäntöönpanoraportit. Niiden avulla voidaan selvittää näkökohtia, joita toimintasuunnitelmissa ei ole käsitelty riittävästi.

Komissio on tyytyväinen siihen, että eurooppalaista työllisyysstrategiaa on alusta alkaen viety eteenpäin toimielinten välisellä yhteistyöllä. Komissio aikoo tulevaisuudessakin tehdä voitavansa tämän yhteistyön hengen säilyttämiseksi.

⁽¹⁾ "Suuntaviivoista toimintaan: kansallisten toimintasuunnitelmien arviointi – Taustakertomus".

⁽²⁾ KOM(98) 316, lopullinen "Suuntaviivoista toiminnaksi: työllisyyttä koskevat kansalliset toimintasuunnitelmat".

(1999/C 96/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2303/98

esittäjä(t): Fernand Herman (PPE) komissiolle

(22. heinäkuuta 1998)

Aihe: Euroopan unionin kansalaisten tasa-arvoinen kohtelu

Äskettäisen eläkeläisyhdistyksen järjestämän matkan aikana todettiin, että Euroopan kansalaisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta rikotaan museoiden sisäänpääsyn yhteydessä, erityisesti Dogen palatsissa Venetsiassa. Vaikka sisäänpääsy on ilmainen italialaisille eläkeläisille, belgialaisia eläkeläisiä tämä ei koske.

Kyse on siis räikeästä julkisesta syrjinnästä, joka perustuu kansallisuuteen ja on siten perustamissopimuksen vastaista. Mitä komissio sopimusten valvojana aikoo tehdä saadakseen tällaisen syrjinnän loppumaan?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Komissio on samaa mieltä kuin arvoisa parlamentin jäsen siitä, että Italian ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisten epätasa-arvoinen kohtelu museon sisäänpääsymaksun perimisen yhteydessä saattaa olla syrjintää, joka rikkoo EY:n perustamissopimuksen 6 ja 59 artiklaa. Tästä syystä komissio ottaa yhteyttä Italian viranomaisiin lisätietojen saamiseksi.

Yhteisöjen tuomioistuin on aiemmin samankaltaisessa tapauksessa todennut jäsenvaltion rikkomuksen, joka koski sisäänpääsymaksun perimistä kansallisissa museoissa. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Asia C-45/93, komissio v. Espanja, tuomio 15.3.1994, Kok. 1994, s. I-911.

(1999/C 96/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2312/98**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle***(22. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Direktiivi 93/42/ETY

Lääkinnällisistä laitteista annettu direktiivi 93/42/ETY ⁽¹⁾ tuli voimaan 15. kesäkuuta 1998. Italian hallituksen tulkinta direktiivin soveltamisesta optikoihin on seuraava: ”Säädöstä ei sovelleta avustaviin optiikan alan ammattilaisiin” (12. kesäkuuta 1998 päivätty terveysministeriön kiertokirje). Tämä on täysin ristiriidassa terveysministeriön aiemmin esittämän tulkinnan kanssa. Avustavat optiikan alan ammattilaiset kuuluvat selvästi direktiivin soveltamisalaan, sillä he vastaavat täysin nimitystä ”valmistaja”, sillä he ovat ammattiteknikkoja, jotka tuottavat laitteita mittatilaustyönä ja markkinoivat ne omalla nimellään. Kaikki maat Belgiaa lukuun ottamatta ovat tulkinneet direktiiviä 93/42/ETY niin, että se koskee myös optikkoja, sillä he vastaavat valmistajan tai kokoajan tehtävistä.

Katsooko komissio, että sen olisi kehotettava Italian hallitusta tulkitsemaan direktiiviä 93/42/ETY enemmän sen sisällön mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(14. lokakuuta 1998)*

Komissio on pyytänyt asianomaiselta jäsenvaltiolta tietoja niistä tosiseikoista, joihin kunnianarvoisa jäsen on viitannut. Komissio ilmoittaa hänelle näistä tiedoista.

(1999/C 96/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2313/98**esittäjä(t): Riccardo Nencini (PSE) komissiolle***(22. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Tutkinto

Italian kansalainen Simone Casamonti suoritti vuonna 1995 Honolulu Golden Gate -yliopistossa (Hawaiji, USA) ”Doctor of Philosophy in Environmental Engineering” -tutkinnon. Ei ole selvää, saako tämän tutkinnon suorittanut harjoittaa kyseistä ammattia Euroopan unionissa.

Voiko komissio selvittää yksityiskohtaisesti, saako kyseisen tutkinnon suorittanut harjoittaa ammattiaan vapaasti Euroopan unionissa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(2. lokakuuta 1998)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen itse kysymyksessään kirjoittaa, kyseinen Yhdysvalloissa annettu arvo on ”oppiarvo” tai ”yliopistollinen oppiarvo”. Säännellyn ammatin harjoittamiseen vaaditaan kuitenkin ammatillinen pätevyys, johon voi sisältyä akateemisen oppiarvon lisäksi harjoittelujaksoja tai ammattitaitokokeita.

Ammattitoiminnan harjoittaminen insinöörialalla, siltä osin kuin on kyse säännellystä ammattitoiminnasta, kuuluu vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY ⁽¹⁾ soveltamisalaan. Tämän direktiivin 1 artiklan a kohdassa edellytetään, että koulutus, joka todistetaan tutkintotodistuksella, on suoritettu pääosin yhteisössä tai että sen haltijalla on kolmen vuoden ammattikokemus, jonka todistaa se jäsenvaltio, joka on tunnustanut kolmannen maan antaman tutkintotodistuksen.

Tästä seuraa, että yhteisön lainsäädännön mukaan tutkinnon tunnustaminen ammatillista tarkoitusta varten ei ole pakollista. Asia on siis jäsenvaltioiden päätettävissä. Jos kyseessä on sääntelemätön ammatti, ei luonnollisesti-kaan ole tarpeen hakea tutkinnon tunnustamista.

Jotta kyseessä oleva henkilö voisi hankkia tietoja tutkinnon tunnustamiseksi vaadittavista toimenpiteistä, arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetään luettelo jäsenvaltioissa asiaa hoitavista elimistä.

(¹) EYVL L 19, 24.1.1989.

(1999/C 96/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2318/98

esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (ARE) neuvostolle

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Eurooppalainen troikka Tiibetissä

Pekingin suurlähettiläiden troikasta koostuva EU:n valtuuskunta kävi 1.—4. toukokuuta 1998 tietojenkeruumatkalla Tiibetissä. Matkan aikana Lhasan vankilassa puhkesi levottomuuksia, joissa seitsemän vankina ollutta tiibetiläistä munkkia kuoli ja kymmeniä muita vankeja loukkaantui. Yli kaksi kuukautta matkan jälkeen EU:n puheenjohtaja, joka on ryhtynyt vasta alustaviin toimiin EU:n ja Kiinan välisissä suhteissa, ei ole tehnyt julkista selvitystä matkasta, vaan ministeri Lloyd vastasi neuvoston puolesta 23. kesäkuuta 1998 pidetyssä Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan kuulemistilaisuudessa asiasta esittämäni kysymykseen, että kyseisen selonteko oli ”valmisteilla”.

1. Voiko neuvosto sanoa, miksi se viivyttelö selonteon antamista, sillä valtuuskunnan matkasta on kulunut tasan kaksi kuukautta?
2. Onko totta, että vaikka selonteko olisi valmis, sitä ei julkaista sen vuoksi, että siinä ei voida olla viittaamatta Lhasan vankilan dramaattisiin tapahtumiin, joita troikan jäsenet todennäköisesti näkivät?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama selonteko julkistettiin 19. kesäkuuta 1998. Tiibetissä 1.—10. toukokuuta vierailut troikasta koostuva valtuuskunta kävi todella 4. toukokuuta Drapchin vankilassa Lhasassa. Se teki vierailusta yksityiskohtaisen selonteon, joka sisältää väitetyistä tapahtumista seuraavat alustavat huomautukset.

”Pääasiallisen mielenkiinnon kohteena oli poliittisten vankien kohtelu. Myöhemmin on annettu tietoja, joiden mukaan vankilassa olisi 1. toukokuuta puhjennut huomattavia levottomuuksia. Valtuuskunta ei ollut vankilassa käynnin aikana tietoinen näistä raporteista. Tiibetin viranomaiset olivat ilmaisseet vierailun suhteen jonkin verran epäilyjä (ks. 8. kohta), mutta niille ei saatu selitystä, ja valtuuskunta sai vaikutelman, että kyseessä oli Tiibetin viranomaisten käyttämä neuvottelutaktiikka. Tiedotustilaisuus pidettiin ulkona vankilan porttien ulkopuolella ennen vierailua itse vankilassa, mikä oli valtuuskunnan mielestä epätavallista. Kuitenkin ei ollut havaittavissa mitään näkyviä merkkejä kapinan seurauksista, ja vankilan viranomaiset eivät tietenkään maininneet tällaista tapahtumaa. Sikäli kuin voitiin todeta, vartiointi oli normaalia, ilman ilmeisiä merkkejä ylimääräisistä vartijoista tai vahvistetuista turvallisuustoimista.”

Puheenjohtajavaltion ja muutamien jäsenvaltioiden tietoon tuli elokuussa 1998 uusia raportteja troikan vierailun aikana, sitä ennen ja sen jälkeen tapahtuneista levottomuuksista, joissa olisi kuollut jopa kymmenen ihmistä. Tähän mennessä ei ole ollut mahdollista vahvistaa näitä raportteja.

(1999/C 96/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2321/98**esittäjä(t): José Apolinário (PSE) komissiolle***(22. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Interreg-aloite

Ottaen huomioon taloudellisen ja sosiaalisen koheesion periaatteen ja sen yksiselitteiset aluepoliittiset vaikutukset voiko komissio selvittää missä määrin Portugalin sisämaan alueet otettiin huomioon Interreg-aloitteessa? Kuinka paljon ja mitä varoja näille alueille kohdistettiin kaudella 1994—1999 ja mitä suunnitelmia Interreg-aloitteessa on Portugalin osalle kaudeksi 2000—2006?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(15. syyskuuta 1998)*

Kaudella 1994—1999 Portugalin ja Espanjan viranomaisille on myönnetty noin 570 miljoonaa ecua osana Interreg II -yhteisöaloitetta.

Tästä summasta noin 208 miljoonaa ecua on suunnattu Portugalin alaohjelmalle ja noin 363 miljoonaa ecua Espanjan alaohjelmalle.

Varojen keskittämisestä sisämaan alueille sovittiin aloitteen hyväksymisen yhteydessä, kun päätettiin, että aloite kattaisi yksinomaan raja-alueet (NUTS III -tasolla: Minho-Lima, Cavado, Alto Trás-os-Montes, Douro, Beira Interior Norte, Cova da Beira, Beira Interior Sul, Alto Alentejo, Alentejo Central, Baixo Alentejo ja Algarve).

Kaudeksi 2000—2006 komissio ehdottaa yhteisöaloitteiden määrän vähentämistä kolmeen, joista yksi koskisi alueiden välistä yhteistyötä. Lisäksi komissio ehdottaa, että rahavaroista kohdennettaisiin 5 prosenttia yhteisöaloitteille. Tässä vaiheessa ei ole vielä mahdollista sanoa, miten tämä määrä jakautuu eri jäsenvaltioiden kesken.

(1999/C 96/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2322/98**esittäjä(t): Francesco Baldarelli (PSE) komissiolle***(13. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Sisämarkkinoiden avaaminen Makedonian tasavallassa

Viitataan seuraaviin seikkoihin:

- EU:lla on vakiintuneet taloudelliset ja yhteiskunnalliset suhteet Makedonian tasavaltaan.
- Yhteistoimintaa harjoitetaan rakenteellisena vuoropuheluna, jonka pohjalta unioni on toiminut Makedoniassa välittömästi eri alojen yhteistyö- ja tukiohjelmien kautta.
- Makedonian tasavalta on liittynyt kansainvälisiin kauppasopimuksiin.
- Makedonian hallitus on useaan otteeseen ja monilla eri aloilla asettanut esteitä teollisuuden ja kaupan aloitteille ja toiminut täten EU:n ja sen jäsenvaltioiden kanssa harjoittamansa yhteistoiminnan hengen sekä kahdenvälisten ja kansainvälisten sopimusten vastaisesti.
- Äskettäin perustettiin Makedonian lain mukainen yhteisyritys Apimak, joka toimii energian tuotannon alalla ja jossa italialainen osapuoli on mukana 52 prosentin osuudella.
- Yhtiö on toiminut niiden yhteistoimintaperiaatteiden mukaisesti, joihin kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset perustuvat ja jotka Makedonian hallitus aluksi hyväksyi.
- Yrityksen toimintamahdollisuuksia on rajoitettu lukuisin erilaisin toimenpitein, jotka ovat omiaan estämään öljytuotteiden ja niiden johdannaisten kaupallistamisen.

- Toimenpiteet perustuvat hallituksen päätökseen, jonka tarkoituksena on estää öljytuotteiden tuonti, ja hallinnollisiin määräyksiin (luvat); ne haittaavat sisäistä kilpailua ja ovat ristiriidassa sellaisen markkinoiden vapauttamisen kanssa, johon Makedonian tasavalta on sitoutunut suhteissaan EU:hun.
- Tällaiset toimet ovat asiattomia, koska mainitun yhtiön markkinaosuus olisi ollut pieni, enintään 10 prosenttia muutaman toimintavuoden jälkeen.

Pyydän komissiolta vastausta seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka on mahdollista, että luodaan edellä kuvatun kaltaisia tilanteita, jotka ovat jyrkästi ristiriidassa kansainvälisen oikeuden ja vakiintuneiden EU-suhteiden kanssa?
2. Aikooko Euroopan komissio ottaa asian esiin edellä esitetyn ja muiden tuntemiensa tapausten johdosta mahdollisimman pikaisesti kahdenvälisissä yhteyksissä, jotta taloudelliset ja kauppasuhteet Makedonian tasavaltaan palautuisivat normaaleiksi?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(3. elokuuta 1998)

Yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian taloudelliset suhteet ovat parantuneet huomattavasti vuoden 1995 lopun jälkeen ja äskettäin erityisesti 1. tammikuuta 1998 voimaan tulleen yhteistyösopimuksen seurauksena. Komissio tuntee kuitenkin ne ongelmat, joita useilla yhteisön sijoittajilla, mukaan lukien arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema tapaus, on ollut entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa.

Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia ei ole Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsen. Toisaalta maa on hakenut WTO:n jäsenyyttä ja sen olisi tästä syystä noudatettava asiaankuuluvia sääntöjä. Komissio on myös arvoisan parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että tuonnin kieltämistä kyseessä olevassa tapauksessa voidaan pitää sen kahdenvälisessä yhteistyösopimuksessa vahvistetun periaatteen loukkaamisena, joka kieltää yhteisöstä tulevan tuonnin syrjimisen.

Yhteistyösopimuksella perustetun yhteistyöneuvoston ensimmäisessä kokouksessa Skopjessa 20. ja 21. maaliskuuta 1998 komissio korosti jo sitä, että on tärkeää luoda perusedellytykset maan kipeästi tarvitsemia ulkomaisia suoria sijoituksia varten ja edistää teollista yhteistyötä ja kauppaa. Komissio aikoo kaikissa asianmukaisissa kahdenvälisissä yhteyksissä muistuttaa viranomaisia niiden vastuusta tässä suhteessa yleensä ja myös arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa erityistapauksessa.

(1999/C 96/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2324/98

esittäjä(t): Jannis Sakellariou (PSE) neuvostolle

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi

1. Mitä mieltä neuvosto on näkemyksistä, että Israelin ja sen naapurivaltioiden välillä saavutetaan rauha seuraavien kahden vuoden aikana?
2. Onko EU yhä sitä mieltä, että pysyvä rauha Israelin ja sen naapureina olevien arabimaiden välillä voidaan saavuttaa vain jos Israel palauttaa vuonna 1967 ja 1982 Jordanin länsirannalta, Golanilta ja Etelä-Libanonista valtaamansa alueet?
3. Millä tavoin EU voi tukea rauhanprosessia aikaisempaa tehokkaammin? Mikä on sille sopiva asema Yhdysvaltain rinnalla?
4. Onko neuvoston mielestä rauhanprosessin erikoislähtetilään tehtävää jatkettava? Kuinka paljon tämä tehtävä on tullut maksamaan eurooppalaisille veronmaksajille vuoden 1997 alusta lähtien, jolloin virka perustettiin? Ovatko nämä kulut sopivassa suhteessa saavutettuihin tuloksiin? Mitä konkreettista erikoislähtetiläs on saanut aikaan kuluneiden kahden vuoden aikana?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

Jos kaikki asianosaiset osoittavat rohkeutta, kaukonäköisyyttä ja riittävää poliittista tahtoa, Lähi-Itään voidaan varmasti saada oikeudenmukainen ja kestävä rauha. Tämä pätee niin Palestiinaan kuin Syyriaan ja Libanoniinkin. Neuvosto katsoo, että ollakseen kestävä osapuolten välisen ratkaisun on perustuttava YK:n turvallisuusneuvoston asiaa koskeviin päätöslauselmiin ja Madridissa ja Oslossa sovittuihin periaatteisiin, mukaan lukien olemassa olevien sitoumusten täysimääräinen täytäntöönpano. Neuvosto pitää "maata rauhan vastineeksi" -periaatetta Lähi-Idän rauhan kulmakivenä. Kahden viime vuoden Eurooppa-neuvostoissa annetut päätelmät ja neuvoston samana ajanjaksona antamat lukuisat rauhanprosessia koskevat julkilausumat tuovat selvästi esiin neuvoston kannan asiassa.

Neuvosto tunnustaa Yhdysvaltojen ratkaisevan aseman rauhanprosessissa. Se pitää lisäksi meneillään olevia USA:n välityspyrkimyksiä parhaina mahdollisuuksina löytää ratkaisu Israelin ja palestiinalaisten väliseen lukkiutuneeseen tilanteeseen. Neuvosto on näin ollen omaksunut USA:n asemaa tukevan ja täydentävän aseman. USA:n välityspyrkimysten tuloksista riippumatta Washington pysyy tärkeimpänä ulkoisena tekijänä rauhanprosessissa. Tästä syystä tiivis yhteistyö ja koordinointi USA:n kanssa on edelleen EU:n osallistumisen keskeinen piirre ja tehostaa sinällään unionin pyrkimyksiä.

Samalla kun EU tukee ja täydentää USA:n pyrkimyksiä, sillä on oma erillinen ja myönteinen, rauhanprosessia edistävä tehtävänsä. Merkittävä taloudellinen ja humanitaarinen tuki palestiinalaisille, Israelin kanssa käytävä, Palestiinan taloutta koskeva vuoropuhelu, EU:n ja palestiinalaishallinnon turvallisuusyhteistyö ja alustava työ, joka koskee erityisesti sellaisia lopulliseen asemaan liittyviä kysymyksiä kuin vesi ja pakolaiset, ovat vain esimerkkejä EU:n viime vuoden toiminnasta.

Suurlähettiläs Moratinoksen nimitys liittyy yhteiseen toimintaan, joka tuli voimaan 25. marraskuuta 1996. Erikoislähettilään toimiston määrärahat ajalle 25. marraskuuta 1996—25. marraskuuta 1997 olivat 2 137 miljoonaa ecua ja ajalle 25. marraskuuta 1997—25. marraskuuta 1998 2 051 miljoonaa ecua. Komissio vastaa talousarvion toteuttamisesta.

Erikoislähettilään nimittäminen Lähi-Idän rauhanprosessia varten on epäilemättä osaltaan vahvistanut EU:n asemaa kyseisessä prosessissa. Kaikki rauhanprosessin osapuolet pitävät suurlähettiläs Moratinosta tärkeänä keskustelukumppanina, ja tässä asemassa esittämillään ajatuksilla, käsitteillä ja ehdotuksilla hän on auttanut osapuolia ratkaisemaan ongelmiaan. Se että paikalla on täydet toimivaltuudet omaava lähettiläs, joka voi käyttää kaiken tarmonsaa ja taitonsa rauhanprosessiin, merkitsee, että unioni on entistä enemmän prosessissa läsnä. Se on tärkeä kanava, jonka avulla unionin näkemykset ja kannat voivat vaikuttaa alueella ja jonka avulla neuvosto voi pysyä paremmin perillä alueen päätöksen tekijöiden katsantokannasta. Erikoislähettiläs on lisäksi selvästi lisännyt EU:n näkyvyyttä rauhanprosessissa.

Puheenjohtajavaltio aikoo siten ehdottaa, että neuvosto virallisesti jatkaa erikoislähettilään toimeksiantoa marraskuun 1998 jälkeenkin.

(1999/C 96/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2328/98

esittäjä(t): Nikitas Kakkalmanis (UPE) neuvostolle

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Amerikkalaisten konsulaattiviranomaisten epäasiallinen käytös ja omituiset menettelytavat EU:ssa

EU:n jäsenvaltioissa on viime aikoina esiintynyt arveluttavasti yhä useammin tapauksia, joissa USA:n konsulaattiviranomaiset ovat käyttäytyneet epäasiallisesti tai käyttäneet omituisia menettelytapoja. Unionin jäsenvaltioiden kansalaisten kohtelu on nimittäin lempeän halveksuvaa (jopa Brysselissä, "Euroopan pääkaupungissa", sijaitsevassa konsulaatissa ja muualla), käytössä on selvästi pelkästään rahastusluonteisia menettelyjä (esim. pakko maksaa vähintään 45 dollaria viisumin saamisesta), ja itse viisumin hankkiminen USA:ssa käymistä varten on kelvottoman vanhentunut käytäntö ja merkitsee yhteisön kansalaisten väheksymistä. Haluaisin saada tietää ministerineuvostolta:

1. Vaativatko unionin jäsenvaltiot, että amerikkalaiset, jotka haluavat käydä EU-maissa, hankkivat viisumin?
2. Kuinka ministerineuvosto aikoo suhtautua tähän unionin kansalaisia väheksyvään, aikansa eläneeseen käytäntöön, että heidät pakotetaan hankkimaan amerikkalaisilta viranomaisilta viisumi matkustaakseen USA:han?
3. Mihin viisumin hakemuslomakkeissa esitettävillä seuraavan tyyppisillä kysymyksillä pyritään: "Oletteko terroristijärjestön jäsen tai terroristijärjestön johtaja?" jne.
4. Kuinka ministerineuvosto aikoo tehdä EU:n nimissä selväksi amerikkalaisille konsulaattiviranomaisille, jotka toimivat unionin jäsenmaissa, että heidän on käytäydyttävä sen kansalaisia kohtaan samalla tavoin kuin yhteisön konsulaattiviranomaiset käyttäytyvät USA:n kansalaisia kohtaan?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Vastauksena ensimmäiseen kysymykseen neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission tiedonantoon kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden rajat, 25 päivänä syyskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen N:o 2317/95 täytäntöönpanosta. Tiedonanto on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C 101, 3. huhtikuuta 1998.

Neuvosto ei ole toimivaltainen vastaamaan arvoisan parlamentin jäsenen toiseen, kolmanteen ja neljanteen kysymykseen.

(1999/C 96/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2333/98

esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Ajoneuvojen rekisterimaksu

Onko komissio tietoinen siitä, että Irlannissa on määrätty rekisterimaksu muista jäsenvaltioista tuotaville käytetyille ajoneuvoille? Irlannin veroviranomaiset ovat laskeneet maksut nimellisarvosta, joka on aina suurempi kuin markkina-arvo. Onko komissio yhtä mieltä siitä, että tällainen maksu on yhteismarkkinoiden periaatteiden vastainen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Komissio on tietoinen Irlannissa käytetyille autoille määrätystä rekisterimaksusta. Yleensä rekisteröintimaksu peritään Irlannissa ajoneuvon ensimmäisen rekisteröinnin yhteydessä prosenttina vähittäismyyntiarvosta, joka sisältää arvonlisäveron (myyntihinta avoimilla markkinoilla). Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan, joka vahvistettiin 23. lokakuuta 1997 annetulla yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla asiassa C-375/95 (komissio vastaan Kreikka), käytettyjen ajoneuvojen rekisterimaksu lasketaan ajoneuvon nykyisen arvon mukaan, jolloin ajoneuvon todellinen arvonalennus otetaan huomioon. Pysyvästi toisesta jäsenvaltiosta tuotujen ajoneuvojen osalta verotusjärjestelmää voidaan pitää EU:n perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisena, jos sen voidaan osoittaa olevan sellainen, ettei maahantuotuja tuotteita veroteta raskaammin kuin kotimaisia tuotteita eli ettei se missään olosuhteissa vaikuta syrjivästi. Toisin sanoen EU:n perustamissopimuksen 95 artiklaa rikotaan silloin, kun maahantuodun tuotteen ja samanlaisen kotimaisen tuotteen verotus lasketaan eri kriteerejä noudattaen eri tavalla ja sen seurauksena maahantuodulle tuotteelle määrätään korkeampi vero. Maahantuotujen käytettyjen autojen arvoa olisi sen vuoksi verrattava Irlannissa myytävänä olevien autojen arvoon. Irlannissa myytävänä olevien autojen jälleenmyyntihinta sisältää jäännösosan verosta, joka maksettiin autoa ensimmäisen kerran Irlannissa rekisteröitäessä (yleensä auton ollessa uusi).

Näin ollen kuvitteellisen arvon verotusperustan laskennasta annettujen tietojen perusteella on vaikea päätellä, onko maahantuotujen käytettyjen autojen rekisteröintimaksua Irlannissa pidettävä edellä mainittujen perusperiaatteiden vastaisena. Jos arvoisalla parlamentin jäsenellä on tietoa asiaa koskevista tapauksista, komissio tutkii ne mielellään ja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin, jos yhteisön lainsäädännön periaatteita todetaan rikotun.

Komissio teki aiheesta äskettäin ehdotuksen neuvoston direktiiviksi ⁽¹⁾, jolla pyritään muuttamaan nykyistä yhteisön lainsäädäntöä ja parantamaan henkilöiden ja ajoneuvojen vapaata liikkuvuutta. Direktiivissä ehdotetaan, että jäsenvaltiot eivät määräisi rekisteröintimaksuja niiden alueelle tuoduille ajoneuvoille, jos henkilö muuttaa asuinpaikkaansa jäsenvaltiosta toiseen.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.1998.

(1999/C 96/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2336/98

esittäjä(t): Angela Sierra González (GUE/NGL) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Lehmähaikaran (*Bubulcus ibis*) elinympäristön tuhoaminen Arrecifessa (Lanzarote)

Viime toukokuussa Arrecifen (Lanzarote, Kanarian saaret) kunnanvaltuusto karsi ja kaatoi puita, jotka olivat suurelta osin kaupungin puiston lehmähaikarayhdyskunnan (*Bubulcus ibis*) pesimäaluetta. Espanjalaisen lintualan järjestön (SEO Birdlife) mukaan alueella oli noin sata lajin pesää. Puiden karsimisen seurauksena lajin määrän arvellaan pudonneen puoleen.

*Bubulcus ibis*ä suojellaan monilla säädöksillä Espanjassa ja Kanarian saarilla (27. maaliskuuta luonnonympäristön ja luonnonvaraisena elävän kasviston ja eläimistön suojelusta annettu laki 4/89, (Real Decreto) 439/1990, jossa määrätään uhanalaisten lajien kansallisesta luettelosta, jonka liitteessä II laji mainitaan ”erityisen arvokkaaksi”, sekä Kanarian saarten hallituksen 14. syyskuuta 1997 antama määräys) ja se kuuluu myös luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY ⁽¹⁾ soveltamisalaan.

Onko komissio tietoinen näistä asioista?

Aikooko komissio pyytää toimivaltaisilta Espanjan viranomaisilta tietoa, jonka perusteella vahvistetaan, onko lintudirektiiviä rikottu?

Mihin muihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vaatiakseen mainitun direktiivin noudattamista ja taataksaan kyseisen lintukannan suojelun?

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 1998)

Komissio ei tunne parlamentin jäsenen esille tuomaa tapausta, mutta se ryhtyy tarvittaviin toimiin asian selvittämiseksi ja ilmoittaa parlamentin jäsenelle tuloksista.

Koska parlamentin jäsenen esille tuomasta ongelmasta ei ole tarkempia tietoja, komissio ei tällä hetkellä pysty ilmoittamaan mielipidettään toimenpiteistä, joita mahdollisesti tarvitaan luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY noudattamisen varmistamiseksi kyseisen lintulajin osalta.

(1999/C 96/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2347/98

esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Eurokolikot – ECOFIN 6.7.1998

ECOFIN-neuvoston kokouksen jälkeen julkaistun lehdistötiedotteen mukaan komissaari de Silguy oli selostanut ministereille Euroopan näkövammaisjärjestöjen ja raha-automaattivalmistajien esiin nostamia ongelmia, jotka liittyvät 50 ja 10 euron kolikoihin (vaikeus erottaa kolikot toisistaan). Näiden ongelmien valossa ministerit kehittivät komissiota esittämään muutoksia 2. toukokuuta 1998 annettuun asetukseen eurokolikoiden teknisistä määräyksistä.

1. Mitkä ovat näiden kolikoiden valmistamisesta ja sulattamisesta aiheutuvat kokonaiskustannukset?
2. Miten Euroopan näkövammaisjärjestöjä ja raha-automaattivalmistajia kuultiin ennen kuin päätettiin näiden kolikoiden teknisistä määräyksistä ja mikä oli kuulemisen tulos?
3. Edellä mainittujen ongelmien lisäksi seteleiden ja kolikoiden kuva-aiheista kiisteltiin. Onko komissio tyytyväinen euroseteleiden ja -kolikoiden käyttöönottojärjestelyihin ja -menettelyihin?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 1998)

Eurometallirahojen teknisistä eritelmistä annetun asetuksen (EY) 975/98 ⁽¹⁾ hyväksymistä edelsi laajamittainen kuulemismenettely, jossa kuultiin kaikkia käyttäjäryhmiä, mukaan lukien Euroopan myyntiautomaattialan järjestö ja Euroopan näkövammaisten liitto. Näiden äskettäin esille nostamat ongelmat tulivat ilmi vasta rahapajajohtajien päätettyä kolikoiden tuotantoon tarvittavista yksityiskohtaisista teknisistä eritelmistä ja ensimmäisistä tuotantoeristä saatujen ensimmäisten näytekappaleiden testauksen jälkeen.

Suunniteltujen muutosten vaikutukset ovat suhteellisen vähäisiä, sillä yksikään jäsenvaltio ei ole vielä alkanut tuottaa tai hankkia 50 sentin kolikoiden aihioita. Ainoastaan Ranskassa on tuotettu pieni määrä 10 sentin kolikoita (0,1 prosenttia tuotettavien kolikoiden kokonaismäärästä), mutta niitä koskevien eritelmien muuttaminen ei vaikuta kyseisiin kolikoihin tarvittavien aihoiden eritelmiin, mikä mahdollistaa jo ostettujen tai tuotettujen aihoiden käytön tähän tarkoitukseen.

Komissio uskoo, että parannusten ansiosta Euroopan kansalaisten on helpompi hyväksyä uusi metallirahajärjestelmä. Muutoksista on päätetty kuullen Euroopan myyntiautomaattialan järjestöä, Euroopan näkövammaisten liittoa, kuluttajajärjestöjä ja rahapajajohtajia, jotka ovat antaneet suostumuksensa niihin.

⁽¹⁾ EYVL L 139, 11.5.1998.

(1999/C 96/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2350/98

esittäjä(t): James Moorhouse (ELDR) neuvostolle

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Suhteet Kiinaan

Kiinaan suuntautuneen matkansa aikana presidentti Clinton kutsui julkisesti Tiananmenin aukion veristä mielenosoitusten tukahduttamista "virheeksi" ja puhui ihmisoikeuksien puolesta.

Aikooko neuvosto toimia samoin virallisissa yhteyksissään Kiinan viranomaisiin?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

Euroopan unionin kanta Tiananmenin aukiolla kesäkuussa 1989 tapahtuneeseen verenvuodatuksen on kaikkien tiedossa. Yhdysvaltojen tapaan unioni pyrkii nyt tiiviimmän poliittisen vuoropuhelun avulla lähentämään Kiinaa kansainväliseen yhteisöön ja se rohkaisee Kiinan kehitystä avoimeksi yhteiskunnaksi, joka perustuu oikeusvaltion periaatteisiin ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen.

Kiinan ihmisoikeustilanne on jatkuvan huolen aihe unionille. Kaikki EU:n jäsenvaltiot haluavat nähdä konkreettisia parannuksia Kiinan ihmisoikeustilanteessa.

Unionin, sen yksittäisten jäsenvaltioiden ja Kiinan välisissä eri tason poliittisissa yhteyksissä ihmisoikeudet ovat jatkuvasti esillä.

Vuoden 1997 syksyllä Euroopan unioni aloitti uudelleen asiantuntijatasolla ihmisoikeuksia koskevan keskustelun Kiinan kanssa. Vuoden 1997 lokakuussa Luxemburgissa ja joulukuussa 1997 Beijingissä järjestettyjen tapaamisten jälkeen on pidetty neuvottelukierros helmikuussa 1998 Beijingissä (ihmisoikeuksien suojelua ja oikeudenkäyttöä käsittelevän oikeudellisen seminaarin yhteydessä) ja toukokuussa 1998 Lontoossa. Seuraava neuvottelukierros on tarkoitus järjestää lokakuun lopussa 1998 Beijingissä vankilaoloja, kuolemanrangaistusta ja vähemmistökyseksiä käsittelevän oikeudellisen seminaarin jälkeen. Heti tämän jälkeen järjestetään naisten perusoikeuksia käsittelevä seminaari. Ihmisoikeuskeskustelua täydennetään konkreettisilla yhteistyöohjelmilla, joiden tarkoituksena on toteuttaa Euroopan unionin ja Kiinan viranomaisten hyväksymät ihmisoikeuksiin liittyvät hankkeet.

Ennen YK:n ihmisoikeustoimikunnan tämän vuotisen istunnon alkamista neuvosto arvioi Kiinan ihmisoikeustilannetta, meneillään olevaa EU:n ja Kiinan vuoropuhelua ihmisoikeuksista sekä Kiinan kanssa sovittua ihmisoikeuksiin liittyvää yhteistyöohjelmaa tavoitteenaan laatia EU:lle yhteinen kanta ihmisoikeustoimikunnan istuntoa varten.

(1999/C 96/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2353/98

**esittäjä(t): Claudio Azzolini (PPE), Guido Podestà (PPE), Antonio Tajani (PPE)
ja Guido Viceconte (PPE) komissiolle**

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Lain ja oikeuden palauttaminen Italiaan

America Oggi -nimiselle lehdelle antamassaan haastattelussa Milanon yleinen syyttäjä PierCamillo Davigo esitti kärkeviä arvosteluja Silvio Berlusconiin poliittisten toimien oikeutuksesta tämän ollessa Italian pääministeri. Milanon yleisen syyttäjän avustajan esittämästä lausunnosta saa sellaisen kuvan, että Milanon yleinen syyttäjä vastustaa poliittista valtaa ja aiheuttaa ristiriitoja, jotka vievät oikeuslaitokselta uskottavuuden ja häiritsevät niiden toimintaa.

Euroopan parlamentti vaati kauan suurella enemmistöllä tuomariurien eriyttämistä sellaisten tapausten välttämiseksi, joita tulee esille tiettyjen Italian yleisen syyttäjän virastojen toimissa.

Voivatko yhteisön toimielimet ryhtyä viipymättä kaikkiin niiden valtuuksissa oleviin toimiin, joilla varmistetaan, että oikeusperiaate palautetaan Italian oikeuslaitokseen ja että mainitunkaltaiset vakavat tapaukset vältetään ja niistä rangaistaan, sillä ne loukkaavat Euroopan kansalaisten perusoikeuksia ja ovat konkreettinen merkki rangaistusmenettelyiden käytöstä poliittisiin tarkoituksiin?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 1998)

Arvoisa parlamentin jäsen näyttää esittävän kysymyksessään, että Milanon yleisen syyttäjän Silvio Berlusconiin vastaan esittämä arvostelu voi horjuttaa Italian oikeuslaitoksen ja toimeenpanovallan välistä suhdetta. Tämän voitaisiin katsoa rikkovan perinteistä toimivallan jakoa, joka on erottamaton osa Italian ja muiden yhteisön jäsenvaltioiden valtiojärjestelmää. Nykyisen yhteisön oikeuden mukaan vallanjaon erillisyyden säilyttäminen kuuluu kunkin jäsenvaltion toimivaltaan. Euroopan unionilla ei ole valtuuksia puuttua jäsenvaltioidensa oikeusjärjestelmiin muutoin kuin siltä osin kuin on välttämätöntä yhteisön oikeuden ensisijaisuuden säilyttämiseksi.

(1999/C 96/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2354/98

**esittäjä(t): Claudio Azzolini (PPE), Guido Podestà (PPE), Antonio Tajani (PPE)
ja Guido Viceconte (PPE) neuvostolle**

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Lain ja oikeuden palauttaminen Italiaan

America Oggi -nimiselle lehdelle antamassaan haastattelussa Milanon yleinen syyttäjä PierCamillo Davigo esitti kärkeviä arvosteluja Silvio Berlusconiin poliittisten toimien oikeutuksesta tämän ollessa Italian pääministeri.

Milanon yleisen syyttäjän avustajan esittämästä lausunnosta saa sellaisen kuvan, että Milanon yleinen syyttäjä vastustaa poliittista valtaa ja aiheuttaa ristiriitoja, jotka vievät oikeuslaitokselta uskottavuuden ja häiritsevät niiden toimintaa.

Euroopan parlamentti vaati kauan suurella enemmistöllä tuomariurien eriyttämistä sellaisten tapausten välttämiseksi, joita tulee esille tiettyjen Italian yleisen syyttäjän virastojen toimissa.

Voivatko yhteisön toimielimet ryhtyä viipymättä kaikkiin niiden valtuuksissa oleviin toimiin, joilla varmistetaan, että oikeusperiaate palautetaan Italian oikeuslaitokseen ja että mainitunkaltaiset vakavat tapaukset vältetään ja niistä rangaistaan, sillä ne loukkaavat Euroopan kansalaisen perusoikeuksia ja ovat konkreettinen merkki rangaistusmenettelyiden käytöstä poliittisiin tarkoituksiin?

Yhteinen vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Arvoisien parlamentin jäsenten esittämät kysymykset eivät kuulu neuvoston toimivaltaan.

(1999/C 96/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2364/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Metsäpalojen torjumis- ja sammutuskeinojen tukeminen Kreikassa

Viimeaikaiset tulipalot Kreikassa paljastivat nykyaikaista ja riittävää metsäpalojen torjumis- ja sammutusvälineistöä koskevat vakavat puutteet. Erityisesti ilmasta käsin tapahtuvaan sammutukseen tarkoitettut välineet ovat riittämättömiä ja vanhentuneita, joten tulipalojen sammutus ei ole nopeaa ja tehokasta. Tämän vuoksi valtavia määriä metsien rikkautta tuhoutuu, mistä koituu arvaamattomia seurauksia maan kehitykselle.

1. Onko Kreikan hallitus jättänyt ehdotuksen palonsammutukseen tarkoitettujen lentokoneiden ja helikopterien tai muun materiaalisteknisen perusvälineistön rahoittamisesta osana yhteisön tukikehyksen 1994—1999 (Delors 2 -paketti) luonnonympäristöä koskevia toimia?
2. Voiko Euroopan komissio tukea tällaista toimintaa?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(9. lokakuuta 1998)

Yhteisö on jo osallistunut palontorjunnasta vastaavien tahojen käyttöön tarkoitettujen sammutuskaluston rahoitukseen Kreikassa. Yhteisörahoitusta on myönnetty Välimeren alueen yhdennettyjen ohjelmien, vuosien 1989—1993 ja 1994—1999 yhteisön tukikehysten (YTK), Egeanmeren saarten hyväksi Kreikassa toteutettavien erityistoimenpiteiden sekä koheesiorahastosta rahoitettujen toimenpiteiden osana. Kyseinen sammutuskalusto on pääosin maa-ajoneuvoista koostuvaa erikoiskalustoa.

Kreikan viranomaiset eivät ole käynnissä olevan YTK:n puitteissa esittäneet komissiolle palonsammutukseen tarkoitettujen lentokaluston hankintaa koskevaa hakemusta. Jos tällainen ehdotus esitetään, komissio tarkastelee sitä osana mainitun YTK:n mukaisia ohjelmia suhteessa muihin toimintalinjoihin ja käytettävissä oleviin määrärahoihin. Komissio korostaa kuitenkin, että tämänkaltaisen investoinnin yhteisörahoitus on perusteltua ainoastaan siinä tapauksessa, että se on osa johdonmukaista yhdennettyä toimintaa, jossa otetaan huomioon myös Kreikan esittämä metsäpalojen torjuntasuunnitelma, josta komissio on asetuksen (ETY) 2158/92 ⁽¹⁾ mukaisesti antanut puoltavan lausunnon 7. maaliskuuta 1994.

⁽¹⁾ EYVL L 217, 31.7.1992.

(1999/C 96/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2372/98**esittäjä(t): Angela Kokkola (PSE) komissiolle***(15. heinäkuuta 1998)**Aihe: Tulipalot Kreikassa ja Etelä-Italiassa*

Ottaen huomioon, että viimeaikaiset tulipalot Sisiliassa ja Kreikassa aiheuttivat merkittäviä tuhoja ja että tällaiset katastrofit vaikuttavat arvaamattomalla tavalla ympäristöön, komissiolta kysytään:

1. Aikooko se tarjota taloudellista hätäapua tuhoutuneille alueille asetuksen (ETY) 4256/88 ⁽¹⁾ perusteella?
2. Voiko komissio sanoa, kuinka se aikoo toimia läheisyysperiaatteen puitteissa, jotta tulipalojen aiheuttamien tuhojen seurauksia lievitettäisiin?
3. Aikooko komissio tarkistaa metsäpolitiikkaa koskevaa kantaansa ja ehdottaa yhteistä politiikkaa tällä alalla?
4. Suhtautuisiko komissio myönteisesti eurooppalaisen tutkimuskeskuksen perustamiseen, jonka tehtävänä olisi ehkäistä ja torjua metsäpaloja unioniin kuuluvissa Välimeren maissa?

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1988, s. 25.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(21. syyskuuta 1998)*

1. Komissio ei voi asetuksen(ETY) 4256/88 nojalla myöntää lisärahoitusta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastolle, jotta se voisi toimia tuhoutuneilla alueilla ja metsittää uudelleen tulipalojen tuhoamia alueita. Yhteisön tukikehyksen mukaisia toimia voitaisiin kuitenkin ohjelmoida uudelleen, ja määrärajoja saataisiin täten kohdennetuksi metsäpaloista johtuviin kiireellisiin toimiin.

2. ja 3. Komissio huomauttaa, että yhteisö on jo vuodesta 1986 lähtien noudattanut metsien suojelupolitiikkaa ja siten osallistunut myös metsien suojaamiseen tulipaloilta. Tätä politiikkaa uudistettiin ja vahvistettiin metsäpalojen torjunnasta yhteisössä 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 2158/92 ⁽¹⁾. Poliitikassa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta, ja sen avulla on voitu auttaa jäsenvaltioita ehkäisemään metsäpaloja. Juuri tässä yhteydessä puolet Euroopan metsistä on luokiteltu tulipalojen riskialueiksi, ja jäsenvaltiot ovat laatineet suunnitelmia metsiensä suojaamiseksi tulipaloilta. Vuosina 1992-1998 komissio on osallistunut 77 torjuntahankkeen rahoittamiseen Kreikassa yhteensä 42 miljoonalla eculla ja 55 torjuntahankkeen rahoittamiseen Italiassa yhteensä 34,8 miljoonalla eculla. Tähän summaan lisätään vielä EMOTR:n ohjausosastolta saadut varat, jotka on käytetty alueellista ja maaseudun kehittämistä koskevien ohjelmien mukaisesti toteutettuihin metsien kehittämistä ja suojaamista koskeviin toimiin. Ehdotuksessaan asetukseksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ⁽²⁾ komissio totesi, että metsäpalojen torjuminen ja metsäpaloissa tuhoutuneiden metsien uudelleen istuttaminen voivat edelleen olla aiheina jäsenvaltioiden ehdottamissa maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

Koska budjettiviranomaiset ovat kuitenkin jatkuvasti vähentäneet metsien suojaamista koskeviin erityistoimiin myönnettäviä varoja (23,5 miljoonasta ecusta vuonna 1996 16 miljoonaan ecuun vuonna 1998), on myönnettävä, että näiden toimien tehokkuus saattaa olla vaarassa.

Komissio huomauttaa, että edellä mainittujen toimien yhteydessä on luotu metsäpaloja koskeva yhteisön tietojärjestelmä. Tämän järjestelmän avulla voidaan analysoida vuosilta 1983—1996 yli 500 000 metsäpaloa, joissa tuhoutui yhteensä 6 miljoonaa hehtaaria metsää. Metsäpaloista ja niiden syistä on saatu hyvin seikkaperäistä tietoa koko yhteisön ja myös kansallisella ja alueellisella tasolla. Järjestelmän avulla voidaan myös seurata, arvioida ja kehittää edellä mainittuja suojaamissuunnitelmia ja torjuntatoimenpiteitä.

Komissio aikoo viimeistään vuonna 2000 siirtyä hankkeiden rahoittamisesta ohjelmien rahoittamiseen. Tämän myötä metsäpalojen torjuntaa koskevien suunnitelmien ja torjuntatoimenpiteisiin suunnattavan yhteisön rahoituksen välille saadaan kiinteämpi yhteys.

Komissio huomauttaa myös, että erittäin riskialttiilla alueilla toteutettaville toimille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta vasta silloin, kun metsäpalojen torjuntaa koskeva suunnitelma on toimitettu komissiolle. Tämä periaate hyväksyttiin myös edellä mainitussa ehdotuksessa EMOTR:n tuesta maaseudun kehittämiseen.

Komissio katsoo, että perustamissopimuksessa ei edellä mainittujen toimintojen lisäksi anneta yhteisölle muuta poliittista toimivaltaa. Aluesuunnittelu ja metsiä koskevat toimintalinjat, esimerkiksi muutokset maankäytössä ja tulipalojen jälkeinen uudelleen metsitys, kuuluvat suurimmaksi osaksi jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissio valmistelee kuitenkin parhaillaan ehdotusta yhteisön metsästrategiasta, joka perustuu metsäpolitiikkaa koskevaan Thomasin mietintöön, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi tammikuussa 1997. Metsien suojaaminen tulipaloilta lienee yksi tällaisen strategian tärkeimmistä painopistealueista.

4. Komissio on tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmien yhteydessä osallistunut metsäpalojen torjuntaa koskevien ohjelmien rahoittamiseen (esim. Fuego, Inflamm ja Prometheus). Näitä toimintoja, joista on jo saatu lupaavia tuloksia, rahoitetaan ja pidetään käynnissä myös tulevaisuudessa. Komissio katsoo tämän vuoksi, että ei ole tarpeen perustaa erillistä eurooppalaista tutkimuskeskusta, jonka tehtävänä olisi ehkäistä ja torjua metsäpaloja unioniin kuuluvissa Välimeren maissa.

(¹) EYVL L 217, 31.7.1992.

(²) EYVL C 170, 4.6.1998.

(1999/C 96/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2374/98

esittäjä(t): **Sebastiano Musumeci (NI) komissiolle**

(17. heinäkuuta 1998)

Aihe: Etelä-Italiaan saapuvat laittomat maahanmuuttajat ja Italian hallituksen sopimusrikkomukset

Laittomien maahanmuuttajien virta Etelä-Italian rannikolle on viime viikkoina kasvanut hälyttäviin mittoihin. Pelkästään Sisiliassa on noin viikon aikana tavattu satoja Afrikan valtioiden kansalaista, joiden sinne toimittajina on ollut Välimeren rantojen välillä toimivia ihmisten salakuljetusjärjestöjä. Italian viranomaiset ovat syyllisiä omaan kykenemättömyytensä puuttua asiaan, sillä ne eivät ole valmistautuneet konkreettisin aloittein vastustamaan maahanmuuttajien virtaa, joka nyt on käynyt hallitsemattomaksi. Valtaosa maahanmuuttajista väistää poliisi- ja terveystarkastukset ja onnistuu pääsemään muihin jäsenvaltioihin, joissa he joutuvat elämään puutteessa ja olemaan myös rikollisjärjestöjen hyväksikäytön uhreina. Harjoittamallaan sallivuuspolitiikalla Italian hallitus on rikkonut niitä nimenomaisia sitoumuksia, jotka se hyväksyi ratifioidessaan Schengenin sopimuksen. Tällä tavoin se vaarantaa yleisen järjestyksen ja turvallisuuden Italiassa ja muualla unionissa.

Aikooko komissio puuttua asiaan mitä pikimmin ja vaatia Italian hallitusta toimiaan tekemiensä sitoumusten mukaisesti, ja aikooko komissio viedä asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, jos sitoumuksia ei jatkossakaan noudateta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Ei. Schengenin säännöstöä ei ole vielä sisällytetty osaksi unionia, ja periaatteessa komission ei pidä ottaa kantaa Schengenin säännöstön soveltamiseen, koska se ei kuulu yhteisön säännöstöön.

(1999/C 96/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2377/98

esittäjä(t): **Eryl McNally (PSE) komissiolle**

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Suurimmat sallitut lääkeainejäämät

Sain kirjeen huolestuneelta äänestäjältäni, joka oli lukenut, että 1. tammikuuta 2000 tulee voimaan uusia säännöksiä, jotka koskevat hevosille tarkoitettujen lääkkeiden jäämiä.

Voiko komissio kertoa, onko olemassa yhteisön pyrkimyksiä suojella eläimiä kärsimyksiltä uusien säännösten voimaantulon jälkeen?

Onko olemassa suunnitelmia tehdä ero huvi- ja kilpailutarkoituksia varten pidettävien eläinten ja sellaisten eläinten välillä, joita pidetään ruoantuotantoa varten? Miten tällainen erottelu tapahtuisi (ts. polttomerkintä, mikrosirut tai korvamerkintä)?

Onko mahdollista, että hevosten vakuutusmaksut nousevat uusien säännösten tultua voimaan?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Neuvoston asetus (ETY) 2377/90 yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa ⁽¹⁾, joka annettiin 26. kesäkuuta 1990, astui voimaan 1. tammikuuta 1992. Asetus liittyy neuvoston direktiivin 81/851/ETY ⁽²⁾ 4 artiklaan. Direktiivin mukaan markkinoille saattamista koskeva lupa voidaan myöntää elintarvikkeita tuottaville eläimille tarkoitetulle eläinlääkkeelle ainoastaan, jos kyseiseen tuotteeseen sisältyvät vaikuttavat aineet luetellaan neuvoston asetuksen (ETY) 2377/90 liitteessä I, II tai III. Aineen sisällyttäminen neuvoston asetuksen (ETY) 2377/90 liitteeseen I, II tai III tarkoittaa, että aineen arvioinnissa on saatu positiivinen tulos.

Neuvoston asetuksella (ETY) 2377/90 vahvistettiin ns. ”vanhoja aineita” (jo ennen 1. tammikuuta 1992 markkinoilla olleet aineet) koskeva siirtymäkausi. Näiden aineiden osalta tarvittavilla asiakirjoilla varustettu eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamista koskeva hakemus oli toimitettava Euroopan lääkearviointivirastoon (EMEA) Lontooseen ennen 1. tammikuuta 1996. Kyseisen poikkeuksen voimassaoloaikaa on jo jatkettu tammikuun 1. päivästä 1997 tammikuun 1. päivään 2000 neuvoston asetuksella (EY) 434/97 ⁽³⁾, joka annettiin 3. maaliskuuta 1997.

On ehdotettu, että urheilutarkoituksiin pidettävälle hevosille tarkoitettuihin aineisiin ei sovellettaisi kyseisiä vaatimuksia. Monet hevoset päätyvät kuitenkin lihantuotantoon riippumatta siitä, onko niitä pidetty lihantuotantoa vai harrastustarkoituksia varten. Näin käy niissäkin maissa, joissa hevosenlihaa ei tavallisesti syödä, koska kyseiset hevoset viedään usein muihin maihin ihmisravinnoksi teurastettaviksi. Lihantuotantoon tarkoitettuja eläimiä on hankala erottaa harrastus- tai urheilutarkoituksiin pidetyistä eläimistä – valvontajärjestelmän olisi oltava selkeä ja luotettava. Asiakirjoilla todistaminen ei kuitenkaan täytä näitä vaatimuksia etenkin silloin, kun asiakirja on vain hevosen omistajan antama vakuutus. On esitetty eläinten pysyvää merkitsemistä mikrosiruilla, polttomerkinnällä tai tatuoinnilla, ja näiden menetelmien tehokkuudesta ja toteuttamiskelpoisuudesta keskustellaan edelleen. Ongelman ratkaisua on ilman muuta sovellettava koko yhteisössä eikä vain tietyissä jäsenvaltioissa.

Komissio pohtii parhaillaan myös erilaisia vaihtoehtoja eläinlääkkeiden luvanannon helpottamiseksi tietyissä tapauksissa. Mahdollisissa ratkaisuissa on otettava huomioon myös tuotteet, jotka olivat markkinoilla ennen kuin neuvoston asetus (ETY) 2377/90 astui voimaan. Komissio yrittää parhaillaan etsiä havaittuihin ongelmiin sellaista ratkaisua, jossa otetaan huomioon kuluttajansuojan periaatteet.

Alalla toimivat yhtiöt vahvistavat hevosten vakuutusmaksut yhtiöiden oman riskien analysoinnin mukaan.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990.

⁽²⁾ EYVL L 317, 6.11.1981.

⁽³⁾ EYVL L 67, 7.3.1997.

(1999/C 96/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2383/98

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) neuvostolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Kidutuksen uhrien kuntoutuskeskusten taloudellinen tuki

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuore päätös, joka koskee yhteisön talousarvion tiettyjen budjettikohtien oikeudellisen perustan puutteellisuutta, vaikuttaa välittömästi suureen joukkoon kidutuksen uhrien kuntoutuskeskuksia. Näihin kuuluu myös Ateenassa sijaitseva keskus, joka saa 95 % rahoituksestaan Euroopan unionilta.

Korostaen, että Ateenassa sijaitseva kidutuksen uhrien kuntoutuskeskus vastaanottaa suuren joukon niin Balkanilta kuin myös Itä- ja Keski-Euroopasta ja Lähi-Idästä saapuvia pakolaisia ja hoitaa erittäin tärkeää tehtävää tietoja, tukea ja hoitoa kaipaavien uhrien tukemisessa, neuvostolta kysytään: Millä tavoin se aikoo ylittää ne esteet, jotka Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätös on synnyttänyt, jotta nämä tärkeät keskkukset saavat EU:n rahoitusta jatkossakin?

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kiinnittämään huomiota siihen, että budjettineuvosto 17. heinäkuuta 1998 pitämässään istunnossa antoi hyväksyntänsä sille, että komissio aikoo toteuttaa perustamissopimuksen 205 artiklan mukaisten toimivaltansa puitteissa vuonna 1998 tiettyjä budjettikohtia, joille on ehdotettu oikeusperustaa, vaikka sitä ei ole vielä hyväksytty.

Neuvosto katsoo, että tällä tavoin voitaisiin viipymättä toteuttaa niitä toimenpiteitä, joiden oikeusperustasta on tehty ehdotus ja joiden poliittinen arkaluonteisuus on tunnustettu, kuten arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama toimenpide sikäli, kun se kuuluu ihmisoikeuksien alalla toteutettaviin toimiin.

Tässä yhteydessä Euroopan parlamentti ja neuvosto sitoutuivat myös itseään koskevien budjettikohtien osalta varmistamaan, että käynnissä olevia lainsäädäntömenettelyjä joudutetaan, niin että päätös perussäädöksestä voidaan tehdä mahdollisimman pian.

(1999/C 96/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2386/98

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE) komissiolle

(17. heinäkuuta 1998)

Aihe: Sokerittomien persikoiden sekä Williams- ja Rocha-päärynöiden tuotantotuet

Komissio on vahvistanut tiettyjen hedelmä- ja vihannestuotteiden tuotantotukijärjestelmän täytäntöönpanomääräykset asetuksessa 504/97 (EY) ⁽¹⁾, joka on annettu 19. maaliskuuta 1997. Siinä on määrätty muun muassa, että markkinointivuonna 1997—1998 maksetaan tukea persikoille ja Williams- ja Rocha-päärynöille (sokeriliemessä ja/tai omassa liemessä) 8,128 ecua/100 kg netto tai 15,532 ecua/100 kg netto, jos noudatetaan komission raaka-aineiden ostolle yhteisössä määräämää vähimmäishintaa. Järjestelmän tulisi ensisijaisesti mahdollistaa kilpailukykyisin hinnoin sellaisten tuotteiden markkinointi, jotka on valmistettu yhteisöstä peräisin olevasta raaka-aineesta.

Itävallan liittyttyä Euroopan unioniin tämä järjestelmä on pyritty ulottamaan myös sokerittomiin tuotteisiin (höyrykäsittelyt persikat sekä Williams- ja Rocha-päärynät), jotta tuen avulla saavutettu hintaetu olisi mahdollista siirtää sokerittomien ja vähäsokeristen tuotteiden kuluttajille. Siten nämä tuotteet saisivat samat edut kuin sokeriliemeen ja/tai omaan liemeen säilötty hedelmät.

Milloin komissio aikoo ottaa persikoista ja Williams- ja Rocha-päärynöistä valmistetut sokerittomat tuotteet mukaan tuotantotukijärjestelyyn ja luoda edellytykset sille, että ravintotietoisten kuluttajien sokerittomia ja vähäsokerisia tuotteita kohtaan tuntemaan kiinnostukseen voitaisiin vastata kilpailukykyisin hinnoin?

⁽¹⁾ EYVL L 78, 20.3.1997, s. 14.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

Koska mainitut tuotteet ovat erityisen tärkeitä tietyille yhteisön alueille, neuvosto on säätänyt hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa asetuksessa (EY) 2201/96 ⁽¹⁾ sokeriliemeen ja/tai omaan liemeensä säilöttyjä William- ja Rocha-päärynöitä sekä persikoita koskevasta tuotantotukijärjestelmästä.

Komissio määrittelee antamassaan soveltamisasetuksessa ⁽²⁾ hedelmän oman liemen siten, että siihen sisältyy hedelmän luonnollinen sokeripitoisuus, samoin kuin neuvoston asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden osalta on säädetty.

Tukijärjestelmä ei siis koske kaikkia persikka- ja päärynäjalosteita, eikä sitä sovelleta sokerittomiin tai vähäsokerisiin tuotteisiin. Järjestelmän tarkoituksena on tukea yhteisön persikan- ja päärynäntuottajia, joille koituu etuja siitä, että hinnat ovat korkeampia kuin yhteisön ulkopuolisissa maissa kilpailevista tuotteista maksettavat hinnat.

Neuvosto on myös säätänyt tukijärjestelmän takuukynnyksistä, joilla estetään tuotannon laajeneminen, mikä olisi hyvinkin mahdollista raaka-aineen hyvän saatavuuden ja jalostuskapasiteetin joustavuuden vuoksi.

Sen vuoksi yhteisön tuen laajentaminen uusiin tuotteisiin olisi ristiriidassa niiden tavoitteiden kanssa, jotka neuvosto asetti tämän tukijärjestelmän käyttöönoton yhteydessä. Näistä syistä komissiolle ei ole aikomusta esittää tällaista ehdotusta.

(¹) EYVL L 297, 21.11.1996.

(²) Asetus (EY) 504/97, 19.3.1997 (EYVL L 78, 20.3.1997).

(1999/C 96/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2388/98

esittäjä(t): Allan Macartney (ARE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Uskonnonvapaus Pakistanissa

Ayub Masihille julistettiin äskettäin kuolemantuomio Pakistanissa. Onko komissio tyytyväinen uskonnonvapauden turvaamiseen Pakistanissa ja onko jo ryhdytty toimiin maan uskonnollisia vähemmistöjä koskevan tilanteen seuraamiseksi?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1998)

Komissio on seurannut Ayub Masihin tapausta erittäin tarkkaan Islamabadissa sijaitsevan edustustonsa välityksellä ja ilmaissut syvän huolestuneisuutensa Faisalabadin piispan kuolemasta.

komission edustaja oli mukana Faisalabadiin ja Sahiwaliin tehdyllä tarkastuskäynnillä ja tapasi hiippakunnan työntekijöitä, Ayub Masihin vanhemmat sekä paikallisia kristittyjä.

Unionin troikka esitti 14. toukokuuta 1998 Pakistanin oikeusministerille vetoimuksen, joka koski maan jumalanpilkkaa koskevaa lainsäädäntöä. Se ilmaisi huolestuneisuutensa siitä, että jumalanpilkasta voidaan tuomita kuolemaan, ja painotti tarvetta toteuttaa tarvittavat toimenpiteet väärinkäytösten estämiseksi.

Uskonnonvapauden suoja ei käsitteelliseltä kannalta ole ristiriidassa jumalanpilkkaa koskevan lainsäädännön kanssa. Ongelma on lain soveltamisessa, mahdollisissa väärinkäytöksissä ja laissa säädettyjen rangaistusten ankaruudessa.

Vaikka uskonnonvapaus on tällä hetkellä taattu Pakistanin perustuslaissa, vähemmistönä oleviin uskontoihin kuuluvat pelkäävät, että valtion islamilaistumiskehityksen vuoksi tätä vapautta saatetaan tulevaisuudessa rajoittaa edelleen. Jumalanpilkasta langetettavan kuolemantuomion mahdollisuutta voidaan lisäksi käyttää vähemmistöryhmien uhkailuun ja ahdisteluun.

Komissio pitää kaikkia Pakistanin ihmisoikeuksiin liittyviä asioita, myös uskonnonvapauden suojelua, erittäin tärkeinä. Se aikoo vastaisuudessa seurata tilannetta tarkkaan ja osallistua kaikkiin toimiin, joiden tavoitteena on parantaa maan ihmisoikeustilannetta.

(1999/C 96/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2397/98**esittäjä(t): Heidi Hautala (V) komissiolle***(27. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Kätilöjen asema

Kätilöjen työllä on pitkät perinteet Suomen äitiyshuollossa. Nykyisin käytäntö on muuttunut. Raskauden aikana nainen ei ole kätilön hoidossa, vaan odottava äiti kohtaa kätilön usein ensimmäistä kertaa vasta synnytyksessä. Kätilöt eivät pääse työskentelemään äitiysneuvoloissa, mikä rajoittaa heidän ammatinharjoittamismahdollisuuksiaan. Ns. väestövastuinen työtapa on johtanut siihen, että samalla hoitajalla voi olla vain muutama raskaana oleva vuodessa. Näin ammattitaidon säilyminen on kyseenalaista. Ongelmallisten raskauksien ja riskiraskauksien tunnistaminen vaarantuu.

Kätilöopiskelijoiden opiskelua raskaudenajan hoidossa ei ohjaa kätilö, joten direktiivi 80/155/ETY ⁽¹⁾ ei toteudu Suomessa. Mitä komissio aikoo tehdä edellä kuvattujen ongelmien poistamiseksi ja direktiivin 80/155/ETY panemiseksi toimeen Suomessa?

⁽¹⁾ EYVL L 33, 11.2.1980, s. 8.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(22. syyskuuta 1998)*

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista ongelmista. Ne eivät näytä kuitenkaan olevan ristiriidassa neuvoston direktiivin 80/155/ETY kanssa, annettu 21 päivänä tammikuuta 1980, kätilöntoimeen ryhtymistä ja kätilöntoimen harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta.

Mitä tulee siihen seikkaan, että kätilöopiskelijoiden koulutusta ei Suomessa ohjaa kätilö, direktiivissä 80/155/ETY ei ilmaista täsmällisesti, minkä ammatin harjoittajan on oltava vastuussa kätilöopiskelijoiden koulutuksesta. Tämä kysymys kuuluu siksi ainoastaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaan.

Muutkaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat ongelmat eivät näytä olevan ristiriidassa direktiivin 80/155/ETY kanssa siinä määrin kuin direktiivistä ei aiheudu 4 artiklassa lueteltujen toimien yksinoikeutta kätilöille.

(1999/C 96/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2409/98**esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle***(17. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Komission läsnäolo Macaossa

Euroopan parlamentin suhteista Kiinan kansantasavaltaan vastaava valtuuskunta vierailee Kiinan kansantasavallassa noin joka toinen vuosi. Viimeisin vierailu tapahtui tämän vuoden toukokuun lopulla ja kesäkuun ensimmäisellä viikolla.

Kuten aiemminkin, komission Pekingin toimisto avusti monin tavoin, aina käytännön järjestelyistä tiedotustilaisuuksien järjestämiseen. komission edustaja osallistui muun muassa useisiin virallisiin kokouksiin ja toimiston työntekijä seurasi valtuuskuntaa koko sen vierailun ajan Dalyaniin asti.

Perustamisestaan lähtien Euroopan parlamentin valtuuskunta on kahdesti sisällyttänyt vierailuunsa myös Macaon, ensimmäisen kerran vuonna 1991 ja tänä vuonna lauantai-illasta 6. kesäkuuta sunnuntai-iltapäivään 7. kesäkuuta, jona aikana valtuuskunnalla oli tapaamisia kuvernöörin, Macaon lakiasäättävän neuvoston ja eräistä hankkeista, joihin EU osallistuu, vastaavien henkilöiden kanssa. Koko Macaossa vietettynä päivänä kukaan komission Hongkongin toimistosta ei osallistunut vierailuun, huolimatta siitä, että Macao kuuluu sen toimivallan piiriin.

Katsooko komissio, että läsnäolo Macaossa ei kuulu komission Hongkongin toimiston vastuualueeseen? Pitikö se läsnäoloa hyödyttömänä? Ottaen huomioon, että komission Hongkongin toimisto osallistui kuitenkin Hongkongissa konsulien kanssa järjestettyyn tapaamiseen, mitkä olivat tämän poissaolon syyt?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 1998)

Komission Hongkongissa oleva toimisto edustaa komissiota myös Macaossa. Se pitää yllä läheisiä yhteyksiä Macaon viranomaisiin ja seuraa aktiivisesti useita komission Macaossa toteuttamia ohjelmia.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema parlamentin valtuuskunta vieraili Macaossa ja Hongkongissa 6.—8. kesäkuuta 1998. komission Hongkongissa oleva toimisto järjesti kyseisen valtuuskunnan ohjelman läheisessä yhteistyössä parlamentin sihteeristön kanssa. Toimisto osallistui myös järjestelyihin, jotka liittyivät parlamentin valtuuskunnan tapaamisiin sekä Hongkongin että Macaon paikallisten viranomaisten ja elinten edustajien kanssa.

Erityisesti mainittakoon, että toimisto järjesti parlamentin valtuuskunnan tapaamisen unionin jäsenvaltioiden Hongkongissa sijaitsevien edustustojen päälliköiden kanssa ja osallistui myös itse tapaamiseen. Tapaamisessa käsiteltiin sekä Hongkongia että Macaota koskevia asioita.

Henkilöstöystistä komission Hongkongissa oleva toimisto ei valitettavasti kuitenkaan voinut lähettää edustajaansa Macaossa pidettyyn tapaamiseen.

(1999/C 96/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2411/98

esittäjä(t): Yvan Blot (NI) neuvostolle

(28. heinäkuuta 1998)

Aihe: Pohjois-Korean nälänhätä

Eurooppaan tulee erityisesti Saksan Punaisen Ristin ja Lääkärit ilman rajoja -järjestön kautta hälyttäviä tietoja Pohjois-Korean tilanteesta. Vuoden 1995 jälkeisenä aikana 2—3 miljoonaa ihmistä, eli noin 10 prosenttia koko väestöstä, on kuollut nälänhädän vuoksi. Nälänhädän aiheuttamat tuhot jatkuvat yhä ja sen julmat vaikutukset koskettavat 20 prosenttia väestöstä, jäljelle jäävän 75 prosentin selviytyessä vain niukasti. Väestön terveydentila on erittäin huono, koska sairaalat ovat vailla perustarvikkeita ja lääkkeitä. Vallanpitäjät ovat oletettavasti ohjanneet suuren osan laajamittaisesta kansainvälisestä avusta muualle, ts. joko jälleenmyyntiin tai armeijan varustamiseen.

Toisten, huomattavasti vähemmän hälyttävien huhujen mukaan kyse on vain pulakaudesta, jonka laajuutta marxilainen diktatuurihallitus on liioitellut joukkoviestimien avulla kannustaakseen kansainvälistä yhteisöä antamaan sille anteliaasti taloudellista tukea, jonka avulla hallitus voisi tasata taloudellisista epäonnistumisista aiheutuneita vahinkoja.

1. Voisiko neuvosto täsmentää, millaisissa olosuhteissa Euroopan unionin ”tarkkailijat” suorittivat itse paikalla tehdyn tutkimuksensa, miten laajalle alueelle heidät päästettiin ja millaisen liikkumisvapauden Pjongjangin marxilainen hallitus heille antoi?
2. Voisiko neuvosto täsmentää, aikooko se ryhtyä toimiin, jotta humanitaarinen apu saavuttaisi ne, jotka sitä todella tarvitsevat? Millaisia nämä toimet ovat?
3. Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä lopettaakseen tuen antamisen eräälle tämän vuosisadan lopun viimeisistä verisistä kommunistidiktatuureista siinä tapauksessa, että elintarvikekatastrofi osoittautuukin valheeksi?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

1. Puheenjohtajavaltio Yhdistyneen kuningaskunnan johtamasta Pohjois-Koreaan 9.—16. toukokuuta 1998 suuntautuneesta teknisestä tiedustelumatkasta laadittu raportti julkaistiin kesäkuun alussa. Tässä laajassa raportissa esitellään ne olosuhteet, joissa valtuuskunta toteutti matkansa, mukaan lukien pääsy eri paikkoihin ja liikkumisvapaus.
2. Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan humanitaarisen avun jakamisesta. Valtuuskunnan raportti antoi aihetta toiveikkuuteen, mutta asiaan on kiinnitettävä jatkuvaa huomiota väärinkäytösten estämiseksi ja sen tekemiseksi selväksi, että avoimuus on välttämätöntä, mikäli apumme halutaan olevan tehokasta ja yleensä saatavilla. Tämä viesti on esitetty selvästi unionin ja Pohjois-Korean välisissä yhteyksissä.

3. Pohjois-Korean suuntautuvat Euroopan yhteisön ja jäsenvaltioiden avustusohjelmat ovat puhtaasti humanitäärisiä, vaikka niiden toivotaan myös edistävän tavoitettamme rauhan ja vakauden saavuttamiseksi Korean niemimaalla. Niiden tavoitteena on kuitenkin ainoastaan Pohjois-Korean väestön kärsimysten helpottaminen eikä Pohjois-Korean hallinnon tukeminen. Tässä yhteydessä on pantava merkille, että Korean tasavallalla ja USA:lla on vastaavia ohjelmia. Nähtäväksi jää, miten Pohjois-Korean valitettava päätös käyttää omia vähäisiä varojaan ohjuksiin ja satelliitteihin vaikuttaa kansainvälisen yhteisön suhtautumiseen humanitäärisen apuun.

(1999/C 96/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2412/98

esittäjä(t): Sir Jack Stewart-Clark (PPE) komissiolle

(22. heinäkuuta 1998)

Aihe: Hyväntekeväisyysjärjestöille myönnettävä tullittomuus

Neuvoston asetuksen (ETY) 918/83, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta ⁽¹⁾ mukaan hyväntekeväisyys- ja avustusjärjestöille voidaan myöntää EU:n ulkopuolella valmistettuja lääkintätarvikkeita koskeva tuontitullittomuus.

East Sussexin ja Kent Southin vaalipiirissäni sijaitseva The Royal Marsden NHS Trust esitti valituksen, jonka Yhdistyneen kuningaskunnan kauppa- ja teollisuusministeriö hyväksyi, mutta jonka Alankomaiden viranomaiset hylkäsivät.

Onko valitusten esittämiselle olemassa määräaika?

Jos on, minkä ajan kuluessa valitukset on esitettävä?

Voidaanko tullittomuus myöntää jälkikäteen esitettyjen valitusten perusteella?

⁽¹⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Yhteisön tullittomuusjärjestelmien luomisesta annetun neuvoston asetuksen ETY N:o 918/83 50—59 artiklan soveltamissäännösten vahvistamisesta 29 päivänä heinäkuuta 1983 annetun komission asetuksen (ETY) 2290/83 ⁽¹⁾ määräyksissä säädetään, että arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamat tuontitavaroiden tullittomuutta koskevat luvat ovat voimassa kuusi kuukautta. Säädökset nykyisellään eivät anna mahdollisuutta pyytää lupaa jälkikäteen, eli tavaroiden tosiasiallisen tuonnin jälkeen.

On kuitenkin huomattava, että silloin, kun kyseinen lupa on olemassa tavaroiden tuontihetkellä, mutta sitä ei esitetä tulli-ilmoituksen kanssa, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) 2454/93 ⁽²⁾ 256 artiklan 1 kohdan 2 alakohta antaa mahdollisuuden esittää tuontitullittomuuteen oikeuttavan asiakirjan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ilmoitus tavaroiden tullaamisesta vapaaseen liikkeeseen on esitetty.

⁽¹⁾ EYVL L 220, 11.8.1983.

⁽²⁾ EYVL L 253, 11.10.1993.

(1999/C 96/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2414/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Harhauttavat rekisterikilvet turkkilaisissa kansainvälisiä kuljetuksia tekevissä kuorma-autoissa

Kansainvälisiä kuljetuksia suorittavissa turkkilaisissa ajoneuvoissa olevat harhauttavat rekisterikilvet herättävät erittäin suurta hämmennystä. Näiden kuorma-autojen, joita liikennöi sadoittain Euroopan teillä, rekisterikilvet

ovat samanlaiset kuin ne, joita yhteisön kuorma-autoilla on oikeus käyttää, mutta niissä on erotukseksi kirjaimet "TR" ("TURKEY") aivan laatan vasemmassa reunassa.

Nämä rekisterikilvet ovat harhaanjohtavat ja niihin on kopioitu laittomasti unionin 15 jäsenvaltiolle vahvistama yhteisön malli.

Haluaisin saada tietää Euroopan komissiolta: Kuinka se aikoo toimia, jotta harhauttavien rekisterikilpien käyttö turkkilaisissa kansainvälisissä kuljetuksissa suorittavissa kuorma-autoissa lakkaisi?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(26. lokakuuta 1998)

Turkin rekisterikilpikäytäntö ei ole ristiriidassa yhteisön lainsäädännön tai Turkin kansainvälisten sitoumusten kanssa. Näin ollen komissio ei aio toteuttaa mitään toimia tässä asiassa.

(1999/C 96/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2415/98

esittäjä(t): Katerina Daskalaki (UPE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Turkkiä koskevan asiakirjan vuotaminen julkisuuteen

Lehdistöön oli vuotanut heinäkuun 9. päivänä komission siihenastisen Ankaran-edustuston päällikön kertomus, jonka sisältö — jonka todenperäisyyttä ei ole kiistetty — herättää monia kysymyksiä siitä, millaisen politiikan harjoittamista komissiolta vaaditaan, ja sen objektiivisuudesta tässä asiassa. Mainitussa selonteossa nyt Budapestin edustuston päällikkönä toimiva Michael Lake aliarvioi ja puolustelee Turkin hyökkäävää suhtautumista EU:n jäsenvaltioon Kreikkaan, jättää tarkoituksella mainitsematta ihmisoikeuksien loukkaukset Turkissa, yrittää suostutella komission jättämään Kyproksen kysymyksen vähälle huomiolle, syyttää Euroopan parlamenttia ja ylpeilee sillä, että on osallistunut Turkin presidentin Demirelin lukeman puheen kirjoittamiseen.

Komissiolta kysytään, mitä sillä on sanottavana tästä kaikesta (sen jo tunnetun tiedon lisäksi, että asiakirja pääsi vuotamaan) ja miten se aikoo suhtautua tähän virkamiehensä liioiteltuun ja yksipuoliseen intoon?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 1998)

Ei ole mitenkään poikkeuksellista, että tehtävänsä jättävä edustuston päällikkö ilmaisee kautensa päätteeksi henkilökohtaisia näkemyksiään epävirallisessa raportissa.

Michael Laken laatima raportti on esimerkki tällaisesta epävirallisesta kannanotosta, eikä sen sisällön näin ollen tarvitsekaan kaikilta osin olla yhteisön kannan mukainen.

Nämä raportissa käsitellyt asioita koskevat kannat ovat hyvin tiedossa, eivätkä anna aihetta lisäselityksiin.

Asiassa vastuullinen komission jäsen otti jonkin aikaa sitten yhteyttä Kreikan ulkoministeri Pangalosiin varmistaakseen, että raportin luonteesta ei syntyisi väärinkäsityksiä.

(1999/C 96/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2419/98

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Lontoon saama EU-tuki

Voisiko komissio eritellä kaikki Lontoon saamat EU-tuet heinäkuusta 1994 lähtien siten, että erittelyyn sisältyvät rakennetuet, sosiaaliset tuet, LIFE-tutkimus ja muut yhteisöaloitteisiin myönnettävät tuet, tukien käyttötarkoitukset, niiden määrä, sekä lyhyt kuvaus hankkeista?

**Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(28. lokakuuta 1998)

Komissio antaa seuraavat tiedot täydennyksenä 4. elokuuta 1998 ⁽¹⁾ antamaansa vastaukseen.

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

⁽¹⁾ EYVL C 50, 22.2.1999.

(1999/C 96/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2420/98

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Ilmoitukset uuselintarvikkeiden tai elintarvikkeiden uusien ainesosien tuomisesta markkinoille asetuksen (EY) 258/97 5 artiklan mukaisesti

Kuinka monta ilmoitusta komissio on tähän mennessä saanut uuselintarvikkeiden tai elintarvikkeiden uusien ainesosien tuomisesta markkinoille asetuksen (EY) 258/97 5 artiklan mukaisesti?

Voiko komissio antaa kaikista saaduista ilmoituksista yksityiskohtaisen selvityksen, josta käyvät ilmi etenkin:

- hakijan nimi
- uuselintarvikkeen tai elintarvikkeen uuden ainesosan kuvaus
- mukaan liitetty tieteellinen todistusaineisto
- ilmoituksen päivämäärä
- jäsenvaltioille tiedottamisen päivämäärä?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(24. syyskuuta 1998)

Komissiolle on tehty seitsemän ilmoitusta uuselintarvikkeiden tai elintarvikkeiden uusien ainesosien tuomisesta markkinoille asetuksen (EY) 258/97 5 artiklan mukaisesti.

Komissio toimittaa pyydettyt tiedot sisältävän taulukon suoraan parlamentin jäsenelle ja Euroopan parlamentin sihteeristöön.

(1999/C 96/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2422/98

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) neuvostolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Kuolemanrangaistuksen vastaiset toimet

Ulkoasiain neuvosto hyväksyi Luxemburgissa päätöksen vahvistaa kuolemanrangaistuksen vastustamiseen tärkeitä kansainvälisiä toimia olennaisena tekijänä ihmisoikeuksien alalla. Unioni on suunnitellut toimivansa kuolemanrangaistuksen maailmanlaajuisen poistamisen puolesta pyytämällä, että rangaistuksen soveltamista rajoitetaan vähitellen. Unioni aikoo esittää pyyntönsä niille valtioille, joissa kuolemanrangaistus on edelleen käytössä.

Voiko neuvosto sanoa, merkitseekö tämä päätös sitä, että pyyntö esitetään myös Yhdysvalloille?

Vastaus*(9. marraskuuta 1998)*

Euroopan neuvosto on päättänyt tehostaa kuolemanrangaistuksen vastaisia toimiaan ihmisoikeuspolitiikkansa olennaisena osana. EU toimii kuolemanrangaistuksen yleismaailmallisen poistamisen puolesta, joka on EU:n kaikkien jäsenvaltioiden tällä hetkellä määrätietoisesti tavoittelema poliittinen päämäärä.

Neuvosto antoi 29. kesäkuuta 1998 niitä toimenpiteitä koskevat sisäiset suuntaviivat, joita se aikoo toteuttaa kuolemanrangaistuksen osalta kolmansissa maissa ja kansainvälisillä areenoilla. Toteuttaakseen päätavoitteeksi asetetun kuolemanrangaistuksen poistamisen EU pyytää, että siellä missä kuolemanrangaistusta vielä käytetään, sen käyttöä vähennettäisiin asteittain ja vaatii, että sen soveltamisessa noudatettaisiin vähimmäissäännöksiä. Neuvosto vaatii lisäksi, että tarvittaessa tuomion täytäntöönpanoa lykättäisiin.

EU on esittänyt kuolemanrangaistuspolitiikkansa Yhdistyneiden Kansakuntien 53. yleiskokoukselle toimittamassaan muistiossa. Neuvosto on puuttunut yksittäisiin tapauksiin ja kohdistanut lisäksi tämäsuurtaisia toimenpiteitä Yhdysvaltojen viranomaisiin.

(1999/C 96/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2424/98**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Terveyden ylläpitoon tähtäävät ohjelmat

Euroopan unioni on yksi suurimmista kehitysmaiden terveyden ylläpidon tukijoista maailmassa. Tukea saavista maanosista suurin lapsikuolleisuus on tällä hetkellä Afrikassa, mikä johtuu suurelta osin syistä, jotka voitaisiin välttää tarkoituksenmukaisen ennaltaehkäisy suunnitelman avulla.

Voisiko komissio kertoa, mistä terveyden ylläpitoon tähtäävistä ohjelmista Afrikka saa tällä hetkellä tukea ja kuinka paljon tätä tarkoitusta varten on myönnetty varoja vuodesta 1994 lähtien? Kuinka paljon kokonaissummasta on osoitettu lasten terveyden hyväksi toteutettaviin ohjelmiin?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(16. syyskuuta 1998)*

Yhteisössä tunnetaan erittäin hyvin tarve vähentää imeväiskuolleisuutta Saharan eteläpuolisessa Afrikassa.

komission neuvostolle ja parlamentille antamassa tiedonannossa ⁽¹⁾, joka koskee yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kehitysmaiden kanssa tekemän yhteistyön politiikkaa terveydenhoidon alalla, korostetaan tarvetta keskittyä kehitysmaiden terveydenhuoltopalvelujen tukemisessa kaikkein olennaisimpiin ja tehokkaisiin toimiin, vähimmäistoimiin, joiden tavoitteena on kaikkein vakavimpien ja yleisimpien ongelmien ratkaiseminen. Äitien ja lasten terveydenhuolto on olennainen osa näitä vähimmäistoimia.

Vuosina 1994—1997 on Euroopan kehitysrahaston (EKR) kautta osoitettu noin 215 miljoonaa ecua Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maiden) perusterveydenhuollon hankkeiden tukemiseen. Tämän määrän lisäksi on samana aikana käytetty erityisten rakennesopeutusvarojen vastikevarojen kautta noin 330 miljoonaa ecua varmistamaan ensisijaiset terveydenhuollon menot niiden AKT-maiden talousarvioissa, jotka toteuttavat parhaillaan kansantalouden rakenneuudistusta.

Huomattava osa kyseisistä määristä (joita ei voida aivan täsmällisesti eritellä) käytetään lasten terveyden parantamiseen. Viime aikoina rahoitetuista perusterveydenhuollon hankkeista mainittakoon erityisesti 9,5 miljoonan ecun suuruinen hanke, jonka tavoitteena on parantaa rokotusohjelmia kahdeksassa Sahelin alueen maassa.

Noin 30 AKT-maata on pyytänyt tukea terveydenhuoltopalveluille kahdeksannesta EKR:stä. Erityistä huomiota ohjelmien suunnittelussa kiinnitetään äitien ja lasten terveydenhuollon parantamiseen.

Tämän lisäksi yhteisö toimii tällä hetkellä yhteistyössä Maailmanpankin, Maailman terveysjärjestön (WHO) ja muiden kansainvälisten avunantajien ja valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa tämän tärkeän kysymyksen seurannassa.

(¹) KOM(94) 77 lopullinen.

(1999/C 96/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2425/98

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Komission Internetissä käytämät kielet

Internetin käyttö asettaa tietyt ehdot. Puhtaasti aineellisten ehtojen, kuten tietokoneen käytettävissä olon ja Internet-yhteyden, lisäksi on tarpeen osata englantia, koska suurin osa tässä verkossa käytössä olevasta tiedosta on englanniksi.

Euroopan unionin toimielimillä on palvelimet tässä kansalaiselle suuren hyödyn tarjoamassa verkossa. Palvelusta voivat kuitenkin pääasiassa hyötyä ainoastaan englantia puhuvat kansalaiset, koska se on eniten käytetty kieli toimielinten, erityisesti komission pääosastojen, palvelimissa.

Eikö komissio katso, että yhteisön eri toimielinten Internet-sivut pitäisi voida lukea unionin virallisilla kielillä tai ainakin ranskaksi, kuten Euroopan parlamentin sivut?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1998)

Vaikka englantia on maailmanlaajuisesti Internetissä yleisimmin käytetty kieli, muuta kuin englantia äidinkielenään puhuvat käyttävät nykyään verkossakin mieluummin omaa kieltään. Tosin useiden viimeaikaisten tutkimusten mukaan alle puolet maailman 55 miljoonasta Internetin käyttäjästä puhuu äidinkielenään muuta kuin englantia. Sen sijaan Euroopassa, jossa Internetin käyttäjien osuudeksi koko väestöstä arvioidaan 4 prosenttia, ylivoimaisen enemmistön äidinkieli on jokin muu kuin englantia.

Komissio hallinnoi toimielinten yhteistä www-palvelinta Eurooppaa, jonka kehittämisessä on ennakoitu Internetin kielitilanne. Nykyään Europa onkin aidosti monikielinen palvelin, jonka sisällöstä varsin suuri osa on luettavissa EU:n kaikilla yhdellätoista virallisella kielellä. Vuonna 1998 tehty mielipidekysely, johon osallistui yli 5 000 Euroopan käyttäjää, osoitti että lähes 70 prosenttia käyttäjistä oli tyytyväisiä sivuston nykyiseen monikieliseen asuun, ja vain 10 prosenttia oli edelleen tyytymättömiä. Samoin oltiin laajalti tyytyväisiä Euroopan muihin ominaisuuksiin, kuten hakutoimintoihin, sisältöön, esitystapaan ja vuorovaikutteisuuteen.

Vieläkin on toki parantamisen varaa. Vaikka Euroopan sivuilla olevat asiakirjat ovat nykyään useimmiten luettavissa 11 kielellä, koti-, hakemisto- ja esittelysivut saattavat kuitenkin olla vain yksikielisiä.

Komissio pyrkii osaltaan tarmokkaasti parantamaan tilannetta ja ottamaan huomioon eri sivujen kohdeyleisön.

Suuren yleisön kannalta olennaisimmat sivut ovat jo nyt (tai tulevat lähiaikoina olemaan) melkein poikkeuksetta luettavissa kaikilla unionin kielillä. Näitä ovat muun muassa eurosivut, kansalaisten oikeuksia yhtenäismarkkinoilla koskevat sivut, EUR-Lex eli EU:n lainsäädäntö, komission lehdistöpalvelun tiedotteet, virallisten julkaisujen toimiston sivut, työpaikkasivut, pääosastojen VI, X, XII, XVI ja XXIV sivut, pääsihteeristön sivut sekä oikeudellisen yksikön, käännöspalvelun ja konferenssipalvelun sivut.

Useat muut laajaan ammatilliseen käyttöön tarkoitetut sivut (pääosastot IV, V, XII, XV ym.) ovat hakutoimintojen ja tekstien osalta täysin kolmikielisiä, ja niillä olevat asiakirjat ovat luettavissa EU:n kaikilla 11 kielellä. Myös Eurostat on täysin kolmikielinen. Eräisiin uudempiin samalla periaatteella laadittuihin sivuihin (pääosastot II, VII, XI, V, XVII, XXII, XIII ja XXIV) sisältyvät asiakirjat ovat saatavilla useilla tai kaikilla EU:n virallisilla kielillä, mutta esittelysivuja on vielä kehitettävä monikieliseen suuntaan.

Ulkosuhteista vastaavien pääosastojen Internet-sivuissa on lukijakunnasta riippuen suuria eroja. PO VIII:n sivut ovat kaksikieliset (ranska ja englanti), PO I:n sivuilla on asiakirjoja kolmella kielellä (espanja, ranska ja englanti), ECHO käyttää neljää kieltä (englanti, espanja, ranska ja portugali), kun taas PO I:n ja PO IA:n sivut ovat pääasiassa englanninkielisiä. Laajentumiseen liittyvät perusasiakirjat ovat kuitenkin saatavilla unionin virallisten kielten lisäksi myös EU:n jäsenyyttä hakeneiden maiden kielillä ja kauppapolitiikkaa koskevat asiakirjat kolmella kielellä (englanti, ranska ja saksa).

On selvää, että jotkin erityisen lyhytikäiset sivut, kuten "Mitä uutta" -osasto ja viime hetken päivitykset, voidaan toteuttaa vain yhdellä kielellä, jonka on oltava se, jota mahdollisimman suuri osa kohdeyleisöstä ymmärtää.

Monikielisen palvelimen ylläpitäminen vaatii huomattavia resursseja, joita ei kuitenkaan aina ole riittävästi tarjolla. Komissio on silti vakuuttunut siitä, että kaikki Europa-palvelimella mukana olevat toimielimet tekevät jatkossakin kaikkensa täyttääkseen nykyisten ja mahdollisten tulevien lukijoidensa toivomukset.

(1999/C 96/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2426/98

esittäjä(t): **Concepción Ferrer (PPE) komissiolle**

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Kulttuuripolitiikka työllisyyden luojana

Sosiaalis-taloudellisen näkökulmansa ansiosta kulttuuriala on merkittävä osatekijä sisäsyntyisen aluekehityksen kasvussa. Kulttuuriala voi myötävaikuttaa huomattavasti työllisyyteen niin alueellisen talouden kuin yksityisteollisuudenkin aloilla.

Tähän mennessä ala on luonut Euroopan unionissa 3,1 miljoonaa työpaikkaa (2,1 % kokonaismäärästä). Kulttuurin parissa toimitaan ja työskennellään useimmiten osa-aikaisesti ja omaan laskuun. Vakauden ja kestävyuden näkökulmasta katsoen alan työpaikat ovat hyvin haavoittuvia.

Aikooko komissio esittää ehdotuksia alan työpaikkojen vakauden ja kestävyuden parantamiseksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(2. lokakuuta 1998)

Vuoden 1998 työllisyyden suuntaviivoissa, jotka neuvosto hyväksyi 15. joulukuuta 1997 ⁽¹⁾, esitettiin erityiset tavoitteet sisällytettäväksi jäsenvaltioiden laatimiin työllisyysuunnitelmiin. Tämä tärkeä askel kohti koordinoitua jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaa perustuu Euroopan työllisyysstrategian neljään toimintapilariin, jotka ovat työllistettävyyden, yrittäjyyden, sopeutumiskyky ja yhtäläiset mahdollisuudet. Toimintalinjat ovat erityisen merkittäviä kulttuurialan kaltaisille työllistävillä aloilla, koska niillä pyritään edistämään yrityskulttuuria ja liiketoiminnalle myönteistä ympäristöä, parantamaan työntekijöiden ammattitaitoa ja lisäämään heidän työkokemustaan. Lisäksi niissä otetaan huomioon, että nykyään työllistämistavat ovat yhä monimuotoisempia.

Cardiffin Eurooppa-neuvostolle esitetystä tiedonannosta "Yhteisön politiikat ja työllisyys" ⁽²⁾ komissio viittasi erityisesti kulttuurialan mahdollisuuksiin tarjota työpaikkoja. Amsterdamin sopimuksen luonnoksen 128 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden tämän sopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi. Pyrkimyksenä on myös kannustaa luovuuden ja kulttuurin kehittämistä sekä edistää kulttuurialan yhteistyötä ja vaihto-ohjelmia. Toukokuun 6. päivänä 1998 antamassaan tiedonannossa "Euroopan yhteisön ensimmäinen kulttuurin puiteohjelma (2000-2004)" ⁽³⁾ komissio ehdottaa kulttuurinäkökohtien sisällyttämistä yhteisön toimiin ja politiikkoihin kolmen toimintalinjan kautta. Nämä ovat kulttuuria suosivat oikeudelliset puitteet, tukipolitiikkojen kulttuurinen ulottuvuus ja kulttuuri yhteisön ulkosuhteissa.

⁽¹⁾ EYVL C 30, 28.1.1998.

⁽²⁾ KOM(98) 354 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(98) 266 lopullinen.

(1999/C 96/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2429/98**esittäjä(t): Frédéric Striby (I-EDN) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)**Aihe:* EU:n Elsassille ja erityisesti Haut-Rhinin departementille myöntämät tuet

1. Kuinka paljon EU on kaikkiaan maksanut rahallista tukea Elsassille ja erityisesti Haut-Rhinin departementille vuoden 1995 tammikuusta lähtien?
2. Mihin hankkeisiin ja mistä rahastoista nämä avustukset on myönnetty?
3. Mitä konkreettisia hankkeita on toteutettu seuraavilla aloilla:
 - nuoriso
 - koulutus
 - työllisyyden tukeminen
 - yliopistot
 - tutkimus ja kehitys
 - kulttuuri
 - ystävyyskaupunkitoiminta
 - rajat ylittävä yhteistyö
 - talouden kehittäminen
 - kansalaistiedotus, ja kuinka paljon kuhunkin on myönnetty tukea?

**Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus***(28. lokakuuta 1998)*

Komissio antaa seuraavat tiedot täydennyksenä 22. syyskuuta 1998 ⁽¹⁾ antamaansa vastaukseen.

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

⁽¹⁾ EYVL C 50, 22.2.1999.

(1999/C 96/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2431/98**esittäjä(t): Françoise Grossetête (PPE) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 4 artiklan tulkinta

On yrityksiä, jotka harjoittavat ajoneuvojen pitkäaikaista vuokrausta niin kutsutuilla avoimen kirjan sopimuksilla, minkä tarkoituksena on auttaa ajoneuvon vuokraajaa hyötymään rahallisesta tuotosta, joka muodostuu ajoneuvon todellisista käyttökustannuksista, käyttäjästä ja ajoneuvon myyntivoitosta.

Jos vuokrattu ajoneuvo varastetaan tai se tuhoutuu, sopimus edellyttää, että asiantuntija arvioi onnettomuusajoneuvon, ja vakuutusyhtiö maksaa ajoneuvon vuokrausyhtiölle korvauksen nimenomaan näin määritellyn arvon mukaan. Vuokrausyhtiö puolestaan perii vuokraajalta mahdollisen erotuksen, joka jää asiantuntijan määrittelemän korvaussumman ja ajoneuvon laskennallisen nettohinnan väliin.

Onnettomuustapauksissa sitä vastoin vuokrausyhtiö ei saa sopimuksen purkamisesta korvausta, joka vastaa eräänmättömiä vuokria, jotka olisi peritty, jos sopimus olisi jatkunut loppuun asti.

Voiko komissio vahvistaa, että onnettomuus- tai varkaustapauksessa vuokrausyhtiölle maksettu ajoneuvon arvon mukainen korvaus, jonka asiantuntija on määritellyt, ei kuulu arvonlisäveron piiriin, niin kuin kuudennen arvonlisäverodirektiivin 4 artiklassa on säädetty.

Voiko komissio kyseisen direktiivin 11 artiklan a kohdan 1 alakohdan valossa vahvistaa, että tällä tavoin saaduilla korvauksilla ei ole suoraa yhteyttä tehtyyn vuokrasopimukseen eikä niitä voi pitää hinnan lisänä, jonka tarkoituksena on tasata osapuolten yhteisten suoritusten rahallinen tasapaino, ja että näin ollen vahingonkorvaussumma ei ole arvonlisäveron alainen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. lokakuuta 1998)

Komissio on samaa mieltä siitä, että vakuutusyhtiöiden maksamia korvauksia, joita ne maksavat vakuuttamansa riskin toteuduttua, ei voi pitää palvelujen tarjoamisena, eivätkä ne siksi kuulu arvonlisäverotuksen piiriin.

On selvää, että vuokraajalta perittävää määrää, joka peritään siinä tapauksessa, että vakuutusyhtiön vuokrausyhtiölle maksama korvaussumma on pienempi kuin vuokrausyhtiön kirjanpitoon merkitty ajoneuvon nettohinta, ei makseta vuokrausyhtiölle palvelun suorittamisesta. Vuokraajan suorittamalle maksulle on ulkopuolinen peruste (ajoneuvo on varastettu, vahingoittunut, kadonnut tai joutunut onnettomuuteen), joka ei liity verotettavaan liiketoimeen eli ajoneuvon vuokralle antamiseen. Tämän vuoksi ajoneuvon vuokraajan vuokrausyhtiölle suorittamaa korvausta ei voida pitää palvelun tarjoamisena eikä se kuulu arvonlisäverotuksen piiriin.

(1999/C 96/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2434/98

esittäjä(t): Friedhelm Frischenschlager (ELDR) komissiolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Bratislavaan lähetettävä EU:n valtuuskunta ja valtuuskunnan johtajan nimittäminen

EU:n ja Slovakian väliset suhteet ovat erittäin merkittäviä paitsi laajenemisen yhteydessä yleensä myös laadukkaan demokraattisen järjestelmän, ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen, ydin-alan turvallisuuteen liittyvien kysymysten jne. kannalta.

Bratislavassa sijaitseva EU:n valtuuskunnan virasto ja erityisesti sen johtaja ovat tärkeitä tekijöitä tehtäessä yhteistyötä Slovakian viranomaisten kanssa sekä ajattaessa tuloksetta EU:n tai sen jäsenvaltioiden etuja. Aseman merkittävyydestä huolimatta Bratislavaan lähetettävän valtuuskunnan johtajan paikka on ollut jo yli vuoden avoimena, vaikka yleensä komission nimityspolitiikassa pyritään täyttämään johtajan paikat välittömästi tai ainakin lyhyessä ajassa.

Pitääkö paikkansa, että Bratislavaan lähetettävän EU:n valtuuskunnan johtajan paikkaa koskeva kilpailumenetely, jonka olisi pitänyt päättyä syyskuussa 1997, keskeytettiin Itävallan esittämän vastalauseen johdosta?

Pitääkö paikkansa, että komissio oli tuolloin vakuuttanut Itävallalle, että tämä paikka annetaan itävaltalaiselle hakijalle?

Pitääkö paikkansa, että Itävalta ei onnistunut valitsemaan itselleen ajoissa soveltuvaa ehdokasta, tai että se ei ole vielä löytänyt sopivaa henkilöä? Jos pitää, tietääkö komissio, miksi Itävalta ei ole vielä ehdottanut lopullista hakijaa tai miksi tämä ehdotus tehtiin pahasti myöhässä?

Jos joihinkin edellä mainittuihin kysymyksiin vastataan pelkästään toteamalla ”kyllä” tai ”ei”, niin mitkä ovat syyt siihen, että Bratislavaan lähetettävän valtuuskunnan johtajan nimittäminen on viivästynyt epäasianmukaisesti?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1998)

Bratislavassa sijaitsevan edustuston päällikön virka julistettiin alun perin haettavaksi komission sisällä.

Edustuston päällikön virka varattiin Itävallan kansalaiselle vuonna 1995 yhteisöön liittyneen kolmen jäsenvaltion virkailijoiden valintajärjestelyjen yhteydessä.

Komissio on tämän kaltaisissa tapauksissa sovellettavien menettelyjen mukaisesti arvioinut useita itävaltalaisia hakijoita ja on juuri oikeissa nimittää virkaan valituksi tulleen henkilön.

(1999/C 96/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2435/98

esittäjä(t): Irini Lambraki (PSE) ja Konstadinos Klironomos (PSE) komissiolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Helteen aiheuttamat tuhot viiniviljelmillä

Heinäkuun 1998 alussa pitkään kestänyt helleaalto aiheutti viiniviljelmillä Kreikassa suunnattomia vahinkoja laajoilla aloilla, varsinkin viinirypäleitä ja korkealaatuisia viinejä tuottavilla viljelmillä.

Komissiolta kysytään: Aikooko se ryhtyä toimiin tällaisen katastrofin johdosta, jonka vaikutukset tulevat näkymään pitkään laatuviinien markkinoilla ja jonka vaikutus tuottajien tuloihin tulee olemaan merkittävä, ja aikooko se tukea helteen tuhoamien viiniviljelmien uudelleenistutusta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Viinin yhteisessä markkinajärjestelyssä (YMJ) ei säädetä tukien myöntämisestä huonon sään aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Tämän alan YMJ:ssä ei ole myöskään säädöksiä tuotanto- ja pinta-alaperusteisesta tuesta. Ainoastaan viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston perusasetuksen (ETY) 822/87 78 artiklassa (1), on viittaus luonnonkatastrofeihin, jotka saattavat vapauttaa tietyistä velvollisuuksista kuten pakollisesta tislauksesta, josta tässä yhteydessä ei kuitenkaan ole kyse.

Mitä tulee ohjelmaan, jolla tuettaisiin viiniviljelijöitä istuttamaan uudelleen kuivuuden vaurioittamat viiniviljelmät, voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö antaa jäsenvaltion valittavaksi kaksi mahdollisuutta:

- neuvoston asetuksen (ETY) 822/87 14 artiklan mukaisesti käytettävistä perusteista viiniviljelmäalojen istuttamista koskevien kansallisten tukien osalta 11 päivänä syyskuuta 1989 annetussa komission asetuksessa (ETY) 2741/89 (2) säädetään niistä perusteista, joihin pohjautuen voidaan myöntää viiniviljelmien istututtamisen kansallinen investointituki. Annettavasta tuesta on ilmoitettava etukäteen komissiolle;
- uudelleenistuttamisen investointituki Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston osittain rahoittamana. Tuen on noudatettava Kreikalle nykyisellä ohjelmakaudella (1994-1999) osoitettua rahoitustukea ja seurattava asiassa yhteisön tukikehyksen tavoitteen 1 mukaista menettelyä. Kreikan hallituksen on toimitettava asiaa koskeva vaurioiden korjaamiseksi tarkoitettu uudelleenjakamismenettely komissiolle hyväksyttäväksi mahdollisimman nopeasti.

(1) EYVL L 84, 27.3.1987.

(2) EYVL L 264, 12.9.1989.

(1999/C 96/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2445/98**esittäjä(t): Angela Sierra González (GUE/NGL) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Chiquita-banaaneita markkinoivan monikansallisen yrityksen toiminta Latinalaisessa Amerikassa

Monissa tiedotusvälineissä on äskettäin paljastettu kiinnostavia seikkoja Chiquita-banaaneita markkinoivan monikansallisen yrityksen toiminnasta Latinalaisen Amerikan useissa valtioissa.

Näiden seikkojen joukosta on korostettava muun muassa seuraavia:

- Chiquita valvoo salassa kymmeniä oletettavasti itsenäisiä yrityksiä kiertääkseen näin maanomistusta koskevia rajoituksia ja kansallista turvallisuutta koskevia lakeja Keski-Amerikan maissa,
- Chiquita ja sen tytäryhtiöt ovat käyttäneet tuholaismyrkkyjä, jotka ovat vaikuttaneet niiden työntekijöiden ja alueen asukkaiden terveyteen ja joiden joukossa on myrkkyjä, joita ei sallita missään EU-valtiossa, huolimatta ympäristöjärjestö Rainforest Alliancen kanssa allekirjoitetusta sopimuksesta soveltaa turvallisuusstandardeja ja
- sadat ihmiset ovat joutuneet alttiiksi Chiquitan tytäryhtiöstä peräisin oleville myrkyllisille kaasupäästöille eräässä Costa Rican kaupunginosassa.

Ovatko nämä tiedotusvälineissä esitetyt kommentit komission tiedossa?

Tietääkö komissio, noudattavatko Chiquita ja sen tytäryhtiöt työntekijöidensä terveyttä ja ympäristön säilyttämistä koskevia normeja?

Komission jäsenen M.Marínin komission puolesta antama vastaus*(22. syyskuuta 1998)*

Komissio seuraa kiinnostuneena monikansallisen ”Chiquita Brands” -yhtiön toiminnan kehitystä useissa Latinalaisen Amerikan maissa.

Kun on kyse erittäin myrkyllisten torjunta-aineiden käytöstä erityisesti Costa Ricassa, komissio on tietoinen siitä, että monet eri tahot maassa ovat tehneet valituksen Costa Ricassa asuvien etuja puolustavaan tuomioistuimeen ja moniin yhdysvaltalaisiin tuomioistuimiin ja valittaneet useita kertoja siitä, että Yhdysvallat käyttää näitä torjunta-aineita. Yhdysvaltain tuomioistuimet ovat hyväksyneet valittajien perustelut ja myöntäneet vahingonkorvauksia. Ilmiantoja tulee kuitenkin edelleen runsaasti.

Toisaalta eri viestimien välittämien tietojen mukaan monikansallinen yhtiö ”Chiquita Brands” on vastannut ensisijaisista taloudellisista sitoumuksistaan sekä Costa Rican lakien mukaisesta vähimmäispalkkatasosta banaanituotannossa. Ympäristönsuojelun osalta tämän monikansallisen yhtiön toiminnan valvonta kuuluu täysin Costa Rican valtiolle.

(1999/C 96/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2450/98**esittäjä(t): Angela Sierra González (GUE/NGL) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Granadillan satama (Teneriffa, Kanaria)

Espanjan julkisten töiden ministeriö tukee sataman rakentamista Teneriffalla sijaitsevaan Granadillan kuntaan. Suunnitelmiin sisältyy muun muassa 3,6 kilometrin pituinen reti ja 2 kilometrin pituinen satamalaituri. Merialueelta tämä suunnitelma valtaisi yli neliökilometrin.

Sataman rakentaminen aiheuttaisi useita ympäristövaikutuksia, joista on korostettava ainakin seuraavia:

- a) Suorat ja epäsuorat vaikutukset osaan Sebadeles del Sur de Tenerife -nimisestä maa-alueesta, jota Kanariansaarten hallitus on ehdottanut yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi.

Tällä alueella sijaitsee useita luontotyyppidirektiivissä mainittuja kohteita, jotka vahingoittuisivat vakavasti. Näitä kohteita ovat esimerkiksi:

- hiekkasärkät,
- Makronesian rannikoiden kasvipeitteiset rantatörmät (näiden rannikoiden kotoperäiset kasvit) ja
- termofiiliset pensaistot.

Alueella tavataan myös *Caretta caretta* -matelijoita, jotka sisältyvät neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ liitteeseen II.

- b) Korjaamattomat muutokset saaren kaakkoisrannikon maakerroksiin, millä on huomattava vaikutus suojeltuun Montaña Rojan alueeseen, jota samoin on ehdotettu yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi. Direktiiviin sisältyvistä ensisijaisesti suojeltavista luontotyypeistä tällä alueella tavataan liikkumattomia, ruohokasvillisuuden peittämiä dyynejä (harmaat dyynit).
- c) Moninaiset vaikutukset biologiseen kehitykseen, rannikkosysteemin toimintaan ja merialueen saastumiseen sekä sosiaalis-taloudellinen vaikutus rannikkoon jne.

Onko komissio tietoinen Granadillan satamahankkeesta?

Rahoittaako yhteisö sataman rakentamista?

Katsooko komissio, että luontotyyppidirektiiviin sisältyvien suojelualueiden säilyttäminen on sopuoinnussa sataman rakentamisen kanssa?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 1998)

Komissiolla ei ole tietoja parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista. Se aikoo ottaa yhteyttä asianomaisiin tahoihin saadakseen tarkat tiedot asiasta ja varmistaakseen yhteisön ympäristölainsäädännön täydellisen noudattamisen tässä tapauksessa.

Komissio voi kuitenkin vahvistaa, ettei Euroopan aluekehitysrahasto tai koheesiorahastot ole rahoittaneet tätä hanketta.

(1999/C 96/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2458/98

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) neuvostolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Portugalin epäedulliset sääolot ja maatalouden kärsimät vahingot

Kuten tiedetään, Portugalin viimeaikaiset sääolosuhteet (rankkasateet, raesateet, lämpötilojen jyrkät vaihtelut) ovat aiheuttaneet suurta vahinkoa maatalouden erittäin tärkeillä aloilla.

Suurimmat vahingot ovat aiheutuneet seuraavien tuotteiden tuotannossa: Rocha-päärynät (noin 70–80 % koko maassa), kirsikat (noin 70 % Beira Interiorin ja Trás-os-Montesin alueilla), viini (noin 60 % Ribatejon alueella, Douro- ja Minho-jokien välisellä alueella ja Trás-os-Montesin alueella), oliivit (erityisesti Alentejon ja Trás-os-Montesin alueilla). Näin ollen on selvää, että erityisesti pientilalliset ja pienet perheyrietykset kärsivät suuria tulojen menetyksiä.

Voiko neuvosto kertoa, harkitseeko se mahdollisuutta myöntää lisää varoja Portugalin epäedullisten sääolojen maataloudelle aiheuttamien vahinkojen lieventämiseksi?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Neuvosto on tietoinen epäedullisten sääolojen aiheuttamasta tilanteesta Portugalissa.

Neuvosto muistuttaa, että yleisellä tasolla EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määrätään, että ”yhteismarkkinoille soveltuu tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi”. Perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan osalta komissio valvoo jäsenvaltioiden tukijärjestelmien soveltumista yhteismarkkinoille.

Neuvosto huomauttaa, että yhteisön horisontaalinen maatalouslainsäädäntö ei sisällä säännöksiä luonnonolosuhteiden aiheuttamien tuotannonmenetysten korvaamisesta.

Asetuksen N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä Euroopan maatalouden tuki- ja ohjausosaston ohjausosaston osalta annetun neuvoston asetuksen (ETY) 4256/88⁽¹⁾ 5 artiklan h alakohdassa kuitenkin säädetään, että ohjausosasto voi osallistua luonnononnettomuuksissa tuhoutuneen maa- ja metsätaloustuotannon mahdollisuuksien uudelleen luomisen rahoittamiseen.

Lisäksi neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä ottamaan huomioon eräät hedelmä- ja vihannesalaa koskevat säännökset, joita on yleisasetuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintaohjelmien, toimintarahastojen ja yhteisön taloudellisen tuen osalta annetussa komission asetuksessa (EY) 411/97.⁽²⁾

Mainitun asetuksen 2 artiklan 5 kohdan nojalla on mahdollista ottaa huomioon toimivaltaisten kansallisten viranomaisten toteaman luonnonmullistuksen sattuessa kolme viimeistä tuotantovuotta — eikä pelkästään viimeinen vuosi kuten yleensä — laskettaessa toimintaohjelman esittäneen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvoa.

Tämän tarkoituksena on minimoida huonon sadon vaikutus komission vahvistamien taloudellisten tukien enimmäismääriin sekä turvata kyseessä olevan toimintaohjelman toteutuminen.

Portugali on jo esittänyt ongelman komissiolle, joka tutkii parhaillaan toimivaltuuksiansa mukaisesti ja Portugalin viranomaisten toimittamien asiakirjojen pohjalta yhteisön lainsäädännön kanssa sopusoinnussa olevien erityistoimien toteuttamismahdollisuuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1988, s. 25.

⁽²⁾ EYVL L 63, 4.3.1997, s. 9; EYVL L 202, 30.7.1997, s. 45.

(1999/C 96/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2469/98

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskeva direktiivi

Katsooko komissio, että Lontoon satamaviranomaisten toimivaltaan kuuluvalla alueella kyetään tyydyttävästi toteuttamaan direktiiviä satamavaltioiden harjoittamasta tarkastustoiminnasta, nyt kun uusilla luotsien toimintaan liittyvillä ohjeilla (Pilotage Direction No. 5) on vähennetty satamaviranomaisten tarkastamien alusten määrää?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 1998)

Komissiolle ei ole näyttöä siitä, että se, että luotsit tarkastavat Lontoon satamassa nykyään vähemmän aluksia, johtaisi satamavaltioiden suorittamaan valvontaan kuuluvien tarkastusten huomattavaan vähenemiseen. Satamavaltioiden valvontaviranomaisten päätös tarkastaa alus perustuu lukuisiin muihin kriteereihin. Päätöksessä otetaan erityisesti huomioon aluksen tarkastushistoria, aluksen ikä ja tyyppi sekä sen lippuvallion toiminta, jossa alus on rekisteröity.

Satamavaltioiden suorittamaan valvontaan kuuluvien tarkastusten määrän väheneminen jäsenvaltion jossakin satamassa ei myöskään automaattisesti merkitse sitä, että myös koko maassa tarkastettujen alusten määrä vähenee, eikä tällä siten itsessään rikota direktiiviä 95/21/EY⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 157, 7.7.1995.

(1999/C 96/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2475/98**esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)*

Aihe: Eurooppalaiset tietokannat murhaajia ja raiskaajia sekä kadonneita lapsia koskevista tiedoista

1. Onko neuvosto tietoinen, että nykyisen sosiaalisen liikkuvuuden vuoksi nopea ja tehokas vakavia rikoksia, kuten raiskauksia ja murhia, sekä kadonneita lapsia koskevien tietojen vaihto on ehdottoman välttämätöntä Euroopassa?
2. Onko neuvosto valmis tekemään mahdollisimman pikaisesti aloitteen eurooppalaisen DNA-tietokannan toteuttamisen mahdollistamiseksi, jotta Euroopassa voitaisiin vaihtaa mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti sarjaraiskaajia ja murhaajia sekä lastenraiskaajia ja -murhaajia koskevia DNA-tietoja?
3. Voisiko neuvosto tehdä mahdollisimman pikaisesti aloitteita kaikkien kadonneiden lasten tiedot sisältävän yhteisen eurooppalaisen tietokannan toteuttamiseksi?

Vastaus*(9. marraskuuta 1998)*

DNA-analyysitulosten vaihdosta 9. kesäkuuta 1997 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽¹⁾ jäsenvaltioita kehoitetaan harkitsemaan kansallisten tietopankkien perustamista, jotta DNA-analyysituloksia voitaisiin vaihtaa jäsenvaltioiden kesken. Päätöslauselmassa kehoitetaan jäsenvaltioita perustamaan tietopankkinsa käyttäen samoja DNA-markkereita, samojen standardien mukaisesti ja niiden yhteensopivuudesta huolehtien. Käytettävien markkereiden ja standardien sekä tietojenvaihtojärjestelmän valinta on tehtävä tutkimusten perusteella.

Parhaillaan tutkitaan mahdollisuutta kehittää DNA-profilointia varten sovitteja markkereita ja standardeja sekä jäsenvaltioiden välistä DNA-tietojen vaihtojärjestelmää, jossa Euroopan rikoslaboratorioiden yhteistyöelin (ENFSI) avustaa ja jota EU rahoittaa STOP-ohjelman puitteissa (yhteinen toiminta ihmiskaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnasta vastaavien henkilöiden kannustus- ja vaihto-ohjelman perustamisesta) ⁽²⁾.

Seuraavana vaiheena on harkittava Eurooppalaisen DNA-tietopankin perustamista sitten, kun DNA-analyysitulosten vaihdon edellytykset on täytetty. Tässä yhteydessä on pohdittava mikä olisi Europolille sopiva tehtävä.

Joillakin jäsenvaltioilla on valmiina kansallinen DNA-tietokanta, toisissa sellaista ollaan perustamassa lähivuosina. Yhteisten profiloivien markkereiden ja standardien sopimiseksi työskennellään edelleen, jotta neuvostolle voitaisiin esittää ehdotuksia jäsenvaltioiden välisen DNA-analyysin tietojen vaihdon helpottamiseksi.

Osana ihmiskaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön vastaisesta toiminnasta 24 päivänä helmikuuta 1997 hyväksytyn yhteisen toiminnan ⁽³⁾ täytäntöönpanoa neuvosto hyväksyi 19. maaliskuuta 1998 pitämässään istunnossa ehdotukset kadonneita henkilöitä koskevien kansallisten koordinaatiopisteiden perustamiseksi ja olemassa olevien pisteiden työmenetelmien parantamiseksi suurimmassa vaarassa olevien kadonneiden henkilöiden ollessa etusijalla. Näistä kansallisista koordinaatiopisteistä luodaan verkosto.

Tässä yhteydessä neuvosto muistuttaa työstä, jota on tehty Schengenin tietojärjestelmän (19. kesäkuuta 1990 tehdyn Schengenin yleissopimuksen 97 artikla) ja Interpolin (Automaattinen tietojenhaku) puitteissa.

⁽¹⁾ EYVL C 193, 24.6.1997, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 322, 12.12.1996, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 63, 4.3.1997, s. 2.

(1999/C 96/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2476/98**esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Piratismi musiikkiteollisuudessa

1. Onko neuvosto tietoinen vaikeuksista, joita musiikkiteollisuudelle aiheutuu Internetin avulla tapahtuvasta piratismista, ja että tästä syystä teollisuudenala menettää maailmanlaajuisesti arviolta 10 miljardin guldenin arvoiset tulot?
2. Onko neuvosto tietoinen, että tämänhetkinen tekijänoikeuslainsäädäntö on selvästi aivan liian heikko, jotta sen perusteella voitaisiin ryhtyä asianmukaisiin toimiin äänitteiden laittoman kopioinnin torjumiseksi?
3. Mihin toimiin neuvosto on valmis ryhtymään lyhyellä aikavälillä, jotta musiikkiteollisuudessa harjoitettu laitton kopiointi saataisiin loppumaan?
4. Onko neuvosto valmis antamaan komission tehtäväksi painostaa Keski- ja Itä-Euroopan maita, jotta ne ryhtyisivät lainsäädännöllisiin toimiin piratismiin torjumiseksi?

Vastaus*(3. marraskuuta 1998)*

Neuvosto on tietoinen ongelmista, jotka johtuvat musiikkiteollisuudessa harjoitettavasta piratismista ja myös Internetin avulla tapahtuvasta piratismista.

Tekijänoikeuslainsäädännön mukauttamiseksi yhteisössä siten, että siinä otettaisiin huomioon uusi digitaalinen ympäristö, neuvosto on alkanut tarkastella komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja lähioikeuden tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa ja odottaa mielenkiinnolla lähitulevaisuudessa Euroopan parlamentin ensimmäisestä käsittelystä saatavaa lausuntoa.

Keski- ja Itä-Euroopan maissa tapahtuvan musiikkipiratismiin osalta neuvosto huomauttaa, että Eurooppa-sopimuksen mukaisesti ne Keski- ja Itä-Euroopan maat, joiden kanssa sopimus on tehty, ovat velvollisia kehittämään henkisen, teollisen ja kaupallisen omaisuuden oikeuksien suojaa varmistaakseen samanlaisen suojelun tason kuin yhteisössä, mukaan lukien vertailukelpoiset keinot kyseisten oikeuksien täytäntöönpanemiseksi. Neuvosto on tyytyväinen siihen, että komissio ponnistelee kaikin keinoin varmistaakseen, että henkistä omaisuutta koskevilla oikeuksilla on riittävä suoja Keski- ja Itä-Euroopan maissa. Neuvosto huomauttaa, että Eurooppa-sopimuksen ja tehostetun liittymistä edeltävän strategian ensisijaisena tavoitteena on varmistaa, että Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneet maat ehtivät hyväksyä yhteisön säännösten kokonaisuudessaan ja voivat panna sen tehokkaasti täytäntöön kaikilla aloilla, myös henkistä omaisuutta koskevien oikeuksien suojelussa.

(1999/C 96/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2477/98**esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Bioterrorismi

Lääketieteen alan eräässä ammattilehdessä julkaistujen tietojen mukaan vastuuton terroristijärjestö voisi hyökätä pernaruttobakteerin kaltaisilla biologisilla aseilla suhteellisen helposti esimerkiksi jonkin suurkaupungin kimppeun. Keinotekoiset epidemiat saattaisivat levitä hallitsemattoman nopeasti.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vähentääkseen biologisilla aseilla tehtävien terrorihyökkäysten riskiä ja rajoittaakseen mahdollisten hyökkäysten haittavaikutuksia?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus*(21. syyskuuta 1998)*

Biologisiin ja toksiiniaseisiin liittyvät vaarat on tiedostettu kansainvälisesti laajalti. Tämä koskee myös muita joukkotuhouaseita, joita kansainvälisiä sääntöjä rikkovat valtiot tai terroristijärjestöt käyttävät. Komissio osallistuu täysimittaisesti näitä kysymyksiä koskevaan Euroopan unionin toimintaan, jota toteutetaan sekä toisen että kolmannen pilarin puitteissa.

Euroopan unioni katsoo ensisijaiseksi toimet, joilla edistetään kaikkien valtioiden liittymistä monenvälisiin aseidenriisuntaa ja aseiden leviämisen estämistä koskeviin yleissopimuksiin, kuten ydinaseiden leviämisen estämistä koskevaan sopimukseen (NTP), kemiallisia aseita koskevaan yleissopimukseen (CWC) sekä biologisia ja toksiiniaseita koskevaan yleissopimukseen (BTWC). Näiden sopimusten noudattamisen lisäksi pyritään jatkamaan vientivalvontajärjestelyjen vahvistamista.

Biologisia ja toksiiniaseita koskevassa yleissopimuksessa kielletään biologisten aseiden kehittäminen, valmistaminen ja varastointi. Jäsenvaltiot tunnustivat yleissopimuksen tarkistamiseksi vuonna 1996 järjestetyn neljännen konferenssin muiden osallistujien tavoin tarpeen varmistaa yleissopimuksen velvoitteiden tehokas täyttäminen, jonka avulla voidaan estää biologisten ja toksiiniaseiden käyttäminen terroristitoimintaan.

Euroopan unioni katsoo, että vuosi 1998 on ratkaisevan tärkeä neuvoteltaessa pöytäkirjasta BTWC:n noudattamisen tehostamiseksi. Siihen sisältyisivät myös valvontatoimenpiteet. Asiaa koskeva yhteinen kanta hyväksyttiin 4. maaliskuuta 1998. Unioni valmistelee parhaillaan toimenpiteitä, joilla edistetään kaikkien valtioiden liittymistä BTWC:een. Samalla jatketaan BTWC:n teknisten asiantuntijoiden epävirallisia tapaamisia.

Poliisin ja tulliviranomaisten operatiiviseen toimintaan liittyvä unionin sisäinen tiedonvaihto ja yhteistyö ovat samaan aikaan lisääntyneet. Neuvoston puheenjohtajana toiminut Yhdistynyt kuningaskunta muun muassa järjesti 23.—24. maaliskuuta 1998 kemiallisia ja biologisia aseita käyttävää terrorismia käsittelevän seminaarin 27 maan edustajille. Jäsenvaltioiden lisäksi seminaariin osallistuivat EU:iin liittymistä hakeneet valtiot, Yhdysvallat sekä muut G8-ryhmän jäsenet. Komissio tuki taloudellisesti (Oisin-ohjelman rahoitustuella) seminaaria, joka käsiteli kemiallisia ja biologisia aseita käyttävän terrorismin uhkaa ja keinoja vastatoimien tehostamiseksi. Päätelmissä sovittiin muun muassa siitä, että terrorisminvastaisten laillisten toimintakeinojen luetteloa laajennetaan siten, että se kattaa terroristien käyttämien kemiallisten ja biologisten aseiden erityisasiantuntemuksen.

Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisen, 18. toukokuuta 1998 järjestetyn huippukokouksen yhteydessä annetussa julkilausumassa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen yhteisistä tavoitteista terrorismin vastustamisen alalla kemiallisia ja biologisia aseita käyttävä terrorismi yksilöitiin erityisesti yhteistä etua koskevaksi alaksi, jonka osalta oli vaihdettu näkemyksiä ja vertailtu parhaita toimintatapoja. Komissio osallistui tiiviisti huippukokouksen työskentelyyn.

Edellä olevan perusteella voidaan todeta, että jäsenvaltiot ja komissio ovat voimakkaasti sitoutuneet sekä poliittisiin että käytännön toimenpiteisiin biologisilla aseilla tehtävien terroristihyökkäysten uhan torjumiseksi. Entistä tehokkaampien vastatoimenpiteiden kehittämistä jatketaan kansainvälisen yhteisön puitteissa.

(1999/C 96/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2482/98**esittäjä(t): Franz Linser (NI) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Itävallan liittohallituksen jäsenten vierailu parlamentin valiokunnissa

Neuvoston puheenjohtajana toimivan jäsenvaltion toimivaltaiset ministerit tapaavat käydä Euroopan parlamentin valiokunnissa mm. esittelemässä ohjelmaansa, millä varmistetaan neuvoston ja parlamentin välisen kommunikaation toimivuus.

1. Aikooko Itävallan ministeri tai valtiosihteeri käydä liikenne- ja matkailuvaliokunnassa 31.12.1998 mennessä?
2. Jos aikoo, niin milloin ja kumpi heistä?
3. Jos ei aio, miksi ei?

Vastaus*(9. marraskuuta 1998)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen epäilemättä tietää, Itävallan tiede- ja liikenneministeri Caspar EINEM vieraili 1. syyskuuta 1998 ja Itävallan talousministeri Johann FARNLEITNER 28. syyskuuta 1998 Euroopan parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunnassa ja esittivät tuolloin puheenjohtajavaltion ohjelman.

Neuvoston puheenjohtajavaltiona toimivan jäsenvaltion ministerien vierailut parlamentin valiokunnissa ovat nykyisin vakiintunut käytäntö, joka auttaa edistämään neuvoston ja Euroopan parlamentin välistä keskustelua käsiteltävistä asioista.

(1999/C 96/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2483/98**esittäjä(t): Karl Habsburg-Lothringen (PPE) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Tavaroiden vapaa liikkuvuus ja Unkari

Euroopan unionin ja Unkarin välinen assosiointisopimus tuli voimaan 1.2.1994. Siinä määrätään, että kummankin osapuolen on sovellettava EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklassa olevia määräyksiä tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta.

Tietääkö komissio, että sopimuksesta huolimatta Unkari kieltää yhteisössä laillisesti valmistettujen ja kaupan pidettyjen tuotteiden, kuten energiajuomien, markkinoinnin, ja että Unkari vetoaa näiden toimien yhteydessä kiireelliseen tarpeeseen, vaikka maa ei olekaan kyennyt esittämään perusteltuja epäilyksiä terveyteen kohdistuvista vaikutuksista.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen Unkarin kanssa tehdyssä assosiointisopimuksessa olevien, tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien määräysten noudattamisen?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(1. lokakuuta 1998)*

Unkarin kanssa tehty Eurooppa-sopimus tuli voimaan 1. helmikuuta 1994, mutta sopimuksen kauppaa koskeva osuus tuli voimaan jo 1. maaliskuuta 1992 väliaikaisella sopimuksella.

Komissio tietää, että Unkari on kieltänyt erään sellaisen energiajuoman myynnin, jonka valmistus ja myynti on laillista yhteisössä ja joka oli ollut myynnissä Unkarissa kuuden vuoden ajan. Unkarin viranomaiset vetoavat Eurooppa-sopimuksen 35 artiklaan, jonka nojalla voidaan kieltää tavaroiden tuonti kansanterveydellisistä syistä. Heidän mukaansa juoman korkea kofeiini- ja tauriinipitoisuus sekä eräiden vitamiinien suuri määrä voi aiheuttaa vahinkoa ihmisten terveydelle. Unkarin viranomaiset vaativat tämän vuoksi, että pitoisuuksia alennetaan ennen kuin tuotteen myyntilupa voidaan uusia.

Komissio ei ole samaa mieltä Unkarin viranomaisten kanssa, koska kyseinen energiajuoma ei ole haitallinen ihmisten terveydelle ja koska kofeiini-, tauriini- ja vitamiinipitoisuuksien alentaminen muuttaisi kyseistä tuotetta olennaisesti. Asiasta on keskusteltu useaan otteeseen Unkarin viranomaisten kanssa sekä Eurooppa-sopimuksen toimielinjärjestelmässä assosiaatiokomitean ja useiden alakomiteoiden kokouksissa sekä muussa yhteydenpidossa. Huolimatta komission toistuvista pyynnöistä poistaa kyseinen kaupan este Unkarin viranomaiset eivät ole uusineet tuotteen tuonti- ja myyntilupaa eivätkä toimittaneet komissiolle tieteellisiä todisteita kiellon perusteeksi. Komissio jatkaa asian seurainta ja aikoo edelleen pyytää, että kyseinen kaupan este poistetaan.

(1999/C 96/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2491/98**esittäjä(t): Allan Macartney (ARE) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Kalastuskiintiöiden käyttö

Voiko komissio antaa tarkan selvityksen sellaisten kalastuskiintiöiden määrästä, joiden käyttäjät eivät ole sen jäsenvaltion kansalaisia, jolle kiintiö kuuluu (ottamatta huomioon kiintiöiden vaihtoja)? Jos vastaus on myönteinen, voiko komissio kertoa mitä valtioita tämä käytäntö koskee ja miten yleistä se on?

Erityisesti, voiko komissio antaa ajan tasalla olevaa tilastotietoa niistä Alankomaiden kansalaisten käyttämistä kiintiöistä, jotka aiemmin kuuluivat muille valtioille kuin Alankomaille?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(10. syyskuuta 1998)*

Komissio ei valitettavasti voi toimittaa pyydettyjä tietoja, koska niitä ei ole saatavilla.

Suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) ja kiintiöiden järjestelmän hallintoa varten vaaditaan ainoastaan tiedot jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten kunkin kalakannan kumulatiivisista saaliista, joten komissiolle toimitetaan ainoastaan nämä tiedot.

(1999/C 96/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2498/98**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE) komissiolle***(30. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Yhteisön tuki ulkomaille investoiville matkailuyrityksille

Yksi yhteisön matkailualan tärkeimmistä tavoitteista on kansainvälistyminen, joka merkitsee sekä Euroopan unioniin suuntautuvan matkailun kasvattamista että palvelujen myymistä ulkomailla ja matkailualan laitosten ylläpitämistä.

Tällä saavutetaan kaksi tavoitetta: yhteisön matkailualan yritysten teknisen osaamisen vienti ja useiden kehitysmaiden kehityksen edistäminen sekä yhteisöstä kehitysmaihin suuntautuvan matkailun tukeminen.

Voiko komissio kertoa, millä yhteisön ohjelmilla tuetaan ulkomaille investoivia yhteisön matkailualan yrityksiä, mitä kokemuksia asiasta on saatu ja mitä muutoksia se pitää tarpeellisina, jotta yhteisön matkailualan yritysten asemaa EU:n ulkopuolella, erityisesti kehitysmaissa, voitaisiin tukea?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus*(15. lokakuuta 1998)*

Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa matkailualan lisääntyvästä kansainvälistymisestä jäsenvaltioissa samoin kuin sen suuresta merkityksestä kansainväliseen kauppaan, erityisesti kolmansien maiden kanssa. Matkailu muodostaa kolmasosan jäsenvaltioiden palvelujen tuonnista ja viennistä, kun taas yhteisön yritysten suorat investoinnit kolmansissa maissa vuonna 1995 olivat 4 700 miljoonaa ecua pelkästään hotelli- ja ravintola-alalla ⁽¹⁾.

Vaikka yhteisöllä ei ole erityistä matkailualan ohjelmaa tukemassa eurooppalaisten matkailuyritysten investointeja kolmansissa maissa, monet muut laaja-alaiset yhteisön ohjelmat ja aloitteet voivat antaa hankkeille tukensa. Tämä koskee varsinkin hankkeita, jotka kuuluvat uuden eurooppalaisen markkinoille pääsyä ja palvelujen vapauttamista tehostavan toimintasuunnitelman piiriin.

Lisäksi yhteisö toimii aktiivisesti kauppaneuvotteluissa, Maailman kauppajärjestössä ja erityisesti palveluja koskevan sopimuksen (GATS) puitteissa saavuttaakseen sitoumuksia kolmansien maiden markkinoiden avautumisesta, jotta voitaisiin parantaa Euroopan matkailualan yritysten investointi- ja toimintaehtoja.

Kolmansien maiden kanssa harjoitettavaan kehitys- ja yhteistyöpolitiikkaan liittyvät rahoitusvälineet kuten ECIP, EBAS ja AL-INVEST voivat osaltaan tukea eurooppalaisten matkailualan yritysten kansainvälistymistä yhteisön ulkopuolella sekä edistää niiden osaamisen vientiä.

Tuore kertomus yhteisön matkailualan hankkeista ⁽²⁾ sisältää luettelon matkailuyrityksiä hyödyttäneiden ohjelmien piirissä toteutetuista tärkeimmistä toimita.

⁽¹⁾ Eurostat, Balance of Payments – Quarterly statistics 2-98, s. 70; European Union Direct Investment – Yearbook 1997, s. 73.

⁽²⁾ KOM(97) 332 lopullinen ja SEC(97) 1419.

(1999/C 96/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2500/98

esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Anoreksia ja bulimia

Espanjaan on perustettu anoreksian ja bulimian vastainen järjestö, joka vaatii mainostajia korjaamaan mainoksissa käytettyjä mahdottomia stereotyyppisiä ja käyttämään muita malleja, jotteivät nuoret pyrkisi matkimaan heitä. Järjestö on myös kehottanut lisäämään näiden sairauksien hoitoon käytettäviä varoja. Esitettyjen tietojen mukaan anoreksiaan ja bulimiaan liittyvät lääkärikäynnit kasvavat vuosittain 20 prosentilla. Suurin osa näiden sairauksien uhreista on tyttöjä.

Ottaen huomioon, että nämä sairaudet ovat lisääntymässä ja että niistä kärsivät erityisesti nuoret, onko Euroopan unionissa toteutettu näiden sairauksien vastaisia aloitteita?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(20. lokakuuta 1998)

Myös komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan yhä kasvavasta määrästä sellaisia ihmisiä, varsinkin tyttöjä, jotka kärsivät anoreksiasta tai bulimiasta Espanjassa ja yleensäkin yhteisön alueella.

Terveystiedon edistämistä, terveydestä tiedottamista, terveyskasvatusta ja -koulutusta koskeva yhteisön toiminta-ohjelma ⁽¹⁾ kattaa myös tämän tärkeän kansanterveydellisen ongelman. Vuoden 1998 työohjelmassa todetaan seuraavasti: ”Ihmisen paino on monitahoinen käsite, johon kiinnitetään edelleen huomiota, koska paino, samoin kuin syömishäiriöt ja käsitys, joka ihmisellä on omasta kehostaan, vaikuttavat hyvinvointiin monin tavoin”.

Komissio rahoittaa kahta hanketta, jotka liittyvät syömishäiriöiden torjuntaan. Toisessa hankkeista tutkitaan oireettomien syömishäiriöiden yleisyyttä ja levinneisyyttä kuudessa Euroopan valtiossa. Tavoitteena on kehittää menetelmiä näiden häiriöiden torjumiseksi. Toisessa hankkeessa tavoitteena on parantaa sairauden tunnettuutta, perustaa tietokanta erikoistuneista keskuksista sekä internet-sivut. Lisäksi tavoitteena on järjestää eurooppalainen konferenssi tulosten levittämiseksi.

⁽¹⁾ Päätös N:o 645/96/EY – EYVL L 95, 16.4.1996.

(1999/C 96/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2501/98

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle

(30. heinäkuuta 1998)

Aihe: Keinotekoisien saaren rakentaminen Cadizin lahden lähelle

Espanjan puolustusministeriö haluaa rakentaa 700 metrin päähän Cadizin lahden luonnonpuistosta keinotekoisien saaren, jolle sijoitettaisiin testialusta logistisia testejä varten. Saaren pinta-ala ei ole tiedossa, mutta sen tilavuus

olisi 6900 kuutiometriä. Testialustan suuruus olisi 25x12 metriä, ja se muodostuisi kahdesta 637-tonnisesta laatasta, jotka kestäisivät 1000 kilon painoisen, pystysuoraan putoavan esineen aiheuttaman iskun. Sekä luonnonpuiston alueelle että sen ulkopuolelle sijoitettaisiin lisäksi muita rakennelmia (satama, tie, varasto, työpajoja, saarta suojeleva aallonmurtaja). Puiston alueelle rakennettaisiin muun muassa kolme laukaisualustaa Mistral-, Roland-, Aspid-, Milan- ja Tow-ohjuksille. Jos puolustusministeriö esittelee hankkeen ”kansallisen puolustuksen etujen mukaisena”, se voi välttää Andalucian ympäristönsuojelua koskevan säädöksen nro 7/94 soveltamisen. Säädos edellyttää useimpien hankkeeseen sisältyvien osien (keinotekoinen saari, korkeajänniteverkko, tie, työpajat ja alustat, satama ja aallonmurtaja) ympäristövaikutusten etukäteisarviointia.

San Felixin – Tres Amigosin suolakentät, joilla hanke toteutetaan, ovat luonnonpuiston kiinnostavin alue, koska niissä vallitsevat vielä alueen merkittävän linnuston tarvitsemat fysikaalis-kemialliset olosuhteet. Andalucian hallitus on ehdottanut alueen nimeämistä linnuston erityissuojelualueeksi yhteisön Natura 2000 -verkoston puitteissa. Espanjalainen ympäristönsuojelujärjestö AGADEN toimitti toukokuun 26. päivänä komissiolle hankkeen vastaisen raportin.

Ovatko Espanjan viranomaiset kuulleet komissiota tästä hankkeesta alueen ja siviiliväestön turvallisuuteen liittyvät näkökohdat mukaan lukien?

Voiko komissio kertoa, mitä toimia se aikoo toteuttaa välttääkseen tähän, jo Natura 2000 -alueeksi ehdotettuun alueeseen kohdistuvat uhat? Jos hanke toteutuu, aikooko komissio puuttua asiaan, jotta hankkeen ympäristövaikutuksista tehtäisiin arviointi?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 1998)

Komissiolle on esitetty valitus parlamentin jäsenen esiin nostamista seikoista.

Komissio otti esitetyn valituksen vuoksi yhteyttä asianomaisiin tahoihin saadakseen tarkat tiedot asiasta ja varmistaakseen, että sovellettavaa yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan täydellisesti tässä tapauksessa.

Komissio pitää valituksen esittäjän ja parlamentin jäsenen ajan tasalla kaikesta asiassa tapahtuvasta kehityksestä.

(1999/C 96/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2503/98

esittäjä(t): Yvan Blot (NI) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Kosovon tilanne ja kulttuuriperinnön suojelu

Euroopan parlamentin jäsenet saivat vähän aikaa sitten kirjeen, jossa kerrottiin Kosovon arkkitehtonisen ja kulttuuriperinnön olevan vaarassa tuhoutua, jos Kosovossa syntyy vakava konflikti.

Kirjeen kirjoittaja, joka on johtamansa yhdistyksen nimissä kääntynyt myös Unescon pääjohtajan puoleen, on sitä mieltä, että Kosovon ortodoksien ja muslimien monumenteille tulisi myöntää maailmanperinnön asema, koska näin voitaisiin estää tilanteen huononeminen edelleen.

1. Mikä on neuvoston kanta maailmanperinnön aseman myöntämiseen Kosovon monumenteille?
2. Jos neuvosto on tällaisen aseman myöntämisen kannalla, onko se valmis ryhtymään tämän suuntaisiin toimiin Unescon piirissä?

Vastaus*(3. marraskuuta 1998)*

1. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 128 artiklassa määrätään muun muassa, että

Yhteisö ja jäsenvaltiot suosivat yhteistyötä kolmansien maiden sekä kulttuurin alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen [...] kanssa.

Kyseisen määräyksen täytäntöönpano edellyttää, että komissio antaa ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Koska parlamentti ja neuvosto eivät ole saaneet komissiolta arvoisan parlamentin jäsenen esittämää kysymystä koskevaa ehdotusta, ne eivät voi virallisesti käsitellä asiaa.

2. Neuvosto on kuitenkin tietoinen Kosovon arkkitehtuuri- ja kulttuuriperintöön kohdistuvasta uhasta. Euroopan unioni on useaan otteeseen käsitellyt kysymystä kulttuurillisesti ja/tai uskonnollisesti arvokkaiden paikkojen ja muistomerkkien suojelusta Kosovon tulevaa asemaa koskevista ehdotuksissaan erityisesti yhteydenpitoryhmässä. Neuvosto toivoo, että kyseiset toimet vaikuttavat myönteisesti nykyisen kriisin ratkaisuun ja Kosovon arkkitehtuuri- ja kulttuuriperinnön suojeluun.

(1999/C 96/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2522/98**esittäjä(t): Karla Peijs (PPE) neuvostolle***(27. heinäkuuta 1998)*

Aihe: Tilastojen käyttö vaka- ja kasvusopimuksessa

Asetuksissa 1466/97 ⁽¹⁾ ja 1467/97 ⁽²⁾ sekä päätöslauselmassa ⁽³⁾ vaka- ja kasvusopimuksesta käsitellään sopimuksia, joiden mukaan valtiot, joiden julkistalouden alijäämä ylittää 3 %, joutuvat tekemään korottoman talletuksen, joka voidaan pahimmassa tapauksessa muuttaa sakoksi.

1. Voiko neuvosto ilmoittaa, missä vaiheessa ja minkä tilastojen perusteella nämä päätökset (liiallista alijäämää koskevan menettelyn käynnistäminen, talletuksen tekemistä tai sakon maksamista koskeva vaatimus, liiallista alijäämää koskevan menettelyn päättäminen) tehdään vaka- ja kasvusopimuksessa?
2. Voiko neuvosto ilmoittaa, mihin toimiin ryhdytään, jos tarkistetut BKT-lukemat johtavat talletuksen tai sakon määrän muuttamiseen? Voiko se vahvistaa, että lopullinen sakko vahvistetaan täsmällisten lukujen perusteella? Voiko se vahvistaa, kun otetaan huomioon nykyinen BKT:n määrittäminen, että tällöin viitataan yhteisöjen omia varoja koskevan asetuksen (ETY, Euratom)1552/89 ⁽⁴⁾ 10 artiklan 8 kohtaan?
3. Voiko neuvosto ryhtyä ennen talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen käynnistymistä 1. tammikuuta 1999 toimiin tämän vaka- ja kasvusopimusta koskevaan asetukseen 1467/97 liittyvän kysymyksen selvittämiseksi — mahdollisesti neuvoston päätöksellä — jotta luottamus vaka- ja kasvusopimuksen moitteettomaan toimivuuteen lisääntyisi?

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽³⁾ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 155, 7.6.1989, s. 1.

Vastaus*(3. marraskuuta 1998)*

1. Asetuksessa 1467/97 säädetään, että neuvosto tekee päätöksen ETY:n perustamissopimuksen 104 c artiklan 11 kohdan mukaisen seuraamuksen määräämisestä

- 10 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona osallistuva jäsenvaltio ilmoittaa liialliseen julkiseen alijäämäänsä liittyvistä ennusteista tapauksessa, jossa kyseinen valtio ei noudata 104 c artiklan 7 ja 9 kohdan mukaisia neuvoston päätöksiä. Nopeutettua menettelyä voidaan käyttää silloin, kun kyseessä on suunniteltu ja tarkoituksellinen alijäämä;
- tai välittömästi virallista huomautusta koskevana neuvoston päätöksessä säädettyjen määräaikaisten jälkeen, jos asianomaisen jäsenvaltion ilmoittamat reaaliset luvut osoittavat, ettei todettua alijäämää ole korjattu.

Asetuksessa 1467/97 säädetään seuraamusten poistamisen osalta, että kaikki voimassa olevat seuraamukset kumoutuvat neuvoston päättäessä, että liiallinen alijäämä on korjaantunut.

2. Asetuksen 3605/93 mukaisesti seuraamusten laskeminen perustuu todelliseen markkinahintaiseen bruttokansantuotteeseen, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 89/130/ETY, Euratom ⁽¹⁾ 2 artiklassa yhdenmukaisesti Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT) määritelmien kanssa.

Näiden tietojen mahdollinen tarkistaminen voi olla perusteena seuraamusten tarkistamiselle.

Asetuksen 1552/89 säännökset (10 artiklan 8 kohta), johon viittaatte, koskee yhteisön omien varojen käyttöä. Palautamme mieleen, että 104 c artiklan 11 kohdan nojalla määrätyt sakot ja talletukset eivät ole varsinaisesti omia varoja, vaan perustamissopimuksen 201 artiklassa tarkoitettuja muita tuloja.

Vaikka tässä tapauksessa edellä tarkoitettut ja muut omia varoja koskevat säännökset ja määräykset eivät koske kyseistä erikoistapausta, mikään ei estä ottamasta huomioon kyseisiä sääntöjä määrättyjä sakkoja ja talletuksia myöhemmin tarkistettaessa.

3. Kolmannen kysymyksen osalta voidaan todeta, ettei neuvosto tähän mennessä ole saanut käsiteltäväkseen yhtään kyseistä alaa koskevaa ehdotusta. Muistutamme kuitenkin, että neuvosto on tehnyt joitakin vakaus- ja kasvusopimukseen liittyviä selvennyksiä Ecofin-neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden ministereiden 1. toukokuuta 1998 antamassa julkilausumassa ⁽²⁾, etenkin sen 5 kohdassa.

⁽¹⁾ EYVL L 49, 21.2.1989, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 139, 11.5.1998, s. 28.

(1999/C 96/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2525/98

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Rajat ylittävä ”mainosposti”

Rajat ylittävä ”mainosposti”, ts. valearvonnat ja tekaistut kilpailut, on koko Euroopan unionissa laajalle levinnyt ilmiö. Aikooko komissio ryhtyä toimiin tämän ongelman poistamiseksi?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(13. lokakuuta 1998)

Komissiolla ei ole tietoja valearpajaisiin ja tekaistuihin kilpailuihin liittyvän, maasta toiseen lähetettävän mainospostin määrästä.

Eri valtioihin ulottuvien arpajaisten järjestäminen kuuluu EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen soveltamisalaan, joita yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut asiassa Schindler antamassaan tuomiossa (asia C-275/92). Kun otetaan huomioon tämä tuomio ja arpajaisten erityisluonne, johon liittyy rikoksen tai petoksen vaara, on perusteltua jättää kansallisille viranomaisille riittävästi vapautta päättää toimenpiteistä osallistujien suojelemiseksi ja järjestyksen ylläpitämiseksi yhteiskunnassa. Kansallisten viranomaisten tehtävä on arvioida, onko tarpeen kieltää tai rajoittaa arpajaistoimintaa. Rajoitukset eivät kuitenkaan saa olla syrjiviä.

Lisäksi kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20. toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY ⁽¹⁾, joka jäsenvaltioiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 3. kesäkuuta 2000 mennessä, säädetään tiettyjen etäviestintävälineiden käyttöä koskevista rajoituksista. Direktiivin 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti elinkeinonharjoittaja ei saa ilman kuluttajan ennakolta antamaa suostumusta käyttää ilman ihmisapua toimivia automaattisia kutsujärjestelmiä eikä telekopiolaitteita. Direktiivin 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja etäviestintävälineitä, jos niissä on mahdollisuus yksilölliseen yhteydenpitoon, saa käyttää vain, jos kuluttaja ei ole niitä kieltänyt.

Komissio katsoo, että nämä rajoitukset muodostavat riittävän oikeusperustan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa tilanteissa, edellyttäen, että jäsenvaltioissa toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet direktiivin täytäntöönpanemiseksi.

(¹) EYVL L 144, 4.6.1997.

(1999/C 96/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2527/98

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Poliittinen sorto Burmassa

Burman sotilasdiktatuuri on syllistynyt lukemattomiin julmuuksiin Burman kansaa vastaan, ja maan väestö elää äärimmäisessä köyhyydessä huolimatta runsaista luonnonvaroista. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

Kannattaisiko komissio taloudellisten ja rahoituksellisten pakotteiden asettamista Burman hallitusta vastaan?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(28. syyskuuta 1998)

Komissio kehottaa edelleen kumppaneitaan painostamaan Burman hallitusta aloittamaan perusteellisen vuoropuhelun opposition kanssa. Se on korostanut asiaa erityisesti Kaakkois-Aasian maiden liittoon (ASEAN) kuuluvien kumppaniensa kanssa äskettäin käymissään keskusteluissa.

Yhteisen kannan mukaan yhteistyö Burman kanssa on keskeytetty eikä sitä jatketa ennen kuin maassa tapahtuu huomattavaa edistystä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen suhteen. Ainoastaan humanitaarisia ohjelmia rahoitetaan edelleen.

Poliittisten toimien lisäksi unioni on myös väliaikaisesti peruuttanut Burmalle yleisen tullietuusjärjestelmän mukaisesti myönnetyt tullietuudet, koska maassa tehdään pakkotyötä (24 päivänä maaliskuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) 552/97 (¹)).

Unioni on päättänyt harkita edelleen myös lisätoimia samalla kun yhteisen kannan voimassaoloaika jatketaan. Burman hallitukseen sovellettavien lisäpakotteiden käyttöönottoa koskeva päätös on tehtävä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) mukaisesti, joten asia ei ole pelkästään komission päätettävissä.

(¹) EYVL L 85, 27.3.1997.

(1999/C 96/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2530/98

esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: komission tiedotuskampanjoiden kontaktit

Onko komissio ostanut viimeisten viiden vuoden aikana tutkimus-, kysely- tai konsultointipalveluita Carville, Greenburg and Gould/NOP -yhtiöltä tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivilta organisaatioilta 2010 tai Foreign Policy Centre?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(30. syyskuuta 1998)

Komissio ei ole ostanut arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä mainituilta yhtiöiltä palveluja.

(1999/C 96/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2535/98**esittäjä(t): André Fourçans (PPE) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Euroopan rahoitusmarkkinoiden toiminta

Euron käyttöönotto tulee yhdentämään Euroopan rahoitusmarkkinoita entisestään. Vastikään annettu ilmoitus Lontoon ja Frankfurtin pörssin yhdistämisestä on ensimmäinen merkki tästä kehityksestä.

Katsooko neuvosto, että tässä uudessa, asteittain käyttöön otettavassa toimintakehyksessä olisi entistä enemmän yhdenmukaistettava Euroopan rahoitusmarkkinoiden toimintasääntöjä, vai että olisi pikemminkin pyrittävä luomaan Yhdysvaltain Security and Exchange Commissionin kaltainen eurooppalainen valvontaelin?

Vastaus*(3. marraskuuta 1998)*

Palautetaan mieliin, että Cardiffin Eurooppa-neuvosto kehotti kesäkuussa 1998 ”komissiota esittämään Wienin Eurooppa-neuvostoon mennessä toimintakehyksen rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden parantamiseksi tarkastelemalla erityisesti voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon tehokkuutta ja tuomalla esiin heikkouksia, jotka voivat edellyttää lainsäädännön muuttamista”.

Tätä silmällä pitäen komissio on juuri esittänyt ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elektronisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta.

Lisäksi komissio on juuri esittänyt yhtenäismarkkinoiden toimintasuunnitelmansa mukaisesti kaksi ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavista yrityksistä (yhteissijoitusyritykset) annetun direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta.

Komissio ei ole tähän mennessä esittänyt neuvostolle muita ehdotuksia pankki- tai pörssialan yhdenmukaistamisesta Euroopassa.

(1999/C 96/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2538/98**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Eläkkeet ja Euroopan unionin virkojen politisoituminen

Euroopan unionin viranhaltijoiden riippumattomuus on osoitus avoimuudesta ja demokratiasta. Viranhaltijoiden aseman perustana on henkilöstösääntö, johon neuvosto lainsäädäntötehtävänsä mukaisesti voi tehdä muutoksia. Niinpä mitkään muiden toimielinten tekemät päätökset eivät ilman neuvoston hyväksyntää ole päteviä ja ennen kaikkea ne rikkovat henkilöstösäännön henkeä vastaan.

Voiko neuvosto siis:

1. Taata viranhaltijoille avoimuuden ja demokratian hengen mukaisen urakehityksen;
2. Taata, että korkeat virat viipymättä täytetään Euroopan parlamentin organisaatiosuunnitelman mukaisesti, niin että etusija annetaan toimielimen omille viranhaltijoille ja lopetetaan perusteettomat toimielinten väliset siirrot;
3. Huolehtia Brysselistä ja Strasbourgista hankittavaksi ehdotettujen kiinteistöjen välttämättömistä kustannuksista, kuitenkin ensisijaisesti taaten henkilökuntaan liittyvien budjettikohtien rahoituksen;

4. Hyllyttää ehdotuksen rahastohankkeesta, jolla rahoitettaisiin tulevat eläkkeet, koska kaikki viranhaltijat jo osallistuvat omien eläkkeidensä maksamiseen (8,25 % kuukausipalkasta) ja koska jäsenvaltioiden lisämaksujen tulisi riittää eläkkeiden rahoitukseen, ilman että eläkkeisiin liittyvät budjetin kohdat olisivat uhattuina?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Neuvosto muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamista koskevan sopimuksen 24 artiklan mukaan neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ja kuultuaan niitä muita toimielimiä, joita asia koskee, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot.

Tähän mennessä neuvosto ei ole saanut komissiolta eläkkeiden rahoittamiseksi perustettavaa rahastoa koskevaa ehdotusta eikä myöskään virkamiesten urakehitystä koskevien sääntöjen muuttamiseen tähtäävää ehdotusta.

Neuvosto korostaa, että henkilöstösääntöjen 29 artiklan määräysten mukaan jossakin toimielimessä avoinna olevan viran täyttämiseen tähtävien toimien täytäntöönpanoa koskeva toimivalta on kyseisen toimielimen nimittävällä viranomaisella.

Kysymyksen kolmannessa kohdassa mainitut menot koskevat Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion pääluokkaa I ja perustuvat Euroopan parlamentin hallinnollisen itsemääräämisoikeutensa mukaisesti tekemiin talousarviopäätöksiin.

(1999/C 96/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2539/98

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (NI) komissiolle**

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Eläkkeet ja Euroopan unionin virkojen politisoituminen

Euroopan unionin viranhaltijoiden riippumattomuus on osoitus avoimuudesta ja demokratiasta. Viranhaltijoiden aseman perustana on henkilöstösääntö, johon neuvosto lainsäädäntötehtävänsä mukaisesti voi tehdä muutoksia. Niinpä mitkään muiden toimielinten tekemät päätökset eivät ilman neuvoston hyväksyntää ole päteviä ja ennen kaikkea ne rikkovat henkilöstösäännön henkeä vastaan.

Voiko komissio siis:

1. Taata viranhaltijoille avoimuuden ja demokratian hengen mukaisen urakehityksen;
2. Taata, että korkeat virat viipymättä täytetään Euroopan parlamentin organisaatiosuunnitelman mukaisesti, niin että etusija annetaan toimielimen omille viranhaltijoille ja lopetetaan perusteettomat toimielinten väliset siirrot;
3. Huolehtia Brysselistä ja Strasbourgista hankittavaksi ehdotettujen kiinteistöjen välttämättömistä kustannuksista, kuitenkin ensisijaisesti taaten henkilökuntaan liittyvien budjettikohtien rahoituksen;
4. Hyllyttää ehdotuksen rahastohankkeesta, jolla rahoitettaisiin tulevat eläkkeet, koska kaikki viranhaltijat jo osallistuvat omien eläkkeidensä maksamiseen (8,25 % kuukausipalkasta) ja koska jäsenvaltioiden lisämaksujen tulisi riittää eläkkeiden rahoitukseen, ilman että eläkkeisiin liittyvät budjetin kohdat olisivat uhattuina?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(30. syyskuuta 1998)

1. Osana 24. syyskuuta 1997 vahvistettua hallinnon ja henkilöstöpolitiikan nykyaikaistamisohjelmaa (MAP 2000) komissio on käynnistänyt monia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on sen palveluksessa toimivien virkamiesten urakehityksen parantaminen (palvelukseen ottaminen, yksikön tehtäviin perehdyttäminen, ylen- nysjärjestelmät, kilpailu siirtymiseksi toiselle ura-alueelle, koulutus). Komissiossa ja eri yksiköiden, henkilöstön ja hallinnon edustajista koostuvissa työryhmissä tehdyn työn pitäisi johtaa piakkoin ehdotuksiin, joiden avulla nykyisiä järjestelyjä voidaan rationalisoida, kehittää, yksinkertaistaa ja niiden avoimuutta lisätä. Tarkoituksena on, että jokainen virkamies voisi hallita urakehitystään paremmin ja kokea työnsä sekä työympäristönsä tyydyttävämmäksi. On kuitenkin selvää, että menestyminen uralla riippuu ennen muuta kunkin virkamiehen henkilökohtaisesta panostuksesta, eikä komissio voi ennalta suunnitella kenenkään urakehitystä.
2. Komission on todettava, että jokainen toimielin on yksinään vastuussa hallinnollisissa yksiköissään tapahtuvista nimityksistä ja että komissio ei voi millään tavalla puuttua Euroopan parlamentin tai jonkin muun toimielimen sisäisiin nimityksiin. Komissio ei myöskään voi lopettaa toimielinten välisiä siirtoja, joista määrätään Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan c alakohdassa.
3. Komission mielestä ehdotettu kiinteistöjen hankkiminen Brysselistä ja Strasbourgista koskee Euroopan parlamenttia toimielimenä ja kuuluu näin ollen parlamentin toimivaltaan. Komissio on viime vuosina hankkinut kiinteistöjä ja maksanut etuosto-oikeuden tarjoaviin pitkäaikaisiin vuokrasopimuksiin liittyviä takuumaksuja talousarviossa henkilöstökuluihin alunperin varattujen määrärahojen perusteella. Budjettivallan käyttäjä on kuitenkin hyväksynyt nämä toimenpiteet ja ne ovat olleet mahdollisia pääasiassa siksi, että ecun ja Belgian frangin välinen suhde on kehittynyt budjettiarvioita edullisemmalla tavalla.
4. Arvoisa parlamentinjäsen pyytää komissiota pidättäytymään eläkerahastohankkeesta. Komissio täsmentää, ettei se ole tässä vaiheessa tehnyt tämänsuuntaista ehdotusta. Se muistuttaa myös, että se on parlamentin pyynnön perusteella aloittanut tutkimuksen, jossa kartoitetaan vaihtoehtoisia rahoitustapoja yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön eläkejärjestelmälle, joka tällä hetkellä perustuu budjettivaroihin. Komissio on tietoinen ja vastuussa kaikista virkamiesten ja muun henkilöstön palkoista pidätetyistä maksuista, jotka on tarkoitettu eläkejärjestelmästä heille kuuluvan maksuosuuden kattamiseen.

(1999/C 96/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2540/98

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Työpaikka

Italian lainsäädännössä asetus 626, annettu 19. syyskuuta 1994, ja sen täydennyksenä asetus 242, annettu 19. maaliskuuta 1996, säätävät terveys- ja työsuojelukysymyksistä työpaikoilla. Tässä yhteydessä tapaturmien ehkäisy työpaikoilla on erityisen tärkeää. Ilmausta työpaikka voidaan käyttää joko yleisesti, esim. puhuttaessa ”työpaikan ilmapiiristä” tai erityisesti viitattaessa ”työn suorituspaikkaan” tai ”tuotantoyksikköön”. Yhä useammin oikeustieteessä, erityisesti työtaturmia koskevissa oikeustapaustutkimuksissa, on omaksuttu yleinen tulkinta. Niissä työpaikkana pidetään mitä tahansa paikkaa, jossa on ”työasemia” tai paikkaa, jossa yrityksen työntekijät suorittavat työtehtäviään. Ainoat poikkeukset lainsäädännössä koskevat kuljetustehtäviä, väliaikaisia tai siirrettäviä telakoita, kaivoksia, kalastusaluksia, peltoja, metsiä ja muuta metsätalouden maa-aluetta, joka sijaitsee kaukana tilan rakennuksista. Määrittely ei aina ole helppoa: esimerkiksi raitiovaunu, vaikkakin kuljetusväline, on kaikin tavoin kuljettajalleen työn suorituspaikka, ovat kirjaimellisesti tulkiten lain rajoitukset mitkä tahansa.

1. Mitä komission mielestä tarkasti ottaen yhteisön työpaikkaterveydenhoidon ja työsuojelun direktiivissä tarkoitetaan ”työpaikalla”?
2. Jos raitiovaununkuljettajan tapauksessa raitiovaunua ei voida pitää työpaikkana, mikä komission mielestä on kuljettajan työpaikka?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antaman vastaus

(7. lokakuuta 1998)

1. Työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/654/ETY (ensimmäinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ⁽¹⁾ 2 artiklan mukaan kyseisessä direktiivissä ”työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, joka on tarkoitettu käsittämään yrityksen tai laitoksen tiloissa olevat työpisteet, ja muuta paikkaa yrityksen tai laitoksen alueella, johon työntekijällä on pääsy työssööloaikanaan”.

Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 1 artiklan 2 kohdan mukaan jäävistä aloista on annettu erityisdirektiivejä. Poikkeuksena ovat kulkuneuvot, joista komissio on toimittanut neuvostolle ehdotuksen direktiiviksi ⁽²⁾, mutta johon neuvosto ei ole vielä ilmaissut kantaansa. Lisäksi ulkopuolelle jäävät maa- tai metsätalousyritykselle kuuluvat pellot, metsät ja muut alueet.

2. Kulkuneuvo on kuljettajan työpaikka. Kulkuneuvo ei kuitenkaan kuulu direktiivin 89/654/ETY soveltamisalaan 1 artiklan 2 kohdan mukaan. Tähän työpaikkaan sovelletaan muita työturvallisuudesta ja työterveydestä annettuja direktiivejä, kuten toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/391/ETY ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 393, 30.12.1989.

⁽²⁾ KOM(92) 234 lopullinen, 16.11.1992 ja KOM(93) 421 lopullinen, 1.10.1993 (muutettu ehdotus).

⁽³⁾ EYVL L 183, 29.6.1989.

(1999/C 96/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2544/98

esittäjä(t): Kirsten Jensen (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Allergia ja yliherkkyys

Mihin aloitteisiin komissio aikoo ryhtyä tuoksujen, kemikaalien ja savun sisäänhengityksen aiheuttaman yliherkkyden (MCS) suhteen?

Voiko komissio ilmoittaa, onko se antanut varoja ja välineitä edellämainitun yliherkkyiden syiden tutkimiseen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(29. lokakuuta 1998)

Voimakasta reagointia sellaisiin kemikaalimääriin, jotka eivät useimmilla ihmisillä saa aikaan reaktioita, kutsutaan usein kemiakaaleista aiheutuvaksi intoleranssiksi tai yliherkkyudeksi usealle kemikaalille (MCS) taikka sen katsotaan olevan yhteydessä niihin. Lopullista tieteellistä näyttöä tietyille tekijöille altistumisen ja terveydellisten vaikutusten yhteydestä ei ole saatu. Nimellä MCS yleisesti tunnettujen tilojen esiintymistä ja ominaisuuksia koskevissa tutkimuksissa on päätelty, että määritelmien ja diagnoosien puute on merkittävin este MCS-tiloja koskevien validien tietojen keruulle. Komissio tuki tähän liittyvää työtä vuonna 1994. Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään myös tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Hiltrud Breyerin tekemään kirjalliseen kysymykseen E-2904/97 ⁽¹⁾. Allergioita ja allergisia sairauksia esiintyy yleisesti yhä enemmän kaikkialla yhteisössä. Tämän takia komissio on tehnyt ehdotuksen saasteperäisten sairauksien vastaisesta yhteisön toimintaohjelmasta osana kansanterveyden alalla toteutettavia toimia ⁽²⁾. Tähän kuuluvat myös ympäristön saastumiseen liittyvät sairaudet. Ohjelman yhteydessä voidaan aloittaa MCS:n kaltaisten tilojen määrittelemistä ja diagnosoimista koskeva työ.

Henkilöihin, joiden työtehtäviin liittyy kemiallisia tekijöitä, sovelletaan työterveyttä ja työturvallisuutta koskevaa yhteisön lainsäädäntöä. Tähän kuuluvat neuvoston direktiivit 80/1107/ETY ⁽³⁾, 89/391/ETY ⁽⁴⁾, 90/394/ETY ⁽⁵⁾ ja 98/24/EY ⁽⁶⁾. Direktiiveissä esitetään EY:n perustamissopimuksen 118 a artiklan mukaiset työpaikoilla sovellettavat vähimmäisvaatimukset.

Biolääketieteen ja terveyden tutkimusohjelman (Biomed 2, 1994—1998) työ- ja ympäristöperäisiä sairauksia koskevassa osassa tuetaan tällä hetkellä työterveyden ja väestön yleisen terveydentilan kannalta merkittävää allergiatutkimusta. Tavoitteena on lisätä tieteellistä tietoa työterveyden ja työturvallisuuden parantamiseksi, ja pääpaino on työperäisten sairauksien ehkäisyssä. Ympäristöä ja ilmastoa koskevasta ohjelmasta (1994—1998) tuetaan tutkimusta, joka koskee ympäristön epäpuhtauksien aiheuttaman terveyden heikkentymisen varhaisen osoittimien tunnistamista. Tutkimukseen kuuluu hankkeita, jotka koskevat metalleille herkistymisen indikaattoreita ja ilmansaastumisen vaikutuksia terveyteen.

komission ehdotuksessa viidenneksi puiteohjelmaksi ympäristöperäisiä sairauksia ja allergioita sekä niiden hoitoa ja ehkäisyä koskeva tutkimus sisältyy avaintoiminta-kokonaisuuden 1 ”Terveys, ravinto ja ympäristökijät” erityisohjelmaan ”elämänlaatu ja luonnonvarojen hallinta”.

(¹) EYVL C 134, 30.4.1998.

(²) EYVL C 214, 16.7.1997.

(³) EYVL L 327, 3.12.1980.

(⁴) EYVL L 138, 29.6.1989.

(⁵) EYVL L 196, 26.7.1990.

(⁶) EYVL L 131, 5.5.1998.

(1999/C 96/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2555/98

esittäjä(t): **Johanna Maij-Weggen (PPE)** neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Länsi-Papuan, nykyisen Indonesian maakunnan Irian Jayan, kiristynyt tilanne

Onko neuvosto tietoinen Irian Jayan (Indonesia) kiristyneestä tilanteesta ja erityisesti siitä, että indonesialaiset sotilaat ovat Biakissa ja Sorongissa 1. heinäkuuta 1998 jälkeen surmanneet seitsemän ihmistä ja että kymmeniä ihmisiä on joutunut paikallisiin sairaaloihin vaikeasti loukkaantuneina, koska he ovat osoittaneet mieltään alueensa autonomian lisäämisen ja suuremman itsenäisyyden puolesta?

Onko neuvosto valmis pyytämään Indonesian hallitukselta selvitystä näistä väkivaltaisuuksista ja tiedottamaan siitä Euroopan parlamentille?

(1999/C 96/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2569/98

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR)** neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Indonesian ihmisoikeudet

Kun otetaan huomioon Irianin demokratiamielenosoituksissa tämän vuoden touko-, kesä- ja heinäkuussa tapahtuneet Indonesian joukkojen toteuttamat ihmisoikeuksien loukkaukset, mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä varmistaakseen, että kyseisellä alueella kunnioitetaan ihmisoikeuksia?

Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2555/98 ja E-2569/98

(3. marraskuuta 1998)

Neuvosto on tietoinen Irian Jayassa heinäkuussa 1998 tapahtuneista yhteenotoista. Näiden välikohtauksien johdosta Indonesian viranomaisille on jo ilmoitettu, että Euroopan unioni edellyttää äärimmäisen maltillista toimintaa ja pidättäytymistä voimankäytöstä. EU on lisäksi pannut tyytyväisenä merkille ilmoituksen Irian Jayan välikohtausten tutkimisesta ja toivoo, että pidätetyt vapautetaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2558/98**esittäjä(t): José Apolinário (PSE) komissiolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* NUTS ja Agenda 2000

Voiko komissio vahvistaa tiedon, että NUTS 2 -tukeen oikeutettujen alueiden maantieteelliset rajat on Yhdistyneessä kuningaskunnassa määritelty uudelleen Agenda 2000:n esittämisen jälkeen?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus*(13. lokakuuta 1998)*

Komissio jätti ehdotuksensa aiheesta Agenda 2000 ⁽¹⁾ heinäkuussa 1997. Ehdotukset uusiksi rakennerahastoja ja koheesiorahastoa koskeviksi säännöksiksi vuosiksi 2000—2006 julkaistiin maaliskuussa 1998.

Vuoden 1995 puolivälissä Yhdistyneen kuningaskunnan kansallinen tilastovirasto ilmoitti Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle (Eurostatille), että alue- ja paikallishallinnon laajan uudistuksen seurauksena tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöön (NUTS) tulisi merkittäviä muutoksia.

Ensimmäinen luonnos Yhdistyneen kuningaskunnan NUTS-järjestelmän uudistusehdotukseksi toimitettiin komission tarkasteltavaksi vuoden 1996 puolivälissä ja muodollinen ehdotus kesäkuussa 1997. Ehdotusten tekninen sisältö tutkittiin NUTS-järjestelmän periaatteiden valossa, ja Yhdistyneen kuningaskunnan uudesta NUTS-luokituksesta sovittiin kesäkuussa 1998. Se sisälsi hyvin pieniä muutoksia NUTS 1 -tasolla, NUTS 3 -alueiden merkittävän tarkistuksen, johon liittyi muutoksia NUTS 4 -tasolla, sekä vähäisempiä muutoksia NUTS 2 -tasolla.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 lopullinen.

(1999/C 96/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2567/98**esittäjä(t): Peter Truscott (PSE) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Vammaisten aikuisten osa-aikahoito ja yhteishoito

Voisiko neuvosto selvittää seuraavia vammaisten aikuisten osa-aikahoitoon ja yhteishoitoon liittyviä kysymyksiä EU:ssa: Mitkä EU:n säännökset koskevat vammaisten aikuisten osa-aikahoidon ja yhteishoidon normeja Euroopassa? Mitä säännöksiä on olemassa vammaisten aikuisten päivähoitopalveluiden normeille? Ja lopuksi, miten eri jäsenvaltioiden määräysten normit vertautuvat keskenään?

Vastaus*(22. lokakuuta 1998)*

Neuvosto haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että yhteisön tasolla ei ole hyväksytty lainsäädäntöä aloilla, joita hänen kysymyksensä koskee. Komissio ei ole tehnyt neuvostolle näitä asioita koskevia ehdotuksia.

(1999/C 96/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2570/98**esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Ympäristötilastojen tietokanta

Minulle on kerrottu, että komissiolla on uusi ympäristötilastojen tietokanta, joka on tällä hetkellä vain komission käytössä, ja jota Euroopan parlamentti ei saa käyttää.

Voiko komissio vahvistaa kyseisen tietokannan olemassaolon? Millaisia ympäristötilastoja tämä tietokanta sisältää? Milloin Euroopan parlamentin jäsenet voivat käyttää tätä tietokantaa, vai onko tällaista lainkaan suunniteltu? Miksi parlamentin jäsenille ei heti kerrottu tietokannan olemassaolosta eikä heille annettu sen käyttöoikeutta?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 1998)

Komissiolla ei ole ympäristötilastoja sisältävää tietokantaa, joka olisi ainoastaan komission päätöksiä tekevien osastojen, muttei parlamentin käytettävissä. Euroopan unionin, EFTA-maiden ja jäsenyyttä hakeneiden maiden ympäristötiedot siirretään Eurostatin tekemän tarkistuksen jälkeen New Cronos -tietokantaan, joka on Eurostatin yleinen levitystietokanta. Sekä komission että parlamentin henkilöstö voi käyttää sitä.

Arvoisa parlamentin jäsen saattaa viitata Eurostatin sisäiseen ENVSTAT-tietokantaan, joka on perustettu ainoastaan Eurostatin sisäisiin tuotantotarkoituksiin ja joka sisältää sekä validoitua että validoimatonta tietoa. Tätä tietokantaa voi käyttää ainoastaan tietojen korjaamisesta ja täydentämisestä vastaava Eurostatin henkilökunta. Kun tiedot on täydennetty ja julkistettu, ne siirretään New Cronos -tietokantaan kuten edellä on selostettu.

(1999/C 96/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2580/98

esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: EU:n kansalaisten oikeus äänestää Belgian kunnallisvaaleissa

Belgia ei ole saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään direktiiviä, joka liittyy EY:n perustamissopimuksen 8 b artiklan 1 kohtaan kaikkien unionin kansalaisten oikeudesta kunnalliseen äänioikeuteen kansalaisen asuinpaikasta riippumatta. Yhteisöjen tuomioistuin antoi 9. heinäkuuta 1998 tätä kysymystä koskevan tuomionsa. Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä taatakseen, että kaikilla Belgiassa asuvilla EU:n kansalaisilla on äänioikeus Belgian seuraavissa kunnallisvaaleissa lokakuussa vuonna 2000?

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, perustamissopimuksen 164 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on varmistaa, että yhteisön perustamissopimusta tulkittaessa ja sovellettaessa noudatetaan lakia. Komissio valvoo yhteisön oikeuden asianmukaista soveltamista 155 artiklan mukaisesti. Perustamissopimuksen 171 artiklan mukaisesti sen on myös toimittava siinä tapauksessa, että jokin jäsenvaltio ei toteuta yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavia toimenpiteitä.

(1999/C 96/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2583/98

esittäjä(t): José Barros Moura (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Henkilöiden vapaan liikkuvuuden käytännön näkökohtia

Kaksi eri jäsenvaltioiden kansalaista (italialainen nainen ja portugalilainen mies) päättävät mennä naimisiin tai asua yhdessä. Niinpä yhden heistä kahdesta on muutettava kumppaninsa jäsenvaltioon ja jätettävä työpaikkansa tai otettava virkavapaata henkilökohtaisten syiden nojalla tai ryhdyttävä muihin tämän tapaisiin järjestelyihin. Useimmissa tapauksissa sillä henkilöllä, joka muuttaa, tulee väistämättä olemaan vaikeuksia päästä mukaan uuden asuinmaansa yhteiskuntaelämään siinä määrin, että hän hankkisi itselleen tasavertaiset olosuhteet ja mahdollisuudet.

Onko mahdollista, kun otetaan huomioon tämän tilanteen yksilöllinen ja erityinen luonne, tunnustaa yhteisön tasolla tällaisten kansalaisten oikeus säilyttää olemassaolevat sosiaaliturvaoikeutensa (erityisesti sairausvakuutukseen liittyvät) alkuperäisessä jäsenvaltiossa riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he asuvat sillä hetkellä, jolla heillä on tarve käyttää näitä oikeuksiaan?

Mitä tulee sairausvakuutukseen, ei pitäisi olla välttämätöntä turvautua kömpelöön byrokraatiaan, joka liittyy E111- ja E112-lomakkeisiin; jälkimmäisen tapauksessa oikeuksien saaminen edellyttää vaivalloista prosessia.

Silloin kun on tarpeen turvautua E112-lomakkeeseen, eikä olisi mahdollista, esimerkiksi mainitun naisen tapauksessa, palata alkuperäiseen kotimaahan, kun päättää saada lapsen, ja synnyttää siellä ollakseen lähisuku-laistensa (toisin sanoen vanhempiansa) lähellä ja emotionaalista sekä inhimillisistä syistä?

Edelleen mitä tulee E112-lomakkeen käyttöön, eikä sen näistä kahdesta henkilöstä, joka tietynä elämänsä hetkenä joutuu esimerkiksi leikkaukseen ja tämän jälkeen käymään säännöllisesti henkilökohtaisen (tai perhe-) lääkärinsä tarkastuksessa tai tarvitsee erityishoitoa, pitäisi voida käyttää oikeutta palata siihen jäsenvaltioon, joka on hänen alkuperäinen kotimaansa, käymättä läpi E112-menettelyä? Eikö lisäksi henkilön alkuperäisen kotimaan tulisi vastata hoitokustannuksista sen sijaan, että niistä vastaa senhetkinen asuinmaa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(9. lokakuuta 1998)

Jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmät on sovitettu yhteen neuvoston asetuksilla (ETY) 1408/71 ja 574/72 ⁽¹⁾. Asetuksilla pyritään kuitenkin ainoastaan sovittamaan yhteen, ei yhtenäistämään kansallisia sosiaaliturvajärjestelmiä. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, mitä etuuksia ne tarjoavat ja miten ne järjestävät ja rahoittavat eri sosiaaliturvajärjestelmänsä.

Henkilö, joka mentyyään naimisiin toisen jäsenvaltion kansalaisen kanssa muuttaa aviopuolison valtioon, kuuluu yleensä uuden asuinvaltionsa sairausvakuutuksen piiriin. Jos henkilö haluaa palata alkuperävaltioon saamaan erityissairaanhoitoa, hänen on asetuksen (ETY) 1408/71 mukaan pyydettävä siihen asuinvaltion terveydenhuoltojärjestelmän ennakkosuostumus. Suostumus (E112-lomake) tarkoittaa, että asuinvaltio lupaa maksaa kustannukset aivan kuin henkilöllä olisi oikeus etuuksiin siinä jäsenmaassa, jossa hoito annetaan.

Siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunta on tarkastellut mahdollisuutta päästä yhteisymmärrykseen siitä, että lapsen synnyttäminen toisessa jäsenvaltiossa katsottaisiin automaattisesti hätätapaukseksi. Tällöin E112-lomakkeella annettavaa ennakkosuostumusta ei tarvittaisi. Valitettavasti asiasta ei ollut mahdollista päästä yhteisymmärrykseen. Asuinvaltion pelättiin joutuvan maksamaan toiselle jäsenvaltiolle täysimääräiset synnytyskustannukset siinäkin tapauksessa, että kyseiset kustannukset olisivat huomattavasti korkeammat kuin valtion oman järjestelmän mukaiset synnytyskustannukset.

⁽¹⁾ muutettu asetuksella (EY) 118/97 – EYVL 28, 30.1.1997.

(1999/C 96/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2587/98

esittäjä(t): **Otto von Habsburg (PPE) komissiolle**

(29. heinäkuuta 1998)

Aihe: Autojen ja moottoripyörien mainostaminen

Eräs merkittävä saksalainen sanomalehti ilmoitti, että komissio valmistelee ehdotusta autojen ja moottoripyörien mainosrajoituksista, koska lukuisat onnettomuudet ovat osoittaneet näiden ajoneuvojen vaarallisuuden.

1. Pitääkö tämä uutinen paikkansa vai onko tämä taas tyypillinen esimerkki EU:n vastustajien levittämästä disinformaatiosta?
2. Jos uutinen on totta, niin mikä oikeuttaa tämän ehdotuksen, joka uhkaa taloudellista riippumattomuutta ja merkitsee itse asiassa vain uutta askelta byrokraattisen sosialismin täytäntöönpanemiseksi?
3. Mitä komissio aikoo tehdä estääkseen tulevaisuudessa tällaisen järjettömän sääntelyvimman ilmentymät?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 1998)

Komissiolla ei ole minkäänlaista aikomusta esittää autojen mainontakieltoa, kuten joissakin saksalaisissa lehdissä on virheellisesti kerrottu.

Useissa jäsenvaltioissa sovelletaan vapaaehtoisia käytännesääntöjä, joissa kannustetaan mainostoimistoja ja niiden asiakkaana olevaa autoteollisuutta rajoittamaan mainontaa, jonka voidaan katsoa liittyvän vaarakäyttämiseen teillä. Mahdollisuuksista soveltaa tällaisia vapaaehtoisia käytännesääntöjä koko Eurooppaan on käyty keskusteluja, jotka ovat voineet johtaa väärinymmärryksiin. Näin on saattanut käydä esimerkiksi sellaisille journalisteille, jotka eivät ole vaivautuneet ottamaan yhteyttä eri vapaaehtoisjärjestöihin, viranomaisiin tai komissioon ennen juttunsa kirjoittamista.

(1999/C 96/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2588/98

esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (I-EDN) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Neuvoston pöytäkirjojen salaiset liitteet

Onko vuosilta 1997 ja 1998 olemassa neuvoston pöytäkirjojen salaisia liitteitä, ja jos on, miten monta ja miltä aloilta?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

1. Vuonna 1997 julkistettiin säädösten antamisen yhteydessä 361 neuvoston pöytäkirjaan merkittyä lausumaa.

Kun neuvosto antoi 20. tammikuuta 1997 neuvoston direktiivin 97/3/EY kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja yhteisössä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä annetun direktiivin 77/93/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾, yhtä lausumaa ei julkistettu.

2. Vuoden 1998 ensimmäisellä puoliskolla julkistettiin säädösten antamisen yhteydessä 170 neuvoston pöytäkirjaan merkittyä lausumaa.

Kun neuvosto teki 23. maaliskuuta 1998

- neuvoston päätöksen teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvia vaikutuksia koskevan yleissopimuksen tekemisestä yhteisön puolesta, yhtä lausumaa ei julkistettu,
- neuvoston päätöksen vuoden 1979 valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen rikkipäästöjen edelleen vähentämistä koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta, kahta lausumaa ei julkistettu.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen saattaa todeta, vuonna 1997 julkistettiin 99,72 prosenttia lausumista, kun taas vuoden 1998 ensimmäisellä puoliskolla niistä julkistettiin 98,24 prosenttia.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 30-34.

(1999/C 96/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2589/98

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Luokkaretket Euroopan unionissa

Tällä hetkellä sellaisten koululuokkien, joilla on oppilaita, joilla ei ole EU-jäsenvaltion kansalaisuutta, luokkaretkiin Euroopan unionissa liittyy suhteettoman suuria byrokraattisia ja taloudellisia rasituksia.

Kun dornbirniläinen yläasteen luokka halusi tehdä retken toiseen EU-jäsenvaltioon, oli ensin laadittava oppilasluettelo ja tarkistettava passit ja viisumit.

Muista kuin EU-maista olevien oppilaiden oli hankittava tuore valokuva, jos heillä ei ollut omaa passia, jossa oli voimassa oleva viisumi. Täydellisesti täytetyt ja valokuvilla varustetut EU-luokkaretkilomakkeet oli vielä kertaalleen tarkistettava piirikunnan poliisiasemalla tietokoneella ja vahvistettava maksun suorittamisella.

1. Onko neuvosto jo tietoinen valituksista, jotka koskevat luokkaretkiin kohdistuvia suhteettoman suuria byrokraattisia rasituksia EU:ssa? Mitä tälle asialle on jo tehty?
2. Mitä ehdotuksia on tehty ja mitä aloitteita neuvosto on toteuttanut tai aikoo vielä toteuttaa?
3. Eikö koulun johdon vahvistus riittäisi vapaaseen rajanylitykseen yhdyntyneessä Euroopassa?
4. Milloin EU:n koulut voivat odottaa tämän byrokraattisen rasituksen keventyvän?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

1. Kansalaiset eivät ole esittäneet neuvostolle valituksia luokkaretkistä.
2. Neuvosto teki 30. marraskuuta 1994 päätöksen EU:n jäsenvaltioissa asuvien kolmansista maista peräisin olevien koululaisten liikkumismahdollisuuksia koskevasta yhteisestä toiminnasta ⁽¹⁾, ja katsoi, että liikkumismahdollisuuksien antaminen jäsenvaltioissa laillisesti asuville koululaisille on osoitus yhteisestä tahdosta tukea kolmansien maiden kansalaisten integroitumista. Yhteisellä toiminnalla pyritään poistamaan viisumipakko niiltä jäsenvaltioissa asuvilta kolmansista maista peräisin olevilta koululaisilta, jotka pyytävät lupaa päästä luokkaretken yhteydessä jonkin toisen jäsenvaltion alueelle joko lyhyen oleskelun ajaksi tai kauttakulkua varten.
3. Edellä mainitussa yhteisessä toiminnassa edellytetään, että luettelo koululaisista on koulun rehtorin allekirjoittama ja ulkomaalaisasioista vastaavan viranomaisen vahvistama. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on aina tarkistettava luettelo sen varmistamiseksi, että kolmansista maista peräisin olevilla matkustajilla on oikeus palata kyseisen jäsenvaltion alueelle.
4. Neuvosto arvioi säännöllisesti edellä mainittua yhteistä toimintaa. Neuvosto katsoo kyseisten arviointien tulosten pohjalta, että tällä hetkellä ei ole tarpeen muuttaa kyseisiin matkoihin sovellettavaa oikeudellista järjestelmää.

⁽¹⁾ EYVL L 327, 19.12.1994, s. 1.

(1999/C 96/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2596/98

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Rakenerahastojen ja koheesiorahaston määrärahojen käyttöönoton eteneminen

Voisiko komissio kertoa minulle: Mikä on tähänastinen rakenerahastojen ja koheesiorahaston käyttöönotettujen määrärahojen yhteissumma (nimelliset summat ja suhteellinen osuus) kunkin jäsenvaltion kohdalla suhteessa koko kuluvalle ohjelmakaudelle (1994—99) varattujen määrärahojen yhteissummaan sekä suhteessa tähän mennessä laadittuihin suunnitelmiin?

**Komission puheenjohtajan jäsenen Liikanenin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(16. lokakuuta 1998)

Taulukoita sisältävän vastauksen pituuden vuoksi komissio lähettää vastauksen suoraan arvoisille jäsenille ja parlamentin pääsihteeristölle.

(1999/C 96/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2598/98

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Libyan valtion velkarästit kreikkalaisille teollisille ja kaupallisille liikeyrityksille

Libyan hallitus on vuodesta 1980 asti ollut velkaa joukolle kreikkalaisia teollisia ja kaupallisia liikeyrityksiä summia, jotka yhteensä nousevat 644 miljoonaan USA:n dollariin. Nämä velat johtuvat Libyassa suoritetuista töistä tai muusta toiminnasta, joita ei koskaan maksettu normaalisti ja joita lakattiin kokonaan maksamasta sen jälkeen, kun kauppasaarto astui voimaan. Kreikan talousministeriön ja Libyan hallitusta edustavan komitean väliset tapaamiset, joissa käsiteltiin tätä asiaa, osoittautuivat tuloksettomiksi huolimatta siitä, että Libyan hallitus itse myöntää olevansa velkaa huomattavan osan summasta, jota yritykset yrittävät periä. Ottaen huomioon, että muutkin yritykset, muistakin EU:n jäsenvaltioista (Saksasta, Italiasta jne.) ovat samassa asemassa, voisiko komissio kertoa minulle, aikooko se ryhtyä toimenpiteisiin, joilla ongelma voitaisiin ratkaista?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 1998)

Komissio on pannut merkille, että Libyan hallitus on kauppasaarron voimaantulosta lähtien laiminlyönyt maksuvelvollisuutensa kreikkalaisia yrityksiä kohtaan. Komissiolla ei kuitenkaan ole yksinomaisen toimivaltansa alalla (taloudelliset ja sosiaaliset asiat osana ensimmäistä pilaria) oikeusperustaa toimia, koska yhteisön ja Libyan välillä ei ole tehty sopimuksia.

Lockerbie-jutun viimeaikainen kehittyminen ja Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston mahdollisesti määräämä kauppasaarron kumoaminen saattavat luoda uuden perustan maksujen lakkaamisesta aiheutuneen ongelman ratkaisemiselle kahdenvälisesti kyseisten jäsenvaltioiden ja Libyan välillä. Jos kyseiset ponnistukset eivät tuota tulosta, komissio on valmis tukemaan toimivaltansa asettamissa rajoissa kyseisten jäsenvaltioiden asianomaisilla eurooppalaisilla tahoilla mahdollisesti toteuttamia toimia.

(1999/C 96/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2599/98

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Kreikalle suunnatun yhteisön tukikehyksen täytäntöönpanon edistyminen

Kreikalle suunnatun yhteisön tukikehyksen voimassaoloajan päättymiseen on enää vähemmän kuin 1,5 vuotta.

Voisiko komissio kertoa minulle, mitä summia ja mitä osuuksia Kreikalle suunnatussa yhteisön tukikehyksessä varatuista määrärahoista on maksettu tähän mennessä:

1. suhteessa yhteisön tukikehyksen koko voimassaolokaudelle (1994—99) laadittuun talousarvioon
2. suhteessa tukikehyksen täytäntöönpanon alkamisesta tähän asti (7/1998) kestänyttä kautta koskevaan talousarvioon
3. kunkin Kreikalle suunnatusta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavan toimintaohjelman kohdalla?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(9. lokakuuta 1998)

Kreikalle suunnattuun yhteisön tukikehykseen (YTK) varatut määrärahat ovat yhteensä 13 933 miljoonaa ecua, ja 1. syyskuuta 1998 mennessä niistä oli maksettu 7 213 miljoonaa ecua. Määrä vastaa 52 prosenttia koko ohjelmakaudelle 1994-1999 varatuista ja 68 prosenttia vuoden 1998 loppuun mennessä käytettäväksi suunnitelluista määrärahoista.

Tilanteen odotetaan kehittyvän suotuisasti vuoden kolmen viimeisen kuukauden aikana, koska menoilla on yleensä taipumus keskittyä vuoden lopun tuntumaan. Komissio korostaa, että YTK:hon liittyvät maksusitoumukset on tehtävä ennen 31. joulukuuta 1999; maksusuorituksia sitä vastoin voidaan lainsäädännön mukaisesti jatkaa vielä kyseisen päivämäärän jälkeenkin.

Komissio toimittaa välittömästi kysyjälle ja parlamentin pääsihteeristölle taulukon, josta käyvät ilmi eri toimenpideohjelmille suunnatut maksut ja niitä vastaavat prosenttiosuudet.

(1999/C 96/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2600/98

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Väkivalta ja seksuaalinen ahdistelu työpaikoilla

Kansainvälisen työjärjestön (ILO:n) viimeaikaisesta tutkimuksesta käy ilmi, että tärkein syy työntekijöiden turvattomuuteen ovat uhkaukset, ruumiillisen väkivallan käyttö ja seksuaalinen ahdistelu. Tämän ILO:n laatiman tutkimuksen mukaan väkivallantekojen uhriksi työpaikalla joutuu naisista lähes kaksi kertaa suurempi osuus kuin miehistä, ja Isossa-Britanniassa uhkailun kohteeksi joutuu yli 53 prosenttia työntekijöistä. Erityisesti psykologinen häirintä on saavuttanut huolestuttavat mittasuhteet läntisessä maailmassa, varsinkin Itävallassa, Tanskassa, Isossa-Britanniassa, Saksassa sekä Ruotsissa. Mitä tulee seksuaaliseen väkivaltaan, Ranska on maailman kärjessä, sillä 20 prosenttia työelämässä olevista naisista on joutunut seksuaalisen ahdistelun uhreiksi. Millä tavoin neuvosto aikoo puuttua asiaan ja mitä toimenpiteitä se tulee toteuttamaan tämän vakavan ongelman torjumiseksi?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komissio pani alulle maaliskuussa 1997 työmarkkina-osapuolten toisen kuulemisen työpaikalla tapahtuvan seksuaalisen ahdistelun torjunnasta. Neuvosto ei ole tässä vaiheessa saanut komissiolta virallista ehdotusta asiasta.

Neuvosto kiinnittää tässä yhteydessä arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että neuvosto sai komissiolta 9. heinäkuuta 1998 ehdotuksen päätökseksi yhteisön laajuista lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvaan väkivaltaan liittyvän jäsenvaltioiden toiminnan tukemista koskevasta yhteisön keskipitkän aikavälin toimintaohjelmasta (DAPHNE-ohjelma; 2000—2004). Neuvoston yksiköt tarkastelevat ehdotusta lähitulevaisuudessa.

(1999/C 96/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2607/98

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

Belgian ympäristöministeri on kuvaillut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tapauksesta C-321/95P antamaa tuomiota "valitettavaksi tilanteeksi, jossa oikeusperiaatetta heikennetään". Tuomion tuloksena on tilanne, jossa yhteisten oikeuksien puolustajilta kielletään alusta lähtien EU:n toimielimien päätösten uhmaaminen, minkä seurauksena yhteistä etua koskevissa kysymyksissä vallitsee vakava oikeudellisen suojan tyhjiö.

Hyväksyykö komissio, että tämä päätös merkitsee vakavaa uhkaa demokratialle ja toissijaisuusperiaatteelle Euroopan unionissa?

Tapauksessa C-321/95P Greenpeace sekä muut järjestöt ja yksityishenkilöt yrittivät kiistää komission päätöksen jatkaa yhteisön rahoitusta kahdelle öljykäyttöiselle voimalaitokselle, joiden rakentaminen oli alkanut ennen ympäristövaikutusarvioinnin tekemistä. Hanke rikkoi täten direktiiviä 85/337/ETY ⁽¹⁾ ja yhteisön päätöstä C(91) rakennerahastojen suhteen.

Onko nyt täysin mahdotonta hyväksyä sitä, että yhteisen oikeuksien ollessa kyseessä tämä päätös mahdollistaa sen, että EU toimii ilman, että ryhmät ja järjestöt voivat nostaa syytteen?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(1999/C 96/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2688/98

esittäjä(t): Kenneth Collins (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Oikeussuojan saatavuus

Tuomioistuin antoi äskettäin päätöksen asiassa C-321/95P Greenpeace ja muut v komissio. Tästä tapauksesta käy ilmi, että

1. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi joustamattomasti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 173 artiklaa,
2. siihen liittyvässä 2. huhtikuuta antamassaan päätöksessä yhteisön tuomioistuin katsoi, että komission toiminta tässä asiassa vaikutti kansalaisten osallistumisoikeuksiin vain välillisesti ja että nämä oikeudet voidaan turvata kansallisin toimin,
3. yhteisön kansalaiset voivat valittaa yhteisön lakien rikkomisesta vain, jos ne vaikuttavat häneen suorasti.

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä 173 artiklan luoman oikeudellisen tyhjiön täyttämiseksi, ja milloin Euroopan yhteisön kansalaiset voivat odottaa saavansa oikeutta yhteisöoikeuden piirissä?

**Komission jäsenen Jacques Santerin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2607/98 ja E-2688/98**

(13. lokakuuta 1998)

Yksityishenkilöt voivat nostaa parlamentin ja neuvoston yhdessä antamista säädöksistä sekä neuvoston ja komission antamista säädöksistä kumoamiskanteita, joiden hyväksymisedellytyksistä määrätään EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan 4 alakohdassa.

Komissio muistuttaa, että jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten lisäksi myös yksityishenkilöt voivat käyttää kyseistä oikeuskeinoa, jos asia koskee heitä erityisesti ja suoranaisesti. Oikeudellista tyhjiötä ei näin ollen ole olemassa.

Komissio kehottaa parlamentin jäsentä tutustumaan tässä asiassa myös José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran kirjalliseen kysymykseen E-606/97 annettuun vastaukseen ⁽¹⁾.

Korfussa 24.—25. kesäkuuta 1994 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti yhteisöjen tuomioistuinta laatimaan perustamissopimusten tarkistamista käsittelevää hallitusten välistä konferenssia varten kertomuksen tiettyjen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen osa-alueiden soveltamisesta. Tuomioistuin esitti tätä taustaa vasten laatimassaan kertomuksessa kysymyksen siitä, onko EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa ja muiden perustamissopimusten vastaavissa määräyksissä tarkoitettu kumoamiskanne, jota yksityishenkilöillä on oikeus käyttää vain sellaisia säädöksiä vastaan, jotka koskevat heitä erityisesti ja suoranaisesti, riittävä keino takaamaan yksityishenkilöille riittävän oikeudellisen suojan toimielinten lainsäädäntötoiminnasta aiheutuvia perusoikeuksien loukkauksia vastaan (kertomuksen 20 kohta). Amsterdamin sopimuksen tehneessä hallitusten välisessä konferenssissa keskusteltiin tästä kysymyksestä, mutta kyseiseen kohtaan ei kuitenkaan loppujen lopuksi tehty muutoksia.

⁽¹⁾ EYVL C 367, 4.12.1997.

(1999/C 96/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2616/98**esittäjä(t): Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) ja Laurens Brinkhorst (ELDR) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Kansainvälinen lapsipornoskaandaali

Heinäkuussa 1998 Alankomaiden Zandvoortissa tehtiin järkyttävä lapsipornolöytö. Pääepäillyt levittivät Internetin välityksellä pornografisia kuvia, esimerkiksi seksiä lasten kanssa. Kyseessä oli kansainvälinen verkosto, joka tuotti ja myi lapsipornoa. Osaksi juttu tuli Belgian ja Alankomaiden oikeusviranomaisten tietoon yksityishenkilöiden aktiivisuuden vuoksi.

1. Aikooko puheenjohtajamaa kesätauon jälkeen ottaa neuvoston seuraavan yleisiä asioita käsittelevän kokouksen esityslistalle lapsipornokysymyksen ja erityisesti kysymyksen vihjepuhelimista sekä komission koordinoivan roolin tässä asiassa?
2. Miten neuvoston puheenjohtajamaa aikoo lisätä Europolin iskuvoimaa ei vain tietojen vaihdossa vaan myös lapsipornon vastaisessa taistelussa esim. Internetin avulla, kun yksityishenkilöt nyt ovat osoittaneet, miten tehokkaasti kansainvälisen pornografiaverkoston voi paljastaa?
3. Mihin toimiin neuvoston puheenjohtajamaa jo on ryhtynyt, jotta Yhdistyneiden kansakuntien johdolla voitaisiin päästä lapsipornon Internetissä kieltävään sopimukseen?

Vastaus*(20. marraskuuta 1998)*

1. Neuvoston 5. lokakuuta 1998 pidetyn istunnon sekä Eurooppa-konferenssin 6. lokakuuta pidetyn kokouksen ansiosta oli mahdollista toteuttaa tärkeä edistysaskel lapsipornografian torjumisessa.

Neuvosto antoi 5. lokakuuta pitämässään istunnossa päätelmät, joiden tarkoituksena on mahdollisimman nopeasti saada päätökseen yhteistä toimintaa Internetissä olevan lapsopornografian vastaisesta toiminnasta koskevan ehdotuksen käsittely. Tämä neuvoston puheenjohtajavaltion Itävallan elokuussa 1998 esittämä ehdotus on toimitettu Euroopan parlamentille.

Neuvosto päätti myös vauhdittaa Internetin käyttöturvallisuuden parantamiseksi sisällöltään laittomien ja haitallisten viestien levittämisen torjunnassa toteutettavan yhteisön toimintasuunnitelman käsittelyä sekä lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan DAPHNE-ohjelman käsittelyä.

2. Neuvoston aikomuksena on niin pian kuin mahdollista laajentaa Europolin valtuuksia ihmiskaupan osalta. Muistettakoon, että neuvosto laajensi jo 16. joulukuuta 1996 vahvistetulla yhteisellä toiminnalla Europolin huumeyksikön valtuuksia koskemaan myös ihmiskaupan ehkäisemistä ja torjuntaa (¹). Neuvosto oli lisäksi 4. ja 5. joulukuuta 1997 pidetyssä istunnossaan päässyt poliittiseen sopimukseen Europolin yleissopimuksen liitteessä olevan ihmiskaupan määrittelyn muuttamisesta siten, että siihen sisällytetään lapsipornografian tuotanto, myynti ja jakelu.

On myös aihetta mainita ihmiskauppaa ja lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskeva 24. helmikuuta 1997 hyväksytty yhteinen toiminta (²). Eurooppa-konferenssin 6. lokakuuta 1998 pidetyssä kokouksessa päätettiin tarkastella, voidaanko tähän yhteiseen toimintaan kuuluvia toimenpiteitä laajentaa kaikkiin Eurooppa-konferenssiin osallistuvien valtioihin ja millä tavoilla se voisi tapahtua.

3. Yhdistyneiden Kansakuntien tulevista yleissopimuksista käytäviä keskusteluja silmällä pitäen puheenjohtaja ehdottaa neuvostolle yhteisen kannan määrittelyä:
 - a) ehdotuksesta Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseksi kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden torjumisesta; puheenjohtaja toivoo, että sopimuksessa käsitellään myös lapsipornografian vastaista toimintaa,
 - b) lapsipornografian tuotannon torjumisesta (ennen levitystä Internetissä), ehdotuksesta lapsen oikeuksia koskevaan yleissopimukseen liittyväksi valinnaiseksi pöytäkirjaksi, joka koskee lapsiprostituutiota ja lapsipornografiaa.

Puheenjohtaja tukee myös täysin meneillään olevia neuvotteluja kansainvälisen työjärjestön ILO:n yleissopimuksesta lasten työn raikeimpien muotojen poistamiseksi ja erityisesti lapsipornografian liittämiseksi sopimuksen piiriin.

4. Jäsenvaltiot toimivat myös tiiviissä yhteistyössä Interpolin kanssa lapsipornografian torjumiseksi.

(¹) EYVL L 342, 31.12.1996, s. 4.

(²) EYVL L 63, 4.3.1997, s. 2.

(1999/C 96/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2617/98

esittäjä(t): Sören Wibe (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: komission poliittiset mielipiteet

Esimerkiksi Ruotsin hallituksessa pidetään periaatteessa mahdottomana, että joku hallituksen jäsen esittäisi Ruotsin hallituksen omaksumasta poliittisesta linjasta poikkeavia käsityksiä.

Mutta mitä tapahtuu komissiossa? Voiko yksi komission jäsen puoltaa erilaista poliittista linjaa kuin mihin komissio kokonaisuudessaan on sitoutunut ennen esimerkiksi hallitusten välistä konferenssia? Voiko yksi komission jäsen puoltaa liberaalia huumepoliittikkaa, jos komissio kokonaisuudessaan ei puolla kyseistä politiikkaa?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(20. lokakuuta 1998)

Komissio haluaa muistuttaa parlamentin jäsenelle, että komissio vahvistaa näkökantansa perustamissopimuksissa asetettuja edellytyksiä noudattaen. Nämä mielipiteet kuvastavat kollegion näkemystä ja sitovat sellaisenaan vain sitä.

Kuten komissio on jo usein voinut todeta Euroopan parlamentin kirjallisiin tai suullisiin kysymyksiin esittämässään vastauksissa (¹), komission jäsenten tehtävä on poliittinen. Tämän tehtävän mukaisten velvollisuuksien asettamissa rajoissa komission jäsenillä on edelleen vapaus ilmaista henkilökohtainen mielipiteensä itsenäisesti ja omilla nimissään.

(¹) Ks. esimerkiksi puheenjohtaja Reyn vastaus parlamentin jäsenen Habib-Delonclen esittämään suulliseen kysymykseen nro 10/68 ja komission vastaukset Gendebien esittämään kirjalliseen kysymykseen nro 44/83, Vandemeulebroucken esittämään kirjalliseen kysymykseen nro 1682/85 ja Pastyen esittämään kirjalliseen kysymykseen nro 1404/97 – EYVL C 55, 10.3.1986 ja EYVL C 391, 23.12.1997.

(1999/C 96/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2618/98

esittäjä(t): Sören Wibe (PSE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Team Europe

Mikä on komission tiedotustoimintaa hoitavan Team European vuosibudjetti? Voiko komissio selvittää Team European menoarvion sisällön?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(1. lokakuuta 1998)

Konsulttitoimisto Deloitte&Touchen kanssa tehdyn sopimuksen perusteella komission hyväksymä Team European vuotuinen kokonaisbudjetti on 956 413 ecua. Tämä kattaa Team Europe -tiedotustoimiston toimintakulut. Koska konsulttitoimistolle kuitenkin maksetaan vain todella aiheutuneiden kulujen mukaan, talousarvio kaudelle 1997—1998 on vain hieman yli 670 000 ecua. Deloitte&Touchen kanssa tehdystä sopimuksesta, joka koskee Team European jäsenten avustamista, lähetetään kopio parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Team Europen vuoden 1997 toimintaa koskeva selonteko antaa erittäin hyvän kuvan jäsenten toiminnasta ja heidän tavoittamastaan yleisöstä. Vuonna 1997 Team Europen jäsenet olivat henkilökohtaisessa suorassa yhteydessä yli 300 000 henkilön kanssa, joilla oli mahdollisuus saada vastauksia esittämiinsä yhteisön politiikkaa koskeviin kysymyksiin. Selvitys ja sen tiivistelmä lähetetään parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Team Europesta on myös tehty ulkoinen arviointi ja komissio odottaa arviointikertomuksen valmistumista. Valmistuttuaan kertomus on luonnollisesti myös parlamentin jäsenen saatavilla.

(1999/C 96/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2624/98

esittäjä(t): Marlies Mosiek-Urbahn (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: ”Nuoret eurooppalaiset vapaaehtoiset” -hanketta vastaavan ohjelman suunnittelu iäkkäille

Vapaaehtoisten 18-25 -vuotiaiden eurooppalaisten nuorten vuosi on saanut suuren suosion. EU:n komissio välittää vuosittain taiteeseen, kulttuuriin, maaseutuun, tasa-arvoon, terveyteen jne. liittyviä työpaikkoja, joiden avulla nuoret voivat työskennellä vuoden verran kokemuksista keräten kotimaansa ulkopuolella Euroopassa.

Myös iäkkäämmät henkilöt ovat hyvin kiinnostuneita vastaavasta ohjelmasta, jonka avulla he voisivat EU:n taloudellisella tuella harjoittaa sosiaalista toimintaa muissa EU:n jäsenvaltioissa ja tutustua samalla toiseen maahan sekä sen kulttuuriin, kieleen ja ihmisiin. Onko EU:n komissio suunnitellut ”Nuoret eurooppalaiset vapaaehtoiset” -teemavuoden laajentamista myös yli 55-vuotiaisiin?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 1998)

Vastikään hyväksytty eurooppalaisen vapaaehtoistyön ohjelma (Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1686/98/EY, tehty 20 päivänä heinäkuuta 1998, yhteisön ”Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö” -toimintaohjelmasta⁽¹⁾) pyrkii tarjoamaan 18—25-vuotiaille nuorille oppimiskokemuksia perinteisten koulujärjestelmien ulkopuolella.

Komissiolle ei ole suunnitelmassa vastaavaa ohjelmaa iäkkäille henkilöille. Komissio tunnustaa, että vapaaehtoistyö on tärkeä osatekijä ikääntyneiden henkilöiden osallistumisessa yhteiskuntaan.

Komissio valmistelee parasta aikaa tiedonantoa iäkkäitä henkilöitä koskevista aiheista, mukaan lukien aktiivinen osallistuminen. Tiedonannon pitäisi valmistua vuoden loppuun mennessä, jotta se voidaan ottaa mukaan poliittiseen keskusteluun, joka liittyy Yhdistyneiden Kansakuntien teemavuoteen 1999 ”Kohti kaikenikäisten yhteiskuntaa”.

⁽¹⁾ EYVL L 214, 31.7.1998.

(1999/C 96/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2637/98

**esittäjä(t): Otto von Habsburg (PPE), Hiltrud Breyer (V), Charles Goerens (ELDR),
Klaus-Heiner Lehne (PPE), Claudia Roth (V), Wilmya Zimmermann (PSE)
ja Karl Habsburg-Lothringen (PPE) komissiolle**

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Bulgarian ja Romanian viisumipakko

1. Kuinka komission mielestä Bulgarian ja Romanian lähentäminen Euroopan unioniin sopii yhteen näiden valtioiden kansalaisille asetetun viisumipakon kanssa?

2. Tunteeko komissio Bulgarian ja Romanian kansalaisille asetetut osin kohtuuttomat vaatimukset viisumin saamiseksi Euroopan unionin jäsenvaltioihin? Aikooko komissio helpottaa näitä vaatimuksia ja edellytyksiä viisumin saamiseksi ja poistaa ne lähitulevaisuudessa?
3. Pitääkö komissio kyseisten valtioiden romanivähemmistöä esteenä sille, että nämä valtiot poistetaan EY:n perustamissopimuksen 100 c artiklassa mainitusta yhteisestä luettelosta? Jos pitää, miksi?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 1998)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2642/98

esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Sudania koskevien toimien koordinointi

Onko komissio sitä mieltä, että Sudanin nälänhätää koskevia jäsenvaltioiden kansallisten hallitusten toimia koordinoidaan, ja katsooko komissio, että kyseinen koordinaatio voisi tehostaa niiden avustustoimintaa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 1998)

Suurin osa Sudanissa sodasta ja kuivuudesta kärsiville annettavasta humanitaarisesta avusta ohjataan Operation Lifeline Sudan -kattojärjestön (OLS) piirissä toimivien Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen tai valtiosta riippumattomien järjestöjen kautta. OLS vastaa koordinoinnista ja muodostaa toiminnan oikeudellisen kehyksen.

OLS:n piirissä pidetään säännöllisesti koordinaatiokokouksia Khartumissa ja Nairobissa. Jotkut näistä kokouksista on tarkoitettu ainoastaan avunantajille, muiden muassa yhteisön jäsenvaltioille. Komissio katsoo, että kokouksilla taataan kohtuullisesti avunantajien välinen koordinaatio.

Yleisemmin todettakoon, että vuonna 1997 otettiin käyttöön uudistettu järjestelmä, joka koskee humanitaarisen avun rahoituspäätöksiä koskevien tietojen vaihtoa komission ja jäsenvaltioiden kesken. Järjestelmän tavoitteena on parantaa koordinaatiota niin, että rahoituspäätöksistä ja tilastoista toimitetaan tiedot Internetiin kahden vuorokauden sisällä.

(1999/C 96/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2644/98

esittäjä(t): John McCartin (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Kansalaisjärjestöjen avustustoiminnan koordinointi Sudanissa

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä EU:n resursseja käyttävät kansalaisjärjestöt auttavat nälänhädän uhreja Sudanissa ja onko EU:n tasolla esiintynyt pyrkimyksiä näiden järjestöjen toiminnan koordinoimiseksi?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(17. syyskuuta 1998)*

Tällä hetkellä komissio antaa Sudanissa toteutettavia elintarvikeohjelmia ja elintarvikkeiden jakelua varten tukea seuraaville yhteisöille ja kansalaisjärjestöille: YK:n Maailman elintarvikeohjelma, YK:n lastenavun rahasto (UNICEF), Médecins sans Frontières (Belgia), Medair (Sveitsi), Save the Children (Yhdistynyt kuningaskunta), Care International, Dutch InterChurch Aid, sekä Oxfam (Yhdistynyt kuningaskunta). Lähiaikoina on tarkoitus vahvistaa niin ikään elintarvikeohjelmiin tarkoitettuja avustuksia seuraavia järjestöjä varten: Punaisen Ristin kansainvälinen komitea, International Rescue Committee (Yhdysvallat), Care (Saksa), Médecins sans Frontières (Alankomaat), Médecins sans Frontières (Sveitsi), Merlin (Yhdistynyt kuningaskunta) sekä Action contre la Faim (Ranska).

Komissio tukee myös seuraavia järjestöjä, jotka toimittavat Sudaniin elintärkeää humanitaarista apua muihin tarkoituksiin (terveys, avustustarvikkeet sekä elintarvikevarmuuteen liittyvien ohjelmien osana eläinten terveys, kalastusvälineet, siemenet ja työvälineet): Saksan Punainen Risti, Goal (Irlanti), Pharmaciens sans Frontières (Ranska), COSV (Italia), Médecins du Monde (Ranska), International Aid Sweden, Vétérinaires sans Frontières (Sveitsi), Vétérinaires sans Frontières (Belgia), Intermon (Espanja), Hôpital sans Frontières (Ranska) sekä International Rescue Committee (Espanja).

(1999/C 96/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2647/98**esittäjä(t): Edward Newman (PSE) komissiolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Schengen-maiden viisumi

1. Koska komissio on tarkkailijana Schengen-ryhmässä, jonka jäsen Britannia ei ole, voiko komissio täsmentää, millaisia valituskeinoja on Britanniassa tai omassa maassaan asuvalla EU:n ulkopuolisen maan kansalaisella, jolta on evätty viisumi Schengen-maihin sillä perusteella, että kyseinen henkilö on ainakin yhden Schengen-maan ”mustalla listalla”?
2. Onko tällä EU:n ulkopuolisen maan kansalaisella oikeus tietää mikä tai mitkä Schengen-maista vastustavat viisumin myöntämistä? Jos asia on näin, kuinka kyseinen henkilö voi käyttää tätä oikeuttaan?
3. Jos tämä EU:n ulkopuolisen maan kansalainen kokee esimerkiksi joutuneensa väärinkäsityksen uhriksi, millaisia mahdollisuuksia on olemassa virheiden korjaamiseen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(5. lokakuuta 1998)*

Siihen asti kunnes Schengenin sopimuksen säännösten osaksi Euroopan unionin säännöstöä sisällyttävä Amsterdamin sopimus tulee voimaan, Schengenistä koskeva säädös on luonteeltaan hallitusten välinen. Tämän vuoksi kyseistä arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemaa säännöstöä koskevien tarkennusten antaminen ei kuulu komission tehtäviin.

(1999/C 96/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2656/98**esittäjä(t): Antoinette Spaak (ELDR) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Euroopan unionin toimitelmissä käytettävät kielet

1. Kuinka monta sivua alkuperäistekstiä on tuotettu ja kuinka monta tuotetaan nykyisin jollakin Euroopan unionin virallisella kielellä, ja mille kielille ne käännetään?
2. Mikä on toimitelinten kanta kielikysymykseen laajentumisen kannalta?

Vastaus

(3. marraskuuta 1998)

1. Neuvoston pääsihteeristön kieliosastoilla on yksityiskohtaisia tilastotietoja käännettäväksi annettujen asiakirjojen alkuperästä ja lukumäärästä vuodesta 1993 lähtien. Jäljempänä olevassa taulukossa on esitetty alkuperäkielellä tuotettujen sivujen määrä ja niiden jakautuminen kunkin kielen osalta.
2. Kaikki yleisesti jaettavat vakioasiakirjat käännetään periaatteessa kaikille muille virallisille kielille. Asiakirjoja, joita ei jaeta yleisesti (valmisteluasiakirjat, henkilöstötiedotteet, hallinnolliset asiakirjat jne.), ei aina käännetä kaikille kielille, vaan vastaanottajan tarpeiden mukaan ilman, että tämä käytäntö haittaa asetuksessa N:o 1 säädettyjä kielijärjestelyjä.
3. Mitä laajentumiseen tulee, neuvoston kanta kielikysymykseen määritellään hakijamaiden kanssa käytävien neuvottelujen aikana.

Neuvoston pääsihteeristössä alkuperäkielellä tuotettujen sivujen lukumäärä

	Ennen Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymistä				Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisen jälkeen							
	1993		1994		1995		1996		1997		1998 (ensimmäinen vuosipuolisko)	
	sivuja	%	sivuja	%	sivuja	%	sivuja	%	sivuja	%	sivuja	%
sivuja kaikkiaan	114 491	100	127 993	100	122 521	100	133 066	100	133 879	100	76 475	100
espanja	949	0,83	674	0,53	3 338	2,72	1 088	0,82	940	0,70	603	0,79
tanska	991	0,87	1 319	1,03	772	0,63	1 395	1,05	532	0,40	398	0,52
saksa	1 896	1,66	6 136	4,79	2 400	1,96	2 051	1,54	2 366	1,77	2 130	2,79
kreikka	507	0,44	839	0,66	328	0,27	459	0,34	384	0,29	446	0,58
englanti	32 374	28,28	35 324	27,60	23 414	19,11	46 480	34,93	54 329	40,58	40 928	53,52
ranska	66 021	57,66	72 533	56,67	80 852	65,99	60 969	45,82	56 709	42,36	21 564	28,20
iiri	tietoja ei ole saatavilla											
Italia	464	0,41	768	0,60	731	0,60	1 846	1,39	991	0,74	562	0,73
hollanti	743	0,65	1 369	1,07	811	0,66	731	0,55	2 443	1,82	595	0,78
portugali	352	0,31	598	0,47	467	0,38	703	0,53	440	0,33	307	0,40
suomi					926	0,76	3 470	2,61	1 386	1,04	542	0,71
ruotsi					815	0,67	1 864	1,40	1 676	1,25	711	0,93
monikielinen	10 194	8,90	8 433	6,59	7 667	6,26	12 010	9,03	11 683	8,73	7 689	10,05

(1999/C 96/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2658/98

esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Catanian Multiservizi rikkoo määräyksiä julkisten palvelujen sopimuksista

Kaupunginvaltuuston pyynnöstä Catanian kaupunginhallitus päätti 1997 antaa Multiservizi-nimiselle puoliviralliselle yhtiölle siivous-, huolto- ja valvontatehtävät, ilman tarjouskilpailua, joka olisi antanut mahdollisuudet muillekin saman alan yrityksille. Operaation piti lisätä työpaikkoja, mutta työpaikat ovatkin huomattavasti vähentyneet, kun taas kustannukset ovat nousseet. Multiservizi ei ole noudattanut työsuhdeturvamääräyksiä – mitä oli tapana edellyttää tarjouskilpailun voittaneilta yrityksiltä silloin kun kilpailuja järjestettiin – jotka edellyttivät työntekijöiden siirtoa vanhoina työntekijöinä. Nyt sen sijaan työntekijät ovat joutuneet sanoutumaan irti ja panemaan toivonsa siihen, että heidät palkattaisiin uudelleen. Kysyn siis komissiolta:

1. Eikö olisi tarpeen varmistaa, että sopimus on solmittu noudattaen asianomaisia määräyksiä,
2. Onko komission mielestä riittävät syyt epäillä, että on rikottu sekä yhteisön vapaan kilpailun lainsäädäntöä että direktiiviä 92/50/EY ⁽¹⁾ julkisten palvelujen sopimusten yhteensovittamisesta, joka edellyttää, että palvelusopimuksia tekevät viranomaiset noudattavat edullisuuden, avoimuuden ja julkisuuden periaatteita?

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 1998)

Komissio ottaa yhteyden Italian viranomaisiin saadakseen käyttöönsä lainsäädäntöä ja kyseistä tapausta koskevat tiedot, joita se tarvitsee voidakseen tarkistaa, onko Catanian kaupungin tekemä päätös siivous- ja valvontatehtävien antamisesta Multiservizi S.p.A. -yhtiölle julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön mukainen.

(1999/C 96/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2660/98

esittäjä(t): Riccardo Garosci (PPE) ja Luigi Florio (PPE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Lehrer Gregon murha: luovutussopimuksen puute Italian ja Sri Lankan välillä estää oikeuden toteutumisen

Sri lankalainen singaleesi Pereira Nishantha Sudath murhasi 21. maaliskuuta 1998 Italiassa italialaisen Erika Lehrer Gregon. Murhaaja lähti välittömästi Italiasta ja pakeni kotimaahansa, tunnustettuaan tekonsa.

Italian oikeuslaitos ei voi vaatia syytetyn luovuttamista, koska maiden väliltä puuttuu luovutussopimus. Syytetty asuu ja työskentelee tällä hetkellä kaikessa rauhassa omassa maassaan. Diplomaattisten keinojen puuttuminen on aiheuttanut äärimmäisen vääryyden. Se on uusi osoitus siitä, että tulisi perustaa Euroopan yhteisöjen diplomaattinen edustusto huolehtimaan yhteisön kansalaisten oikeuksista (kuten parlamentti ehdotti raportissaan A4-0193/97).

Missä vaiheessa hanke Euroopan unionin jäsenvaltioiden yhteisestä edustustosta on? Millaiset mahdollisuudet on varmistaa, että kahdenvälisiä sopimuksia yhden EU:n jäsenvaltion ja kolmannen valtion kanssa voidaan soveltaa, vaikka toisella jäsenvaltiolla ei olisi näitä sopimuksia?

Koska Euroopan unionin jäsenvaltioiden tulee taata noin 250 000 unionin alueella olevan singaleesin (joista Italiassakin 30 000) oikeudet, samalla tavoin Sri Lankan kansalaisten tulee noudattaa eurooppalaisen yhteiskunnan perussääntöjä ja kunnioittaa asuinmaansa lakeja.

Kysyn neuvostolta, mitä painostuskeinoja se aikoo käyttää, jotta vakavissa rikoksissa, kuten tässä murhassa jonka tekijä on tunnustanut, oikeus toteutuisi?

Vastaus

(19. lokakuuta 1998)

Kysymykset, jotka koskevat jäsenvaltion ja kolmannen maan kahdenvälisiä suhteita rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen liittyvissä asioissa, eivät kuulu neuvoston toimivaltaan.

Luovutussopimuksia voidaan soveltaa ainoastaan näiden sopimusten osapuolina oleviin valtioihin. Italian viranomaisten on tutkittava kahdenvälisen sopimuksen puuttuessa erilaisia oikeudellisia välineitä, jotka mahdollistaisivat luovutuspyynnön esittämisen.

(1999/C 96/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2661/98**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* LIFE ja hankkeiden toteuttamisen määräajat

Viitaten kirjallisen kysymyksen E-1670/98 ⁽¹⁾ kolmanteen kohtaan kysyn komissiolta, mihin asti LIFE- hankkeen rahoituksen edellytysten määräaika on pidennetty? Aluksi määräaika oli 30. huhtikuuta 1998.

⁽¹⁾ EYVL C 50, 22.2.1999.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(17. syyskuuta 1998)*

Ecovia-hankkeen toteuttamisen määräaika on jatkettu toistaiseksi 30. syyskuuta 1998 saakka.

(1999/C 96/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2663/98**esittäjä(t): Francis Decourrière (PPE) komissiolle***(31. heinäkuuta 1998)**Aihe:* Med-Media-ohjelma

Komissio on keskeyttänyt Med-Media-toimiin osoitettujen varojen myöntämisen. Tämän jälkeen monet hankkeiden alullepanijoina toimivat taloudelliset toimijat sekä tietyt elokuva-alan yhteistuotannot ovat joutuneet huomattaviin vaikeuksiin. Komissiolle on toisaalta jo tiedotettu haitoista, joita nämä taloudelliset toimijat (elokuvien tuottajat) joutuvat kokemaan sen johdosta, että varoja ei jaeta.

Komissio on ilmoittanut, että useat yhtiöt ovat päättäneet omalla vastuullaan käynnistää elokuvien tuotanto-hankkeita ollen täysin tietoisia siitä oikeudellisesta ympäristöstä, jossa komissio toimii. Elokuvan tekeminen vaatii kuitenkin pitkän suunnittelun. Eikö tämän vuoksi ole harkittavissa, että ohjelmaa jatketaan tai etsitään kompromissiratkaisuja sen välttämiseksi, että tietyt yhtiöt tekevät vararikon?

Komission jäsenen M. Marínin komission puolesta antama vastaus*(28. syyskuuta 1998)*

Komissio päätti 22. huhtikuuta 1998 käynnistää uudelleen hajautetun yhteistyön ohjelmat Välimeren alueella niillä ehdoilla, jotka syntyivät perusteellisissa keskusteluissa parlamentin kanssa.

Heinäkuussa 1997 antamassaan päätöslauselmassa parlamentti erityisesti toivoi Med-Media -ohjelman rajoittamista koulutukseen.

Tässä yhteydessä komissio on aikaisemman ilmoituksensa mukaisesti tietoinen eräiden elokuvia tuottavien yhtiöiden vaikeuksista. On kuitenkin muistettava, että kyseiset hankkeet oli valittu yhteisrahoituksen pohjalta, mikä ei kuitenkaan toteutunut, koska sopimussuhteita ei ollut luotu hankkeiden koordinoinnista vastaaviin.

Komissio kuitenkin toivoo, että audiovisuaalisen alan alueellinen Euro—Välimeri-ohjelma, joka käynnistyi vähän aikaa sitten, vastaisi jossain määrin tämän alan ammattilaisten odotuksia.

(1999/C 96/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2670/98**esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Virkamiehille tarkoitetut EU:n tukiohjelmat

Tällä hetkellä on käynnissä 11 virkamiehiä koskevaa ohjelmaa, joilla pyritään edistämään erilaista toimintaa (koulutus, virkamiesvaihto, tiedonvaihto, yhteistyön parantaminen). Tämä yhteistyöohjelmien moninaisuus ei ole sopusoinnussa yhä uudelleen vaaditun avoimuuden, tehokkuuden ja unionin ja kansalaisten toisiinsa lähentämisen kanssa. Siksi monet eri tahot kritisoivat tällaista paloittelua.

1. Mitkä ovat yksittäisten ohjelmien tavoitteet ja mitä hyötyä niistä on? Miten yksittäiset ohjelmat eroavat toisistaan?
2. Aiotaanko ohjelmia muuttaa puheenjohtajuuskauden aikana?
3. Jos muutoksia suunnitellaan, millaisia ne ovat?
4. Jos ohjelmia ei aiota muuttaa, miksi muuttamista ei pidetä tarkoituksenmukaisena?
5. Koska jäsenehdokasvaltiot voivat jo osittain osallistua näihin ohjelmiin, tiedustelen lisäksi: Voisiko neuvosto kertoa yksityiskohtaisesti, mihin ohjelmiin osallistuu jo nyt virkamiehiä Keski- ja Itä-Euroopan maista?

Vastaus*(22. lokakuuta 1998)*

Neuvosto haluaa huomauttaa, että komissio vastaa yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa virkamiehille tarkoitettujen yhteisön eri ohjelmien hallinnoinnista. On siis ensisijassa komission tehtävä arvioida, vastaavatko asetetut päämäärät kyseisen alan tarpeita. Tähän mennessä komissio ei ole esittänyt neuvostolle ehdotusta virkamiehille tarkoitettujen ohjelmien tarkistamiseksi.

(1999/C 96/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2676/98**esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Avoimuus ja julkisuus oikeus- ja sisäasioissa

Maaliskuussa 1998 pidetyn oikeus- ja sisäasioiden ministerineuvoston yhteydessä neuvosto hyväksyi tiedonannon oikeus- ja sisäasioiden julkisuudesta ja avoimuudesta. Tarkoituksena on tuoda toimia koskevia yksityiskohtia saataviin entistä helpommin ja entistä aikaisemmassa vaiheessa, antaa tietoja lehdistölle säännöllisesti ja seikkaperäisesti ja pitää ministerineuvostossa avoimia keskusteluja. Lisäksi on tarkoitus antaa tietoja kansallisille parlamenteille entistä aiemmin.

1. Missä määrin komissio osallistuu tiedonannon tavoitteiden toteuttamiseen ja miten työ on edistynyt?
2. Miten tietojen saantia aiotaan helpottaa (julkisuus ja lehdistö)?
3. Miten nykyistä aikaisempi tiedotus kansallisille parlamenteille toteutetaan?
4. Saatujen tietojen mukaan Yhdistynyt kuningaskunta laati puheenjohtajana toimiessaan komission kanssa tarkan luettelon kolmanteen pilariin liittyvästä yhteisön oikeudesta, jota on nyt tarkoitus käyttää jäsenyysneuvottelujen pohjana. Eikö olisi avoimuuden mukaista julkistaa tämä luettelo? Jos komissio on tätä mieltä, voidaanko luettelo julkistaa?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus*(12. lokakuuta 1998)*

Tiedonanto, johon parlamentin jäsen viittaa, sitoo vain neuvostoa, mutta myös komissio on luonnollisesti sitoutunut noudattamaan avoimuutta koskevia periaatteita.

1. Komissio hyväksyi jo vuonna 1994 yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista 8 päivänä helmikuuta 1994 tehdyn päätöksen N:o 94/90/EHTY, EY, Euratom ⁽¹⁾ antaakseen komission sisäiset asiakirjat laajempaan käyttöön. Tämä säädös koskee komission toimintaa kaikilla aloilla, mukaan luettuna oikeus- ja sisäasiat. Lehdistö ja yksittäiset kansalaiset käyttävät usein hyväkseen tätä mahdollisuutta saada käyttöönsä oikeus- ja sisäasioita koskevia asiakirjoja. Komission on käsiteltävä kaikki tällaiset pyynnöt yhden kuukauden määräajassa, ja asiakirjan saanti voidaan evätä ainoastaan erittäin harvoista syistä, kuten yleisen edun tai yksityisyyden suojelemiseksi.
2. Komissio valmistelee parhaillaan Internet-sivuja helpottaakseen edelleen yleisön mahdollisuuksia saada tietoja tällä alalla tehdystä työstä ja mahdollistaakseen säännöllisen tiedottamisen uusista hankkeista.
3. Komissio on sitoutunut tiiviiseen yhteistyöhön Euroopan parlamentin kanssa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.6 artiklan mukaisesti. Tämän katsotaan olevan myös sopivin tapa varmistaa avoimuus kansallisia parlamentteja kohtaan. Kaikki komission oikeus- ja sisäasioissa tekemät toimintaehdotukset lähetetään rutiinimaisesti Euroopan parlamentille, ja komission rutiinina on ehdottaa jokaiselle puheenjohtajistolle, että parlamentille ilmoitetaan kaikesta lainsäädännön kehittämisestä.
4. Parlamentin jäsenelle muistutetaan, että luettelo kolmanteen pilariin liittyvästä yhteisön oikeudesta on neuvoston asiakirja ja sen julkaisemista olisi pyydettävä kyseiseltä toimielimeltä.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 18.2.1994.

(1999/C 96/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2677/98**esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) neuvostolle***(1. syyskuuta 1998)*

Aihe: Ympäristörikollisuus

Tämänhetkinen puheenjohtajamaa on nostanut järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen taistelun yhdeksi puheenjohtajuusohjelmansa pääteemoista. Tätä uhkaa vastaan on taisteltava yksin ja yhdessä.

Cardiffin huippukokouksen loppupäätelmissä todettiin, että ympäristörikollisuus on vakava ja huomattava ongelma, jolla on usein rajat ylittävä ulottuvuus ja että neuvoston olisi päätettävä asiaa koskevista toimista.

Mitä konkreettisia kehotukseen liittyviä toimia neuvosto suunnittelee?

Millaisista yksittäisistä toimista on kyse?

Miten toimet vaikuttavat kysymyksiin, jotka liittyvät jäsenvaltioissa toteutettaviin rikosoikeudellisiin menettelyihin?

Vastaus*(22. lokakuuta 1998)*

Euroopan unionin oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 28. ja 29. toukokuuta 1998 pitämässä istunnossa korostettiin Tanskan oikeusministerin aloitteesta ympäristörikollisuuteen liittyviä ongelmia. Lisäksi kesäkuussa 1998 pidetyn Cardiffin huippukokouksen keskustelun päätteeksi todettiin, että vakavat ympäristörikokset ovat suuri ongelma, ja niiden vaikutukset ulottuvat usein yli rajojen.

Neuvostossa toimiva järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan monialainen työryhmä toteuttaa parhaillaan monipuolista toimintasuunnitelmaa, jonka tarkoituksena on ehkäistä ja hillitä tehokkaasti sellaista rikollista toimintaa, joka uhkaa sivistyneen yhteiskunnan organisaatiota ja rakennetta. Monialainen työryhmä on viime kuukausina tarkastellut Tanskan valtuuskunnan esittämää asiakirjaa, jossa käsitellään erityisesti vakavia ympäristörikoksia koskevaa ongelmaa, ja harkitsee nyt parhaita tapoja käsitellä asiakirjassa esitettyjä erityisiä kysymyksiä.

Puheenjohtajavaltio Itävalta pitää kansainvälisen rikollisuuden torjumista yhtenä puheenjohtajakautensa tärkeimpänä tavoitteena, ja tällä alueella toteutetaan toimia, riippumatta siitä, missä muodossa tätä rikollisuutta esiintyy.

On lisäksi pantava merkille, että Euroopan neuvostossa laaditaan edelleen ehdotusta ympäristörikollisuutta koskevaksi yleissopimukseksi. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat osallistuneet aktiivisesti tähän työhön. Kyseinen yleissopimus avattane allekirjoitusta varten lähiaikoina.

(1999/C 96/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2679/98

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Yhteistyö oikeusasioissa

Järjestäytynyt rikollisuus on yksi Itävallan puheenjohtajuuskauden pääkysymyksistä. Oikeudellisen yhteistyön puutteet edistävät kaikenlaista rajat ylittävää rikollisuutta. Kansainvälisen oikeusyhteistyön nopeuttamiseksi ja sen tehokkuuden parantamiseksi neuvosto hyväksyi yhteisen toimen, jonka on tarkoitus parantaa viranomaisten välisiä suoria yhteyksiä. Sama tavoite on parhaillaan käsiteltävällä ehdotuksella oikeusapua koskevan yhteistyön parantamiseksi, joka jättää kuitenkin vastaamatta tärkeisiin kysymyksiin. Tarvitaan ehdottomasti lisätoimia oikeusapuun ja luovutuksiin liittyvän yhteistyön tehostamiseksi ja siihen liittyvän byrokratian vähentämiseksi.

1. Aikooko tämänhetkinen puheenjohtajamaa tehdä aloitteita toimiksi, joilla voidaan nopeuttaa oikeudellista yhteistyötä ja parantaa sen tehokkuutta?
2. Jos vastaus on myönteinen, millaisista ehdotuksista on kyse?
3. Jos vastaus on kielteinen, miksi puheenjohtajamaa ei käytä mahdollisuuttaan tehdä aloitteita?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

Puheenjohtajavaltio Itävalta on täysin sitoutunut vahvistamaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin välisiä järjestelyjä rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla. Tämä asia on mainittu painopistealueena Amsterdamin Eurooppa-neuvoston hyväksymässä järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevassa toimintasuunnitelmassa⁽¹⁾, ja puheenjohtajavaltio tunnustaa, että vaikka tällä alueella on viime vuosina edistytty huomattavasti, on tarpeellista varmistaa, että edelleen edistytään mahdollisimman nopeasti.

Itävallan puheenjohtajakauden aikana oikeudellisen yhteistyön alalla eniten huomiota kiinnitetään keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan yleissopimusehdotuksen viimeistelyyn; yleissopimus tehostaa ja saattaa ajan tasalle EU:n jäsenvaltioiden välillä eräiden erittäin tärkeiden kansainvälisten välineiden määräykset. Yleissopimusta koskevan ehdotuksen käsittely on erittäin pitkällä, ja puheenjohtajavaltio pyrkii kaikkiin tavoin saattamaan mahdollisimman nopeasti käsittelyn päätökseen menestyksellisesti.

Vaikka keskinäistä oikeusapua koskevaan yleissopimusehdotukseen sisältyy useita eri asioita, on selvää, että oikeudellisen yhteistyön alalla on muita kysymyksiä, joiden käsittely EU:n tasolla voisi olla hyödyllistä. On sovittu, että oleellisia lisäkysymyksiä käsitellään erikseen sen sijaan, että viivytettäisiin yleissopimuksen tekemistä. Puheenjohtajavaltio Itävalta vie tätä hanketta parhaillaan eteenpäin.

Itävallan puheenjohtajakauden painopistealueena on myös turvata 29. kesäkuuta 1998 hyväksytyllä yhteisellä toiminnalla⁽²⁾ perustetun EU:n oikeudellisen verkoston tehokas toteuttaminen ja toiminta. Uuden verkoston pää tarkoituksena on edistää yhteyksiä ja viestintää viranomaisten välillä niiden vaikeuksien ja viiveiden vähentämiseksi, joita muuten voisi ilmetä oikeudellista yhteistyötä koskevien pyyntöjen yhteydessä.

On myös pantava merkille, että järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan liittyvien kansainvälisten sitoumusten kansallisen tason soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevan arviointijärjestelmän perustamisesta 5. joulukuuta 1997 hyväksytyn yhteisen toiminnan⁽³⁾ mukaisesti parhaillaan arvioidaan jäsenvaltioissa käytössä olevia oikeudellisen yhteistyön järjestelyjä.

Oikeudellisen yhteistyön parantamisen edistämiseksi puheenjohtajavaltio Itävalta järjesti lisäksi Innsbruckissa 28.—30. syyskuuta 1998 konferenssin rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön tulevaisuudesta Euroopassa. Konferenssissa tarkasteltiin oikeudellisen yhteistyön tämänhetkisiä ongelmia ja keskusteltiin niistä.

- (¹) EYVL C 251, 15.8.1997, s. 1.
(²) EYVL L 191, 7.7.1998, s. 4.
(³) EYVL L 344, 15.12.1997, s. 7.

(1999/C 96/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2683/98

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Europol-yleissopimuksen voimaantulo

Tämänhetkinen puheenjohtajamaa odottaa Europol-toiminnan aloittamiselta tärkeitä toimia erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden vastaisessa taistelussa. Europolin on määrä olla keskeisessä asemassa rajat ylittävän rikollisuuden vastaisessa toiminnassa. Ennen voimaantuloa on kuitenkin selvitettävä monia kysymyksiä.

Milloin yleissopimuksen on määrä tulla voimaan?

Milloin tarvittavat elimet on saatu perustetuiksi ja milloin ne voivat aloittaa työnsä?

Mitä toimia on tähän mennessä tehty toteuttamisvelvoitteiden täyttämiseksi Europol-yleissopimuksen 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja mihin mennessä on vielä toteutettava muita toimia?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Yleissopimus Euroopan poliisiviraston perustamisesta (Europol-yleissopimus) tuli voimaan 1. lokakuuta 1998. Europolin hallintoneuvoston perustava kokous pidettiin samana päivänä. Hallintoneuvoston tai jäsenvaltioiden on hoidettava muihin elimiin liittyvät nimitykset (johtaja, apulaisjohtajat, varainhoidon valvoja, varainhoitokomitean jäsenet) mahdollisimman pikaisesti. Myös yhteisen valvontaviranomaiset perustava kokous on suunniteltu pidettäväksi lokakuussa.

Yksi Itävallan puheenjohtajakauden keskeisistä tavoitteista on päätösten tekeminen mahdollisimman pian Europol-yleissopimuksen 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista yhdeksästä toimesta ja näin sen varmistaminen, että Europolin toiminta pääsee mahdollisimman pian käyntiin.

Neuvosto on jo tilapäisesti hyväksynyt nämä yhdeksän tointa ja ne on ”jäädetyt”; niiden osalta voidaan todeta seuraavaa:

- hallintoneuvoston 1. lokakuuta 1998 pidetyssä perustavassa kokouksessa aloitettiin menettelyt päätösten tekemiseksi tekstiehdotuksista, jotka koskevat yhteyshenkilöiden oikeuksia ja velvollisuuksia Europoliin nähden, analyysitietokantojen täytäntöönpanomääräyksiä, Europolin henkilöstösääntöjä, salassapitosuojaa koskevia sääntöjä, varainhoitoasetusta ja toimipaikkaa koskevaa sopimusta
- Europolin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa, Europolin elinten jäseniä, apulaisjohtajia ja henkilöstöä koskevat kansalliset ratifiointiprosessit sekä jäsenvaltioiden ja Alankomaiden kuningaskunnan välisen yhteyshenkilöiden ja heidän perheenjäsentensä erioikeuksia ja vapauksia koskevan sopimuksen tekemiseen liittyvät menettelyt ovat parhaillaan meneillään
- Europolin yhteinen valvontaviranomainen vahvistaa yksimielisellä päätöksellä oman työjärjestyksensä ja neuvosto hyväksyy sen.

(1999/C 96/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2686/98
esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Huumeita koskeva strategia

Cardiffissa hyväksyttiin huumeiden vastaista toimintaa käsittelevä kertomus sekä huumeita koskeva strategia vuodelle 1999. Tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota kehoitettiin laatimaan tulevia toimia koskeva suunnitelma.

1. Miten komissio aikoo noudattaa kehotusta?
2. Mitä konkreettisia ehdotuksia se aikoo tehdä ja miten pitkällä se jo on tähän liittyvässä työssä?
3. Wienissä pidetään 5.—6. marraskuuta 1998 kansainvälinen huume konferenssi. Ketkä edustavat konferenssissa Euroopan unionia?
4. Minkä kannan edustajat omaksuvat kysymyksessä?
5. Miten kanta muodostetaan, ja miten Euroopan parlamentti voi osallistua sen muodostamiseen?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(14. lokakuuta 1998)

Jatkotoimina Cardiffin Eurooppa-neuvoston päätelmille komissio on valmistelemassa tiedonantoa Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin toimintasuunnitelmasta huumeiden torjumiseksi vuosina 2000—2004. Valmistelutyön pohjana ovat Cardiffissa hyväksytyt pääperiaatteet, jotka koskevat huumeidentorjuntastrategiaa vuoden 1999 jälkeen.

Wienissä 5.—6. marraskuuta 1998 järjestettävä huumausain torjuntaa ja huumausainepolitiikkaa käsittelevä konferenssi on päätapahtuma huumausain torjuntaa väärikkäytön ehkäisemisen eurooppalaisella teemaviikolla 16.—22. marraskuuta 1998 (tunnetaan Suomessa nimellä ”Eurooppalainen ehkäisevän päihdetyön viikko”). Wienin kaupungin, komission ja YK:n kansainvälisen huumevalvontaohjelman (UNIDCP) yhteistyössä järjestämässä konferenssissa keskitytään niihin tulevaisuuden haasteisiin, joita kokonaisvaltaisen ja eri alat kattavan huumeiden vastaisen politiikan aikaansaaminen asettaa. Konferenssiin odotetaan osallistuvan monen eri alan asiantuntijoita. Konferenssiin osallistuu komission ja parlamentin edustajia ja parlamenttia on lisäksi pyydetty vastaamaan yhden istunnon puheenjohtajuudesta.

komission edustajat esittelevät pääasiassa tällä hetkellä toteutettavia toimia, etenkin yhteisön toimintaohjelmaa huumeiden väärikkäytön ehkäisemiseksi vuosina 1996-2000 (Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 102/97/EY⁽¹⁾). Ohjelmassa asetetaan huumausain torjuntaa väärikkäytön ehkäisemistä koskeva teemaviikko yhdeksi päätöksessä vahvistetuista 16 painopistealueesta.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 22.1.1997.

(1999/C 96/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2693/98
esittäjä(t): Iñigo Méndez de Vigo (PPE) komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Papua-Uutta-Guineaa kohdannut vedenalainen maanjäristys, jonka voimakkuus oli 7 astetta Richterin asteikolla

Papua-Uuden-Guinean luoteisosaa kohdanneen hyökyaallon seurauksena tuhansia ihmisiä on kuollut, suuri osa heistä oli lapsia. Aallot, joiden korkeus saattoi olla jopa 10 metriä, tuhosivat kokonaan noin kolmenkymmenen kilometrin levyisen kaistaleen ja useita kyliä.

Tietääkö komissio tilanteen vakavuuden? Onko komissio toimittanut mitään humanitääristä hätäapua alueelle? Jos ei, aikooko komissio toteuttaa mitään toimenpiteitä hyökyaallon aiheuttamien seurausten lieventämiseksi?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(17. syyskuuta 1998)*

Välittömästi sen jälkeen, kun hyökyaalto iski Papua-Uuteen-Guineaan 17. heinäkuuta 1998, komissio suuntasi onnettomuusalueelle erääseen toiseen avustustoimeen liittyviä hätäaputarvikkeita, jotka olivat matkalla Bougainvillen saarelle. Tämä ensiapu käsitti lääke- ja kuntoutuspaketteja, vaatteita ja muita ehdottoman välttämättömiä tarvikkeita.

Lisäksi komissio tarjosi 500 000 ecun arvosta humanitaarista apua katastrofin uhrien auttamiseksi. Tämä oli tarkoitettu uusien hätäaputarvikkeiden, kuten lääkkeiden, elintarvikkeiden ja puhtaan veden, toimittamiseen eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen kautta.

Kansainvälisesti luonnonkatastrofiin reagoitiin kuitenkin nopeasti ja laajamittaisesti; siitä ottivat vastuuta hallitukset (erityisesti Australia, Uusi Seelanti, Ranska ja Japani), kansalaisjärjestöt ja yksityishenkilöt. Heinäkuun lopulla julkaistussa raportissa YK:n humanitaarisista asioista vastaava toimisto ja sen Papua-Uuteen-Guineaan lähettämä työryhmä ilmoittivat, että kaikista välittömän hätäavun tarpeista oli huolehdittu. Tieto vahvistettiin monista muista lähteistä.

Kuultuaan kansalaisjärjestöjä, joiden oli tarkoitus hoitaa yhteisön rahoittaman avun toteutus asianomaisten YK:n yksikköjen ja yhteisön Papua-Uuden-Guinean edustuston kanssa, ja ottaen huomioon epätavallisen runsaan kansainvälisen panoksen komissio päätti kohdentaa käytettäväksi asetetut varat uudelleen kiireellisempää apua edellyttäviin hätätilanteisiin muualla maailmassa.

Hyökyaallon vaurioittamalla alueella tehtävän kunnostus- ja jälleenrakennustyön osalta komissio aikoo tarkastella perusteellisesti kaikkia Papua-Uuden-Guinean hallituksen mahdollisesti esittämiä konkreettisia pyyntöjä.

(1999/C 96/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2701/98**esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) komissiolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Rekisteröintimaksut

Voisiko komissio antaa selvityksen Euroopan unionin viidessätoista jäsenvaltiossa voimassa olevista kiinteistöjen oston yhteydessä suoritettavista rekisteröintimaksuista?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(21. syyskuuta 1998)*

Kiinteistöjen rekisteröintimaksut kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja näiden maksujen yhteisön tason yhdenmukaistaminen ei ole suunnitteilla.

Näin ollen komissiolla ei ole käytettävissään yksityiskohtaisia tietoja, joita se tarvitsisi pystyäkseen toimittamaan arvoisalle parlamentin jäsenelle tämän pyytämät tiedot.

(1999/C 96/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2704/98**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle***(1. syyskuuta 1998)**Aihe:* Malediivit

Malediivien viranomaiset alkoivat 18. kesäkuuta 1998 pidättää ja kuulustella saarella asuvia kristittyjä. Pidätyksiä ja kuulusteluja on suoritettu myös tämän jälkeen. Luotettavat lähteet arvioivat, että jopa 50 kristittyiksi epäiltyä malediivilaista on tähän mennessä pidätetty.

Tiedetään, että viranomaisten 18. kesäkuuta pidättämien malediivilaisten joukossa ovat 32-vuotias Aneesa Hussain ja 17-vuotias Aminath Moonisa, molemmat Pareeru-gestä, Malesta, Malediivien tasavallasta. Nämä kaksi naista ovat avoimesti myöntäneet olevansa kristittyjä. Malediivien lain mukaan on rikos tunnustaa kristinuskoa. Olemme erityisen huolissamme näiden naisten turvallisuudesta; luotettavien lähteiden mukaan Aneesa Hussain on joutunut fyysisen väkivallan kohteeksi, ja hänen henkeään on uhattu.

Malediivit on YK:n jäsen, ja valtiota sitoo periaatteessa YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artikla, joka takaa uskonnonvapauden. Eurooppa vaikuttaa – varsinkin matkailun ansiosta – merkittävästi Malediivien talouteen. Aikooko komissio siis painostaa Malediivien viranomaisia vapauttamaan Aneesa Hussainin ja Aminath Moonisan ja muut kristityt, joiden tiedetään olevan vankilassa uskonnollisen vakaumuksensa vuoksi?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 1998)

Komissio tietää viimeaikaisista kristittyjen pidätyksistä Malediivien tasavallassa. komission Sri Lankan edustusto, joka on akkreditoitu Malediiveille, seuraa asiaa tiiviisti ja on ottanut arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien kahden malediiviläisen naisen tapauksen esille suoraan Malediivien Colombossa olevan edustajan kanssa.

Malediivien edustaja on ilmoittanut komission edustustolle, että kyseiset kaksi naista ovat pidätettyinä ja heidän tapaustaan tutkitaan. Naisia pidetään avoimella vankilasaarella noin viiden kilometrin päässä Malesta. Kaikkien väitteiden heihin kohdistetuista uhkauksista tai väkivallasta väitetään olevan perusteettomia, ja edustustolle tarjottiin mahdollisuutta vieraila naisten luona.

Komissio pitää ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista erittäin tärkeänä suhteissaan kolmansiin maihin. Se on huolestunut siitä, että vaikka Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuksien julistuksen 18 artikla sitoo myös Malediivien tasavaltaa, se on kuitenkin perustuslaillaan kieltänyt kansalaisiaan harjoittamasta muuta uskontoa kuin islamia.

Komissio uskoo, että virallisten reaktioiden ja toimien olisi tällaisissa tapauksissa asianmukaisinta tulla yhteisön ja sen jäsenvaltioiden taholta.

(1999/C 96/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2707/98

esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Diabeetikot auton ratissa

Onko puheenjohtajamaa sitä mieltä, että Yhdistyneet kuningaskunnat syrjii insuliinia käyttäviä, vastatodettuja diabeetikkoja, kun se kieltää näitä ajamasta autoa? Insuliinia käyttävät muiden EU-maiden autoilijat voivat ajaa autoa vieraillessaan Britanniassa.

Mitä komissio aikoo tehdä eliminoidakseen yllä esitetyn syrjinnän?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

Neuvosto antoi 29 päivänä heinäkuuta 1991 yhteisön ajokorttia koskevan direktiivin 91/439/ETY⁽¹⁾, joka tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Kyseisessä direktiivissä säädetään ajokorttien myöntämistä ja uusimista koskevista yhdenmukaistetuista vaatimuksista, mukaan lukien moottoriajoneuvon kuljettamiseen vaadittavaa fyysistä ja henkistä terveyttä koskevat vähimmäisvaatimukset (Liite III). Neuvosto palauttaa mieleen, että ryhmiin 1 ja 2 kuuluvien diabetesta sairastavien kuljettajien ajokorttien myöntämiseen ja uusimiseen sovellettavat yhteisön vähimmäisvaatimukset esitetään liitteessä III olevassa 10 ja 17.2 kohdassa.

Liitteessä III olevassa 5 kohdassa säädetään lisäksi, että jäsenvaltiot voivat asettaa ajokortin antamiselle ja sen myöhemmälle uudistamiselle kyseisen liitteen vaatimuksia tiukempia vaatimuksia.

Liitteessä III olevan 10 kohdan mukaisesti ryhmään 1 kuuluvien diabetesta sairastavien hakijoiden tai kuljettajien ajokortin saa antaa tai uudistaa toimivaltaisen lääkintäviranomaisen lausunnon ja kunkin tapauksen kannalta asianmukaisten säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella.

Liitteessä III olevan 10.1 kohdan mukaisesti kunkin jäsenvaltion tehtävänä on määritellä ne hyvin poikkeukselliset tapaukset, joissa ryhmään 2 kuuluvien hakijoiden tai kuljettajien ajokortin saa antaa tai uudistaa toimivaltaisen lääkintäviranomaisen lausunnon ja säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella. Toimivaltaisen lääkintäviranomaisen tehtävänä on siis antaa lausuntonsa tapauskohtaisesti kansallisen lainsäädännön määräysten perusteella.

Jäsenvaltio voi näin ollen määrätä yhteisön direktiivissä vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti tiukemmista vaatimuksista diabetesta sairastavien kuljettajien ajokorttien myöntämisen tai uusimisen osalta kuin jokin toinen jäsenvaltio.

Neuvosto palauttaa mieleen, että edellä mainittujen yhteisön säännösten myöhempi yhdenmukaistaminen on mahdollista ainoastaan komission ehdotuksen pohjalta.

(¹) EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/26/EY (EYVL L 150, 7.6.1997, s. 41).

(1999/C 96/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2717/98

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Egyptin kanssa käytävien Euro—Välimeri-sopimusta koskevien neuvottelujen keskeytyminen

1. Onko neuvoston puheenjohtaja tietoinen, että komissio ei voi sille annettujen valtuuksien rajoissa edetä pidemmälle Egyptin kanssa käytävissä Euro—Välimeri-sopimusta koskevissa neuvotteluissa?
2. Onko neuvostollakin se käsitys Egyptin kanssa tehtävän sopimuksen suhteen, että valtiolla, joka on ensimmäisenä tehnyt rauhansopimuksen Israelin kanssa, on suuri merkitys Lähi-Idän rauhanprosessin edistymisessä?
3. Onko neuvosto tietoinen, että nyt kun valmistaudutaan toden teolla käymään neuvotteluja Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden kanssa, myös Välimeren alueen maiden kanssa käytävien neuvottelujen on jatkuttava rinnakaista tahtia, jotta ulkopolitiikassa säilyisi tasapaino?
4. Onko neuvosto valmis laajentamaan komissiolle annettuja valtuuksia, jotta Egyptin kanssa käytävät neuvottelut voitaisiin vielä tämän vuoden aikana saada päätökseen ja jotta Euroopan parlamentti voisi antaa sopimukselle hyväksyntänsä ennen Euroopan parlamentin jäsenten toimikauden päättymistä toukokuussa 1999?

Vastaus

(9. marraskuuta 1998)

1. Euroopan unioni muistutti kesäkuussa 1994 kokoontuneessa Korfun Eurooppa-neuvostossa valmiudestaan tiivistää edelleen läheisiä yhteyksiään Välimeren kumppaneihinsa ja ilmoitti toivovansa, että yhteistyösuhteita Mashrek-maiden kanssa kehitetään ottaen huomioon kunkin maan erityistilanne. Tältä osin neuvostossa pidetään jatkuvasti mielessä Egyptin asema Lähi-idän rauhanprosessissa.
2. Neuvosto antoi 19. joulukuuta 1994 komissiolle valtuutuksen neuvotella Euro—Välimeri-sopimus Egyptin kanssa. Sen jälkeen on pidetty useita neuvottelustuntoja. Neuvosto seuraa jatkuvasti kyseisten neuvottelujen edistymistä. Se on pannut merkille, että selvitettävänä on vielä eräitä ongelmia pääasiallisesti maatalouden alalla, mutta myös ongelmia, jotka liittyvät ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevaan perinteiseen lausekkeeseen ja laittomien maahanmuuttajien takaisinottoa koskevaan lausekkeeseen. Neuvosto muistuttaa, että tuloksiin pääseminen neuvotteluissa edellyttää joustavuutta molemmilta osapuolilta eikä ainoastaan Euroopan unionin puolelta. Neuvosto kehottaa komissiota toimimaan Euroopan unionin tavoitteiden saavuttamiseksi pikaisesti.

On joka tapauksessa Egyptin kanssa tehtävän Euro—Välimeri-sopimuksen neuvottelijana toimivan komission tehtävä antaa neuvostolle ehdotuksia sille annetun neuvotteluvaltuutuksen mukauttamisesta, jos se ei katso voivansa saattaa neuvotteluja päätökseen sille annetun valtuutuksen pohjalta. Neuvosto ei ole toistaiseksi saanut tällaista ehdotusta.

3. Aiemmin 12.—13. joulukuuta 1997 kokoontunut Luxemburgin Eurooppa-neuvosto aloitti laajentumisprosessin, joka koskee kymmentä Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaata sekä Kyprosta. Niiden Välimeren maiden osalta, jotka eivät kuulu laajentumisprosessin piiriin, Korfun, Essenin ja Cannesin Eurooppa-neuvostojen päätelmät suhteiden vahvistamisesta kyseisten maiden kanssa ovat edelleen ajankohtaiset. Aiemmin 15. ja 16. kesäkuuta 1998 kokoontuneessa Cardiffin Eurooppa-neuvostossa korostettiin Euro—Välimeri-kumppanuuden merkitystä ja katsottiin, että Palermon ministerikokouksessa vahvistettiin kyseisen suhteen elinvoimaisuus.

(1999/C 96/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2719/98

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE) neuvostolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Väestön ikääntymisestä johtuva puute mehiläishoitajista Euroopassa

1. Onko ministerineuvosto tietoinen, että Euroopan harrastelijamehiläishoitajat ikääntyvät, minkä vuoksi mehiläiskantojen tilanne vaarantuu?
2. Onko neuvosto tietoinen, että mehiläishoidon alalla on rakenteellisia ongelmia osittain sen vuoksi, että tuotantoalueiden määrä on vähentynyt viime vuosien aikana ja että hehtaaria kohti ei suositella pidettäväksi enempää kuin neljää mehiläispesää?
3. Onko neuvosto tietoinen, että viimeisen viidentoista vuoden aikana mehiläispesien määrä on vähentynyt kolmanneksella, vaikka hunajan kysyntä on kasvanut?
4. Onko neuvosto tietoinen, että monet puutarhurit käyttävät mieluiten mehiläisiä vihannesten ja hedelmien pölytyksessä?
5. Miten mehiläishoitajien ikääntymisen mukanaan tuomia ongelmia voitaisiin neuvoston mukaan torjua?
6. Onko neuvosto valmis innostamaan nuoria mehiläisten kasvatukseen kouluissa järjestettävien tiedotuskampanjoiden avulla?
7. Onko neuvoston mukaan mahdollista tukea mehiläispesien ylläpitoa taloudellisesti?

Vastaus

(22. lokakuuta 1998)

Neuvosto on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista erityisongelmista. Neuvosto ei ole kuitenkaan saanut komissiolta käsiteltäväkseen ehdotuksia, jotka koskisivat erityisesti kysymyksessä esiintuvia kohtia.

Neuvosto palauttaa mieliin, ettei mehiläishoidon alalla ole tällä hetkellä olemassa yhteistä markkinajärjestelyä. Näin ollen mahdollisesti toteutettavat toimenpiteet ovat rajallisempia kuin muilla maatalouden aloilla, joilla on olemassa yhteinen markkinajärjestely.

Kuultuaan Euroopan parlamenttia neuvosto antoi 25. kesäkuuta 1997 asetuksen (EY) 1221/97 hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä (1). Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on annettu komission asetuksella (EY) 2300/97 (2).

Edellä mainitun neuvoston asetuksen tarkoituksena on kehittää hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen edellytyksiä Euroopan unionissa säätämällä osallistumisesta kansallisiin ohjelmiin perustuvien toimien rahoitukseen.

Toimet, jotka voidaan sisällyttää näihin ohjelmiin, ovat seuraavat:

- a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien yhteenliittymien hunajanjalostuslaitoksille annettava tekninen apu hunajan tuotanto- ja keräämisolosuhteiden parantamiseksi;
- b) varroapunkin aiheuttaman taudin ja siihen liittyvien tautien torjunta; mehiläispesien käsittelyolosuhteiden kehittäminen;

- c) siirtohoidon järjeistämisen;
- d) toimenpiteet hunajan fysikaalis-kemiallisia ominaisuuksia määrittävien laboratorioiden tukemiseksi;
- e) yhteistyö hunajan laadun parantamista koskevien soveltavien tutkimusohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa.

Voidakseen päästä osallisiksi osarahoituksesta jäsenvaltioiden on suoritettava tutkimus mehiläishoitoalan rakenteesta alueellaan sekä tuotannon että kaupan pitämisen osalta. Yhteisö osallistuu kansallisten ohjelmien rahoitukseen 50 prosenttiin asti jäsenvaltioille aiheutuvista kuluista.

Asetuksessa säädetään, että komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

Neuvosto katsoo tässä vaiheessa, että edellä mainitussa asetuksessa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon sekä talousarvion asettamat rajoitukset että mehiläishoitoalan tärkeimmät tämänhetkiset tarpeet.

(¹) EYVL L 173, 1.7.1997, s. 1.

(²) EYVL L 319, 21.11.1997, s. 4.

(1999/C 96/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2735/98

esittäjä(t): **Christine Oddy (PSE)** komissiolle

(1. syyskuuta 1998)

Aihe: Talassemia

Aikooko komissio tehdä ehdotuksia mainoskampanjasta, jonka tarkoituksena on lisätä tietoisuutta talassemian seulontatutkimusten tärkeydestä, taudin, joka on geneettistä alkuperää oleva perinnöllinen verisairaus? Tauti on erityisen yleinen aasialaista syntyperää olevilla, joiden esi-isät olivat Intian niemimaalta. Pelkällä verikokeella voidaan tunnistaa, ketkä kantavat tätä tautia, jolle ei ole tehokasta hoitokeinoa ja joka voi johtaa enneaikaiseen kuolemaan.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(2. lokakuuta 1998)

Komissio tietää, että perinnöllistä verisairautta talassemiaa esiintyy Etelä-Aasiasta sekä Kreikasta, Lähi-idästä ja Afrikasta peräisin olevilla ihmisillä. Ehdotuksessa harvinaisia sairauksia koskevaksi yhteisön toimintaohjelmaksi (¹), jota tarkastellaan parhaillaan lainsäädännön näkökulmasta, mainitaan ohjelman perusteella mahdollisesti toteutettavien toimien joukossa tiedon tarjoaminen harvinaisista sairauksista sekä potilaiden ja heidän perheidensä tukiryhmien edistäminen. Kun ohjelma on hyväksytty, talassemiaselontaa koskevia julkisia valistuskampanjoita voitaisiin tarkastella tässä yhteydessä.

(¹) KOM(98) 232 lopullinen.

(1999/C 96/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2740/98

esittäjä(t): **Ana Palacio Vallelersundi (PPE)** komissiolle

(3. syyskuuta 1998)

Aihe: Ingeniero técnico -tutkinnon suorittaneiden osallistuminen EU-virkamiehiksi aikoville tarkoitettuihin A/LA-ura-alueen kilpailuihin

- komissaari Liikanen vastasi 10. helmikuuta 1998 Bárbara Dührkopin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-4186/97 (¹), että komissio myöntää oikeuden osallistua Euroopan unionin ura-alueen A/LA kilpailuun hakijoille, joilla on saksalainen tutkinto, johon kuuluu vähintään kahdeksan lukukauden opinnot.

- Vicente Alonso Moralesin esittämään mitätöimistä koskevaan kanteeseen (T-299/97, kohta 33) antamassaan vastauksessa komissio sanoi, että A/LA-ura-alueen kilpailuihin hyväksytään kahdeksan lukukautta kestäneen saksalaisen Fachhochschuldiplom-tutkinnon suorittaneet.
- kutsuilmoituksessa avoimeen kilpailuun COM/A1047, joka julkaistiin 13. toukokuuta 1997 EYVL C 145 A:ssa, sanotaan, että ”työkokemuksena otetaan huomioon harjoittelujaksot” (sivu A12).

Minkä vuoksi komissio hyväksyy saksalaisen Fachhochschuldiplom -tutkinnon Euroopan unionin A/LA-ura-alueelle pääsemiseksi, vaikka kyseessä on tutkinto, johon kuuluu enintään kuusi lukukautta opintoja ja yksi tai kaksi lukukautta työharjoittelua?

(¹) EYVL C 304, 2.10.1998, s. 15.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(28. syyskuuta 1998)

Saksalaisten ammattikorkeakoulujen (Fachhochschulen) hyväksyminen perustuu korkeakouluista ja yliopistoista (Universitäten, Pädagogische Hochschulen, Kunsthochschulen, Fachhochschulen) vuonna 1976 säädettyyn puitelakiin (Hochschulrahmengesetz). Näistä oppilaitoksista saatu tutkintotodistus (Hochschulabschluß) määritellään kyseisessä laissa tarkoitettujen korkeakouluopintojen suorittamisen päätteeksi myönnettäväksi todistukseksi. Saksan koulujärjestelmässä opintojen rakenne on erilainen eri ammattikorkeakouluissa. Jotkut niistä myöntävät tutkintotodistuksen kahdeksan lukukauden jälkeen ja kurssit käsittävät myös kaksi lukukautta käytännön harjoittelua. Tätä ei kuitenkaan voida pitää ”työkokemuksena”, sillä opiskelijoiden on suoritettava kokonaan molemmat osat ennen kuin he voivat saada todistuksen.

Komissio hyväksyy hakijoiksi ura-alueelle A kyseisen puitelain soveltamisalaan kuuluvan yliopistotasaisen tutkintotodistuksen saaneet, jos tämän tutkinnon suorittamisen edellyttämä vähimmäisopiskeluaika (Regelstudienzeit) on kahdeksan lukukautta eli neljä vuotta.

Sovellettavien espanjalaisten säädösten perusteella komissio katsoo, että espanjalainen Ingeniero Técnico -tutkinto ei ole riittävä, jotta sen suorittanut voitaisiin hyväksyä ura-alueen A/LA kilpailuihin, koska tämän tutkinnon suorittaminen, jota parlamentin jäsenen kysymys koskee, edellyttää kolmen vuoden korkeakouluopintoja.

Asian T-299/97 osalta komissio huomauttaa parlamentin jäsenelle, ettei se voi vastata kysymykseen, koska oikeuskäsittely on vielä kesken.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä ystävällisesti perehtymään samasta aiheesta esitettyihin parlamentin kysymyksiin äskettäin annettuja muita komission vastauksia. Tämä koskee varsinkin komission vastauksia Laura de Esteban Martinin esittämään kysymykseen E-997/98 (¹) ja Francisca Sauquillo Perez del Arcon esittämään kysymykseen E-835/98 (²) sekä yhdistettyä vastausta Jorge Salvador Hernandez Mollarin esittämiin kysymyksiin E-640/98 ja E-635/98 (³), joissa komissio selvittää perusteellisesti yleistä suhtautumistaan tutkintotodistuksiin, joita edellytetään virkamiehiltä ura-alueella A/LA, ja erityisesti suhtautumistaan espanjalaisiin insinööritutkintotodistuksiin.

(¹) EYVL C 386, 11.12.1998, s. 69.

(²) EYVL C 354, 19.11.1998, s. 29.

(³) EYVL C 354, 19.11.1998.

(1999/C 96/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2749/98

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) komissiolle

(3. syyskuuta 1998)

Aihe: Nuorille tarkoitettu vuoden pituinen vapaaehtoispalvelu Euroopassa

Pitääkö komissio mahdollisena, että Euroopassa suoritettu vuoden pituinen vapaaehtoispalvelu voisi tarjota vaihtoehdon jäsenvaltioissa suoritettavalle ase- tai siviilipalvelukselle? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä asiassa?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(16. lokakuuta 1998)*

Kuten parlamentin jäsenkin tietää, kansallista ase- tai siviilipalveluvelvollisuutta koskevat seikat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Näin ollen on jäsenvaltioiden tehtävä päättää, voidaanko vapaaehtoispalvelujaksot ottaa huomioon tarkasteltaessa asevelvollisuuden täyttymistä. Päätöksessä ⁽¹⁾, jossa perustetaan ”Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö” -toimintaohjelma, todetaan seuraavaa: ”Eurooppalainen vapaaehtoistyö ei korvaa asepalvelusta eikä aseistakieltäytyjille tarjottavia vaihtoehdoisen palvelun muotoja eikä monissa jäsenvaltioissa olemassa olevaa pakollista siviilipalvelua.”

Komissio myöntää kysymyksen tärkeyden ja katsoo, että eri jäsenvaltioissa noudatettavista käytännöistä olisi oltava selkeämpää tietoa. Komissio lupautuikin toimintaohjelman hyväksymistä edeltäneessä sovittelumeneteltyssä tutkimaan perusteellisesti eri jäsenvaltioiden asepalvelusjärjestelyjä. Tutkimuksilla pyritään luomaan perustaa eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun ja kansallisten asepalvelusjärjestelyjen suhdetta käsitteleville keskusteluille.

⁽¹⁾ EYVL L 214, 31.7.1998.

*(1999/C 96/204)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-2750/98****esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) neuvostolle***(8. syyskuuta 1998)**Aihe:* Lasten turvallisuus lentokoneissa

1. Onko neuvosto tietoinen, että Rheinlandin tekninen tarkastuslaitos on jo elokuussa 1992 osoittanut törmäystestien avulla, että lapsilla käytettävä lisävyö, ns. loop belt, on hengenvaarallinen?
2. Onko neuvosto tietoinen, että Euroopan ilmailuviranomaiset ovat 1.4.1998 määränneet asetuksella ”JAR-OPS1”, että jäsenvaltioiden lentoyhtiöiden on käytettävä kyseistä vyötä, vaikka tämä ”loop belt” on jo aikoja sitten kielletty Yhdysvalloissa?
3. Mihin pikaisiin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä lapsille vyön käytöstä aiheutuvan hengenvaaran eliminoinemiseksi?
4. Milloin neuvosto aikoo huolehtia siitä, että lentokoneissa matkustaville lapsille on tarjottava heidän ikänsä ja kokonsa puolesta sopivia tuki- ja kiinnitysjärjestelmiä?
5. Onko neuvosto asettanut käyttöön määrärahoja tällaisten järjestelmien kehittämiseksi? Jos on, kuinka paljon? Jos ei, miksi ei?
6. Onko neuvosto kysyjän kanssa yhtä mieltä siitä, että puutteelliset turvajärjestelmät, jotka koskevat erityisesti alle kaksivuotiaita lapsia, antavat aiheen ryhtyä pikaisiin yhteisön toimiin, koska kansalliset toimet eivät juurikaan tule kyseeseen?
7. Onko neuvosto kysyjän kanssa samaa mieltä siitä, että tämän vakavan tilanteen korjaamatta jättäminen merkitsee hiljaista hyväksyntää lasten hengen vaarantamiselle?

Vastaus*(9. marraskuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen on varmastikin tietoinen siitä, miten tärkeänä neuvosto pitää lentoliikenteen turvallisuuteen liittyviä asioita.

Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöelin (JAA) on Euroopan siviili-ilmailukonferenssin (ECAC) assosioitunut elin, ja sen säännöt ovat sitovia yhteisön alueella vain JAA:n vahvistamien yhteisten ilmailusääntöjen (JAR) osalta, jotka sisältyvät teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16. joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 3922/91 ⁽¹⁾ liitteeseen II. Vain kyseisiä yhteisiä

ilmailusääntöjä pidetään yhteisön lainsäädäntönä. JAR-OPS1 ei sisälly edellä mainittuun liitteeseen II eikä komission toukokuussa 1996 neuvostolle toimittamaan ehdotukseen neuvoston asetuksen N:o 3922/91 muuttamisesta.

Neuvosto ei ole saanut komissiolta ehdotusta lentokoneissa matkustavien lasten turvallisuuden parantamisesta.

(¹) EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4.

(1999/C 96/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2765/98

esittäjä(t): Giacomo Santini (PPE) neuvostolle

(11. syyskuuta 1998)

Aihe: Yhteisön sisäiselle sokerintuonnille vahvistettu lisämaksu ("sovrapprezzo")

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin vahvisti 21. toukokuuta 1980 asiasta 73/79 antamallaan päätöksellä, että Italia oli rikkonut EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaa, sillä se oli vahvistanut yhteisön sisäiselle sokerintuonnille lisämaksun, jonka hinnoista vastaava ministeriöiden välinen komitea (CIP nro 3661, annettu 22. kesäkuuta 1968) oli ottanut käyttöön. Toimenpiteellä asetettiin tuojat ja kotimaiset tuottajat eriarvoiseen asemaan, mikä loukkaa suuresti vapaan kilpailun periaatetta. Lisämaksua on pidetty laittomana, sillä vaikka sitä peritään yhtä lailla Italiassa tuotetusta sokerista kuin jäsenvaltioista peräisin olevasta sokerista, se ei vaikuta yhdenmukaisesti molempiin.

Voiko neuvosto sanoa:

1. Pitääkö se edelleen laittomana lisämaksua, jota Italian valtio on perinyt 22. kesäkuuta 1968 vahvistetun päätöksen CIP nro 3661 mukaisesti?
2. Pitäisikö italialaisten tuottajien tullissa maksama lisämaksu palauttaa, sillä sitä on peritty laittomasti ja siitä ei ole voinut valittaa?
3. Voiko sokerin hintojen tasaamisesta vastaava elin (Cassa congualglio zucchero) pyytää tarvittaessa tuojaa maksamaan tullissa perityn lisämaksun ja Italian valtion laillisesti myöntämien tukien välisen erotuksen?
4. Voiko valtio itsenäisesti ja ilman muiden viranomaisten valvontaa vahvistaa teollisuudelle myönnettyjen suorien ja välillisten tukien määrän?
5. Jos laittomasti peritty lisämaksu on jo palautettu tuojalle, voiko sokerin hintojen tasaamisesta vastaava elin (Cassa congualglio zucchero) pyytää palautusta soveltamalla lakia taannehtivasti?
6. Onko tuottajien voitava todistaa, että lisämaksua ei ole siirretty muiden toimijoiden maksettavaksi, jotta varmistetaan oikeus takaisinmaksuun lain nro 429/90 määräysten mukaisesti?
7. Voidaanko takaisinmaksua pitää laittomana, jos lisämaksu on siirretty kuluttajan maksettavaksi?

Voiko neuvosto kehottaa Italian hallitusta peruuttamaan / kumoamaan mainitun lain nro 128/90 29 artiklan 2 ja 7 kohdan?

Vastaus

(3. marraskuuta 1998)

Neuvoston toimivaltaan ei kuulu ottaa kantaa siihen, miten Italian valtio on noudattanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 21. toukokuuta 1980 asiasta 73/79 antamaa tuomiota. Jos tuomiota ei ole noudatettu täysin, perustamissopimuksen 171 artiklan mukaisesti on komission tehtävä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

(1999/C 96/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2769/98**esittäjä(t): Xavier Mayer (PPE) komissiolle***(7. syyskuuta 1998)**Aihe:* Toisessa EU-maassa asuvien eläkeläisten verotus

Ranskassa pysyvästi asuva Saksan kansalainen on naimisissa ranskalaisen naisen kanssa. Molemmat saavat oman maansa eläkettä. Saksan veroviranomaiset määräävät miehen maksamaan tuloveroa naimattomiin sovellettavan veroluokan mukaan, vaikka hänen pysyvä asuinpaikkansa on Ranskassa. Tätä perustellaan sillä, että kyseessä on valtion eläkekassan (Saksan puolustusministeriön) maksama eläke.

Hänen Saksasta saamansa eläketulot ilmoitetaan vielä ranskalaisessa veroilmoituksessa ja otetaan huomioon laskentaperusteissa yhdessä hänen vaimonsa tulojen kanssa. Näin ollen avioparin verorasitus on suurempi kuin pelkkä ranskalainen verotus.

Voiko komissio kertoa, sopiiko esitetty tilanne yhteen syrjimättömyyden periaatteen kanssa ja näkeekö komissio aihetta ryhtyä yhteisön toimiin? Onko komission mielestä hyväksyttävää, että aviopari maksaa enemmän veroja kuin eläketuloja saava ranskalainen aviopari?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(12. lokakuuta 1998)*

1. Saksan ja Ranskan kahdenvälisiin verosuhteisiin kuuluvaa verotustoimivallan jakoperusteita säädellään vuoden 1959 verosopimuksella, jonka 14 artiklan mukaan laillisten sosiaalivakuutusten mukaiset eläkkeet ovat veronalaisia jäsenvaltioissa, jossa kyseinen eläkekassa sijaitsee, tässä tapauksessa Saksassa.

Mitä tulee siihen, että kyseisen henkilön verotettava tulo otetaan Ranskassa huomioon yhdessä hänen Ranskassa asuvan vaimonsa tulojen kanssa, on todettava, että verosopimuksen mukaan kyseiset tulot ovat veronalaisia myös Ranskassa. Jotta tuloja ei kuitenkaan verotettaisi kahdesti, on sovittu, että Ranskassa tuloista maksettavan veron osalta myönnetään verohyvitys (sopimuksen 20 artikla). Tämä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi käytetty menetelmä sisältyy OECD:n mallisopimukseen, ja se on kansainvälisessä käytössä.

Mitä taas tulee kyseisen verosopimuksen määräysten ja yhteisön säädösten yhteensopivuuteen, komissio katsoo tarpeelliseksi tähdentää, että nykyisellään jäsenvaltiot voivat periaatteessa itse määrätä yleisistä verotusperiaatteista ja erityisesti verotustoimivallan jakoperusteista kahdenvälisissä suhteissa muiden jäsenvaltioiden kanssa. Yhteisön lainsäädäntöön vedottaisiin vasta, mikäli kyse olisi perustamissopimuksen perusvapauksiin kuuluvasta syrjimättömyysperiaatteesta. Siinä suhteessa komissio ei sallisi rikkomuksia. Lisäksi tuomioistuin on päättänyt asiassa C-336/96 (Annette Gilly ja Robert Gilly v. Directeur des services fiscaux du Bas-Rhin), että edellä mainittu verohyvitysjärjestelmä ei ole ristiriidassa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 48 artiklan kanssa.

2. Arvoisa parlamentin jäsen esittää lisäksi käsityksen, että kyseinen aviopari maksaa enemmän veroja kuin jos heidän tulojaan verotettaisiin pelkästään Ranskassa.

Komissio haluaa huomauttaa, että yleisesti ottaen tuloverotusta ei ole yhtenäistetty yhteisössä, ja siksi verokanta ja -prosentit voivat merkittävästi vaihdella jäsenvaltioiden välillä. Saattaa käydä niin, että kun tulot jaetaan verotettaviksi soveltaen kahden jäsenvaltion välistä verosopimusta, verotus on raskaampi kuin jos kaikkia tuloja verotettaisiin asuinvaltiossa.

Komissio katsoo, että edellä kuvailtu tilanne ei ole ristiriidassa yhteisön voimassa olevan lainsäädännön kanssa, mikäli syrjimättömyysperiaatetta on kunnioitettu.

3. Lopuksi komissio huomauttaa, että yhteisössä ei suunnitella luonnollisten henkilöiden tuloverotuksen yleistä yhtenäistämistä.

(1999/C 96/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2772/98**esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE) komissiolle***(14. syyskuuta 1998)**Aihe:* Mielipidevanki Ben Salem Tunisiassa

Amnesty International on pyytänyt huomiota Tunisiassa naispuoliselle Ben Salemille, jonka puoliso M. Barek on Alankomaissa pakolaisena, langetettuun tuomioon.

Viime marraskuussa Ben Salem tuomittiin kahdeksi vuodeksi ja kolmeksi kuukaudeksi vankilaan syytettynä vihaa ja väkivaltaa lietsovaan järjestöön kuulumisesta ja yrityksestä lähteä Tunisiasta laittomasti. Ylemmässä oikeusasteessa tämä tuomio korotettiin kahteen vuoteen ja yhdeksään kuukauteen.

Amnesty International pitää Ben Salemia, joka ei ole koskaan käyttänyt vähimmäskään määrin väkivaltaa tai yllyttänyt siihen, mielipidevankina.

Onko komissio valmis pyytämään Tunisian viranomaisilta tietoja Ben Salemista ja kehottamaan heitä vapauttamaan hänet, jotta hän voisi liittyä puolisonsa seuraan Alankomaissa?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(15. lokakuuta 1998)*

Komissio jatkaa ihmisoikeuksien yksittäisten rikkomistapausten, mukaan lukien tapaus, johon arvoisa parlamentin jäsenen viittaa, esille ottamista tavanomaisissa diplomaattisissa yhteyksissä Tunisian viranomaisten kanssa. Näiden yhteyksien ylläpito tapahtuu yhdessä jäsenvaltioiden kanssa Barcelonan julistuksessa sekä yhteisön ja Tunisian assosiaatiosopimuksessa määritellyissä puitteissa.

Lopuksi olisi korostettava, että Euroopan parlamentin ja Tunisian parlamentin välisillä kokouksilla on tärkeä tehtävä osapuolten lähentämisessä demokratisointiin ja ihmisoikeuksien edistämiseen liittyvissä kysymyksissä.

(1999/C 96/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2782/98**esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE) komissiolle***(14. syyskuuta 1998)**Aihe:* Euroopan parlamentin uskonvapautta ja ihmisoikeuksia Pakistanissa koskevan päätöslauselman täytäntöönpano

Voisiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin on ryhdytty uskonvapautta ja ihmisoikeuksia Pakistanissa koskevan päätöslauselman täytäntöönpanemiseksi (Euroopan parlamentin päätöslauselma B4-0614/98, 18. kesäkuuta 1998)?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(20. lokakuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen lienee tietoinen siitä, että 18. kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa B4-0614/98 mainittua yhteisön ja Pakistanin yhteistyösopimusta ei ole vielä tehty.

Komissio lähettää kuitenkin vuoden 1998 loppupuolella Pakistanin hallituksen suostumuksella asiantuntijaryhmän Pakistaniin arvioimaan maan ihmisoikeustilannetta demokratisoinnin, kansalaisyhteiskunnan ja ihmisoikeuskysymysten edistämisen aloilla toteutettavia hankkeita koskevan ohjelman ehdottamiseksi.

(1999/C 96/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2788/98**esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) komissiolle***(9. syyskuuta 1998)**Aihe:* Harhaanjohtava matkailumainonta

Matkailuyritykset jakavat runsain määrin esitteitä Välimeren ihanteellisista paikoista ja paratiisisaarista. Esitteissä on kuvia koskemattomasta luonnosta ja rakentamattomista alueista. Tällainen mainonta on harhaanjohtavaa, sillä todellisuus paljastuu aivan toisenlaiseksi. Alueilla onkin paljon hotelleja, huoneistoja, roskaa ja äänisaastetta, mutta puutetta vedestä ja peruspalveluista.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että direktiivi 84/450/ETY ⁽¹⁾ tunnettaisiin laajemmin ja sitä noudatettaisiin?
2. Aikooko komissio vaatia, että majoituspalveluja matkailijoille tarjoavat yritykset antavat todenmukaisen kuvan ympäristöstä?

⁽¹⁾ EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(9. lokakuuta 1998)*

Kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 10. syyskuuta 1984 annetun direktiivin 84/450/ETY osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Tätä yhteisön säädöstä sovelletaan kaikilla aloilla, matkailu ja ympäristö mukaan luettuina.

Direktiivin 4 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot harhaanjohtavan mainonnan valvomiseksi. Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden käyttöön ottamien keinojen ja menettelyjen turvin voidaan toimia tehokkaasti konkreettisia harhaanjohtavan mainonnan tapauksia vastaan.

(1999/C 96/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2789/98**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle***(17. syyskuuta 1998)**Aihe:* Valosaaste

Valosaaste on kaupunki- ja maaseutualueiden kasvava ongelma, joka aiheuttaa vakavia fysiologisia ja ekologisia ongelmia. Tämä saastemuoto merkitsee myös sähkön tuhlausta, mikä tarkoittaa rahan ja ennen kaikkea maapallon uusiutumattomien luonnonvarojen haaskaamista.

Onko komissio toteuttanut tällaista saastumista koskevia tutkimuksia? Jos on, onko olemassa asiaan liittyviä yhteisöaloitteita?

Komission jäsenen Pdraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(28. lokakuuta 1998)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Phillip Whiteheadin esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-1166/95 ⁽¹⁾ ja E-2014/95 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 196, 31.7.1995.

⁽²⁾ EYVL C 277, 23.10.1995.

(1999/C 96/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2803/98**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle**

(17. syyskuuta 1998)

Aihe: Euroopan komission Ateenassa sijaitsevan edustuston paikalliset virkamiehet

Euroopan komission Ateenassa sijaitseva edustusto on käyttänyt jo vuosien ajan paikallista henkilökuntaa (local staff) tyydyttääkseen Kreikan-edustustonsa toiminnan synnyttämät tarpeet.

Pyytäisin saada tietää Euroopan komissiolta:

1. Kuka määrittelee Ateenan edustuston paikallisille virkamiehille maksettavan kuukausipalkan suuruuden?
2. Minkä perusteiden nojalla tämän korvauksen suuruudesta päätetään?
3. Millainen on näihin palkkoihin liittyvä palkkaluokkien asteikko?
4. Mitkä ovat näiden virkamiesten vakuutusjärjestelmää koskevat säännökset?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 1998)

1. ja 2. Ateenassa sijaitsevan edustuston paikallisten virkamiesten työehdot on vahvistettu 14. maaliskuuta 1997 annetulla komission säädöksellä, joka laadittiin Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista annetun asetuksen 79 artiklaan ja sitä seuraaviin artikloihin sisältyvien sääntöjen kehittämiseksi. Näitä säännöksiä tarkastellaan säännöllisin väliajoin Ateenassa työskentelevien paikallisten virkamiesten palkkojen mukauttamiseksi kyseisessä asetuksessa esitettyjen parametrien mukaisesti. Palkat on alunperin vahvistettu suhteessa paikallisiin työmarkkinoihin, ja niitä tarkistetaan julkisen ja yksityisen sektorin palkkakehityksen sekä kuluttajahintaindeksin perusteella.

3. Tällä hetkellä paikallisilla virkamiehillä on palkkaluokkia 21.

4. Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista annetun asetuksen 80 artiklan mukaisesti paikalliset virkamiehet kuuluvat kansalliseen vakuutusjärjestelmään, ja komissio hoitaa sille työnantajana kuuluvat maksut. Lisäksi paikalliseen järjestelmään kuuluu täydentävä sairaus-, työkyvyttömyys- ja työtaturmavakuutus.

(1999/C 96/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2806/98**esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle**

(17. syyskuuta 1998)

Aihe: Misteri d'Elx

Elchen kaupunki haluaisi, että Unesco julistaisi maailmanperinnöksi yhden kaupungin vuosisataisista perinteistä, Misteri o Festa d'Elx -juhlan. Juhla juontaa juurensa 1300-luvulta ja siitä lähtien sitä on esitetty Neitsyt Marian taivaaseenastumisen juhlapäivinä kunkin vuoden elokuun 14 ja 15 päivänä. Kirjailija Joan Fuster sanoi kyseisestä tapahtumasta, että elävä kansanjuhla ilmentää sivistysperinnettä ja uskonnollinen iloisuus yhdistyy suvaitsevaisen kulttuurin ensimmäisiin merkkeihin, ja että jäänteet vanhoista liturgioista näkyvät jokapäiväisissä toimissa; kaikki tämä luo tiettyä turvallisuuden tunnetta ja samalla kertoo suurista yhteisistä vaiheista.

Aikooko komissio Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 128 artiklan määräysten mukaisesti tukea tätä aloitetta, joka merkitsisi vuosisataisen perinteen omaavan yhteisön kulttuuriarvon tunnustamista?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(20. lokakuuta 1998)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä suulliseen kysymykseen H-865/98 kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla lokakuu 1998 ⁽¹⁾.

(¹) Parlamentin keskustelut (lokakuu 1998).

(1999/C 96/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2810/98**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V) neuvostolle***(18. syyskuuta 1998)**Aihe:* EKP:n pääjohtajan palkka

Lehdistötiedotteiden mukaan EKP:n pääjohtaja Duisenberg ja muut EKP:n johtokunnan jäsenet eivät tiedä tulevaa palkkaansa.

1. Voiko neuvosto ilmoittaa EKP:n johtokunnan jäsenten tarkat palkkasummat?
2. Jos ei, mikä on syynä tämän tiedon salaamiseen EU:n kansalaisilta ja avoimuuden periaatteen rikkomiseen?

Vastaus*(9. marraskuuta 1998)*

EKP:n ja EKP:n perussäännön 36 artiklassa määrätään, että EKP:n neuvosto vahvistaa EKP:n henkilöstön palvelussuhteen ehdot.

Kyseisen perussäännön 11 artiklan 3 kohdassa määrätään myös, että johtokunnan jäsenten palvelussuhteen ehdot ja erityisesti heidän palkkansa vahvistaa EKP:n neuvosto kolmesta EKP:n neuvoston ja kolmesta Euroopan unionin neuvoston nimeämästä jäsenestä muodostuvan komitean ehdotuksesta.

Näin ollen neuvosto ei ole toimivaltainen elin vastaamaan arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

(1999/C 96/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2827/98**esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle***(11. syyskuuta 1998)**Aihe:* Eurooppalaisten rekka-autonkuljettajien työajan lyhentäminen

Kuinka kauan vielä kestää ennen kuin komissio ehdottaa parannuksia direktiiviin 93/104/ETY⁽¹⁾ (työaikadirektiivi), joka sääntelee eurooppalaisten rekka-autonkuljettajien työaikajärjestelyjä, etenkin kun heidän työaikaansa ja työolojaan ei ole eurooppalaisessa lainsäädännössä yhdenmukaistettu lainkaan heille suosiollisempaan suuntaan?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(15. lokakuuta 1998)*

Komissio on sitoutunut tekemään tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 23. marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen toimialojen työaikaa koskevia ehdotuksia. Ehdotuksiin sisältyy laaja-alaisia ja alakohtaisia toimenpiteitä. Osana laaja-alaisia toimenpiteitä työaikadirektiivin säännökset ulotetaan koskemaan kaikkia kiinteässä asemapaikassa työskenteleviä työntekijöitä, ja tiettyjä työaikaa koskevia perussäännöksiä sovelletaan liikkuviin työntekijöihin. Lisäksi otetaan käyttöön uusia työaikaa ja lepoa koskevia alakohtaisia toimenpiteitä tai muutetaan entisiä.

Tämä menettelytapa esitettiin selkeästi komission valkoisessa kirjassa työaikadirektiivin ulkopuolisista toimialoista⁽¹⁾, ja se vahvistettiin työmarkkinaosapuolille osoitetussa toisessa kuulemisasiakirjassa 31. maaliskuuta 1998. Komissio on aina katsonut, että työmarkkinaosapuolten olisi mahdollisuuksien mukaan yhdessä löydettävä hyväksyttävää ratkaisuja niitä suoraan koskeviin ongelmiin erityisesti alakohtaisissa kysymyksissä. Useita työaikadirektiivin ulkopuolisia toimialoja edustavat työmarkkinaosapuolet ovat vastanneet komission aloitteen tehostamalla pyrkimyksiään päästä sopimukseen työajasta.

Yhteisön työmarkkinaosapuolet ovat allekirjoittaneet sopimuksia meriliikenteen ja rautatieliikenteen toimialoilla, mutta maanteliikenteen alan työmarkkinaosapuolet eivät valitettavasti päässeet sopimukseen ennen 30. syyskuuta ollutta määräaika, johon mennessä komissio oli kehottanut työmarkkinaosapuolia esittämään sovitut ehdotuksensa.

Selkeästi määritellyn strategiansa mukaisesti ja osana työaikadirektiivin ulkopuolisten toimialojen työaikaa koskevia ehdotuksia komissio aikoo nyt esittää omat ehdotuksensa direktiiviksi, joka kattaa kaikkien tieliikennealan liikkuvien työntekijöiden työajan eli koskee toisen lukuun ja omaan lukuun harjoitettavaa liikennettä sekä itsenäisiä työntekijöitä. Ehdotuksessa otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon ne seikat, joissa työmarkkinaosapuolten neuvotteluissa on todettu tapahtuneen lähentymistä.

(¹) KOM(97) 234.

(1999/C 96/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2845/98

esittäjä(t): **Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(28. syyskuuta 1998)

Aihe: Asbestivaara

Via Salarialla Roomassa sijaitsevan Istituto Poligrafico Zecca dello Staton rakennuksessa (jossa mm. Euroopan yhteisöjen virallinen lehti painetaan) työskentelee kellon ympäri noin 1 500 henkilöä. Viime vuosina ammattijärjestöt ovat useita kertoja viitanneet vaaraan, joka aiheutuu siitä, että 1960-luvun lopussa rakennuksen katon eristämiseen käytettiin asbestia sisältävää materiaalia. Näiden syytösten vuoksi ja valtion yleisen syyttäjän puuttuttua asiaan rakennuksen sisätilojen ympäristöoloja on tutkittu. Selvityksen tulos oli, että asbestia esiintyy 10—25 kuitua litraa kohti; nämä pitoisuudet ylittävät raja-arvot erittäin selvästi. Silti kyseisen rakennuksen saneeraukseen ei ole ryhdytty.

Edelliseen viitaten tiedustelen komissiolta:

1. Eikö komissio katso aiheelliseksi ottaa yhteyttä Italian viranomaisiin, jotta selvitetään kyseisen rakennuksen tämänhetkinen tilanne?
2. Eikö komission mielestä kyseisessä tapauksessa vaaranneta työntekijöiden turvallisuutta työpaikalla, mikä on selkeästi ristiriidassa yhteisön direktiivien 83/477/ETY (¹) ja 91/382/ETY (²) kanssa?
3. Jos näin on, aikooko komissio ryhtyä Istituto Poligrafico Zecca dello Staton vastaisiin toimiin?
4. Mikä on komission näkemys asiasta?

(¹) EYVL L 263, 24.5.1983, s. 25.

(²) EYVL L 206, 29.7.1991, s. 16.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat direktiivit, joilla säädetään työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, on saatettu osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä. Direktiivien täytäntöönpanoon liittyvät kysymykset kuuluvat asianmukaisesta tarkastuksesta ja valvonnasta vastaavan Italian viranomaisen toimivaltaan.

Komissio toteaa kuitenkin, että kysymyksessä mainitut asbestipölymittausten tulokset eivät näytä ylittävän raja-arvoja, jotka on säädetty työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä 19 päivänä syyskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/477/ETY (toinen direktiivin 80/1107/ETY 8 artiklassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 8 artiklassa.

(1999/C 96/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2856/98**esittäjä(t): Niall Andrews (UPE) komissiolle**

(28. syyskuuta 1998)

Aihe: Nuoria koskeva Euroopan vapaaehtoisohjelma

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sopineet, että Euroopan vapaaehtoisohjelman talousarvio on 47,5 miljoonaa euroa 1998—1999. Mitä takeita komissio voi antaa siitä, että Irlannista peräisin olevia hakijoita ei syrjitä? Voiko komissio ilmoittaa tärkeimmät alat, joille myönnetään tukea Euroopan vapaaehtoisohjelmissa 1998—1999?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 1998)

Nuorten eurooppalaista vapaaehtoistyötä on edeltänyt kaksivuotinen kokeilutoiminta, johon irlantilaiset nuoret ja järjestöt ovat osallistuneet aktiivisesti (Irlannista on lähetetty 66 nuorta, ja irlantilaiset järjestöt ovat ottaneet vastaan 85 eurooppalaista nuorta vapaaehtoistyöntekijää). Nuorten eurooppalaisen vapaaehtoistyön sisältöä ja siihen liittyviä menettelyjä koskevia tietoja on tämän vuoksi levitetty laajalti mahdollisten irlantilaisten hakijoiden keskuuteen. Tämän pitäisi helpottaa heidän kitkatonta osallistumistaan tähän vastikään kehitettyyn ohjelmaan.

Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyöohjelma on enimmäkseen hajautettu ohjelma. Sen toteuttaminen Irlannissa riippuu suuresti ohjelmaan liittyvän Irlannin kansallisen järjestön, "Leargas — the exchange bureau", toteuttamista toimista. Tämä järjestö on jo osallistunut menestyksekkäästi ohjelman kokeiluvaiheeseen, ja se on osoittautunut erittäin tehokkaaksi toimijaksi Nuorten Eurooppa -ohjelman toteuttamisessa. Leargasin osoittamasta tehokkuudesta ja pätevyyydestä on varmasti suurta hyötyä niille irlantilaisille nuorille ja järjestöille, jotka haluavat osallistua toimintaan lähikuukausien aikana. Irlantilaisilla nuorilla ja järjestöillä on luonnollisesti samanlaiset mahdollisuudet osallistua vapaaehtoistyötoimintaan kuin muidenkin jäsenvaltioiden kansalaisilla.

Komissio on tärkeimpien tukea saavien alojen osalta laatinut työsuunnitelman, jossa esitellään nämä alat pääpiirteissään vuonna 1998. Suunnitelma on saanut ohjelmakomitean täyden tuen. Pitkän aikavälin (6—12 kuukautta) hankkeiden kehittäminen on edelleen vuonna 1998 etualalla ohjelmassa, mutta myös seuraavia toimia pidetään keskeisinä: lyhyen aikavälin (3 viikkoa — 3 kuukautta) hankkeet, nuorten vapaaehtoistyöntekijöiden, hankkeiden vetäjien ja tukihenkilöstön valmentaminen ja koulutus sekä aloitteiden tekemiseen ja luovuuteen keskittyvät hankkeet, joita järjestetään Nuorten eurooppalaisen vapaaehtoistyöhön osallistuneille nuorille. Toimintaan on suunniteltu kuuluvan lisäksi erityishankkeiden (jotka liittyvät joissakin jäsenvaltioissa sattuviin tärkeisiin tapahtumiin) tukemista, unioniin kuulumattomien maiden kanssa toteutettavia hankkeita sekä kokeiluluonteisia lyhyen aikavälin hankkeita.

(1999/C 96/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2875/98**esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE) komissiolle**

(28. syyskuuta 1998)

Aihe: Toimenpiteet tupakankulutuksen vähentämiseksi

komission jäsen Pádraig Flynn totesi vastauksessaan esittämäni kirjalliseen kysymykseen (E-3455/97) (¹), että komissio tulee esittämään tupakankulutuksen vähentämistä koskevaan parlamentin lausuntoon pohjautuvia ehdotuksia ja toimenpiteitä tupakoinnin vähentämiseksi.

Yllä mainittuun viitaten kysyn komissiolta, mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tässä asiassa?

(¹) EYVL C 134, 30.4.1998, s. 167.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 1998)

Komissio on useaan otteeseen pyytänyt jäsenvaltioilta tietoja tupakoinnin vähentämistä ja tupakan valvontaa koskevista jäsenvaltioiden säännöistä ja menettelyistä. Komissio ottaa vastaukset huomioon arvioidessaan erityisten toimenpiteiden tarvetta yhteisön tasolla.

Lisäksi komissio aikoo lähiaikoina esittää neuvostolle ja parlamentille raportin vuonna 1996 annetun tupakan-kulutuksen vähentämistä koskevan tiedonnannon ⁽¹⁾ seurantatoimista.

⁽¹⁾ KOM(96) 609 lopullinen.

(1999/C 96/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2897/98

esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE) komissiolle

(15. syyskuuta 1998)

Aihe: Kosovon pakolaiset

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon varoja se on asettanut käytettäväksi Kosovosta tulevien pakolaisten auttamiseen? Voiko komissio ilmoittaa myös, mitkä järjestöt ovat vastuussa näiden pakolaisten vastaanotosta ja huollosta?

Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, kuinka paljon varoja kukin yhteisön jäsenvaltio on antanut kyseisten pakolaisten vastaanottamiseen? Tämä kysymys liittyy Alankomaiden kehitys yhteistyöministerin huomautukseen, että Euroopan unioni ja Alankomaat ovat myöntäneet riittävästi varoja näiden pakolaisten auttamiseen, mutta että muut jäsenvaltiot eivät ole tehneet samoin.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(12. lokakuuta 1998)

Komissio on myöntänyt vuonna 1998 Kosovon kriisiin rahoitusta seuraavasti:

- Maaliskuun 25. päivänä 1998 tehty komission päätös: 2 miljoonaa ecua nimenomaan Kosovolle suunnatun rahoituksen 81 miljoonan ecun kokonaismäärästä. Rahoitusta myönnetään seuraaville hankkeille: Médecins sans frontières (MSF)-Belgia -järjestölle lääkkeisiin 300 000 ecua, Ranskan PSF-järjestölle lääkkeisiin 850 000 ecua, Italian GVC-järjestölle naisten ja lasten vastaanottokeskusta varten 150 000 ecua ja Yhdistyneen kuningaskunnan Children's aid direct -järjestölle hätäsiirtolaisille tarkoitettuihin elintarvikepakkauksiin 400 000 ecua. Loput 300 000 ecua myönnetään lähipäivinä.
- Elokuun 17. päivänä 1998 tehty komission päätös: 5 miljoonaa ecua Kosovon, Montenegron ja Albanian hätäsiirtolaisille ja pakolaisille jakautuen seuraavasti: YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle (UNHCR) 2 miljoonaa ecua Montenegroon, Kosovoon ja Albaniaan toimitettaviin välttämättömiin perushyödykkeisiin, Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle (ICRC) 1 miljoonaa ecua Kosovoon toimitettaviin välttämättömiin perushyödykkeisiin, Alankomaiden MEMISA/CARITAS-järjestölle 450 000 ecua Montenegroon toimitettaviin välttämättömiin perushyödykkeisiin, Yhdistyneen kuningaskunnan OXFAM-järjestölle 530 000 ecua Kosovoon toimitettaviin välttämättömiin perushyödykkeisiin, Belgian MSF-järjestölle 820 000 ecua sairaanhoitotoimintaan Kosovossa. Loput 300 000 ecua myönnetään lähipäivinä.
- Kesäkuun 17. päivänä 1998 tehty komission päätös: 1,5 miljoonaa ecua Albanian pakolaisille jakautuen seuraavasti: Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun yhdistysten kansainväliselle liitolle (IFCR) 500 000 ecua välttämättömiin perustarvikkeisiin, brittiläiselle OXFAM-järjestölle 230 000 ecua terveydenhoitoon ja vedenjakeluun, Saksan THW-järjestölle 770 000 ecua vastaanottokeskusten kunnostamiseen ja laitteistamiseen.
- Näiden komission rahoittamien erityistoimien lisäksi Kosovoa avustetaan myös Jugoslavian liittotasavallassa toteutettavilla yleisillä avustushankkeilla, joita komissio rahoittaa 25. maaliskuuta 1998 tehdyllä päätöksellä myönnettyin varoin (yhteensä 81 miljoonaa ecua). Rahoitusta myönnetään vuonna 1998 seuraavasti: UNHCR:lle 2,5 miljoonaa ecua, Maailman elintarvikeohjelmalle (World Food programme, WFP) 2 miljoonaa ecua ja IFCR:lle 2,5 miljoonaa ecua. Komissio on lisäksi suostunut siihen, että osa Kroatialle ja Bosnia ja Hertsegovinalle varatuista elintarvikevarastoista ohjataan Montenegroon ja Albaniaan Kosovosta tulevan väestön auttamiseksi.

Komission tietojen mukaan jäsenvaltioiden rahoitusosuudet vuonna 1998 ovat seuraavat:

- Nimenomaan Kosovon kriisiin suunnattu rahoitus: Itävalta 1,08 miljoonaa ecua, Tanska 1,47 miljoonaa ecua, Saksa 1,93 miljoonaa ecua, Italia 1,28 miljoonaa ecua, Alankomaat 394 000 ecua, Espanja 185 000 ecua, Ruotsi 3,07 miljoonaa ecua.
- Muu rahoitus, josta myös Kosovo hyötyy (prosenttiosuus ei tiedossa): Suomi 500 000 ecua, Saksa 2,04 miljoonaa ecua, Alankomaat 3,9 miljoonaa ecua.

(1999/C 96/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2907/98**esittäjä(t): Florus Wijsenbeek (ELDR) komissiolle***(2. lokakuuta 1998)**Aihe:* Kilpailu ajokortin myöntävien tahojen välillä

Voisiko komissio antaa selvityksen, missä määrin eri jäsenvaltioissa muut kuin viranomaistahot ovat vastuussa ajokortin saamisesta suoritettavista kokeista?

Voisiko komissio ilmoittaa myös, onko muissa kuin viranomaistahoja koskevissa tapauksissa järjestetty asiaan liittyvä tarjouskilpailu?

Voisiko komissio tutkia, miten eri jäsenvaltioissa on järjestetty kanteen nostaminen ajokortin myöntämisestä vastaavien tahojen päätöksiä vastaan ja koskevatko nämä järjestelyt myös riippumattomia tahoja?

Voisiko komissio antaa lopuksi selvityksen, voiko myös jokin viranomaisten osoittama taho myöntää ajokortin tähän tarkoitukseen osoitetun eritystahon lisäksi?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(23. lokakuuta 1998)*

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2938/98**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle***(8. lokakuuta 1998)**Aihe:* Uima-altaiden turvallisuus hotelleissa ja lomakeskuksissa

Tällä hetkellä ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä, joka edellyttäisi hotelleja ja lomakeskuksia palkkaamaan hengenpelastajia uima-altaille, jakamaan tietoa uimapalveluistaan useammalla kielellä tai hankkimaan hengenpelastusvälineitä. Katsooko komissio, että tällä alalla tarvittaisiin EU:n lainsäädäntöä?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(21. lokakuuta 1998)*

Komissio on tietoinen uima-altaiin liittyvistä vaaroista. Esimerkiksi kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana komissio on yhteisrahoittanut neljää hanketta, jotka koskevat yleisten uima-altaiden turvallisuutta, lasten hukkumisonnettomuuksien ehkäisyä, uima-altaissa sattuvien onnettomuuksien torjuntaa sekä vesipuistojen turvallisuutta ja laatua.

Uima-altaiden turvallisuus koostuu monista osatekijöistä. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien tekijöiden lisäksi on otettava huomioon mm. uima-altaiden rakenteet, huolto, veden laatu, liitännäispalvelujen hygieniataso ja henkilöstön koulutus.

Monista näistä tekijöistä on annettu yhteisön direktiivejä. Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi ⁽¹⁾ lisää uima-allasrakenteiden turvallisuutta. Henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/686/ETY ⁽²⁾ kattaa muun muassa pelastusliivit. Tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annetussa neuvoston direktiivissä 73/23/ETY ⁽³⁾ säädetään muun muassa sähköpumpuista. Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY ⁽⁴⁾ ja siihen liittyvät erityisdirektiivit kattavat uima-altaiden henkilökunnan työturvallisuus- ja työterveysnäkökohdat.

Eurooppalaisessa standardointityössä on lisäksi otettu huomioon muita seikkoja. Esimerkiksi Euroopan standardointikomitea (CEN) valmistelee paraikaa erityisesti uima-altaita koskevia vapaaehtoisesti noudatettavia erityisstandardeja muun muassa turvallisuutta koskevista kylteistä, eri alueita erottavista kellukkeista sekä portaista ja tikkaista.

Monet seikat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tällaisia ovat muun muassa uima-altaiden toimintaan liittyvät seikat, kuten uimavalvonta ja asiakastiedotus sekä pelastusmateriaalin saatavuus. Komissiolla ei ole tällä hetkellä suunnitelmassa laatia näitä seikkoja koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

Palvelujentarjoajien vastuuta koskeva direktiivi olisi voinut parantaa uima-allaspalveluiden turvallisuutta, mutta komissio joutui vetämään direktiiviehdotuksensa pois vuonna 1994⁽⁵⁾ parlamentin (ja erityisesti sen oikeusasioita ja kansalaisten oikeuksia käsittelevä valiokunnan) antaman lausunnon ja talous- ja sosiaalikomitean lausunnon vuoksi sekä Edinburghissa pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen toissijaisuusperiaatteesta tekemien päätelmien (3B artikla) seurauksena.

(1) EYVL L 40, 11.2.1989.

(2) EYVL L 339, 30.12.1989.

(3) EYVL L 77, 26.3.1973.

(4) EYVL L 183, 29.6.1989.

(5) EYVL C 12, 18.1.1991.

(1999/C 96/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2949/98

esittäjä(t): **Ludivina García Arias (PSE) komissiolle**

(8. lokakuuta 1998)

Aihe: Viivästymiset yliopistollisten oppiarvojen hyväksymisessä

Katsooko komissio, että jos jäsenvaltiot ovat ilman syytä enemmän kuin yhden vuoden myöhässä yliopistollisten oppiarvojen hyväksymisessä, ne käytännössä rajoittavat oppiarvojen ammatillista tunnustamista, jota säännellään direktiivillä 89/48/ETY⁽¹⁾ ja siten Euroopan unionin kansalaisten vapaata asettautumista? Mikäli vastaus on myönteinen, katsooko komissio, että Euroopan unionissa sijaitsevista yliopistoista saatujen oppiarvojen hyväksymistä tai vahvistamista olisi säänneltävä yhteisön määräyksillä?

(1) EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 1998)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen E-529/98⁽¹⁾.

(1) EYVL C 402, 22.12.1998, s. 14.

(1999/C 96/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2958/98

esittäjä(t): **Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle**

(8. lokakuuta 1998)

Aihe: Ydinreaktori Turkin Akkuyussa

Turkki edistää edelleen ydinvoimalan rakentamista Egeanmeren rannikolle lisääntyvistä kansainvälisistä vastalauseista huolimatta, vaikka on olemassa erittäin selviä todisteita alueen maanjäristysalttiudesta. Viimeksi julkisuuteen on tullut kanadalaisen seismologin Buckthoughtin kanadalaisessa sanomalehdessä "Ottawa Citizen" julkaistu kirje, jossa kumotaan kaikki se, mitä Turkki väittää maanjäristysten esiintymättömyydestä alueella. Kanadalainen professori väittää, että vuodesta 1973 tähän päivään Turkissa on tapahtunut joukko maanjäristyksiä, joiden keskukset ovat sijainneet 4—60 kilometrin päässä Akkuyusta, jonne Turkki suunnittelee ydinreaktorin sijoittamista. Hän kehottaa vieläpä kaikkia tässä äärimmäisen vaarallisessa ohjelmassa mukana olevia omaksumaan vastuullisen asenteen, kun otetaan huomioon, että yksi Tshernobyl-tyyppinen onnettomuus tulee aiheuttamaan kuolemanvaaran kymmenille miljoonille Turkin ja sen naapurimaiden Kyproksen, Kreikan ja Israelin asukkaille.

Se, että Turkki itsepintaisesti suosii ostoa harkitessaan kanadalaistyyppeisiä "Candu"-reaktoreita, jotka edustavat täysin erilaista teknologiaa kuin tavallisesti käytettävät korkean alipaineen reaktorit, herättää paljon kysymyksiä. "Candu"-reaktorit, kuten tiedetään, sopivat ydinaseiden tuotantoon, mikä edustaa ilmeistä vaaraa laajemmalti alueen rauhalle. Sen jälkeen, kun Intia on myöntänyt, että tämän reaktorin avulla se onnistui valmistamaan oman ydinpomminsa, ei voida jättää laskuista mahdollisuutta, että sama ilmiö toistuu myös Turkin kohdalla.

Komissiolta kysytään: Kuinka se aikoo reagoida näiden uusien tietojen jälkeen, jotta Turkki (EU:n kanssa assosiaatiosopimuksen tehnyt maa) luopuisi tämän ydinohjelman toteuttamisesta, joka tuo mukanaan valtavia EU:n asukkaiden turvallisuuteen kohdistuvia vaaroja?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(28. lokakuuta 1998)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on antanut hänen kirjallisiin kysymyksiinsä P-662/98 ⁽¹⁾, E-1876/98 ⁽²⁾ ja E-2190/98 ⁽³⁾ sekä Alexandros Alavanosin kirjalliseen kysymykseen E-2107/98 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 304, 2.10.1998, s. 143.

⁽²⁾ Katso sivu 12.

⁽³⁾ Katso sivu 54.

⁽⁴⁾ Katso sivu 37.

(1999/C 96/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2987/98

esittäjä(t): John Iversen (PSE) komissiolle

(8. lokakuuta 1998)

Aihe: Vaatimus kansallisista rekistereistä, jotka koskevat eläimille annettavien lääkkeiden käyttöä

Koska eurooppalaiset kuluttajat yhä enenevässä määrin haluavat terveellisiä ja puhtaita elintarvikkeita, maatalouden lääkkeiden käytön valvonnan tarve on lisääntynyt. Antibioottiset kasvunestäjät ja lääkkeiden liikakäyttö luovat vastustuskykyisiä bakteereita, ja pitkällä aikavälillä vaarana on, että ihmiset kuolevat influenssan ja keuhkotulehduksen kaltaisiin sairauksiin, koska niitä ei enää voida hoitaa antibiooteilla.

Jos luotaisiin kansalliset rekisterit, jotka koskevat lääkkeiden käyttöä maataloudessa, voitaisiin vertailla lääkkeiden käyttöä eri jäsenvaltioissa ja siten todeta, jos jossakin jäsenvaltiossa esiintyisi liiallista lääkkeiden käyttöä. Lisäksi käytössä olisi väline, jolla voitaisiin tutkia vastustuskykyisten bakteerien ja lääkkeiden käytön välistä yhteyttä. Jo nyt on muodostumassa kuva, jossa vastustuskykyisten bakteerien määrä on paljon pienempi Skandinaviassa, jossa lääkkeiden käyttö on vähäistä Yhdistyneen kuningaskunnan, Hollannin ja Belgian kaltaisiin maihin verrattuna.

Eikö komissio katso, että olisi hyvä ajatus esittää ehdotus, jonka mukaan kansallisella tasolla on luotava rekisterit, jotka koskevat maatalouden lääkkeiden käyttöä? Samalla komissio voisi esittää ehdotuksen, jonka mukaan antibioottien on jäsenvaltioissa kuuluttava reseptipakon piiriin, mikä estäisi maanviljelijöitä käyttämästä lääkkeitä kasvunestäjinä.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1998)

Komissio tekee parhaillaan yksityiskohtaista tutkimusta kunnianarvoisan jäsenen esittämästä ongelmasta ja ilmoittaa hänelle tuloksesta mahdollisimman pian.

(1999/C 96/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2995/98**esittäjä(t): Roberto Mezzaroma (PPE) komissiolle***(8. lokakuuta 1998)**Aihe:* Edustusta asevoimissa koskeva lakiuudistus Italiassa

Italian parlamentin puolustuspolitiikkaa käsittelevä valiokunta hyväksyi 21. heinäkuuta 1998 lakiehdotuksen edustuksesta asevoimissa.

Lain sisällöstä käy ilmi, että ei ole olemassa poliittista tahtoa toteuttaa edustusta koskevaa innovatiivista uudistusta asevoimien olosuhteiden parantamiseksi.

Lakiin on suhtauduttu täysin välinpitämättömästi, eikä sitä ole arvioitu kriittisesti, mikä on osoitus vakavasta ja vaarallisesta pyrkimyksestä estää asevoimien henkilöstöä vaikuttamasta kyseisen lain sisältöön.

Euroopan maiden asevoimissa on jo useita vuosia sovellettu lakia, joka suojelee laajalti ja kattavasti asevoimiin kuuluvien perusoikeuksia. Ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti hyväksyi vuosina 1985 ja 1997 suositukset asevoimiin kuuluvien todellisen ja tehokkaan edustuksen varmistamisesta, eikä komissio katso, että on tarpeen, ilman että Italian parlamentin itsemääräämisoikeutta loukataan, antaa erityinen suositus, jonka mukaan senaatin hyväksyttävänä olevan uuden lain myötä tämä perustuslaillinen oikeus olisi sisällytettävä luovuttamattomien yhdistymisvapautta koskevien perusoikeuksien suojelemiseen ja että kyseinen laki olisi yhdenmukaistettava muiden Euroopan maiden yhteistä puolustuspolitiikkaa WEU:ssa koskevien vastaavien lakien kanssa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(6. marraskuuta 1998)*

Yhdistymisvapaus ei kuulu sosiaalipolitiikasta tehdyn sopimuksen 2 artiklan (Amsterdamin sopimuksen 137 artiklan) soveltamisalaan. Puolustusvoimien jäsenten yhdistymisvapautteen liittyvät asiat kuuluvat yksinomaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.

(1999/C 96/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2998/98**esittäjä(t): Renate Heinisch (PPE) komissiolle***(8. lokakuuta 1998)**Aihe:* Baden-Württembergissä sijaitseville korkeakouluille ja tutkimuslaitoksille vuonna 1997 myönnetyn EU-tuen määrä

Komissiolta pyydetään seuraavia tietoja: Mihin toimiin Baden-Württembergin korkeakouluille ja tutkimuslaitoksille myönnettiin yhteisön tukea vuonna 1997 ja kuinka paljon tukea myönnettiin:

1. Tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen neljännessä puiteohjelmasta
2. Yhteisön energia- ja ympäristöohjelmista
3. Yhteisön aloitteista, erityisesti INTERREG-ohjelmasta
4. Ohjelmista SOKRATES, Leonardo da Vinci ja Nuorten Eurooppa
5. Muista yhteisön ohjelmista?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus*(23. lokakuuta 1998)*

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3005/98**esittäjä(t): Elmar Brok (PPE) komissiolle***(8. lokakuuta 1998)*

Aihe: Vilpilliset myyntimenetelmät ja saksalaisten toiminimien perusteeton hyödyntäminen Playa del Inglesissä (Gran Canaria, Espanja) sijaitsevassa CITA-ostoskeskuksessa

1. Tietääkö komissio, että Saksan televisiossa on kerrottu, että eräät Gran Canarian saarella sijaitsevassa CITA-ostoskeskuksessa toimivat viihde-elektroniikan myyjät laittavat kauppoihinsa näkyville saksalaisia toiminimiä, vaikka kyseessä ei ole mikään haaraliike, ja käyttävät niitä perusteettomasti takuutodistuksina?
2. Tietääkö komissio, että monet lomailijat ovat jo joutuneet näiden vilpillisten myyntimenetelmien uhreiksi ja että Espanjan viranomaiset eivät ole juuri vaivautuneet tekemään asian hyväksi mitään lukuisista valituksista huolimatta?
3. Katsooko komissio voivansa vaikuttaa kuluttajan etujen nimissä Espanjan viranomaisiin, jotta tällaiset vilpilliset menetelmät lakkautettaisiin välittömästi?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(5. marraskuuta 1998)*

Komissiolle ei ole toimivaltaa käsitellä kysyttyä asiaa, joka kuuluu yksinomaan asianomaisille kansallisille viranomaisille.

(1999/C 96/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3023/98**esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) komissiolle***(8. lokakuuta 1998)*

Aihe: Yhteisön tukien ympäristölle haitalliset vaikutukset (Cerâmica do Olival-Olival/Ourém e Preceram-Travasso/Pombal, Portugali)

Samalla alueella, muttei kuitenkaan kovin lähellä toisiaan sijaitsevalla kahdella paikkakunnalla Olival/Ourémissa ja Travasso/Pombalissa oli vuosia sitten kaksi keramiikkatehdasta, joita paikalliset asukkaat pitivät osana omaa elin- ja työympäristöään.

Nämä tehtaat saivat yhteisön varoista tukea uudenaikaistamista varten. Tämä vaikutti myönteiseltä myös asukkaiden mielestä ja alussa kaikki olikin hyvin, mutta uudenaikaistamisella oli erittäin haitallisia vaikutuksia ympäristölle, mikä johtui käyttöön otetusta uudesta polttoaineesta. Seuraavina vuosina havaittiin, että kasveja ja viljelmiä tuhoutui ja monet ihmiset tunsivat oman terveydentilansa heikenneen.

Tämä tilanne sai asukkaat reagoimaan eri tavoilla, ja he ovat osoittaneet mieltään sekä viranomaisille että muille tahoille, mukaanlukien allekirjoittaneelle Euroopan parlamentin jäsenelle, joka on käynyt paikan päällä toteamassa kyseiset vaikutukset.

Tällä hetkellä vallitsee tietynlainen epätoivo koska ponnistukset ovat valuneet hukkaan ja tilanne on pysynyt ennallaan tai jopa huonontunut, varsinkin ihmisten terveydentilan osalta ja yhteisön tukia, joita alussa pidettiin etuna, syytetäänkin nyt näiden seurausten aiheuttajiksi.

Onko komissio tietoinen tästä asiasta? Onko se antanut lausuntonsa hankkeista ja valvooko komissio tai onko se aiemmin valvonut mitenkään rahastojen tukemien hankkeiden toteuttamista, ja erityisesti niiden ympäristövaikutuksia?

Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(4. marraskuuta 1998)*

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3026/98**esittäjä(t): Miguel Arias Cañete (PPE) komissiolle***(8. lokakuuta 1998)*

Aihe: Saksalaisen kuuden lukukauden opinnot käsittävän tutkinnon suorittaneiden pääsy ura-alueen A/LA virkoihin.

Ottaen huomioon,

että komission jäsen Liikanen ilmoitti 10. helmikuuta 1998 päivätyssä vastauksessaan Bárbara Dührkopin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-4186/97 ⁽¹⁾, että komissio hyväksyy Euroopan unionin ura-alueen A/LA virkamiesten palvelukseen ottamisessa saksalaiset tutkinnot, joihin kuuluu vähintään kahdeksan lukukauden opinnot.

että komissio ilmoitti Vicente Alonso Moralesin esittämään mitätöimistä koskevaan kanteeseen (T-299/97, 3 kohta) antamassaan vastauskirjelmässä, että kahdeksan lukukauden mittaiset saksalaiset Fachhochschuldiplom-tutkinnot riittävät ura-alueen A/LA virkoihin pääsyyn;

että 13. toukokuuta 1998 EYVL C 145A:ssa julkaistussa ilmoituksessa yleisestä kilpailusta KOM/A/1047 sanotaan, että hakijoiden työharjoittelujaksot katsotaan työkokemukseksi.

Miksi komissio hyväksyy saksalaiset Fachhochschuldiplom-tutkinnot riittäviksi Euroopan unionin ura-alueen A/LA virkoihin pääsyyn, vaikka niihin kuuluu korkeintaan kuuden lukukauden opinnot, sekä sen lisäksi yksi tai kaksi lukukautta kestävä työharjoittelujaksot yrityksissä, jotka vastaavat työkokemusta?

⁽¹⁾ EYVL C 304, 2.10.1998, s. 15.

Komission jäsenen Liikanenin komission puolesta antama vastaus*(20. lokakuuta 1998)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Vallelersundin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2740/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 141.

(1999/C 96/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3030/98**esittäjä(t): Raimo Ilaskivi (PPE) komissiolle***(8. lokakuuta 1998)*

Aihe: Suomen kielen opetus Ahvenanmaalla

Tämänpäiväisten lehtitietojen mukaan Ahvenanmaan maakuntahallituksen virkamies on evännyt toiselta virkamieheltä oikeuden opiskella työaikana suomen kieltä, joka on Suomen ensimmäinen virallinen kieli. Muita kieliä virkamies olisi kyllä saanut työaikana opiskella. Perusteluna ilmoitettiin, että suomen kieltä ei tarvitse osata, koska Ahvenanmaa on yksikielinen itsehallintoalue. Kuitenkin suomalaiset ovat Ahvenanmaalla merkittävä turistiryhmä. Kielto opiskella suomea ja sallia muiden kielten opiskelu on diskriminatiivinen ja syrjivä.

Katsooko komissio, että kielto on sopusoinnussa mm. sen statuksen kanssa, jonka EU on Ahvenanmaalle myöntänyt, ja jos ei, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä, jotta ahvenanmaalainen maakuntahallinnon virkamies voisi opiskella suomea tasavertaisesti muiden kielten kanssa?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(24. marraskuuta 1998)*

Komissiolla ei ole toimivaltaa käsitellä kysyttyä asiaa, joka kuuluu yksinomaan asianomaisille kansallisille viranomaisille.

(1999/C 96/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3069/98**esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle***(9. lokakuuta 1998)**Aihe: Kädelliset*

Kuinka komissio suhtautuu siihen, että EU:n määrärahoja käytetään kädellisillä tehtäviin kokeisiin? Miten paljon EU:n varoja on käytetty kädellisillä tehtäviin kokeisiin vuosina 1996, 1997 ja 1998 (tähänastinen tilanne)? Kuinka monta kädellistä näissä kokeissa on käytetty?

(1999/C 96/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3071/98**esittäjä(t): Michael Elliott (PSE) komissiolle***(9. lokakuuta 1998)**Aihe: Kädelliset*

Mitä tilastoja/tietoja Euroopan komissiolla on siitä, kuinka monta kädellistä käytetään EU:n rahoittamissa tutkimushankkeissa, mihin tarkoituksiin niitä käytetään ja miten paljon nämä hankkeet saavat EU:n rahoitusta? Millaisia yksityiskohtaisia suunnitelmia komissiolla on tätä herkkää alaa koskevan, EU:n rahoittaman tutkimustoiminnan seuraamiseksi ja tallentamiseksi tulevaisuudessa?

Jos tällaisia tilastoja/tietoja on kerätty, kysyn seuraavaa:

- Kuinka paljon EU-rahoitusta on myönnetty vuosina 1996, 1997 ja 1998 (tähänastinen tilanne) BSE/TSE - tautien tutkimuksille, joissa käytetään kädellisiä, ja kuinka monta kädellistä näissä kokeissa on käytetty kunakin vuonna?
- Kuinka paljon EU-rahoitusta on myönnetty vuosina 1996, 1997 ja 1998 (tähänastinen tilanne) AIDS-tutkimuksille, joissa käytetään kädellisiä, ja kuinka monta kädellistä näissä kokeissa on käytetty kunakin vuonna?

**Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3069/98 ja E-3071/98**

(16. marraskuuta 1998)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3081/98**esittäjä(t): Angela Billingham (PSE) komissiolle***(9. lokakuuta 1998)**Aihe: Guatemalan apulaispiispan Juan Gerardin murhan selvitys*

Miten Euroopan komissio aikoo menetellä sen varmistamiseksi, että Guatemalan viranomaiset toteuttavat puolueettoman tutkimuksen ja oikeudenkäynnin Guatemalan apulaispiispan, arkkipiispan ihmisoikeusasioista vastaavan toimiston koordinaattorina toimineen Juan Gerardin murhasta?

Hänet murhattiin kaksi päivää sen jälkeen kun hän oli julkistanut raportin "Nunca Mas", joka sisältää tietoja sisällissodan aikana tapahtuneesta 55 021:sta ihmisoikeuksien loukkaustapauksesta.

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa Guatemalan viranomaisten velvoittamiseksi suojelemaan Guatemalan kansalaisten ja erityisesti ihmisoikeuksien alalla työskentelevien henkilöiden fyysistä koskemattomuutta?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(29. lokakuuta 1998)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Fordin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2191/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 13, 18.1.1999, s. 152.

(1999/C 96/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3089/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(16. lokakuuta 1998)

Aihe: Turkin armeijan tiesulku ortodoksiluostariin johtavalla tiellä

Turkissa sijaitseva ortodoksiluostari Mor Gabriel on maailman vanhimpia: luostarilla on jo yli 1600 vuoden historia takanaan. Meidän päiviimme asti siellä on opetettu ortodoksiuskontoa ja aramean kieltä, ja samalla luostari on kolmen miljoonan ortodoksiuskoa tunnustavan syyrialaisen hengellinen koti. Viime kuukausina suuret amerikkalaislehdet (esimerkiksi Los Angeles Times 21. elokuuta 1998 ja myös muut lehdet) ovat kertoneet, että islamistinen aluehallinnon johtaja Fikret Güven on erilaisin tempuin yrittänyt lopettaa opetus-toiminnan luostarissa, jossa on tällä hetkellä 30 opiskelijaa.

Myös tunnettu rasistinen laki, joka kieltää ei-turkkilaisten Turkin kansalaisten pappisvihkimyksen, on pantu täytäntöön, ja nyt Turkin viranomaiset pyrkivät tyhjentämään luostarin kristinuskon opettajista. Kaiken lisäksi sijoitettiin hiljattain Hamberlin kylään, luostarin lähelle, Turkin armeijan valvontapiste (jota vartioidaan tankein), ja tässä valvontapisteessä merkitään muistiin kaikkien niiden uskovaisten nimet, jotka haluavat vieraila luostarissa.

Voiko komissio ilmoittaa, mikä on sen kanta tässä asiassa, ja kertoa, miten se aikoo reagoida? Onhan käynyt selväksi, että koska EU on pysytellyt toimeettomana aina kun Turkin alueelle jääneiden ei-islamilaisten vähemmistöjen oikeuksia on loukattu, Turkki on tullut yhä röyhkeämmäksi ja on alkanut käyttää yhä kovempia terrori- ja vainoamismenetelmiä näitä vähemmistöjä kohtaan.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 1998)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi rouva Katerina Daskalakin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2159/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 31, 5.2.1999, s. 128.

(1999/C 96/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3092/98

**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL)
ja Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle**

(16. lokakuuta 1998)

Aihe: LEADER 1 -ohjelman mukaisen tuen maksujen myöhästyminen

Maaseudun kehittämiskeskus "La Montaña" on Cocentainan kunnassa (Alicante, Espanja) perustettu yksikkö, joka on osallistunut ponnekaasti LEADER 1 -ohjelman kehittämiseen.

Se on onnistunut saamaan erilaisia avustuksia naapurikunnissa toteutettuihin hankkeisiin. Kuitenkin vaikka sekä avustusten myöntämisestä La Montañalle vuonna 1994 että avustettavien hankkeiden valmistumisesta on kulunut aikaa, edunsaajille ei ole vielääkään maksettu kokonaisuudessaan myönnettyjä avustuksia.

La Montaña on selittänyt edunsaajille, että viivästyminen syynä on se, että se ei ole vielääkään saanut koko sitä rahamäärää, joka sen piti saada Euroopan unionilta.

Toisaalta Espanjan maatalousministeriön edustajat (välikäsiä EU:n ja La Montañan välillä) ovat ilmoittaneet avustusten vastaanottajille, että osan rahoista maksetaan Espanjan tilintarkastusviraston päätöksestä riippuen.

Tässä tilanteessa LEADER-ohjelmaa paikan päällä toteuttavat yksiköt ovat puolustuskyvyttömiä.

1. Tietääkö komissio LEADER-ohjelman varojen lopullisen maksamisen viivästymisestä?
2. Mitä komissio voi tehdä toimittaakseen lopullisesti kaikki LEADER-ohjelmasta maksettavat avustukset nyt, kun aikaa on kulunut jo näin paljon?
3. Voiko komissio tiedottaa, miten tällaisia tilanteita seurataan?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. lokakuuta 1998)

Komissio on pyytänyt asianomaiselta jäsenvaltiolta tietoja niistä tosiseikoista, joihin kunnianarvoiset jäsenet ovat viitanneet. Komissio ilmoittaa heille näistä tiedoista.

(1999/C 96/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3128/98

esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke (ARE) komissiolle

(9. lokakuuta 1998)

Aihe: Levi Strauss Europe sulkee neljä tehdasta

Levi Strauss Europe ilmoitti toimintojensa uudelleen järjestelyistä Euroopassa. Yritys päätti neljän tehtaan sulkemisesta, jolloin 1461 työntekijää menettää työpaikkansa. Myös 100 hallinnollista työpaikkaa lopetetaan. Levi Strauss Europe ilmoitti noudattavansa yhteisön säädöksiä (asetus 75/129/ETY ja asetus 92/56/ETY ja asetus 94/45/EY) ja kansallista lainsäädäntöä. Sulkemiseen on liityttävä uskottava suunnitelma työntekijöiden kouluttamiseksi.

Euroopan parlamentin 13. heinäkuuta 1995 antaman päätöslauselman yritysten uudelleen sijoittautumisesta 8 ja 9 kohdassa sanotaan seuraavaa:

8. ”kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vetoamaan yhteisön laajuisiin yrityksiin, etteivät nämä tekisi päätöksiä, joilla on kielteinen vaikutus työllisyyteen, joista ei ole ilmoitettu työntekijöille eikä ennakolta kuultu työntekijöitä ja joihin ei liity uskottavaa uudelleenkoulutus suunnitelmaa edellä mainitun direktiivin 94/45/EY mukaisesti” ja

9. ”Kehottaa komissiota estämään yhteisön ohjelmien kautta myönnettävän avun antamisen yrityksille, jotka eivät noudata edellä 8 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita tai jotka käyttävät väärin investointitukia”

1. Voiko komissio ilmoittaa, mitä yhteisön tukia Levi Strauss Europe on saanut kuluneen kymmenen vuoden aikana?
2. Levi Strauss Europella on tehtaita myös Puolassa, Unkarissa ja Turkissa. Voiko komissio ilmoittaa, mitä tukia yritys sai Keski- ja Itä-Euroopalle tarkoitetuista tukiohjelmista? Voiko komissio antaa vastaavat tiedot myös Turkin osalta?
3. Voiko komissio ilmoittaa, onko se valmis soveltamaan edellä mainitun Euroopan parlamentin päätöslauselman 9 kohtaa, mikäli ammattijärjestöjen kanssa käytävien neuvottelujen aikana osoittautuu, että Levi Strauss Europe ei ole halukas järjestämään laajamittaista uudelleen koulutusta työntekijöille, joita asia koskee?
4. Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, miten se voi perustella mahdollista julkista tukea Levi Strauss Europan tehtaille Itä-Euroopassa ja Turkissa, kun se tuki merkitsee kuoliniskua tehtaille yhteisössä?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 1998)

1. Komissiolla ei ole tietoa suorasta julkisesta tuesta Levi Strauss Europe -yritykselle viime vuosina. Komissio ei voi kuitenkaan olla varma, etteikö yritys ole hyötynyt yleisistä toimenpiteistä, joita voidaan soveltaa kaikkiin jäsenvaltioiden yrityksiin, tai saanut tukea komission hyväksymistä horisontaalisista tai alueellisista järjestelmistä, joiden puitteissa jäsenvaltioilla on täysi vapaus antaa tukea ilmoittamatta siitä komissiolle.

2. ja 4. Levi Strauss Euroopan laitokset Puolassa ja Unkarissa eivät ole saaneet mitään tukea Keski- ja Itä-Euroopan maiden tukiohjelmista. Näistä ohjelmista ei koskaan anneta suoraa tukea yrityksille. Yhteisön tukea ei ole myöskään annettu Levi Strauss Euroopan laitokselle Turkissa.

3. komission mielestä on hyödyllistä muistuttaa tietyistä yhteisön säännöksistä, joissa säädetään työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan yritysten rakennemuutosten yhteydessä, erityisesti jos on kyse joukkoyrityksistä (neuvoston direktiivi 75/129/ETY, annettu 17. helmikuuta 1975, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivi 94/45/EY, annettu 22. syyskuuta 1994, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisölaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä ⁽²⁾).

Näissä direktiiveissä ja niiden täytäntöönpanemiseksi annetuissa kansallisissa säädöksissä on mekanismeja, joilla voidaan varmistaa säädettyjen velvoitteiden noudattaminen. Komissiolla olevien tietojen mukaan Levi Strauss on käynyt neuvotteluja työntekijöiden edustajien kanssa sekä kansallisella että yhteisön tasolla löytääkseen vaihtoehtoisia ratkaisuja tehtaitten sulkemiselle tai ainakin lieventääkseen niiden sosiaalisia vaikutuksia.

Komissio on hiljattain käynnistänyt uuden aloitteen, jonka tarkoituksena on vahvistaa työntekijöille tiedottamiseen ja heidän kuulemiseensa liittyviä mekanismeja yhteisössä. Siinä on elementtejä, joiden tarkoituksena on varmistaa yhteisymmärrys prosessin alkuvaiheessa yrityksen sisällä ja suosia työvoimaa irtisanottaessa neuvotteluja ratkaisuja (toiselle alalle siirtyminen, uudelleen sijoitus, koulutus).

Luxemburgissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pyynnöstä perustettu asiantuntijaryhmä, jolle annettiin tehtäväksi laatia raportti teollisuuden rakennemuutosten taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista, on esittänyt väliraportissaan, että julkista tukea ei pitäisi antaa niille yrityksille, jotka eivät huolehdi riittävällä tavalla työntekijöidensä koulutuksesta.

⁽¹⁾ EYVL L 48, 22.2.1975.

⁽²⁾ EYVL L 254, 30.9.1994.

(1999/C 96/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3149/98

esittäjä(t): Rainer Wieland (PPE) komissiolle

(16. lokakuuta 1998)

Aihe: Direktiiviehdotus autojen tai muiden tuotteiden mainonnan kieltämiseksi

Pitääkö paikkansa, että komissio useiden lehtitietojen mukaan (esim. "Bild am Sonntag" 19.7.1998) harkitsee ajoneuvojen mainonnan kieltämistä tai sen rajoittamista?

Jos pitää, miten asiaa on harkittu ja millaisia toimia komissio suunnittelee?

Harkitseeko komissio joidenkin muiden tuotteiden tai palvelujen mainonnan kieltämistä?

Jos harkitsee, miten asiaa on harkittu ja millaisia toimia komissio suunnittelee?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(6. marraskuuta 1998)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Otto von Habsburgin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2587/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 118.

(1999/C 96/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3161/98**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE) komissiolle***(12. lokakuuta 1998)*

Aihe: Videopelit ja kansalaisoikeuksien sekä poliittisen johtajan Silvio Berlusconiin oikeuksien suojeleminen

Onko komissio tietoinen siitä, että monissa nuorisolle tarkoitetuissa pelihalleissa on käytössä Itävallassa valmistettu videopeli (Photo Play 2000 Trivial Pursuit — Fun World — Austria, Brunnenweg A 4810 G, Munden), jonka sisältämiin kysymyksiin kuuluu myös seuraava kysymys: ”Kuka on ensimmäinen italialainen huijari, joka on pidätetty lahjuskandaali Tangentopolin vuoksi?”. Valittavana on kolme vaihtoehtoa: Silvio Berlusconi, Bettino Craxi tai Mario Chiesa (oikea vastaus).

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tällaisen pelin vetämiseksi markkinoilta, josta nuoret voivat saada sen käsityksen, että Italian oppositioyhmän johtaja olisi lahjusten vuoksi pidätetty huijari?

Loukataanko tässä komission mielestä Euroopan kansalaisten ja poliitikko Silvio Berlusconiin oikeuksia, jonka poliittista voimaa Euroopan parlamentissa edustaa suurin italialainen valtuuskunta?

Komission jäsenen Jacques Santer komission puolesta antama vastaus*(23. lokakuuta 1998)*

Komissio on sitä mieltä, että sillä ei ole toimivaltaa tässä kysymyksessä.

(1999/C 96/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3171/98**esittäjä(t): Marlies Mosiek-Urbahn (PPE) komissiolle***(27. lokakuuta 1998)*

Aihe: Hessenin osavaltiolle maksettava EU:n tuki sosiaali- ja aluerahastosta

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin, jotka koskevat EU:n antamaa taloudellista tukea Hessenin osavaltion taloudellista ja alueellista kehitystä varten:

1. Miten paljon tämä alue sai rakennetukea EU:lta vuonna 1997, rahastoittain ja yhteisöaloitteittain eriteltynä?
2. Miten suuri osuus tästä tuesta myönnettiin maatalousalalle?
3. Miten monta työpaikkaa Hessenin osavaltiossa luotiin EU:n taloudelliseen ja alueelliseen kehittämiseen tarkoitetun tuen avulla vuonna 1997?
4. Miten paljon vastaavat alueet yhteisön muissa jäsenvaltioissa saivat EU:n rakennetukea?
5. Miten monta työpaikkaa vastaavilla alueilla yhteisön muissa jäsenvaltioissa luotiin EU:n taloudelliseen ja alueelliseen kehittämiseen tarkoitetun tuen avulla vuonna 1997?

Komission jäsenen Jacques Santer komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 1998)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastataksaan kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3175/98

esittäjä(t): John Iversen (PSE) komissiolle

(12. lokakuuta 1998)

Aihe: Zoonosidirektiivi

Jäsenvaltioiden oli määrä ryhtyä zoonosidirektiivin mukaisiin lainsäädännöllisiin ja hallinnollisiin toimiin 1.9.1997 mennessä. Mitkä jäsenvaltiot ovat ryhtyneet vaadittuihin toimiin ennen määräaikaa tai ovat tehneet sen tähän mennessä?

Mihin velvollisuutensa mukaisiin toimiin komissio on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että ne jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole ryhtyneet vaadittuihin toimiin, noudattavat EU:n lainsäädäntöä?

Komission piti antaa neuvostolle 1. marraskuuta 1997 kertomus zoonosien vastaisen taistelun aiheuttamista toimenpiteistä. Miksi komissio ei ole täyttänyt velvollisuuttaan tässä asiassa?

Koska komissio aikoo esittää edellä mainitun kertomuksen ja ehdotuksen?

Jäsenvaltioiden oli määrä toteuttaa zoonosidirektiivin mukaiset vähimmäistoimet 1.1.1998 mennessä. Mitkä jäsenvaltiot ovat täyttäneet tämän vaatimuksen tai ovat tehneet sen tähän mennessä? Mihin velvollisuutensa mukaisiin toimiin komissio on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että ne jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole ryhtyneet vaadittuihin toimiin, noudattavat EU:n lainsäädäntöä?

Jäsenvaltioiden oli 1.3.1998 mennessä määrä antaa komissiolle selvitys kansallisista toimista, jotka ne ovat toteuttaneet tai aikovat toteuttaa zoonosikontrollin osalta. Mitkä jäsenvaltiot ovat täyttäneet tämän vaatimuksen tai ovat tehneet sen tähän mennessä? Mihin velvollisuutensa mukaisiin toimiin komissio on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että ne jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole ryhtyneet vaadittuihin toimiin, noudattavat EU:n lainsäädäntöä?

komission on 31.12.1998 mennessä tehtävä päätös kolmansien maiden suunnitelmista ilmoittaa zoonosikontrollia koskevista takuista. Jos tätä kolmansia maita koskevaa päätöstä ei tehdä, nämä maat poistetaan EU:n kauppakumppaneiden joukosta. Mistä kolmansista maista tämä päätös on tehty? Aikooko komissio noudattaa määräaikaa kaikkien kolmansien maiden osalta?

Zoonoosi on vakavimpia EU:n kansanterveyteen kohdistuvia uhkia. Miten monta ihmistä kussakin jäsenvaltiossa on sairastunut minkäkin zoonosin vuoksi ja kuinka monta ihmistä on kuollut mihinkin zoonooseihin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 1998)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastataksaan kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3177/98**esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE) komissiolle***(12. lokakuuta 1998)**Aihe:* Leipomojen oppipojat ja yötyö

Leiväntuotanto on hyvin dynaaminen ala. Asiakkaat haluavat saada leipänsä ja leivonnaisensa jo kello kuudelta aamulla. Nuorten työsuojelua koskevalla direktiivillä 94/33 kielletään kuitenkin nuorilta yötyön tekeminen keskiyön ja kello 04:n välillä. Leipomojen oppipoikien ammatillisesta koulutuksesta jää siten puuttumaan tärkeä osuus, nimittäin taikinan valmistamisen oppiminen. Asiaa auttaisi jo yötyökiellon lyhentäminen yhdellä tunnilla. Pienillä ja keskisuurilla leipomoilla, jotka jo pitkään ovat pääasiassa huolehtineet oppisopimussuhteisesta koulutuksesta, olisi siten myös tulevaisuudessa paremmat mahdollisuudet kouluttaa uusia oppipoikia.

Euroopan työllisyystilannetta on parannettava ja erityistä huomiota on tällöin kiinnitettävä nuorten työllistämiseen. Voiko komissio edellä mainitun huomioon ottaen harkita yötyökiellon lyhentämistä yhdellä tunnilla ainakin niillä aloilla, joilla se on erityisen tarpeellista?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(5. marraskuuta 1998)*

Nuorten työntekijöiden suojelusta 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/33/EY⁽¹⁾ mukaisesti jäsenvaltioiden on valvottava, että työnantajat takaavat nuorille heidän ikänsä mukaan sovelletut työdellisytykset.

Mainitun direktiivin 9 artiklassa kielletään yleisesti lasten ja nuorten yötyö. Direktiivi antaa kuitenkin jäsenvaltioille mahdollisuuden antaa luvan nuorten työntekoon aikana, jolloin yötyö on kielletty. Luvan voi antaa vain tietyissä olosuhteissa ja tietyillä aloilla. Tällöinkin työskentely on kielletty keskiyön ja aamuneljän välisenä aikana.

Komissio katsoo, että tämä säännös antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden ratkaista tasapainoisesti nuorten leipomoalan ammatillisen koulutuksen tarpeet sekä nuorten työntekijöiden suojeleminen sellaiselta työltä, joka olisi haitallista heidän turvallisuudelleen, terveydelleen tai fyysiselle kehitykselleen.

Voimassa oleva lainsäädäntö eri jäsenvaltioissa näyttää vahvistavan tällaisen lähestymistavan aiheellisuuden.

⁽¹⁾ EYVL L 216, 22.6.1994.

(1999/C 96/241)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3178/98**esittäjä(t): Christian Rovsing (PPE) komissiolle***(27. lokakuuta 1998)**Aihe:* Hevosenlihan lääkejäämät

Elintarvikkeissa esiintyvien lääkejäämien aiheuttaman huolen vuoksi sekä ottaen huomioon, että eläinten ja näin ollen myös kilpahevosten sairaudet vaativat lääkehoitoa, pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että kaikille välttämättömille lääketyypeille määrätään jäämien enimmäisrajat, ja varmistaakseen sen, että edellä mainitut lääkkeet ovat hintansa puolesta kaikkien hevostenomistajien käytettävissä?
2. Ottaen huomioon, että urheilu- ja kilpahevokset nauttivat uransa aikana huomattavan määrän lääkkeitä, miten komissio aikoo varmistaa sen, että niiden liha ei päädy kaupan lihatiskiini?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1998)

Komissio tekee parhaillaan yksityiskohtaista tutkimusta kunnianarvoisan jäsenen esittämästä ongelmasta ja ilmoittaa hänelle tuloksesta mahdollisimman pian.

(1999/C 96/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3203/98

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(27. lokakuuta 1998)

Aihe: AUTOEUROPAn tilanne

AUTOEUROPA on Fordin ja Volkswagenin yhteinen investointi Portugalissa, joka on saanut rakennerahastoista runsaasti varoja. Investoinnin ehtona on tietääkseni ollut tuotantoyksikön pitäminen toiminnassa vuoteen 2001 saakka sekä sitoutuminen pyrkiä jatkamaan tuotantoa kaudelle 2001-2014.

Tuotantoyksikön suunnitteluvaiheen sopimukseen kuului myös kolmannen linjan avaaminen, mikä ei ole kuitenkaan toteutunut toistaiseksi.

Toisaalta tiedetään, että Ford on hylännyt hankkeen, mikä sai komission tiedustelemaan Fordin ja Volkswagenin suunnitelmia AUTOEUROPAn tulevaisuudeksi.

Edellä mainittuun viitaten, voiko komissio ilmoittaa:

1. Mitä syitä AUTOEUROPA on ilmoittanut sille, ettei se ole avannut kolmatta tuotantolinjaa, kuten aiemmin oli sovittu? Aikooko AUTOEUROPA avata kyseisen linjan? Koska?
2. Onko AUTOEUROPAn komissiolle toimittamien tietojen mukaan varmaa, että kaikkia yhteisön rahoitukselle asetettuja ehtoja noudatetaan, erityisesti ehtoa, jonka mukaan tuotannossa ja työllisyydessä ei tapahdu muutoksia? Mihin asti? Vuoteen 2001 vai 2014?
3. Mihin konkreettisiin poliittisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä Fordin ja Volkswagenin suhteen — tässä AUTOEUROPAn tapauksessa ja muissa näiden monikansallisten yritysten uusissa investointihankkeissa — mikäli todetaan, että sopimuksiin kirjattuja sitoumuksia ei ole noudatettu?

Komission jäsenen Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 1998)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(1999/C 96/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3208/98

esittäjä(t): Arlindo Cunha (PPE) komissiolle

(16. lokakuuta 1998)

Aihe: BSE-tauti Portugalissa

Komissio ilmoitti 7. lokakuuta 1998 pitämässään kokouksessa, että se aikoo esittää lähiaikoina erityissuunnitelman BSE-taudin voittamiseksi Portugalissa.

Portugalissa on vallalla käsitys, että komission reaktio on liian voimakas, ja sanotaan, että Espanja, joka kielsi portugalilaisen nautanlihan tuonnin, on vastustanut kaikkia yhteisön asiantuntijoiden käyntejä alueellaan.

1. Onko Portugalissa nyt äskettäisen asiantuntijoiden käynnin aikana todettu tilanne vakavampi tai parempi kuin viime toukokuussa tehdyn käynnin yhteydessä todettu tilanne?
2. Espanjan maantieteellisen sijainnin sekä joidenkin sen maidon ja lihan tuotantojärjestelmien luonteen huomioon ottaen, kuinka monta asiantuntijavierailua komissio on toteuttanut Espanjaan viimeaikoina ja mitkä ovat asiantuntijoiden johtopäätökset?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus*(5. marraskuuta 1998)*

Asiantuntijoiden toukokuussa 1998 tekemän käynnin jälkeen Portugalin BSE-tautitilanne on pahentunut. Vuonna 1997 komissiolle ilmoitettiin 30 todettua tautitapausta. Vuonna 1998 ilmoitettiin 17 vahvistettua BSE-tautitapausta tammikuun ja huhtikuun välisenä aikana, ja lisäksi ilmoitettiin 49 vahvistettua tapausta 16. lokakuuta 1998 mennessä. Portugaliin tehdyn seurantakäynnin viimeisenä päivänä 2. lokakuuta 1998 28 eläimen aivot odottivat laboratoriotutkimuksia. Kymmenessä tapauksessa tutkimus tehtiin, ja vähintään 18 eläimen aivot odottavat vielä laboratoriotutkimuksia.

Toistaiseksi Espanjaan on tehty kolme BSE-tautiin liittyvää asiantuntijakäyntiä. Ensimmäinen tehtiin vuoden 1996 lopussa, ja sen aiheena olivat yleiset suojatoimet BSE-taudin varalta. Toinen käynti tehtiin syksyllä 1997 edellisen seurantana, ja siinä keskityttiin erityisesti BSE-taudin valvontaan ja 18.7.1996 tehdyn komission päätöksen 96/449/EY täytäntöönpanoon. Kyseinen komission päätös koskee eläinjätteen käsittelyssä BSE-taudinaiheuttajien inaktivoimiseksi käytettävien vaihtoehtoisten lämpökäsittelyjärjestelmien hyväksymistä ⁽¹⁾. Viimeksi tehty asiantuntijakäynti syyskuussa 1998 liittyi komission päätökseen 96/449/EY sekä 21. lokakuuta 1997 tehtyyn komission päätökseen 97/735/EY tietyillä nisäkäspärisillä eläinjätteellä käytävää kauppaa koskevista tietyistä suojatoimenpiteistä ⁽²⁾ sekä BSE-taudin seurannasta saatuihin tuloksiin. Uutta asiantuntijakäyntiä suunnitellaan vuoden 1999 alkupuoliskolle, ja se liittyy 23. huhtikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/272/EY täytäntöönpanoon. Kyseinen komission päätös koskee tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden epidemiologista valvontaa ja päätöksen 94/474/EY ⁽³⁾ muuttamista.

Ensimmäisten kahden käynnin seurauksena pääteltiin yleisesti, että joitakin päätöksiä oli pantu täytäntöön hieman vitkastellen. Syyskuussa 1998 tehdyn käynnin raporttia laaditaan ja kun se saadaan valmiiksi, se lähetetään parlamentille ja julkaistaan komission Internet-sivuilla osoitteessa (<http://europa.eu.int/comm/dg24/>).

⁽¹⁾ EYVL L 184, 24.7.1996.

⁽²⁾ EYVL L 294, 28.10.1997.

⁽³⁾ EYVL L 122, 24.4.1998.

(1999/C 96/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3259/98**esittäjä(t): Francisco Sanz Fernández (PSE) komissiolle***(28. lokakuuta 1998)*

Aihe: Kulttuuri ja yhteistyö EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa

Voiko komissio kertoa niiden avustusten lukumäärän, luonteen ja rahamäärän, jotka on myönnetty vuosien 1994—1998 välisenä aikana Välimeren alueen maiden ja Latinalaisen Amerikan maiden yhteistyösopimusten puitteissa kulttuurin, koulutuksen ja ammattikoulutuksen alalle?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(24. marraskuuta 1998)*

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydetty tiedot.